

БАШКОРТ ТЕЛЕ ҺӘМ ӨЗӘБИӘТЕ

9

Р. Зәйнетдинов, Г. Калитов. «Ер рухы» триптихының 2-се өлеше.

БАШКОРТ ТЕЛЕ ҺӘМ ӘЗӘБИӘТЕ 9

Укытыу рус телендә алып барылған
дөйөм белем биреү ойошмаларында
туған (башкорт) телен һәм әзәбиәтен
өйрәнеү өсөн укыу кулланмаһы

КИТАП
ӨФӨ • 2017

УДК 373.167.1:811.512.141
ББК 81.2 Баш-922
Б28

Шартлы тамгалар

- һүзлек эше
- әзәби-теоретик төшөнсә
- тасуири укығыз
- ятлағыз
- парлашып йәки төркөмдә эшлөгез
- иҫегеззә калдырығыз
- өҫтәмә укыу өсөн
- проект эше
- ижади эш
- дөрөҫ укығыз
- тел материалына аңлатма
- өйзә ололар ярҙамында эш
- тәржемә итегез

Башкорт теле һәм әзәбиәте : укытыу рус телендә алып
Б28 барылған дөйөм белем биреу ойошмаларының 9-сы класы өсөн
туған (башкорт) телен һәм әзәбиәтен өйрәнәү өсөн укыу куллан-
маһы / [авт.-төз.: В. И. Хажин, Ә. Х. Вилданов, Ф. Ә. Акку-
жина, М. И. Карабаев]. – Өфө : Китап, 2017. – 268 бит.

ISBN 978-5-295-06741-9

УДК 373.167.1:811.512.141
ББК 81.2 Баш-922

ТП – 086/17

ISBN 978-5-295-06741-9

© Хажин В. И., Вилданов Ә. Х.,
Аккужина Ф. Ә., Карабаев М. И., 2017
© БР-зың Зәйнәб Бишпева ис. Башкортостан
«Китап» нәшриәте ДУП-ы, бизәлеш, 2017

ТЕРЕ ШИШМЭЛЭР

Рәми Ғарипов

ТЕЛ

Тыңлап таңға калған тел,
Йөнгө рәхәт һалған тел,
Яулап-курсап калған тел,
Кан-йөш түгеп алған тел.

Күреп ирек емеше,
Киреп бәхет өлөшө,
Һаҡлар һине һәр кеше,
Яҡлар һине һәр кеше.

Телһез инек – тел алдык,
Илһез инек – ил алдык,
Һинең менән тәйән без
Якты таңға кузғалдык,
Үткөнгө үрт, куз һалдык...

* * *

Үткөнгө үрт һалмағыз,
Тик үрелеп карағыз,
Якын булыр арағыз...
Йөрәктәге ярабыз
Уңалып та бөтмәгән,
Тағы ярып барабыз...
Бөтә даһи һөйләшерлек,
Бөтә ғашик серләшерлек,
Тыңлап һүзен көнләшерлек,
Аңлашырлык уртаҡ тел

Бөтә телдә табылыр.
Телде телдәр хушһынмаһа,
Артылмаһлык тау булыр,
Булмаһ дуһлык, дау булыр,
Дау артынан яу булыр.

* * *

Көслөк менән тел булмаһ,
Үслөк менән ил булмаһ,
Көс үзенә көс табыр,
Үс үзенә үс табыр.
Ҙызыл кандар түгелгән,
Күп корбандар бирелгән
Ошо ғәзиз тел өсөн.
Бар донъяны байкап сык,
Юкһылын да табырһың,
Дуһыңды ла табырһың,
Доһманға ла барырһың...
Йөрөй-йөрөй арырһың,
Илең һағынып янырһың...

1. *Таңға калыу, йәнгә рәхәт һалыу, үткәнгә үрт һалыу* һүз-бәйләнештәренең мәғәнәләрен аңлатығыз.
2. Шағир туған телен тыңлап таңға кала. Ул тел йәнгә рәхәт һала, ти ул. Һез үзегезең туған телегеҙ тураһында шулай тип әйтә алаһығыҙмы? Бының өсөн нимә кәрәк?
3. 3-сө строфаның тәүге ике юлына иғтибар итегеҙ. Әңгәмәләшегеҙ.
4. 2-се, 3-сө бүлексәләрең фекеренә иғтибар итегеҙ. Шағир ниндәй уртаҡ тел тураһында һүз алып бара? Ул нимә тураһында иһкәртә?
5. Р. Ғариповтың «Туған тел» шиғырын иһегезгә төшөрөгөҙ. Ике шиғырҙы сағыштырып, уларға һалынған фекерең уртаҡ яктарын табығыз.
6. Тасуири укыу күнекмәләре үткәрегеҙ. Тәүге 3 строфаны атлағыз.

Фонетика буйынса үтелгәндәрҙе кабатлау

Башкорт теленең үз һүзәрәндә бөтәһе 33 өн бар. Шуларҙың 24-е – тартынкы өн, ә 9-ы – һузынкылар. Тартынкылар яңғырау, һаңғырау, талғын өндөргә бүленә. Был бүленеш, тартынкы өн яһалғанда, тауыштың булыуына, булмауына һәм күпмә булыуына бәйле.

Яңғыраузар – б, г, ғ, д, з, ж, з, һ – барлығы 8.

Һаңғыраузар – п, к, к, т, с, ш, с, х, ф – барлығы 9.

Талғындар – й, л, м, н, ң, р, у – барлығы 7.

Яңғырау өндәренең бөтәһенең дә һаңғырау парзары бар, һәм уларзың хәрәфтәре алфавиттың тәүге өләшөндә (һ өнөнән башка) урын алған. Һаңғыраузарзың ике ирен менән әйтә торған ф өнөнөң генә яңғырау пары юк.

Рус телендә лә өндәрзең бындай бүленеше бар: звонкие, глухие, сонорные согласные звуки. Тик бында тағы ла йомшак һәм каты (мягкие и твердые) тартынкылар бар. Башкорт телендә тартынкыларзың калынлығы, нәзек-легә билдәләнемәй, уның урынына һузынкылар калынға һәм нәзеккә бүленә: калындар – а, о, у, ы; нәзектәр – ә, ө, э(е), и, ү.

Башкорт теленең законы буйынса, һүззә йә калын һузынкы ғына була, йә нәзеге генә: *балалар, буранда, былтырғы; киләләр, йөрөйзәр, күңелле.*

Бындай күренеш **сингармонизм** тип атала.

1-се күнегеү. Үрзә бирелгән информацияға карата һораузар төзөгөз.

2-се күнегеү. «Тел» шиғырынан калын һузынкылар һәм нәзек һузынкылары булған 4-әр һүз язып алығыз.

3-сө күнегеү. Һораузарға һәм әштәргә яуап бирегез.

1. Башкорт һүззәренең башында ниндәй тартынкылар килә алмай?

2. Башкорт теленең үзенсәлекле өндөрән һанағыз.

3. Башкорт телендә һузынкыларзы ни өсөн калындарға һәм нәзектәргә бүләләр?

4. Калын һәм нәзек һузынкылар менән генә айырылған бер нисә пар һүз язығыз. Тартынкыларза үзгәреш булдымы?

Өндәргә фонетик анализ яһау тәртибе

1. Һузынкы өн, тартынкы өн.

2. Һузынкы: калын, нәзек.

3. Тартынкы: яңғырау, һаңғырау, талғын.

Ололар уның һөйләгәнәнә көлөштөләр. Мин эстән генә шатландым: тимәк, мин, теге малай һымак, бөтөнләй үк төшөп калғандарзан түгел икән әле. Мин, ысынлап та, шактай откор малай булып үсеп килә инем шикелле. Бәз әсәйем менән Деловка ауылында йөшөгән олатайымдарға, әсәйемдең атаһы Сәләхи Әмирхановтарға азна һайын тиерлек бара торғайнык. Унда мин күрше рус малайы Толя менән туйғансы уйнайым. Күрәһең, ошо аралашу һәм олатайымдың тырышып «Азбука» укытыузары телемде аскандыр – мин азыраҡ урысса һупалай инем инде. Хәзер уйлауымса, ошо тел ярҙамы менән дә фатирҙы тапкан булыр инем, бәлки. Тел диңгез кистерә. Урысса әйтһең, Киевка ла еткерә бит. Күп йылдар үткәс, Толя тураһында:

*Толя, Анатолий...
Балалыҡ дуһым кайҙа?
Ул өйрәткән ине өс һүз:*

.....

тип шиғыр язасағымды мин башыма ла килтермәй инем...

1. *Төшөп калғандарзан түгел* тип кемгә әйтәләр? Уның мәғәнәһе нимәлә? Һеҙ үзегеҙҙе шулар иҫәбенә индерә алаһығыҙмы? Гөмүмән, төшөп калмаҫ өсөн (нимәнән?) ниндәй сифаттарға эйә булырға кәрәк?
2. Бөтөнләй сит мөхиттә, ят кешеләр араһында уларҙың телен бөтөнләй белмәгән кешенең кисерештәрән күз алдына килтерергә тырышығыҙ. Үзегеҙҙе әлегә бөлөкәй малай урынына куйып карағыҙ. Күп тел белеүең әһәмиәте тураһында әңгәмә ойштороғоҙ.
3. Телевидениела «Башкорт телен өйрәнәм» тапшырыуын алып барыусы рус егете Вячеслав Черневты күргәнегез барҙыр. Ул 8 телдә иркен һөйләшә, 30-лап телдә аңлаша ала. Һеҙҙеңсә, шулай күп тел белеү өсөн нимә кәрәк? Үзегеҙҙе уның урынына куйып карағыҙ за һеҙгә ниндәй мөмкинлектәр асыласағын күз алдына килтерегеҙ.
4. Б. Бикбайҙың «Рус теле» шиғырын иҫегеҙгә төшөрөгөҙ.

РИФ МИФТАХОВ

(1939)

Риф Фәйзрахман улы Мифтахов 1939 йылдың 17 сентябрҙә Ишембай районы Кинйәбулат ауылында тыуған. Күрөнөклә шағир һәм прозаик. «Фатихаңды бир, әсәй»,

«Сабый сәңгелдәге янында», «Ҡалдат васыяттары», «Ағизел» поэмалары, лирик, сатирик, юмористик шиғырҙары, «Күз йәштәре» повесы киң билдәле. Ундан артык ҡитабы донъя күргән.

Салауат Юлаев ордены кавалеры.

МИРАҢ

*Туған телен кәҙерләгән халыҡ
кәҙерле булып.*

Тыуғанымдан киткәнәмә тиклем –
Ғүмер буйы йыйған милкәмде,
Улым, кызым, һезгә ҡалдырамын
Иң зур мираҢ – туған теләмде.
Ул миңә лә әсәй-атайымдың
Иң берзән-бер ғәзиз мираҢы.
Ул да һезгә ғүмер буйы ерзә
Ҡулар һауа кеүек булһасы.
Мең йыл буйы халыҡ аҡылының
Мең тылсымын йыйған хазина,
Юк, һатылмай, сөнки мөмкин түгел
Баһа куйыу уның һақына.
Күкрәк һөтө, бишек йыры менән
Ингән дә ул йәнде имләгән.
Юкһамы ни кеше туған телен
Тыуған иле менән тиңләгән!
Яратһанда – бал-май булып тамған,
Нәфрәттәрзә – уҡтай ҡаҙалған.
Быуаттарҙың гөлө һәм көлөнән –
Халыҡ яҙмышынан яралған...
Халкым барҙа туған теләм булып,
Тик һез уға ғәмһез булмағыҙ.
Язык булып әгәр үзегеҙҙе
Аманаттан өстөн куйһағыҙ...
Олатайҙарҙан, әсәйемдән алған,
Ғүмер буйы йыйған милкәмде,
Улым, кызым, һезгә ҡалдырамын
Бөйөк мираҢ – туған теләмде.

1. Шиғырдың тәуге юлына иғтибар итегез. Шағир бында ниндәй «китеу» тураһында һүз алып бара? Атай-әсәйзәрегеззән һорағыз: ни өсөн кешеләр бындай осрақта нәк ошо һүззе куллана, ә ошо мәғәнәне биреүсе һүззең үзен кулланыуҙан тыйылалар икән?

Ошо «китеу» һүзенең синонимдарын табып язығыз һәм уларҙың ниндәй кешегә қарата әйтелгәннен асықлағыз. Миҫалдар:

Үлде –

Дәмәктә –

Сәсрәнә –

Яқты донъя менән хушлашты –

...

2. Улына, қызына қалдырған туған телен шағир иң зур мирас тип атай. Һеззеңсә нисек: ошондай мирастан мәхрүм қалған, йәғни туған телһез кешеләр зә буламы? Туған телде әсә теле, тизәр. Әсәй берәү генә була. Ә туған тел? Фекер алышығыз.
3. Шағир улына, қызына (йәштәргә) ниндәй аманат әйтә? Текстан миҫалдар килтерегез.
4. Тел тураһында рус, татар шағирзәрының әсәрзәрен иҫкә төшөрөгез. Шағирзәрҙың телгә мөнәсәбәтендә уртақ яктарҙы табығыз.

Таңһылыу Қарамышева

ҺҮЗ

Бер ауыз һүз: йылы, иркә...

Йәнгә туңған боззо қай сак

Иретергә шул да етә.

Бер ауыз һүз: һалкын, тупаҫ...

Сәскәләге һөйөнөстә

Қырау төслә һуға тоташ.

Һүз дауалай, һүз тазалай.

Һүз яралай, һүз язалай.

Һүз ағарта, һүз қаралай.

Күңелдәргә һүз һыя алмай –

Телдән оса тыйыла алмай,
Низәр генә ул қыла алмай!

Нисек кенә һүз қыланмай:

Батырлана, йә қыя алмай,

Тәүфиқлана, йә оялмай.

Яуызлана, изгеләнә,

Ойоп китә, һизгерленә,
Даулай, яулай йә теләнә...
Һүз – хис-акыл, ул – мөхәббәт.
Һүз – илһам ул. Ул – мәрхәмәт.
Һүз – илаһи! Һүз – мөһабәт!
Һәм һүз – хөкөм: кәһәр, карғыш.
Һүз – тормош ул: хәтәр алыш!
Һүз – ул үзе тере яҙмыш.

1. Шиғырҙы тасуири итеп укып сығығыз. Унда «Йылы һүз – йән азығы» тигән мөкәлдәң мөгәнәнәнә тап килгән юлдарҙы табығыз.
2. 3-сө строфаны игтибар менән укығыз. Ундағы һәр һөйләмдәң мөгәнәнәнә аңлатығыз, миҫалдар килтерегеҙ.
3. Һүз, һүзгә белеп һөйләү тураһында мөкәлдәр, әйтемдәр табығыз, уларҙың мөгәнәләрен аңлатығыз. Үзегеҙгә тормош тәҗрибәнәнәнә сығып, ололарҙан һорап, миҫалдар килтерегеҙ.
4. Әнүр Вахитовтың «Һүз хаҡында баллада» әсәрен иҫегеҙгә төшөрөгөҙ. Әсәр геройының, ауыл халҡының яҙмышында урынһыҙ әйтелгән һүзгәң һиндәй ҫажигәгә килтергәнән һөйлөгөҙ.
5. Текстан һүзгәң бөтә мөмкинлектәрән табып, язып алығыз, уларҙың һәр берәнәнә үзегеҙгәң карашығыҙҙы белдерергә тырышығыз. Кешеләргәң донъяға, төрлө вақиғаларға караштарын, бер-берәнәнә мөнәсәбәттәрән, хис-тойғоларын белдергән телмәрҙән башка уның был үзәнәлектәрә асыламы? «Һүзгәң көсө» тигән темаға фекер алышығыз.
6. Шиғырҙы ятлағыз.

4-сө күнегәү. Һүзбәйләнештәрҙә дөрөҫ укығыз.

Һыя алмай, тыйыла алмай, кыла алмай, кыя алмай, бара алмай, һөйләшә алмай.

Тәүгә һүз һузынқыға бөтһә, ә икенсәһә һузынқыға башланһа, һәм был ике һүз паузаһыҙ әйтелһә, бер һузынқы кыҫкара: ике ауыл (и-ка-уыл), яңы ауыл (я-ңа-уыл), егерме ике (йе-гер-ми-ке).

5-сө күнегәү. Ағас исемдәрән рус теләнә тәржемә итегеҙ.

Ҙайын, карағай, кызыл шыршы, (кара) шыршы, карағас, имән, муйыл, мышар (миләш), уҫак, йүкә, тал, ерек, карама, саған.

ИЗЕЛ ХӘЛИМОВ

(1959)

Изел Хәмит улы Хәлимов 1959 йылдың 7 июлендә Ейәнсура районы Байыш ауылында тыуған. Шағир, курайсы, композитор. «Аҡ жауырһын», «Дан һиңә, Салауатым!», «Һөйөү көсө», «Яҙмыш йөгө» исемле шиғыр һәм йыр китаптарының авторы. Башкортостандың атказанған мәҙәниәт хезмәткәре.

ТӨНГӨ МОҢ

Төнгө вокзал.
Унда сиған улы
Моңло итеп йырлап ебәрзе...
Йокомһорап торған уй-хистәрем
Ошо моң артынан эйәрзе.
Ете ят ерзәрзә ят әзәмдәр
Ятһыныр, тип тормай, тартынмай,
Бала йырлай, йырлай үз телендә...
Күңелкәйзәремде моң сорнай.
Күпме бала тыуған калаһында,
Мәктәбендә, тыуған илендә,
Моңло итеп йырзар йырлау түгел,
Һөйләшә алмай туған телендә –
Ата-әсәһенең өйөндә!
Ишетмәй ул бишек көйөн дә!
Шуға ят ерзәрзә, ятһынмайса,
Йыр йырлаған сиған балаһын,
Иң кәҙерле бер туғаным күреп,
Косаклап ук килде алаһым!

1. Шиғырҙа һүрәтләнгән ситуацияны күз алдына килтерегеҙ. Сиған балаһының, һис тартынмайынса, ят кешеләр алдында үз телендә йырлауын һез һисек баһалайһығыҙ? Үзегеҙҙе уның урынына куйып карағыҙ. Башкорт (татар, сыуаш, мари) балаһы төнгө вокзалда үз телендә йырлар инеме икән? Әңгәмәләшегеҙ.
2. Рауил Бикбаевтың «Халкыма хат» әсәрен класта кысқырып укығыҙ. Шағирҙар күтәргән проблеманың асылын асыҡлағыҙ. Фекер алышығыҙ.

КЕНДЕГЕМДЕ КИСКӘН ЕР

Риф Мифтахов

КҮРЗЕМ ҺИНЕ

Юлдарыңдан күпме атламаным,
Күктәреңә күпме бакманым –
Өр-яңыса күрзем ер-һыуыңды,
Өр-яңыса қояш қалқканын.
Нисә тапқыр Ағизелгә төштәм:
Һокландырзы тәүләп күргәндәй.
Ирәндеккә баһам – ирәйзе йән,
Күк толпарза күккә менгәндәй.
Мәсетленең һөттәй қайындары,
Иңйәрзәге шәмдәй шыршылар,
Алыс китһәм, һағын, тигән төслә,
Күз алдымда баһып торзолар.
Ишембайға қайтһам, яқташтарзың
Һәр қарашы йәмгә булды,
Иләш ерендәге башак шауы
Қурай моңо һымак тойолдо.
Белореттың қорос сыңдарында,
Хәйбулланың дала йәмендә,
Бөрийәндәге таузар қосағында
Тәтешленең шишмә төмендә
Күрзем һине, Башқортостан – илем!
Қайза ғына аяқ баһам да,
Бәхет йыры булып сыңлайһың һин
Ай батқанда, қояш қалққанда...

1. Таныш булмаған һүзәрзең мәғәнәләрен асықлап китегез.
2. Тәүге строфаға иғтибар итегез. Шағир *юлдарында атламаным (барманым), күктәреңә бакманым (қараманым)*, ти. Ә үзе *күрзем*, ти. Әш нимәлә? Аңлатығыз.

3. Шағир Башкортостан төбәктәренең һәр береһенең үзен-сәлекле, уларға ғына хас яктарын телгә ала. Һез үзегезең төбәккә (районға, мәсәлә) хас, уны башка яктарҙан айырып торған ниндәй үзенсәлектәрҙе билдәләп инегез?
4. Шағир Башкортостандың образын үзенсә тыузырған, үзенсә күргән. Һез уны нисек тасуирлар инегез? «Башкортостан» (исеме бүтән булырға ла мөмкин) тигән шиғыр, нәсер йәки кескәй хикәйә язығыҙ. Язмаларығыҙҙы бер-берегеҙгә укып, фекер алышығыҙ.
5. Шиғырҙы тасуири укығыҙ.

Баһым

Башкорт телендә баһым күп осрақта һүҙең һуңғы ижегенә төшә. Һүҙ баһымының шундай үзенсәлеге бар: ул һуҙыңкының сифатын (артикуляцияһын) үзгәртмәй, баһым төшкән һуҙыңкы көслөрәк һәм һузыбыраҡ кына әйтелә. Бер нисә осрақта баһым һүҙең алдағы ижектәренә лә төшә ала. Тағы ла, башкорт телендәге һүҙ баһымының экспрессив мәғәнәһе лә бар. Әйтеү мақсатына ярашлы, баһым үзенең ғәзәттәге урынын үзгәртә ала.

Жарағыз: 1. *Кайтма* – ғәзәттәге урын;

кайтма-а – үтенеү, ялбарыу.

2. *Берәү килә, егермә кеше* – ғәзәттәге урын.

Берәү, икәү, өсәү, ... егерме – һанағанда баһым тәүге ижеккә күсә.

6-сы күнегеү. Миһалдарҙы укығыҙ. Бирелгән һүҙҙәрҙә баһым һуңғы ижеккә куйылмай. Үзегеҙ кағиҙә сығарығыҙ.

Атламаным, бакманым (юклык ялғауы), өр-яңыса, ми-неңсә (рәүеш), һөттәй, шәмдәй (сифат), һағын, көтөгөз (бойо-рок һөйкәләше кылымдары), ләкин, сөнки, хатта (теркәүес), нисә, касан, кайҙа (һорау алмаштары).

7-се күнегеү. Һүҙҙәрҙең баһымына игтибар итегеҙ. Үзегеҙ шундай дүртәр миһал язығыҙ.

укыма́
һөйләмә́
теләмә́
туйманы́

укыма́с
һөйләмәшһе́ң
теләмәшт́ән
туйма́с

ТЫУҒАН ЯК

Косағыңда күреп туймақ
Сәскәләр үсә икән,
Йырың кеүек, елдәрең дә
Йыуатып исә икән,
Гүзәлдәрзән, әй, гүзәл як –
Тыуған як.

Кояш нурын тулкын итеп,
Ак болот йөзә икән.
Һинән йырак йәшәүзәре
Үзәкте өзә икән,
Гүзәлдәрзән, әй, гүзәл як –
Тыуған як.

Шишмәләрзең ағышы ла,
Тәме лә бүтән икән.
Әй, белмәнем, сәскә кеүек
Гүмеркәй һиндә икән.
Гүзәлдәрзән, әй, гүзәл як –
Тыуған як.

1. Шиғырҙы тасуири итеп укығыз. Интонацияға игтибар итегеҙ, «Күрҙем һине» шиғыры менән сағыштырығыз. Айырма күрәһегеҙме? Эш нимәлә?
2. *Үзәкте өзә икән* һүзбәйләнешенәң мәғәнәнән асыҡлағыз. Бында *үзәк* һүзе нимәне белдерә? Ошондай ук мәғәнә белдерәүсә һүзбәйләнештәр табығыз.
3. Нәжибә Әминеваның «Тыуған ер» шиғырын исегеҙгә төшөрөгөҙ. Шағирәнең тыуған төйәгенә мөнәсәбәте тураһында һөйлөгөҙ. Бер һүз менән әйткәндә, ул нимә тип атала? Һеззә шул тойғо бармы? Әңгәмә ойштороғоҙ.
4. «Тыуған яктың кәзере қасан беленә?» тигән темаға фекер алышығыз.

Ибраһим Абдуллин

ҮЗ ЯҒЫМА КАЙТҘАМ...

Үз яғыма кайтһам, ергә ятып
Тыңлар инем үлән үскәнән,
Тыңлар инем салғы тауыштарың,
Кискә йылы елдәр искәнән.

Үз яғыма кайтһам, ергә ятып
Эсер инем шишмә һыузарын,
Тыңлар инем кыззар йырлаганын,
Егеттәрзең курай моңдарын.

1. Шигыры тасуири укығыз. Унда сағылған хис-тойғоларҙы аңларға, аңлатырға тырышығыз. Автор тыуған якты һағыныу хистәрен нисек белдергән?
2. Йырҙың тексы И. Абдуллиндың «Айһылыуҙың айлы кистәре» драмаһынан алынды. Драмала ул кайһы геройҙың исемнән йырлана? Эсәр менән танышып, һөйләшеү ойштороғоҙ.
3. Йырҙың тексын ятлағыз.
4. Йырҙың Илфак Смаков башкарыуында фоноязмаһы бар, шуға әйәреп, үзегеҙҙе йырларға өйрәнегеҙ.
5. Йырҙың музыкаһын популяр композитор Рим Хәсәнов язған, уның тураһында белгәндәрегезҙе файҙаланып, ата-әсәләрегезгән һорап, «Рим Хәсәнов йырҙары» тигән темаға һөйләшеү үткәрегеҙ, белгән йырҙарығыҙҙы йырлап ишеттерегеҙ. Мәғлүмәттәрҙе «Безең йырҙар» йыйынтығынан алырға мөмкин.

Хәсән Туфан

КЫР КАЗЗАРЫ

Ямғырҙарҙа, яуындарҙа,
Дауылдарҙа-елдәрҙә
Кыр каззары қаңғылдаша
Мин белмәгән телдәрҙә.
Кыр каззары қаңғылдаша,
Йырлашалармы икән ни?
Тыуған илдәр кала бит, тип
Илашалармы икән ни?
Безең дә бит шулар һымак
Киткән сактар бар ине,
Кыйғак-кыйғак, илем йырак,
Тигән сактар бар ине.
Кыр каззары қаңғылдаша,
Һау бул, якташ, тизәрҙер.
Әллә кайтыр, әллә кайтмаҫ
Безең баштар, тизәрҙер.

Каззар кеүек осаһылар,
Китәһеләр юк миңең,
Кыйҗак-кыйҗак, илем йырак,
Тиәһеләр юк миңең.

Каңғылдашып болоттарза
Мин белмәгән телдәрзә,
Кыр каззары китеп бара
Мин күрмәгән илдәргә.

1. Йырзың тексын иҗтибар менән, тасуири укығыз. Тыуған тәйәккә һөйөү, уның менән айырылышыузың кыйынлығы нисек сағылдырыла? Текстан миҗалдар килтерегез.
2. 2-се, 3-сә куплеттарға (3-сә, 5-се строфаларға) иҗтибар итеgez, авторзың үзе тураһында уларзан ниндәй мәғлүмәт алып була?
3. Ғалимдарзың фекеренсә, кешегә йәшәү өсөн иң кулай, идеаль мөхит – уның тыуып үскән төбөгөндә, йәғни бәләкәстән һыуын әсеп, һауаһын һулап, ризығы менән тукланып үскән ерзә икән. Ләкин тыуған тәйәктән бер зә сыкмай йәшәп буламы? Тыуған тәйәктең кәзере касан беленә? Алдағы ике әсәрзә иҗегезгә төшөрөгөз, фекер алышығыз.
4. «Миңең тыуған тәйәгем» тигән белешмә (шиғыр, хикәйә, нәсер) төзөгөз, унда үзегеззәң әскерһез мөнәсәбәтеgezзә, ихлас карашығыззы белдерергә тырышығыз.
5. Хәсән Туфан – күренекле татар шағири. Уның тураһында ата-әсәләрегез, ололар, укытыусы ярзамында, китаптарзан карап белешмә төзөгөз.
6. Йырзың көйөн татар композиторы Марс Макаров язған. Йырзың фоноязмаһын тыңлағыз, кушылып йырлап өйрәнеgez.

Тартынкы өнгә бөткән һүз артынан килгән икенсе һүз һузынкыға башланһа, уларзы өзмәй әйткәндә (укығанда), шул һүззәрзәң ижек сиктәре үзгәрә: *ауыл эргәһендә (а-уы-лер-гә-һен-дә), ишек алдында (и-ше-гал-дын-да)*.

8-се күнегеү. Һүззәрзә дөрөс укығыз.

Тыңлар инем, елдәр иҗкәнән, әсер инем, ер әйләнә, һәр сак әзер, тыуған илдәр, йырлашалармы икән ни.

9-сы күнегеү. «Кыр каззары» шиғырының һуңғы строфаһын, «Үз яғыма кайтһам» шиғырын сәсмә стилдә әйтеgez.

ТЫУҒАН ТӨЙӘГЕМДӘ

(«Хәтирәләр» ҡитабы буйынса)

Иртә яз менән мәзрәсэнән ауылға мал ҡарарға ҡайта инем. Сөнки әзерләнгән бесән март баштарында бөтә, йыла ағасының ботактарын, урмандан ҡырҡып алып ҡайтып, малға ашата торғайнык. Ҙар ирегәнгә тиклем үк, малды ҡарҙан асылған ерзәргә ҡыуып ҡилтереп утлата инек. Үзәбез зә яңы асылған ерзәргә сыккан һарына һәм ҡайһы бер башка тамырҙарҙы йыйып, бешереп ашай торғайнык. Тәбиғәт ҡосағында мал көтөп, яңғыз йөрөүзә мәзрәсәлә булыуға ҡарағанда өстөнөрәк күрә инем.

Апрелдең беренсе яртыһында татар ауылдарында сиратлап ойошторолған һабан туйына, май аҙаҡтарында башҡорт ауылдарына йыйын байрамдарына һыбай барып, ҡайһы сак аттарыбыз менән бәйгелә ярышып, зурҙарҙың көрөшөн ҡарап, бәләкәйзәрзәң көрөшөндә үзем дә катнашып, йөрөп ҡайта торғайным. Апрель аҙаҡтарында бал ҡорттары менән мәшғүл булдык. Йөззән ашыу умартанан торған баксабыз ауылыбызҙан дүрт сакрым алыслыкта, иске йәйләү һәм зыярат булған ерзәзә урынлашҡайны. Унда аласык һәм ҡышын умарталар һаҡлау өсөн ызма бар ине. Шулай ук бейек ағастарҙың өскө ботактары араһында урынлаштырылған, бал ҡорто күстөрөн эйәләтеү өсөн, ҡарағай ағастарына сокоп эшләнгән солөк умарталарыбыз за булды. Улар йөз сакрымға тиклем алыслыкта төрлө ерзә, төрлө тарафта урынлашҡайны. Апрельдә боронғо ата-бабаларҙан мираҫ булып ҡалған был солөктарҙың, ҡырағай бал ҡорто ҡунһын өсөн, әсен тазартып, балауыз куйыла. Быларҙы мин ҡустым Нурмөхәмәт һәм Ибраһим Ҙаскынбай исеMLE дуҫым менән бергә эшләй торғайным. Беззеке кеүек, Ибраһимдарҙың солөктары ла күп ине.

Был осорза йылкыларыбызҙы, күп булыу сәбәпле (дүрт ҡырағай өйөрзән тора ине), йәйләүзә тота торғайнык. Ерзәребз һәм көтөүлектәребз рус хөкүмәте тарафынан ҡазнаға тартып алынғанлыктан, беззекеләр йәйләү тормошон күптән ташлағайны. Хан йәйләүе һәм Ҙарлы бүлек тауында йәйләү аласыктары ҡалғайны әле. Малдарыбыз йәйләү тормошонан әле булһа ла ваз ҡисмәгән. Улар апрель баштарында ук, беззән рөхсәт-фәлән һорап тормаҫтан, Мәсем һәм Аҡбейек

йәйләүзәренә китә һәм унда көзгә тиклем қала торғайны. Иске йәйләүзәребез Ибраһим Қаскынбайҙарҙың Алағуян тигән ауылының ере ине.

Ауылыбыҙҙағы мишәр күскенселәренең ер эшкәртеше һәм донъя көтөшө, безҙеке менән сағыштырғанда, күпкә төзөгөрөк булды. Күп иген игерҙәр, йәшелсә үстөрерҙәр, йыл әйләнәһенә өйҙә торған малдарын қышын башы ябылған, аҙбар тип йөрөтөлгән һарайҙарҙа асрарҙар һәм уңышын һатып көн күрерҙәр ине. Безҙең ике ырыуҙың иген игеүе бер нисә «итәк» тары сәсеүҙән ғибәрәт булһа, малыбыҙ иһә қышын кәртәләнгән асық майҙанда, язын, ауылға яқынламай, тауҙарҙа қалды. Был йәһәттән, без иген сәсеү, һарай төзөү өсөн вақыт сарыф итмәй инек. Малыбыҙ язын тауҙа сақта, ғайләбездә иң күп вақыт йылкы көтөүсә кеше мин булдым. Иген эшен яратмай инем, мал өсөн бесән сабыу миһәңә өсөн бер зауыт булһа, урақ менән иген урыу, әйеләп йөрөп эшләү бер ғазап ине. Шуға күрә унда йөрөмәй торғайным. Бар әшебезд урманда була ине. Утыҙ сақрым да борондан ырыуыбыҙҙың булған, әммә қазнаға алынған Айғырүлгән тигән ерҙән безгә қазна йыл һайын бер аҙ урман бирер ине. Ағас киһеп, ауылға һәм базар булған урындарға алып барып, айырыуса йүкә ағасының қабығын һыуға һалып серетеп, һалабаш яһап һата инек.

Был эштәр бөткәс, бесән вақыты еткәнгә тиклем, мин, йәнә мал артынан Акбейек тарафтарына йәйләүгә китеп, мал қарап, уларға тоҙ биреп, қатындар әзерләгән қымызды эһеп, башқа кешеләргә қымыз эһергә қунаққа барып, йәйләүзәгә уйындарҙа қатнашыр инем. Июндә, Тәкә заманы тигән һарық һуя торған вақыт килеп еткәнсе, атайым, қайһы берҙә эһәйем менән икәүләп, килерҙәр, малдарыбыҙды баққан ғайләләрдә торорҙар ине. Был вақыт умартасылықта биләм қарау тип аталған эш иң мауықтырғыс эш һанала. Буш солоқтарға қорт күстәренең килеп урынлашыу-урынлашмауын, йәһәңә қырағай бал қорто күстәренең яңы айырылғандарының был умарталарды ни дәрәжәлә қабул итеү-итмәүен ат өстөндә ултырған килеш кенә күзәтеүҙән тора. Безҙең милкәбезд иһәпләнгән солоқ ағастары тауҙарҙа йәһәңә үзәндә булғанлықтан, көнөнә һыбай килеш иң күбә утыҙ-қырқ сақрым юл үтеп, ун-ун биш умартаны тикшерергә мөһкин. Йылына ни бары ун биш көн дауам иткән биләм қарауға мин дуһым Ибраһим Қаскынбай менән бергә сыға торғайным.

1. Аңлашылмаган һүзээрзе күсереп алып, мәғәнәләрен аңлатығыз.
2. Текстан урмансылыкка, малсылыкка, кортсолокка кағылышлы терминдарзы күсереп алығыз, улар араһында архаизмдар, неологизмдар, варваризмдар бармы-юкмы икәнлеген асыклағыз.
3. *Мәғлүм булыу, ваз кисеу, сарыф итеу, мал бағыу, биләм карау* һүзбәйләнештәренәң мәғәнәләрен асыклағыз.
4. Текста кайһы осор тормошо тасуирлана? Унда борондан килгән күсмә тормош қалдыктары нимәлә күренә?
5. Ауыл халкының йәшәйешен күсеп килгән мишәрээрзең хужалык итеу үзәнәлектәре менән сағыштырығыз. Фекер алышығыз.

Ике һүзә өзмәй әйткәндә, һүз азағында йә һүз башындағы һаңғырау [к], [к], [п] өндәре һузынқылар уратылышында һәм р тартынкыһы янында яңғырау [г], [г], [в] өндәренә сиратлаша.

10-сы күнегеу. Һүзбәйләнештәрзе дәрәс укығыз.

Туп ала (ту-ва-ла), китап укый (ки-та-ву-кый), ике бала (и-ке-ва-ла), йылға буйы (йыл-ға-ву-йы).

Килеп алды, барып инде, колак ауырта, кармак алды, көрәк әзләне, күлдәк үтекләй, тимер көрәк, ике калак, кара күлдәк, ала куян.

Қыр қазы (языла) – кыр-ға-зы (әйтелә); күк Ирәндек – кү-ги-рән-дек; көтөп алдым – кө-тө-вал-дым.

Мөслим Әбсәләмов

ЙОМАҒУЖА ТИРӘКТӘРЕ

...Был хәл һуғыш башланыр йылдың йәй башында булды. Без, бер төркөм малайзар, Таштур башында ат булып сабышып уйнап йөрөй инек. Ел-ямғырзан ашалып, емерелеп-таралып ятқан таштар араһында Йомағужа олатай йөрөй. Һәр бер ташты, сүкеше менән һуккылап, һыйпаштырғылап карай, кайһы берзәрен карышлап үлсәп тә куя. Безгә етә қалды: «Әллә алтын әзләйме икән?» – Бәхәсләшә-бәхәсләшә, уйынды ла онотоп, уны күзәтергә тотондоқ.

– Бына быныһы, балалар, ярарлык. Тап мин әзләгәне, – тине лә, безгә карап, тешһез ауызын өңрәйтеп йылмайзы.

Йылы һүз сыккас, без уны уратып та алдык, хораузар за жузыра башланьк:

– Уны, олатай, нишлэгөһең? Нигез халаһыңмы әллә?

– Баш осома куям, уландар, баш осома.

– Һе, таш ястанаһыңмы? – Шаярталыр, тип, без көлөшкән булдык. – Ястык йомшағырак була ла инде, олатай!

– Йомшаклығын йомшак инде ул, дөрөс әйтөгөһең. Тик унда ястык-юрған апармайзар бит әле, балалар...

Уның кинәйәһен без, һыу мейеләр, һаман төшөнмәһек. Шуға булһа кәрәк, бөтөнләй етди тауыш менән өстәп куйзы:

– Теге донъяға китергә йыйыһам, уландар, теге донъяға!

«Теге донъя»ны без өләсәйзәрзән ишеткән бар ине. Шулай за һин дә мин үзе теләп, үлемгә әзерләһеп йөрөү башыбызға һыймай. Йүгереп кайтып, әсәйзәргә һөйләйбез:

– Йомағужа карт үлергә йөрөй!

– Тәүбә, тиген!

– Ысын! Ант-мант, биллаһи-виллаһи, бер табак кан әсәм, ике табак тоз ялайым!.

...Үлмәс борон үзәнә кәбер ташы әзерләү безгә гәжәп тә, мәрәкә лә тойолдо. Шуға, уйыныбыззы ташлап, Йомағужа картка әйәреп барзык. Бер нисә көн буйына касәу менән матурлап таш сокоғанын шым ғына күзәтеп ултырзык. Тик уның нимә язғаны беззәң өсөн сер булып калды. Сөнки ул Керьәнсә яза ине...

Уһан һуң инде күп йылдар үттә. Үткәндәр барыһы ла онотолдо һымак. Ә йөрәккә уйылған әззәр юк-юкта әрһетеп искә төшә икән. Ир корона ултырғас, гәмһез балалык йылдары үткән як тартты бит. Әлегә ауылға, Якупка, йәнә килеп сыктым.

Кайһылай үзгәрткән уны мәрхәмәтһез йылдар! Таныш та һымак, ят та шикелле. Ә шулай за, боронго якын дуһтың өйзәрен, берөүзән дә һорамай, тоһмаллап килеп таптым. Терпе сәсле, кысык күзле, сандыр кәүзәле малай ялан аяк йүгереп килеп сығыр төслә ине. Ә каршымда бағаналай оҙон, әммә купшы буй-һынлы дәү ир баһып тора.

– Зиннәт, һинме был, әллә?.. – тим, икеләһеп.

– Әйе, мин. Ә үзегең кем булаһығыз?

Бер-беребеззә танымаһлык булып үзгәрзекме икән ни?

Сырамыткас, башкоритарға хас булмаһа ла, кыһып косаклап, арқанан тупылдатып һөйзә.

– Үәт әй, үәт әй! Тағы осраһыр көн дә бар икән...

Без төн уртаһынаса гәпләшәп ултырҙык.

– Йомағужа исемле карт була торғайны без бала сакта, һин шуны исләйһеңме? – тип һорай куйҙым.

– Исләй, тиһеңме? Нимә, һин уны мәрхүм кеше һымак итеп карайһың? Ул һаман иҫәнсе.

– Иҫән?! Китсе әле! Һуң бит ул бынан егерме-утыз йыл әлек үк үлергә йыйынып йөрөй ине лә... Иртәгә барып сығайыҡ янына, әләйһә.

– Миңә таң менән эшкә шул, – тине Зиннәт.

Иртә менән Йомағужа картка үзем киттем. Хәтһез күп йылдарҙың ел-дауылын кисереп, хужаның үзе шикелле кеүек үк картайған, тузған өй. Уның мөйөшөндә әлегә таш һөйәлеп тора. Теге ваҡыт карттың унда нимә сокоп яҙғанын укый алмаһаҡ та, хәҙер мин, университет тамамлаған мөғәллим, унда шундай һүҙҙәрҙе укыным:

«Йомағужа Хәйрулла уғлы
Вафат 19 ... йылда ... йәшендә».

Тупһала, йәйге сыуаҡта кызынып, олатай үзе ултыра. Мин әллә кайҙан кулымды һузып, уға табан киләм. Ләкин карт бер терелек ишараты ла күрһәтмәй, кыбырламай, таш һын һымак шак катып, тик ултыра бирҙе.

– Әссәләмәғәләйкүм, олатай, – тим. Яуап юк.

Мине күрәпме, тауышымды ишетепме, еңел генә баһсып, өйҙән бер әбей килеп сықты. Олатайҙың карсығылыр.

– Һаумы, инәй. Олатай әллә ойоп киткән инде, бер зә яуап кайтармайсы...

– Кысқырыбыраҡ һөйлә, балам, колакка катыланып калды ул... Һуқырайып та куйзы. Бәлә аңғыз йөрөмәй бит.

– Ә?! – Карт тертлөгәндәй итте.

Мин үзем менән таныштырҙым. Әлегә таш тураһында һораным.

– Ә-ә-ә, улым, ул ташты әйтәһеңме? Теүәл етмеш йәш тулғайны миңә шул йылда. Шөйлә бәһеҙ булмаһам да, кәҙерле сакта тыныс кына донъя куйырға йыйынып бөткәйнем инде. Был донъяла калғандарға иҫтәлек булып тип, ағас та ултырттым. Ана (ул кәртә артына табан әйәк қағып күрһәттә). – Тик мин уның ишараһы кайһыһына төбөлгәнән айыра алманым, сөнки унда тирәктәр – эреһе лә, вағы ла – һанһыз күп ине. – Тик изге ниәтемә ирешергә яҙманы. Нимес шакшылары илгә яу астылар за бланды бозҙолар. Үзең беләһең, эшкә ашқан көллө ир-ат китеп бөттө. Боронго

сәсәндәр әйтмешләй, «ирзәрзе ер итеп, ерзәрзе хур итеп, бисәләрзе тол итеп, балаларзы қол итеп», илеңә яу қилгән сакта, нисек итеп үлеп ятмақ кәрәк. Қалайтаһың, бер қилке бисә-сәсә менән күмхужды тотоп торзәк инде.

– Күм-хуж! (Ысын, ул сакта ололар қолхозды шулай ти торғайнылар бит әле: «күмәк хужалық».) Исләйем, олатай, исләйем. Мин, бала булһам да, барыһын да күрзем... Олатай, тимәк, һин хәзер йөзгә етеп бараһың, әйеме? Күңелеңә ауыр алма инде, туйзырманьмы һуң?

– Нимә туйзырманьмы?

– Озақ йәшәп туйып китмәненце, тим?! – Қыскырып өндәштем.

– Ә-ә-ә... – Кеткелдәп кәләп қуйзы. – Мең йыл йәшәгән Локман Хәкимдән, теге донъяға барғас, фәрештәләр һораған икән: «Йә, Хәким, ун быуат ғүмер һөрәп, яқты донъянан туйзыңмы инде?», теге: «Бер самауыр сәй әскән миқдары ла булмань», – тип яуап биргән, ти.

– Улай булғас, һин дә, олатай, бер сынаяқ сәй әсеп тә өлгөрә алманьмы, тиерһең инде тегендә, ә?

Йәнә кеткелдәп қуйзы.

– Эй, улым, кемгә яуап бирәһең унда! Барыһы ла буш һүз бит ул. Бер қолас соқор әсендә һиндәй донъя булһын, ти.

– Әйе, олатай, һин бәтәнләй дәһризәрсә фекер йөрәтәһең. Бәз зә шулай Алла юқ, тип барабыз бит. Ошо донъяла ғына йәшәү бар... Әйзә қалай матур урынға һалғанһығыз. Ожмаһың да кәрәкмәй. Кәртә артынан ғына йылға аға, юрый ултыртқан тиерһең, тирәләп бынау тирәктәр, талдар...

– Тирәктәр... – Тәрән уфтанып бышылданы қарт. Бик тәрәндән, йөрәгенең иң төбәнән сықты был уфылдау. – Уны кеше қулдары ултыртқан шул, улым. Әммә ләкин бер зә юрамал түгел. Изге тирәктәр улар, белә-белһең. Һәр қайһыһында тотош бер ғүмерзәң язмышы шаулап ултыра булыр... Әйзә әле миһең арттан.

«Миһең арттан» тигәнәнә йылмайып қуйзым. Әллә...

Был ни хәл?! Һуқыр қартым, таяғы менән қапшанмай за, туп-тура иң йыуан тирәк төбәнә барып, шып туктаны.

– Бына быныһы – иң тәүге ағасым. Анау инәйеңде озатып алып қайтқас ултыртқайным. Етмеш йыл! Шул сак башқа уй қилгәйне: шулайтып берәй нәмәгә гел ултырта барғанда: Һәм, китте-китте... Бынауһын, мәсәлә, үзем некрут булған йылда, ә мынауһын япун һуғышына китер алдынан... –

Оста экскурсовод һымак, бер тирәктән икенсәһе тәңгәленә күсеп, кәкре таяғы менән уға карап бер һелтәй ҙә талғын ғына һөйләүен белә.

Ағастар тарихы ғынамы һуң был! Юк-юк, был бит кешеләр тарихы, тормош, көрәш тарихы! Бабай ғүмерен тәшкит иткән йылдар үззәре шаулап ултыра икән был ерзә. Бына ун дүртөнсә йылғы һуғышта һәләк булған баш балаһының иштәлеген һаҡлап ултыра береһе. Егерменсә йылдарзағы аслык һәм ваба. Утызынсы йылғы колхозлашыу дәүерендәге фажигә корбаны ла бар. Бөйөк Ватан һуғышы ла. Һәм бөтәһенән бәләкәйерәк тирәк – Туғызынсы май!.. Быныһы ғаиләнең дә иң һуңғы ағзаһы – кинйәләре иштәлегенә ултыртылған. Бер боролош та, бер дәүер ҙә был йортто ситләп үтмәгән. Ата-әсә йөрөгәнә юйылмаҫ яра, ә ихатаға тирәк өстәп, тейешле корбанын алып китә торған. Тимәк, бында кешеләр тарихы ғына түгел, кешелек тарихы йәдкәрзәре шаулап ултыра ла баһа!.. Әзәм балаһы бирешмәһә бирешмәй икән: шунса кайғы-хәсрәт был икәүзә бөкһә бөккән, әммә һындыра ла, йыға ла алмаған. Бабай, бер аз ултырғандан һуң, дауам итте:

– Ана, күрәһеңме, һәр кайһыһының төбөндә күпме йәш үсенте. Былай-алай калкып киләләрме, колонсаккайзарым!

Ысынлап та, мин, күзлә бүкән, шуны ла абайламағанмын. «Күңел күзә күрмәһә, маңлай күзә – ботак тишеге» тип, минең ишеләргә әйткәндәрзәр инде, моғайын.

– Уларын мин ултыртманым. Үсәрзәр! Берәй төрлө каза килеп сығып кына һәләк итеп куймаһа, ағастар, кеше һымак, бер-береһе менән һуғышмайзар бит. Әзәм балаһы ғына аҡылланған һайын оторо исәрләһә бара әллә?

Ул, нимәгәләр ишаралап, билдәһезлеккә табан кул һелтәһе. Шул кәһәрлә һуғышкалыр, күрәһең. Шул сак һанһыҙ күп һәм тәрән йыйырсыктарзың бер һисәүһе буйлап көмөш тамсылар тәгәрәһе лә, уларза қояш һурзары ялтырап китте. Кем белә, былар, бәлки, қояш сағылышы ла түгелдер, ә йөз йыл буйына тынғы белмәй дөрләп яһған йөрәктең, қартайған күкрәккә һыймай, тышқа бәреп сытқан осқондарылыр.

– Ана, қояш Таштур түбәһенә барып ятты. Нишләп был әбей һаман ығыша икән? Бер самауыр қайнатырлық кына гәпләштек түгелме?

Йоқак кына божралар пәрзәһендә үтә күренеп, ҙур қызыл қояш, ысынлап та, тау башында ята иһе.

Һуқыр! Қайҙан һизә һуң ул был кәзәрә?!

– Олатай, күзең әзерәк күрәме әллә? – тип һораным аптырап.

– Юк, тома һуқырмын, балам. Нишләп улайтып һорайһың?

– Һуң бит, күзле кешенән дә былайырак күргән һымакһың.

– Шуны ла күрә алмағас, ни хәжәтемә бер быуат ерзә йәшәргә, ә?

Йомшак кына һөйләнә-һөйләнә, инәй килеп сықты.

– Йә, Хозай... Һаман туктамағанмы? Был бер тотонһа, мөкиббән китә торған. Хәбәренең осо ла, башы ла булмаһ уның. Етмеш йыл шулайтып маҙама тейеп бөтгө бит ул. Самауырҙы нисәмә өстәнем, әйтәгүр, кешене һаман сәйгә әвинмәйсе. Белдекһез шул... Әллә алъяп та китте инде, байғошом.

– Олатай, инәйем кыза башланы.

– Нимә тип?

– Һаман сәй әсергә инмәй, тип.

– Әй, улым, кызмай ул. Шул мөжәлдәп йөрөүе – бар бөтмөш миңә иркәләнеүе уның. Инәйеңдең холкон мин уның үзенән дә артык белеп бөткәнмен. Күпме бергә йәшәйбез бит.

Өйгә табан ыңғайланыҡ. Ул тағы туктаны.

– Әй, улым, онота язғанмын. Гәпте бозоп, бая бәхәсләшкәм килмәгәйне. Һез Алла юк тиһегез зә ул. Юк, тип өзә һуғып кына ла әйтеп булмай. Ул, бәлкәм, алла ла түгелдер. Мәгәр бер көзрәтле көс бар булыр. Бөтә донъяны төзөк, тәртипле тотоп килеүсе көс. Шундай баш булмай, әзәмдәргә хут бирһәң... Барын тырым-тырағай туззырып бөтөргәҙер ине.

Ҙара-Ҙара! Донъя тураһында үзенә бер төр фәлсәфәсе лә баһа! Философтар Көнбайыш Европа менән Көнсығыш Азияла ғына тыумаһ икән.

...Якупка яңынан юл төшкәс, зыяратка барып, мәрхүм олатайың кәбер кәртәһенә түшемде терәп, бик озак уйланып торҙом. Әлегә таныш ташка Ҙарап, бөтә үткәндәремде баштан кисерҙем. Ундағы һуңғы һандар ғына ап-асыҡ – күптән түгел язылғандар. Ҙалғандары, зыяратка килмәһ борон уҡ, уңып бөткәндәр.

Ана, Һакмарзың бер Ҙултығына һыйынған ихатала кескәй генә искергән өйзә эреле-ваклы тирәктәр уратып алған. «Йомағужа тирәктәре» тип йөрөтә уларҙы ауыл халкы. Әлегә Таштур итәгенә етеп, байырға якынлашқан Ҙояштың һүрән нурҙары уларзың алһыу һары япрактарында сағыла. Кем белә, улар, бәлки, шул тирәктәргә йәшәү биргән изге кешенең мәңге һүнмәһ йөрәк саткыһылыр.

1. Хикәйәне иғтибар менән укып сығығыз.
2. Аңлашылмаған һүзәрә осраһа, мәғәнәләрен асыҡлап китегез.
3. Йомағужа карттың телмәрәндәге рус һүзәрәненә әйтелешенә иғтибар итегез. Һүзәрәң шулай үзгәрешә карттың назанлығынан киләме, әллә уның икенсә сәбәбә бармы?
4. *Колакка катыланыу, мазага тейеу, тыуған яҡ тартты* һүзбәйләнештәрәненә һәм һөйләмдәрәненә мәғәнәләрен аңлатығыз, шул ук мәғәнәненә икенсә һүзәрә менән әйтегез.
5. Ниндәй һүз ул *йылы һүз*? Т. Карамышеваның «Һүз» шиғырын искә төшөрөгөз. Үзегез яратқан кешегезгә әйтә торған һүзәрәгә тезеп язығыз.
6. *Күзлә бүкән, һыу мейе* тип кемгә әйтәләр, ни өсөн? Һез үзегезгә шулай тип әйтәүзәрәненә теләр инегезме?
7. Хикәйәлә балаларҙың ат булып сабышып уйнаузары телгә алына. Бәләкәй сакта һез шулай уйнай торғайнығыҙмы? Бала сағығыҙға уйнаған уйындарығыҙҙы иҫегезгә төшөрөгөз, уларҙың иҫемлегән төзөгөз, бер уйын тураһында белешмә төзөгөз.
8. Һүзәрәненә дәрәслөгән раҫлар өсөн, балалар ант итәләр, текстан шул урынды табып укығыз. Һез үзегез шулай ант итә инегезме?
9. Ниндәй языу ул *Көрәнсә языу*? Һезгә ундай языуҙы күргәнегә бармы? Уның ниндәй языу икәнлегән аңлатығыз. «Көрәнсә»нән башка тағы ниндәй языуҙар бар һәм улар менән кемдәр файҙалана? Фекер алышығыз.
10. Ниндәй вақыт ул – *ир корона ултырыу мәле*. Һез әле ир корона ултырғанһығыҙмы, касан ултырасаҡһығыҙ? Әңгәмәләшегез.
11. Һуңғы абзацтың тәүгә һөйләмәнә иғтибар итегез. Унда *Һакмарҙың бер култығы* тигән һүз бар. Кешенә тағы ниндәй тән ағзаларының иҫемдәрән йылғаға карата кулланалар? Тапкандарығыҙҙы язып куйығыз, ни өсөн кулланылғанын аңлатығыз. Рус телендә улар нисек атала?

Динис Бүләков

БАРБОС

Һунарсы Яубаҫар ағай бер бүрә балаһын тереләй тотоп алып кайтканы бирле, ауыл малайзарына мәрәкә табылды. Көнөтөнә шул бүрә балаһы янынан китмәнәләр, бүрә балаһы ла тәүзә тештәрән ыржайта ла тора торғайны, ауылда йәшәп, бөтөнләй кулға әйәләште.

Яубаҫар ағайға ла был хәл окшап калды. Яңыраҡ кына уның Барбос иҫемлә этән айыу талап үлтергәйне. Ара-тирә

кешеләрҙә йүнле көсөк тә күрәнмәгәс, ошо бүре балаһын тәрбиәләп карарға булды. Уға элекке этенең исемен кушты. Уны тәрбиәләүгә бөтә тырышлығын һалды. Итте бик күрһәтмәне.

Ләкин күршеләргә был һис тә окшаманы, ике арала ыҙғыш купты. Улар Барбосты атырға даулаштылар, ләкин Яубаһар ағай бирешмәне:

– Һезгә бер зыяны ла булмаһ, өйрәнөп етте инде ул, – тине. Шулай ға уны сынайыр менән бәйләп куйырға тура килде: алда тағы ни булығын кем белә.

Шулай көн артынан көн үтеп, кыш урталары ла етте. Кыштың озон һалкын төндөрөндә Барбостың һузып-һузып олоған тауыштары ла ишетелә башланы, күрһәң, урмандың караңғы һукумактарын, иптәштәрен һағына торғандыр инде.

Яубаһар ағай уны йәлләп тә куйзы, бер-ике рәт хатта урманға ебөрөргә лә йыйынғайны, ләкин Барбостың барыбер кире әйләнөп кайтасағын белөп, кире уйланы. Ә бер көндө күрше Сабира апай көйәнтәһен күтәрөп килөп инде.

– Шул Барбосыңды, Яубаһар күрше, атаһыңмы, юкмы? Шуның аркаһында йәмһезләшөп тә бөттөк бит инде... – тип башланы ул һүзөн, ййлап кына. Ләкин артабан кыззы: – Төндә ишөк алдына сығыр хәл юк, имәнөс олоған тауышын ишөтһәң, йөрөгөң «жыу» итөп кала.

– Һин кызма әле, Сабира күрше, зыянһыҙ бит ул, – тип яуапланы Яубаһар ағай.

– Зыянһыҙ, имөш. Бер көн көпә-көндөҙ анауы зур тукал кәзәмә казык кеүөк тештәрен ыржайтып торасы.

– Кәзәң баксаға ағас кимөрөргә төшкәндөр шул, күрше...

– Төшһә, тешөн ыржайтырға тигәнме ни? Тора-бара ул нәмәң кешөгә лә ташлана башлар... Вөт шул, Яубаһар күрше, бүре балаһын бүрөккә һалһаң да, урманға карай, тизөр. Йә үзөң атаһың ул нәмәңдө, йә, силсәүиткә барып, кешөнән аттырам. – Сабира апай тузынып сығып китте.

Шул көндөн алып Яубаһар ағайзың башына кайғы төштө. Сығып, Барбосы янына барһа, тегеһө күззәрөн мөлдөрөтөп карай ға тора. Нисөк шуны атаһың инде? Яубаһар ағай, күңелө тулығып, кирө өйөнә инөп китә.

Бер көндө шулай, һунарға барып, дүрт куян алып кайтты. Икөһөнә патрон да әрәм итөп торманы – Барбос өлкөлөрөнән эләктөрөп алып килде. Шундай эттө кайзан табаһың?

Күрше-күлөн менән ыҙғыш, бәлки, ййлап-ййлап бөткөн дө булыр инө, тик бер көндө көтөлмәгән хәл килөп сыкты.

Сабира апайзың әлеге тукал кәзәһе Яубаһар ағайзың алма баксаһына төшкән. Барбос, сынйырынан ыскынып китеп, те-
гене тамаклап ташлаған.

Хәзер инде ызғыш түгел, дауыл кубырға тейеш ине. Ни әшлән-
һен инде Яубаһар ағай, Сабира апайға бер һарығын индереп
бирзе. Икенсе көндө үк Барбос менән эште бөтөрөргә булды.
Атырға йәлләнә. Азаштырһам, арыуырак булып, йөрөгем дә
һыкрамаһ, тип уйланы ул. Саңғыларын кейеп мылтығын алды
ла, Барбосты сынйырынан тотоп, Сейәлетауға менеп китте.
Ләкин нисә генә калдырып китһә лә, Барбос уны «һә» тигәнсе
таба ла куя.

Шулай Барбосты азаштыра алмай ызаланып йөрөй торғас,
кис булды. Күпте күргән һунарысы ауыр хәлдә калды. Ахырҙа,
аптырап кайтыу юлына төштө.

Караңғыла килгәндөгә саңғы эззәрен табыу кыйын ине.
Тау түбәнәнә шыуып төшпөүе лә куркыныс: берәй ағаска бәре-
леуең бар.

Шул вақыт йәнәшә барған Барбос қапыл һиһкәнде, йөн-
дәрән каһартты, ә күззәре йәшкелт ут булып токанып китте.
Тештәрен ыржайтып, ырылдап ебәрзе.

Яубаһар ағай тирә-яғына күз ташланы – уларҙы пар-пар
йәшкелт уттар уратып алғайны. Яубаһар ағай мылтығын
алып өлгөргәнсе, йәшкелт уттар уларҙың өстәренә ябырылды.
Барбос Яубаһар ағайға ташланған беренсе бүрене күкрәге
менән бәреп йыкты ла кайһы ерендер умырып өзөп тә алды.
Икенсәһенә ташланды, өсөнсәһенә... Үлемесле алыш кызҙы.
Бына, Яубаһар ағайҙы бөтөнләй онотоп, дүрт бүре бер юлы
Барбоска йәбеште. Барбос уларға карағанда кәүзәгә зуры-
рак ине, тиз генә бирешергә теләмәнә.

Шунда Яубаһар ағай атып ебәрзе. Кан койош нисек тиз
башланһа, шулай тиз бөттө. Ике бүре ятып калды, икәүһе
касып өлгөргө.

Яубаһар ағай Барбос әргәнәнә килде. Бүреләр уны бик
һык талағайһылар. Ул кызғанһы ыңғыраһа, урынынан тора
алмай. Яубаһар ағай тунһы Барбос өстөнә япты.

Бер аҙған һуң ыңғыраһыу ишетелмәһ булды.

1. Һүзлек әһе башкарығыҙ: яңы һүззәрзе табып, мәғәнәләрен асыкһағыҙ.
2. *Куһа әйәләһеү, йәмһезләһеп бөтөү, күңел туһыһыу, тамакһап ташһау һүзбәйләнәһтәренәң, Күззәрен мөлдө-рәтәп карай; Күззәре тоһанып китте; Күз ташһаны һөйләмдәренәң мәғәнәләрен аңлатығыҙ.*

3. Хикәйәнең йөкмәткеһен үз һүзәрәгез менән тасуири итеп һөйләп өйрөнөгез.
4. Хикәйәнең йөкмәткеһе буйынса изложение язығыз.
5. Динис Бүләковтың быға тиклем өйрәнгән әсәрҙәрән иҫегеҙгә төшөрөгез, улар буйынса әңгәмә ойоштороғоз.

11-се күнегеү. Башкорттар эттәргә түбәндөгә кушаматтарҙы биргән.

Кашкар, Дүрткүз, Езтырнак, Карағолак, Актырнак, Ҡытмыр, Актүш, Алабай, Муйнак, Алғыр, Бурҙай.

Атай-әсәйҙәрәгезҙән һорашып, башкортса эт исемдәре өстәп язығыз.

12-се күнегеү. Рәми Ғариповтың түбәндә килтерелгән шиғыры арты быуат әлек язылған. Шағирҙы һиндәй уйҙар борсой? Ул һимәгә өмөт тота? Шағирҙың ошо ҡысқа ғына шиғырына аяуап итеп, уға хат (инша) язығыз.

Туған телем тыуған еремдә
Яңғыраһа мәңге, йыр булып,
Һис үкенмәс инем гүремдә
Ятканда ла, кара ер булып.

Әзәби төрҙәр тураһында төшөнсә

Әзәби әсәрҙәр ысынбарлыҡты төрлөсә сағылдыра. Шуға карап, уларҙы борон-борондан өс төркөмгә бүлөп йөрөткәндәр – эпос, лирика һәм драма. Эпик, йәғни эпоска караған әсәрҙәрҙә тормош герой яҙмышына бәйлә вакифаларҙы хикәйәләү (тасуирлау) аша бирелә. Лирик, йәғни лирикаға караған әсәрҙәрҙә тормош геройҙың хис-тойғолары, кисерештәре аша һүрәтләнә. Ә драматик, йәғни драма төрөнә караған әсәрҙәрҙә тормош герой яҙмышына бәйлә вакифаларҙы тамашасыға күрһәтәү аша сағылдырыла.

Эпик һәм лирик әсәрҙәр – укыу өсөн, ә драматик әсәрҙәр вакифаларҙы сәхнәлә артистар башкарыуында тамаша кылыу өсөн языла.

Хәҙерге әзәбиәт ғилемдә был әзәби төрҙәрҙә проза (эпос урынына), поэзия (лирика урынына) һәм драматургия (драма урынына) тип йөрөтәләр. Сөнки хәҙерге әзәбиәттә эпиклек күбәһенсә прозаға, лириклек поэтик әсәрҙәргә хас. Ә драматургия иһә сәхнә өсөн язылған әсәрҙәрҙең дөйөм атамаһы буларак кабул ителгән.

ТӨЙӘК БУЛҒАН ТЫУҒАН ЕР...

Фәрзәнә Ақбулатова

ТӘБИҒӘТ БЕЗЗЕҢ ЯРЗАМҒА МОХТАЖ

1872 йылда АҚШ-тың Небраска штаты секретары Дэкордэн Мортон 22 апрелде тирә-якты йәшелләндеревүгә бағышларға тәкдим итә. Халыкка был тәкдим окшап кала, һәм тәүге көндә үк 1 миллиондан артык ағас ултыртыла. Был көн шунан һуң Ағас көнө буларак билдәләлек ала. Йөз йылдан һуң, 1970 йылда, АҚШ-тың Висконсин штатының сенаторы тәкдима менән Ағас көнө **Ер көнө** тип үзгәртелә. Шул йылда ук Ер көнөн үткәреүзә 20 миллиондан артык кеше катнаша. Ә 1990 йылда был хәрәкәт халык-ара вақиғаға әйләнә. Хәзер был байрамда йыл һайын 141 илдә 200 миллиондан артык кеше катнаша. Был көндә экологик өмәләр үткәрелә, йылғалар, күлдәр, урмандар сүп-сарзан тазартыла, ағастар ултыртыла. Хәзер Бөтә донъя ер көнө буларак билдәләлек алған был байрам Рәсәйзә 1990 йылдан бирле үткәрелә.

1. Тексты игтибар менән укып сығығыз, унда күтәрелгән проблемалар тураһында һөйләшегез. Ауылдарҙа, калаларҙа, урмандарҙа, йылға, күл буйҙарында үзегеҙ күргән экологик хәл тураһында һөйләшеү үткәрегеҙ.
2. Тәбиғәтте һаҡлау буйынса донъя кимәлендә күрелгән саралар тураһында һөйләшегез. Бөтә донъя Ер көнө, Бөтә донъя һыу ресурстары көнө қасан үткәрелә, уларҙың максаты нимәлә? Тәбиғәтте һаҡлау буйынса эштәр ошо ике көндә генә эшләнергә тейешме? Фекер алышығыз.
3. Телетапшырыуҙарҙа сүплектәр (свалки), көнкүреш қалдыктарын (твердые бытовые отходы) утилизациялау, сәнәғәт (промышленность) предприятияларының йылғаларҙы бысратыуы тураһында йыш күрһәтәләр. Һеззәң ошо мәсьәләгә қарашығыз нисек? Кешелек үзенең сүп-сарына батмаһын, саф

Һауа һулаһын, таза һыу эшен, экологик йөһәттән таза азык ашаһын өсөн нимә эшләргә кәрәк? Эңгәмә үткәрегеҙ.

4. Күп кенә яктарҙа, мәсәлән, Дүртөйлө, Илеш райондарында урмандағы кырмыска илөүзәрән көртөлөп алғандар. Ни өсөн икән?
5. Яз ваҡытында тирә-якты тазартыу буйынса субботниктар (өмәләр) үткәрелә. Һезең унда катнашканығыҙ бармы? Мөмкинлек табып, үзегеҙ шундай өмә үткәрегеҙ.
6. Ерҙәге тереклектәң төп йөшөү сығанағы – һыу һәм һауа. Һыу-һыҙ кеше бер аҙнанан артыҡ тора алмай, ә һауаһыҙ бер нисә минуттан үлә. Ер йөзөндәге эсәр һыуҙың биштән бер өлөшө (20%) Байкал күлендә тупланған. Йылғаларыбыҙ за бихисап кеүек. Эммә йылғаларҙы бысратыу дауам итә, хатта күп кенә шишмәләрең дә һыуҙары эсергә яракһыҙға әйләнә бара. Ғалимдарҙың иҫәпләүенсә, бер косак утынды яндырған ваҡытта, бер кешегә йыл буйына һуларлыҡ кислород сарыф ителә. Ә беззә йыл һайын тиҫтәләрсә мең гектар урман яна. Әле һулаған һауабыҙың 21 процентын кислород тәшкил итә. Элек ул күберәк булған, тимәк, кәмей бара. Һәм быға без үзебез булышлыҡ итәбез.

«Һыу, һауа – йөшөү сығанағы» тигән темаға мәктәп кимәлендә ентекле һөйләшеү үткәрегеҙ, фото (видеоязма), һүрәт, иншалар конкурсы ойштороғоҙ, һөйләшеүгә бөтә укытыусыларҙы, абруйлы карттарҙы, муниципалитет етәкселәрән саҡырығыҙ.

Айһылыу Ғарифуллина

ГӨРЛӘҮЕК

Гөлдөр-гөлдөр... иллә бытый
Гөрләүек,
Көлдөр-көлдөр, яҙға көлөп
Инәйек;
Сылтыр-сылтыр йылға калай
Моңлана,
Боз күлдәген атып бәреп
Жылана;
Йылтыр-йылтыр нур йомғағы –
Күләүек,
Яз қояшын ул бейетә
Кинәнеп;
Шаптыр-шоптор кабалана
Шарлауык,

Ғыузар ташып, ярзамлаша
Язга нык;
Мөлдөр-мөлдөр тамсы илай
Қыйықта,
Һәр мизгелдең сиге барын
Тойоп та;
Тимгел-тимгел язғы ерем
Йәшәрә –
Йәш бөрөләр күзен аса
Йәшәргә.

1. Шиғырҙы тасуири итеп укығыз.
2. Парлы һүзәрҙең кулланылышына иғтибар итегеҙ, язғы тәбиғәттең тулы картинаһын тыузырыуҙа уларҙың ролен билдәләгеҙ.

Зөһрә Алтынбаева

БАЛАН

Ауыл осонда – сәскәле ялан,
Ялан ситендә үсә бер балан.
Яззарын балан шау сәскә ата,
Әйтерһең, уға ап-ак кар ята.

Йылы елдәр, сыуак иртәләр
Балан сәскәһен назлап иркәләй.

Көззәрен балан – ялан йәмдәре,
Үзәкте генә өзә тәмдәре.
Балан сәскәһен язын үз иткәс,
Татыйһың төмен уның көз еткәс.

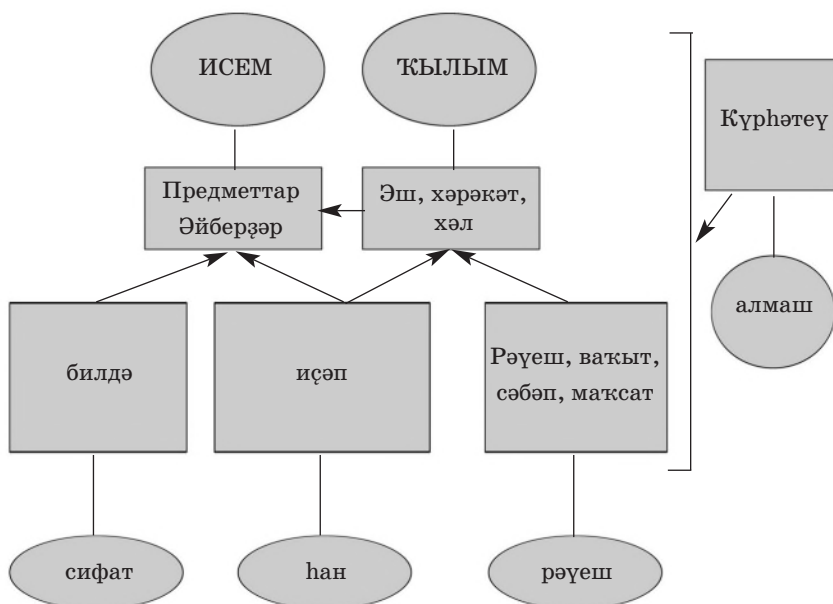
Әсе шул, әсе балан емеше,
Қушылған төслө уға күз йөше.

1. *Үзәкте өзә, үзәк өзәлә* һүзбәйләнеше менән һез таныш. Ул төрлө осрақта төрлө нәмәгә карата әйтелә. Был осрақта *балан емешенең* төмә шағирәнең *үзәген өзә*. Тағы нимәләр кешенең үзәген өзә икән – миҫалдар килтерегеҙ, үзегеҙең үзәкте өзгән берәй нәмәне (хәлдә, вакиғаны, күренеште) иҫегеҙгә төшөрөгөҙ.

2. Аңлатығыз: ни өсөн гөлдөр, үлөндөр, ағастар япракты *яра*, ә сәскәне *ата*?
3. Хатаны төзәтеп, башкортсаға дәрәс тәржемә яһағыз: *Масло месяц не трогай дерево цветок стреллет.*
4. Шиғырҙы игтибар менән, тасуири итеп укығыз. Уның *йыр тексы* икәнлеген күрһәтеп тороусы билдәләргә табығыз.
5. Шиғырға Ғәзиз Дәүләтбирҙин тигән композитор көй яҙған. Йырҙың фоноязмаһын тыңлағыз, кушылып йырлағыз. Окшаһа, тексты ятлап алығыз – кәрәге тейер.

Морфология.

Һүз төркөмдәренәң бүленешен кабатлау

Башкорт телендә үз аллы алты һүз төркөмө бар. Рус телендә лә үз аллы һүз төркөмдәре алтау.

13-сө күнегү. «Балан» шиғырынан һәр һүз төркөмөнә берәр һүз язып алығыз. Һүз төркөмдәренәң билдәләмәләрен иҫкә төшөрөгөз.

14-сө күнегү. Бирелгән хәрәфтәр араһына ҡалған хәрәфтәргә алфавит тәртибендә язығыз.

1. А, . . Л.
2. Ш, . . Я.

15-се күнегеу. Текстты укыгыз. Уның йөкмәткеһенә ярашлы, һораузар төзөгөз. Текст йөкмәткеһенә үзегез һизәр өстәр иһегез?

Бысала (меңьяпрак)

Был үләнде һәр бер кеше беләлер, моғайын. Ул урман акландарында, туғайзарза, далаларза, урман, юл ситтәрәндә, тау биттәрәндә үсә. Бысала – күп йыллык үлән. Уның сәскәһе ак, алһыу төстә. Бысаланың сәскәһен һәм өскө өлөшөндәге япрактарын йыялар. Ә уларза инде кеше организмы өсөн файзалы витаминдар, матдәләр зә күп, ауырыу тыузырыусы бактерияларзы юкка сығарыусы элементтар за етерлек. Бысала июль айынан сентябрьгәсә сәскә ата. Уны ошо вақыттарза йыялар за инде.

ЭКОЛОГИЯ

1993 йылда Берләшкән Милләттәр Ойошмаһының Генераль ассамблеяһы 22 мартты **Бөтә донъя һыу ресурстары көнө** тип иглан итә. Уның максаттары:

- халыкты эсәр һыу менән тәмин итеүзә ярзам итеү;
- һыу яткылыктарын һаклаузың мөһимлеген пропагандалау;
- Бөтә донъя һыу ресурстары көнөн билдәләүгә хөкүмәттәрзә, төрлө ойошмаларзы йәлеп итеү.

Әйе, һыузың иң мөһим йәшәү сығанактарының береһе икәнлеген без һәр вақыт исебеззә тоторға бурыслыбыз. Һыуһыз, ғөмүмән, Ер йөзөндә бер һиндәй зә тереклектең булыуы мөмкин түгел. Быны безгә ата-бабаларыбыз меңәр йылдар элек үк искәртә килгән. Халык ижадында «терәһыу», «йәншишмә» кеүек изге һүззәр үзәктә тора: халыктың йәшәү-йәшәмәү мәсьәләһе уларзың булыу-булмауына туранан-тура бәйләп аңлатыла, әкиәттәрзә, эпостарза батыр каһарманлығы аша тасуирлана. Күп дәүәрзәр ата-бабаларыбыз ошо аманатка тоғролок һаклаған.

Эсәр һыузы, йылға-күлдәрзә һаклау мәсьәләһе хәзәрзә заманда бигерәк тә кырқыу тора. Был турала күп һүз һөйләргә, язырға, сығыштар яһарға мөмкин, әммә анык кына практик эш күрһәтмәй тороп, уны хәл итеп булмаясак. Һыуға, тәбиғәткә, тимәк, – үзебезгә, үзебеззәң киләсәгебезгә тик анык эш менән генә ярзам итә алабыз.

ЙЫЛҒА БАҒЫРЫ

Бала сакта мин Константин Паустовскийның «Ручьи, где плещется форель» тигән хикәйәһен укып, был балықты бик күргем килгәйне. Ул сакта форелдең безең якта ла йәшәгән бағыр балығы икәннен белмәй инем. Азақтан иһә Көнъяк Уралдың терегөмөштәй таза һәм һалкын, йүгерек йылғасыктарында уны үземә лә тотколарға тура килде. Тап шундай йылғалар бағырның тәйәге булып тора ла инде. Ҙызғаньска каршы, ундай һыузар беззә бөтөнләй калмағанлыктан, бағыр за юкка сықты.

Бағырзы (рустар уны **пеструшка** тип тә атай) **йылға** һәм **күл бағырына** бүлеп йөрөтәләр. Әммә был бүленеш бик шартлы, сөнки улар әттең ике токомо һымак кына. Күл бағыры ыуылдырык сәсергә йылғаларға үрләй зә шунда тороп кала.

Бағырзы безең яктарның иң матур балығы тиергә мөмкин. Ул йәйғорзөң төрлө төстәре менән уйнай, тәне буйлап төрлө төстәге төртөктәр һибелгән. Төсө, йәшәгән еренә һәм йыл мизгеленә карап, төрлөсә үзгәрә.

Йылға бағыры зур булмай – 20–30 сантиметр самаһы ғына. Шулай за, уңайлы шарттар булғанда, был балык бер метрҙан да артык үсеп китергә һәләтле. Рәсәйзә, мәсәлән, 9 килограмлык бағыр тотолоуы теркәлгән, ә АҘШ-та (унда бағырның йәйғор төсөндәге төрө йәшәй) рекорд 19 килограмға еткән. Күз алдығызға килтерә алаһығызмы: кескәй генә йылғаларыбызға ла берәр метрлык балыктар тулап ятһын әле!.. Ана шундай йылғалар тураһында язған да инде Паустовский үзенең әсәрендә. Тимәк, булғандыр...

Бағыр көзөн ыуылдыраҡ сәсә, башка вақыттарҙа һалкын һыузарның кислородка бай ятыузарында (кумырыктарҙа) йәшәй. Күбәһенсә һыу бөжәктәре, вак балык менән туклана.

Саф һыулы йылға-күлдәребезең бер бизәге булып йәшәһән һәм үрсәһән тиһәк, был балықты һәр яклап һаклаузы ойшторорға кәрәк.

1. Мәкәләлә һүз барған балык тураһында һез нимәләр беләһегез? Уны күргәһегез бармы? Был балык тураһында белешмә төзөгөз.

2. Мәкәләһенң авторы, бағыр беззә хәзәр юкка сыкқан, ти. Был бик үк дәрәс түгел: тау йылғаларында уны һирәкләп осра-

тырға мөмкин. Ләкин ул, бәрзе (хариус), кызыл балык (таймень) кеүек, Кызыл китапка индерелгән – уларзы тоторға ярамай. Үзегезең тирәләге йылгаларза, күлдөрзә йәшәгән балыктарзың исемлеген төзөгөз, һүрәттәрен төшөрөгөз, һәр балыкка характеристика бирегез, бөтөгезең эштәрен берләштереп, «Безең як балыктары» тигән альбом төзөгөз.

3. Ололарзан һорап, улар заманында безең йылгаларза балыктар нисек булғанлығын белегез. Балык запасының кәмеуенә, кайһы бер балыктарзың бөтөнләй юкка сығыуына килтергән сәбәптәрге тикшерегез:

- урмандарзы күпләп кыркыу;
- иген баһызуарын ашлау;
- һыуһахлағыстар төзөү;
- заводтарзың һыузы бысратыуы;
- кешеләрзең йылгаларға сүп-сар ташлауы;
- браконьерзар.

Ошоларзың һәр беренә ентекле яуап бирегез.

4. Балык тотоузың ысулдарын беләһегезме? Һәр ысулга аңлатма бирегез:

- кармаклап тотоу;
- мәскәүләп тотоу;
- һалдау (һандау) менән төртөп тотоу;
- йылым (брень) менән һөзөү;
- ау (сеть) короп тотоу;
- һәрәтә (нерето) йәки мурза (морда) менән тотоу;
- шартлатып тотоу.

Флур Ғазин

«КЫРАУ ТЕЙҠЕН ӘЙЗӘ...»

Май айының йәмле бер кисе. Тышта иҫ киткес саф һауа. Ошо һауаға муйыл сәскәһенең тәмле есә лә кушылып, һауаны һулап туйғыһыз итә. Кистең ййлап һыуыта башлауы ғына мине хафаға һалды: муйылдарға кырау тейеп куймаһа ярап ине.

Күп йәшәгән, күпте күргән күршем Хафиз бабайға инәм. Ул да баксаһында йөрөй икән – моғайын, муйыл сәскәһенең есенә ләззәтләһәләр.

- Кырау төшөрмә икән инде? – тим, хафаланып.
- Төшһөн әйзә, – тип һалды был.

Мин уға, был нимә һөйләй икән, тип, аптырап карайым. Ләкин уның етди йөзөндә бер һиндәй зә шаярыу-фәлән күрәнмәй.

– Эйе, эйе, кырау төшөнөйзө, – тип кабатлай был. – Исмаһам, ауыл тирөһөндөгө муйылдар һындырылмай, кыркылмай, имен калыр.

Бәй, бабай дөрөштө һөйлөй бит!

Ысынлап та, яз еттеме – муйыл ағасына көн бөтө. Матур итеп сәскә атып ултырған муйылдың ботақтарын һындырып, өйзөрөнө алып кайталар за бер-ике көндөн, сәскәләрзең хуш есе бөткәс, кыйлыкка сығарып ташлайзар. Ә инде муйылдың емештәре өлгөрһө, уның хәле бигерәк аяныска әйләнө – кешеләр, емештәрзе ағаста көйөнсә йыймай, ботақтарын һындыра, хатта тотош ағасы менән аузарып куя.

Был вәхшилек, әлбиттә, эһез калмай. Муйыллыктар короуп, юкка сыға бара. Хәзер ауыл тирөһөндө муйыл ағасын табырмын тимә.

Муйыл ағасының тамырзары озон, нык. Шуның менән ул йылғаларзың ярзарын емерелеүзөн һаклай. Муйыллыктар короғас, йылға буйзарының йәме китә, ярзар емерелә, йылғалар һайыға. Ә бөләкәй йылғалар кышкы һалкындарза төбөнә тиклем туңалар. Тимәк, унда балықтарға ла йәшәү мөмкинлеге калмай.

– Муйылдарға кырау тейһөн әйзө. – Мин дә күршемдең фекеренә кушылам.

1. Ниндәй була ул – *иҫ киткес саф һауа*? Һез уны һулағанығыз бармы? Ул кайза һәм касан була? Һулаған һауабыз шулай булһын өсөн нимә эшләргә кәрәк?
2. Һеззең муйыл (черөмуха) ағасын күргәһегез, әлбиттә, барзыр. Ә уның сәскәһөн өзгәһегез, емешен йыйғанығыз бармы? Нисек йыйғанығыз һәм нисек йыйырға кәрәклеге тураһында һөйләһегез.
3. Әсәйзәрегеззән һорап, муйыл емешенән эшләнгән азықтар тураһында белешмә төзөгөз.
4. Муйыл ағасына тулы характеристика биргән белешмә төзөп язығыз.
5. Һез Хафиз бабайзың: «Кырау тейһөн әйзө...» – тигән һүззәренә кушылаһығызмы?
6. Муйылға арналған шиғырзар, йырзар байтак – бер нисәһөн табып укығыз.

16-сы күһегеү. Бирелгән исемдәргә ниндәй сифаттар куйып була?

Кояш, ат, ағас, япрак, тамыр.

Өлгө: *Көз – йылы, амғырлы, былтырғы...*

17-се күнегеу. Рус телендә һәм башкорт телендә исемдәрҙең килеш менән үзгәрешен күрһәтегеҙ. Ниндәй айырмалар бар?

Родительный падеж

Эйәлек килеш

стола	өҫтәлдең
реки	йылғаның
поля	яландың
матери	әсәйҙең
столовой	ашхананың
рабочего	эшсенең
деревьев	ағастарҙың
улиц	урамдарҙың
мячей	туптарҙың

|| Башкорт телендә исемдәрҙең килеш ялғауҙары стандарт формала була. Ялғауҙарҙың фонетик төрҙәре генә була. Ә рус телендә склонение күп төрлө.

Мостай Кәрим

АЙЫУ МАЖАРАҒЫ

Арқыры аяҡ айыуҙың бик күп мажаралары тураһында ишеткәнегеҙ барҙыр.

Умарталыҡка урлашырға килгәс, бал корттары сағыуҙан қасып барғанда ул қозоққа ла йығылып төшкән. Шул сакта билен имгәтеп, әле лә арт һанын күтәрә алмай йонсой. Үзе лә ибәтәйһез инде.

Хәйләкәр төлкөнөң һүзенә ышанып, балыҡ тотам тип, мәкегә қойроғон да тығып ултырған ул. Уның был қәсебе ни менән бөткәнән бөтә кеше белә: төн узғансы, қойроқ бозға йәбешеп туңған. Ә иртән һыу алырға төшкән қилендәр айыуҙы қөйәнтәләр менән тукмарға тотонғандар. Айыу қасып қотолған, ә қойроғо өзөлөп қалған. Шунан бирле ул сонтор қойроқ менән йөрөп ята. Үзе лә бер қатлы шул. Хәйләкәр төлкөгә ышанмаҫқа қәрәк ине лә бит.

Ә быйыл йәй айыу, йөрөй торғас, сак-сак қына өс аяққа тороп қалманы. Ағас аяқ яһатып алырға тура қилә ине шул үзенә. Юғиһә, бынау тиклем қәүҙәнә өс аяқ қына йөрөтә алыр инеме ни? Был мажара ла үзенәң гәмһезлегә арқаһында булды инде.

...Ағизелдең һеңлеһе тип йөрөтөлгән Ҡаризел исемле йылғаны ишетеп тә, бөлки, күреп тә белеүселәр барҙыр. Урал итәгенәң каялы бейек тауҙары, калын урмандары, сәскәле үзәндәре буйлап ағып төшә лә Ҡаризел Ағизелгә килеп ҡушыла. Ағизел – Камаға, Кама Волгаға ҡоя. Уйлап ҡараһаң, исең дә китерлек бит: безең Ҡаризелдең һыуы Каспий диңгезенә тиклем барып етә. Махачкала малайҙары, Каспийҙа һыу ингәндә, Ҡаризелде, моғайын, иштәрәненә лә төшөрмәйҙер әле. Ә бит улар сумып-сумып уйнаған һыуҙа Ҡаризелдең дә тамсылары бар. Һөйләй китһең, хәбәр күп инде ул. Ҡаризелдән кәмәгә ултырҙа биш диңгезең теләһә ҡайһыһына ҡарап сыҡ та кит! Хуш күрһең, бөтә донъяны урап ҡайт. Юл асыҡ. Рәхим ит!

Бына ниндәй дан йылға бит безең Ҡаризел! Шуға ла инде яҙ һайын Каспийҙың төрлө-төрлө балыҡтары безең һыуға ыуылдырыҡ сәсергә менәләр. Йәмле ерҙең ҡайҙа икәнен беләләр улар, йылтыр күзҙәр! Шул балыҡтар араһында Ҡырпа исемле ғәләмәт зурҙары, кәмә буйлыҡтары ла була. Ҡунак булып ҡына килгәнә күрә лә, ул балыҡтарҙы безҙә тотмайҙар. Өзөп һаҡлайҙар. Тик ҡунактар үзҙәре генә ҡайһы ваҡыт Өзөптә бозоп ташлайҙар. Анау Ҡырпа тигәнә арала үтә ҡомһоҙ бер балыҡ инде.

Ә айыу шул Ҡырпаның ниндәйлеген әле быйыл йәй генә ныҡлап төшөндө. Был турала һөйләп үткәндә лә ярай.

Яр буйында баландар сәскә атқан, тауҙар һәм туғайҙар хуш еҫ бөркөп торған, урмандарҙы яңғыратып ҡоштар һайраған бер сак ине. Таңда сутылдаған һандуғас тауышына уянған ҡарт айыу, төш еткәнсе кирелеп-һузылып, зур саған күлөгәһендә ятты. Әллә үзенең ялкаулығын еңә алманы, әллә үлөндәр еҫенән иҫереп, йәйгә моңдарға таң калып, рәхәтләнеп аунаны. Айыуҙың күңелендә ни барын ҡайҙан белеп бөтәһең инде.

Ҡояш түбә өҫтөнә күтәрелгәс, ул тағы бер аз кирелде лә урынынан торҙо. Йылтырап ятқан Ҡаризелде япрактар селтәрә аша күреп алғас: «Битте-күзҙә йыуып менергә кәрәк әле», – тигән уйға килде. Лап-лоп басып, ашыҡмай ғына яр ситенә төштө. Башта, эҫе ҡом өҫтөнә ултырып, бер талай тирә-якты күзәтеп торҙо. Һыу өҫтө тып-тын. Һирәк-һаяҡ ваҡ балыҡтар ғына һикерешеп уйнай. Яҡын-тирәлә айыуҙы ҡуркытырҙай йән эйәһе күренмәй.

Һыу түбәһендә, бынан бер сакрым самаһы ерҙә, зур төзөлөш бара. Унда туктауһыҙ машиналар шаулай, ҡырмысҡа иләүендәге кеүек кешеләр ҡайнаша. Ләкин уларҙың айыуҙа эштәрә

юк. Айыу за иртә яззан бирле уларға күнегеп бөттө инде. Дөрөс, тәүзә бер аз бошноборак йөрөнө-йөрөүен, хатта башка берәй тауға күсеп китергә лә елкенгеләп куйзы. Ләкин был ниәтенән тиз кире кайтты. Ни тиһәң дә, тыуған ер бит! Төзөлөш барған яктағы шау-шыуға ла эйәләшеп үк китте. Шуға ла айыу әле лә ул ятка бер генә боролоп караны.

Җояшта ултыра торғас, айыуға эсе булып китте. Ул, һыузың ситенә генә килеп, тәпәйен тығып караны. Бер аз әскәрәк инеп һыу әсте, битен йыузы.

Унан һуң комайылға ултырып алды ла алғы тәпәйе менән һыу сәсрәтеп уйнарга кереште. Һуккан һайын төрлө төстәге тамсылар уның күз алдында йымылдашып һикерештеләр. Был уйын айыуға бик окшаны. Ул бөтөнләй мауығып китте. Бара торғас, ике тәпәйе менән бер юлы һуғырға тотондо. Тамсылар уның һайын бейегерәк сәсрәнеләр. Айыу, еүеш моронон күккә сөйөп, уларзың йымылдашып төшкәнен карап рәхәтләнде.

Уйын иң кызған бер мәлдә, бәләкәйерәк кәмә озонлоғо Җырпа балык һыу ярып килеп сыкты ла айыузың алғы уң тәпәйенән әләктереп алды. Билдәле, айыу, уйынға алданып, уның килгәнен һизмәй калды. Ул кузғалғылағансы, Җырпа тәпәйзе бөтөнләй үк йотоп ебәрзе. Бына бер заман китте алыш! Җырпа айыузы һыу әсенә һөйрәй. Һөйрәй алмай. Айыу балыкты ярға сығармаксы итә. Ләкин хәлдән килмәй. Башта ул бәләнән тауыш-тынһыз ғына котолмаксы ине лә озақ сызай алманы, үкерергә тотондо. Тартыш кызғандан-кыза барзы. Айыу үкерә, Җырпа үрле-кырлы һикерә. Тәпәйзе бик ыскындырып ине лә бит, хәзер ул үзе ыскынмай, тештәр ебәрмәй. Икәһенәң дә хәл шәптән түгел ине. Шулай за айыу, үкерәүкерә булһа ла, Җырпаны бер аз ярға якынлаштырзы. Ләкин балык та тиз генә бирешергә теләмәне. Ай-һай, үзе лә сая икән.

Әгәр төзөлөштәге эшселәр айыу үкергәнде ишетмәһәләр, нимә менән бөтөр ине икән был алыш? Кайһыһы едер ине икән быларзың? Хатта әйтеүе лә ауыр.

Айыу менән Җырпа тартышкан арала, зур тракторға ултырып, комло яр буйлап кешеләр килеп етте. Кемдер берәу мылтык та күтәрәп алған. Кеше һәр нәмәһенәң хәйләһен уйлап таба бит. Улар, нисектер рәтен табып, һуғыш сукмарзаның икәһен дә сынһырлап алдылар за трактор менән коро ергә һөйрәтеп сығарзылар. Җырпаны, усал ниәт менән һуғыш башлағаны өсөн, шунда ук атып үлтерзеләр һәм, самосвалға

һалып, балык заводына ебәрзеләр. Айыузы, сынйырлап, тракторға тактылар. Ул башта тулап караны ла, азак акһаклап-акһаклап булһа ла атлай бирзе. «Эштең яманырак бөтөүе лә мөмкин ине бит әле», – тип уйланы ахыры, башкаса тыпырсынмаҫ булды.

Бер азнанан һуң, айыузың имгәнгән аяғы төзәлә биргәс, уны Өфөгә зверинецка озаттылар. Шулай итеп, ул қалала йәшәүсә булып китте. Уға «Балыксы» тигән яңы исем куштылар. Зверинецка килгән малайзар йыш қына:

– Сәпәкәй ит әле, Балыксы! – тизәр уға. Ә теге тартыштан һуң кәкрәйеп қалған тәпәйен күрһәтә лә башын ғына сайқап куя:

– Ниңә инде шул бер балык башын сәйнәйһегез, егеттәр? – ти ахыры.

Қала Балыксыға оқшаны булһа кәрәк. Күңеле уның һәр вақыт күтәрәнке күренә. Тик қояшлы ямғыр яуғанда һәм танауына балык есә килеп бәрелгәндә генә, бер аз эсе бошоп китә. Уға ла күнегер әле. Айыу бит ул.

1. Хикәйәне тасуири укығыз, йөкмәткеһен үз һүззәрегеҙ мәнән һөйләгеҙ.
2. Автор айыузы *бер катлы*, ти. Нимә ул – *бер катлылык*? Ике, өс һәм, ғөмүмән, катлы-катлы ла булып буламы? Антонимын табығыз.
3. *Ис китеу, таң калыу* һүзбәйләнештәрәнең мәғәнәһен аңлатығыз.
4. *Үрле-қырлы һикерәүзе* нисек күз алдына килтерәһегез? Һикерәүзең тағы һиндәй төрзәре бар?
5. Қаризелдән, кәмәгә ултырып, биш диңгеззең теләһә қайһыһына сығып китеп була, ти автор. Һиндәй диңгеззәрзе күз уңында тотә ул? Уларға алып барған һыу юлын табығыз (картанан).
6. Қырпа (белуга) балығы тураһында ишеткәнегеҙ бар инеме? Һиндәй балык ул? Беззең йылғаларза әле йәшәйме? Уның тураһында белешмә төзөгөз.
7. Нимә ул – *бер балык башын сәйнәу*? Һәйбәт ғәзәтме ул? Һез үзегезгә шулай тип әйткәндөрән теләр инегезме?

18-се күнегеу. Һүззәрзе дөрөс укығыз. Һиндәй һығымта яһарһығыз?

боззоң	қағыззың	мөгөззөң	һүззең
боззо	қағыззы	мөгөззө	һүззе
бозза	қағызза	мөгөззә	һүззә
боззан	қағыззан	мөгөззән	һүззән

19-сы күнегеу. Азналағы көн исемдәрен башкортса язығыз.

20-се күнегеу. Үзегезән алыста йөшөгән туғандарығызға барыу юлын аңлайышлы итеп язығыз.

Башкорт телендә бөтә исемдәр зә тип әйтерлек күплек ялгауын кабул итә ала. Күплек ялгауы бөтә оракта ла күплекте белдермәй. Мәсәлән, «Ағизелкәйзәрзең, ай, буйында хандуғастар һайрай муйылда», «Ай, Силәбеләрзә без ятык...», «Йөрәккәйзәрем янып барғанға...» (*Халык йырзырынан*) Был һүзәрзәге күплек ялгауы уларға бизәк бирер өсөн кулланыла.

21-се күнегеу. Ауыл, кала, район исемдәренә күплек ялгауы кушығыз. Ялгау кушылған һүзәр ниндәй мәгәнә белдерәләр?

Өфө, Белорет, Баймак, Әбйәлил, Инйәр, Борай, Илеш, Учалы, Толбазы, Мәләүез.

Күплек ялгауы кушылған был һүзәрзә ниндәй хәрәф менән язырға кәрәк?

22-се күнегеу. Хикәйәнәң һуңғы абзацын рус теленә тәржемә итегез.

Хәмзә Кашкаров

ӘБДЕЛХАЛИК ОЛАТАЙ ХӘЙЛӘБЕ

Мин иҫ белә башлаған сакта ук, Әбделхалик олатайзы «соллоксо» тип йөрәтәләр ине. Бездән юл аша ғына урынлашқан ике ауылда – Искужа һәм Кашкарза унан башка соллок умартаһы тотосу, урманда соллокта бал корттары үрсетеүсе булманы.

Искужа ауылының үрге осонда, ауылдан 500–600 метр самаһы ерзә, Йылайыр йылғаһының аръяғында, өс карағас үсеп ултыра ине. Уларзың һәр берененәң йыуанлығы өс кеше коласы тиклем. Ә осонда, 20–25 метр самаһы бейеклектә, хатта унан да бейегерәк булғандыр, сокоп эшләнгән соллок умартаһы бар. Олатай унда бал корттары үрсетте. 80 йәштәр самаһында ла соллок ағасына менеп, корттарын карап-тәрбиәләп, соллок балы ала торғайны. Урманда уның башка соллок умарталары ла күп ине.

Без, йәштәр, 80 йәшлек кешенәң, парадтағы һалдаттар һымак, егеттәрсә сос, матур итеп атлап йөрөүенә кызығып та, һокланып та карап кала торғайнык.

Көндөрзең береһендә, 1960 йылдарға булһа кәрәк, минән, урманға барып, үзенә ярзам итеүемде һораны. Мин ат егеп килдем. Умарта карай торған барлык нәмәләрен һәм ике метрҙан аз ғына озонораҡ, әрсеп тазартылған, бер башына ике тишек тишелгән, унан үткәреп, аркан тағып бәйләнгән, диаметры 30 сантиметр самаһы кайын түмәрзе тейәттә, һәм без урманға юлландыҡ. Ауылдан ике сакрымдай ерҙә йылға буйындағы бер карағай-солок умартаһы янына килеп туктаныҡ. Барлык нәмәләрен арбанан алғас, бал корттары сакмаһын өсөн, атты ситкә алып киттек. Әгәр алты-ете корт сакһа, аттың үлеүе мөмкин икән.

Карағай янына килгәс, олатай: «Яуыз, салыш аяҡ, мөлгүн, йырткыс, – тип әрләшеп алды. – Бына, улым, кара әле тырнаҡ эзҙәрен. Айыу, солокка менеп, бал корттарын туззырып, балына мас булған. Бына, капкастары ята (солоктоң сокоған урынын яба торған тактаны «капкас» тип атайҙар)».

Олатай кайыштың бер осон биленә, икенсе осон, карағайҙы уратып, биленә икенсе яктан тағып, 10 метр самаһы бейеклектәге солокка етез генә менеп китте. Мин уға, аркан-бауға бәйләп, кәрәкле нәмәләрен биреп торҙом. Солоктоң сокоп тишелгән урынын каплап, рәтләп бөтөргәс, мин уға кайын түмәргә тағылған бауҙы бирҙем. Юғарылағы ботак аша арканды үткәреп, ерҙән тартып, ауыр ғына кайын түмәрен үргә күтәрҙем. Олатай түмәрзең бауын капкасты каплап торорлоҡ итеп өскө ботакка бәйләне лә төштө. Унан миңә, айыу кабат килһә, түмәр уны осора һуғып төшөрәсәк, тип аңлатты. Түмәр айыуға капкасты асырға камасаулай. Түмәрзе ситкә этһә, түмәр кире килә, нығыраҡ этһә, кире килеп, айыуға нығыраҡ эләктерә. Айыу түмәрзе ни тиклем нығыраҡ этһә, ул айыуға шул тиклем нығыраҡ эләктерә һәм ахыр сиктә айыуҙы осора һуға. Осоп төшөп кәрәген алғас, айыу солокка кабат менмәй. Китә ул был тирәнән.

Без икенсе солок янына барҙыҡ. Әбделхалик олатай кеткелдәп, рәхәтләнеп көлөргә тотондо. «Бына, күрәһеңме, салыш аяктың кәрәген алып қолап төшкән, аунап ятқан урыны», – тип, йығылған, тапалған үлөндөргә күрһәттә. Өстә, умартаның алдында, ботакка тағып бәйләнгән түмәр асылынып тора.

– Карағайҙы уратып осло ағастар какһаң, шуларға қолап төшөп, казальыр ҙа үлер ине.

– Юк, улым, улай ярамай. Айыу, йырткыс булһа ла, бик аҡыллы хайуан, кешеләргә зыяны теймәй тип әйтерлек. Былай ҙа аз улар. Уларҙы һаҡларға кәрәк. Айыуһыҙ урман – урман булмай инде ул, – тине олатай.

1. *Мас булган, кәрәген алган* һөйләмдөрөнөң мәғәнәнән аңлатығыз. Шулар ук мәғәнәнә икенсе һүззәр менән әйтеп бирегез.
2. Әбделхалик олатай (бабай) айыузы *салыш* аяк тип әрләй. Айыузың тағы ниндәй кушаматтарын ишеткәнәгез бар? Ғөмүмән, ниндәй януар ул айыу? Уның тураһында белешмә төзөгөз.
3. Ололарзан һорап, солоҡ умартаһын әшләү һәм тәрбиәләү өсөн ниндәй қорамалдар қулланылғанын асықлағыз, исемдөрән язып алып, мөмкин булғандарының һүрәтен төшөрөгөз.
4. Солоҡ балы бик юғары баһалана, уның бер килограмы меңдәрсә һум тора – ни өсөн шулай икәнлеген асықлап, «Солоҡ балы» тигән белешмә төзөгөз.
5. Хикәйәгә қысқаса аннотация төзөп язығыз.

Варис Ғүмәрәв

БАШКОРТ ХАЛЫК МЕДИЦИНАҒЫНДА ДАРЫУ ҮСЕМЛЕКТӨРЕ

Башкорт халык медицинаһында дарыу үсемлектөрән файзаланыу тарих төпкөлөнә барып тоташа. Шифалы үсемлектәрзә йыйыу, қулланыу формаһы дауалаузың мақсатына қарап билдәләнгән. Май айында һәм июнь башында, йәғни сәскә атыу осоронда, үсемлектәр айырыуса шифалы була, тип иҫәпләнгән. Үсемлекте яңы ғына йыйылған, йәғни сей қилештә, қиптереп тә қулланғандар. Қиптерев өсөн шифалы үсемлекте шәлкем итеп бәйләп, қояш төшмәгән, күләгә булған, коро һәм үтәләй ел өрөп торған ергә элгәндәр. Дарыу өсөн бер йәки бер нисә үсемлекте қушып әзерләгәндәр.

Мәтрүшкәнән (душица) әзерләнгән төнәтмә (отвар): бер ус үләнәдә қәзимгә сәй кеүек итеп бешергәндәр һәм, үзен генә йәки һөт қушып, йоқо алдынан йылы қилеш 1–2 стакан әскәндәр. Тағы ла бер **рецепт**: бер ус мәтрүшкә һәм бер ус гөлийемеш (шиповник) сәскәһән бер литр һыуза сәй кеүек итеп бешереп әскәндәр.

Байтак үсемлек нервы-психик ауырыуларзы дауалаған да қулланылған. Мәсәләһ, баш ауыртыузан, баш әйләнәүзән, қолак шаулауынан төнәтмә рәүешендә мәтрүшкә, һары мәтрүшкә (зверобой), пәйғәмбәр тырнағы (ноготки, қалендула), бысала (меңьяпрак, тысячелистник), қызыл көртмәлә япрағын

(листья брусники), мышар емешен (плоды рябины красной), бесэй үләне (валериана) тамырын сэйгә кушып бешереп файзаланылган. Шул ук максатта киптереп онталган (төйөлгән) акһырғак (чемерица) тамырын ескәгәндәр.

Йокоһозлок менән интеккәндә, төнгә каршы мәтрүшкәнән, хары мәтрүшкәнән һәм томбойок тамырынан (корни лилии водяной) әзерләнгән төнәтмә эскәндәр. **Нык тулкынланып китеүзе** (перевозбуждение), **психик ярһузы** (истерика) баһыу өсөн бесэй үләненең тамыры, мәтрүшкә, йүкә сәскәһе (цветы липы), хәзрәт үләненең япрағы (листья коровяка метельчатого), айһу көпшәһенең тамыры һәм япрактары (корни и листья дягиля лекарственного) кушып яһалған төнәтмәне эсергәндәр. Башкортостандың кайһы бер төбәктәрәндә, мәсәлән, Бөйән, Белорет яктарында, халык медицинаһы белгестәре һөйләүенсә, бәғәнәш япрағынан (воронец колосовидный, листья) эшләнгән төнәтмә менән эскеселәрзе дауалағандар.

Физик хәлһезлек, нык ябығыу (дистрофия) күзәтелгәндә, якшы ашатыу менән бер рәттән, андыз тамырынан (корни девсила высококого) әзерләнгән дауа биргәндәр. Ошо ук максатта гөлийемеш (шиповник) һәм кара харына тамырынан (корни папоротника мужского) әзерләнгән дауа кулланылған. **Кан азайғанда** (малокровие) тукланыу рационында кишер менән кызыл сөгөлдөрзө күберәк булдырырға тырышкандар, гөлийемеш тамырының төнәтмәһен эскәндәр. **Көн** (йәки **әсе**) **һукканда** (солнечный удар) барлыкка килгән хәлһезлекте бөтөрөү өсөн, мүк еләге (клюква), кара карағат (черная смородина), миләш (мышар), курай еләге (малина) кушып яһалған сәй эсергә кәңәш иткәндәр.

Зәңгенән (цинга) һауығыу ниәтендә ужымдың йәш үләнән (молодые побеги озимых) ашағандар.

Күп кенә шифалы үсәмлектәр **йөрәк ауырыуларынан** кулланылған. Йөрәк ауыртыуын, йөрәк тулауын (йыш тибеуән) баһыу өсөн, һәм, гөмүмән, **йөрәк сирзәренән** мәтрүшкә, хары умырзая (горичвет весенний), ынйы сәскәһе (ландыш), әрем (полынь), гөлийемеш (япрағы, емеше), бәғәнәш емеше, курай еләге, балан (калина), кара бөрлөгән (ежевика), энәлек, йәки камыраш (боярышник), кызыл көртмәле емештәре, бесэй үләне тамыры, артыш еләге йәки ылысы (плоды или хвоя можжевельника) кушып әзерләнгән төнәтмә кабул иткәндәр.

Артыш шулай ук халык санитарияһында ла киң кулланылған.

Башкорт халык медицинаһында, **тын юлдары, үпкә ауырыуларының** төп сәбәбе һыуык тейеүзә тип иҫәпләнгән. Шуға ла был осракта тирләткес (потогонный) сараларзы иң эффектлы дауа, тип һанағандар. **Тымау тейһә** (насморк), **сөскөрөү** (чихание), **йүткерөү** (кашель) йонсотканда, **тамак ауыртканда** (боль в горле), **тауыш бөткәндә** (потеря голоса, ларингит), **үпкә шешкәндә** (воспаление легких) тирләткес дауаларға зур игтибар бирелгән. Был осракта кара һәм кызыл карағат (красная смородина) емеше һәм япрағы, курай еләге, кыр сейһә (дикая вишня), ер еләге, мүк еләге, йүкә сәскәһе, бесәй койроғо (шалфей), кызыл борос кузағы (стручок красного перца) төнәтмәһен эсе килеш эсергәндәр. Тирләү өсөн балды ла киң файзаланғандар – уны йә эскәндәр, йә күкрәк тәңгәлен ыуғандар.

Тирләү өсөн ябай ғына ингаляция ла эшләгәндәр: эсе һыуға кейәү үләне (тимьян, или чабрец башкирский) йәки мәтрүшкә һалғандар һәм бөркәнәп (баштан аша ябынып) үлән һыуынан килгән быузы (парзы) һулағандар. Бүтән төрлө ауырыулар менән ауырығанда ла, температура күтәреләп китһә, тирләткес дауаларзы киң файзаланғандар.

Хроник үпкә ауырыуларынан (шул иҫәптән – туберкулездан да), нигеззә, андыз кулланылған. **Ашказан-эсәк юлы** зарарланғанда, файзаланылған үсемлектәрзәң һаны ла байтак. **Ауыз эсе шешкәндә**, имән кайыры (кора дуба), әспе еләге (плоды бересклета) төнәтмәһе менән ауыз сайкатқандар, әспе еләге ашағандар. **Ауыздан ес килгәндә**, һағыз, кәнәфер (гвоздика) сәйнәгәндәр. Һағыз ылыслы ағастар сайырынан йәки кайын тузынан әзерләнгән. Теш һызлаузы баһыу өсөн, балтырған (борщевик), пәйғәмбәр сәскәһе тамырын, һуған сәйнәргә йәки һызлаған теш өстөнә тәмәке онтағы, ағас сайыры һалырға кәңәш иткәндәр. Теш үтә нык һызлағанда, тилебәрән (лебеда) орлоғон кейзәрәп, шул төтөндә уртлағандар. Тилебәрән урынына киндер (тарма), кара зирә (дурман обыкновенный) орлоғон да файзаланғандар. Боронғолар һөйләүенсә, ошоллай ыслап дауалағанда, кайһы сакта серек тештән «ваккорттар» төшә, имеш. Шуныһы игтибарға лайык: был күренеш һақында урта быуаттарзә йәшәгән атаклы врач-ғалим Әбүғәли Сина (Авиценна) (980–1034) ла язып калдырған.

Ашау теләген (аппетитты) уятыу өсөн, әрем һәм юл япрағы (подорожник) төнәтмәһен эсергә кәңәш иткәндәр. Кеше озақ вакыт **ашказан ауырыуы** менән яфаланғанда, андыз тамырынан әзерләнгән дауа кулланылған. **Әс киткәндә**, муйыл (черемуха), кара карағат, кара көртмәле (черника), кыр сейәһен ашатқандар йәки был емештәрзең төнәтмәһен эсергәндәр. Ошо ук максатта һары мөтрүшкә, ирәүән (горец змеиный), тумырткабаш (клевер красный), әре кесерткән (крапива двудомная), кузғалак (щавель) тамыры қайнатмаһы кулланылған, курылған борсак, шөкәрә (сухари) ашағандар. Кесе йәштәге балаларға кара карағат төнәтмәһен генә эсергәндәр.

Әс катқанда, эт муйылы (крушина ломкая) һалынған сәй әзерләгәндәр. Әс күпкәндә (метеоризм) томбойок тамырынан әзерләнгән дауа эскәндәр. **Һары ауырыуынан** (желтуха) дауалау өсөн қайын сәйе (чага), көнбағыш сәскәһе, бүре еләге (волчьи ягоды), һары мөтрүшкә, һарына (лилия кудреватая) тамыры, лимон кеүек һары төстәге үсөмлөктәрзең төнәтмәһе файзаланылған.

Әсәктәрзәге паразит селәүсендәрзе (гельминттарзы) қыуыу өсөн, әрем (полынь), ақ йәки асы әрем (полынь горькая), усақ қайыры (кора осины) төнәтмәһе эскәндәр. Әрем вабаға (чума) қаршы ла кулланылған.

Күп кенә үсөмлөктәр ярҙамында **бәүел-енес ағзаларының сирзәрен** дауалағандар. Мәсәлә, бала төнөн (йоклағанда) **бәүел (һейзек) тотмау** (энурез) менән яфаланһа, артыш емешенең йәки ылысының төнәтмәһен эсергәндәр. **Бәүел килмәгәндә**, йәғни һейә алмай йонсоғанда ла, ошоләй дауалағандар. **Ақ килеү** (молочница) булғанда, қатын-қыззарға тумырткабаш төнәтмәһен эсергә кәңәш иткәндәр.

Қайһы бер үсөмлөктәр **тире ауырыуларын** дауалағанда кулланылған. **Әкзема** (тимерәү) сабыртмаһын селек (карағана, чилига) һуты менән сылатып дауалағандар. Селек һуты алып өсөн, сей селек сыбығын утта ецелсә қыззырғандар, һөзөмтәлә, сыбықтан һут ағып сыққан. Әкзема сәбөртмәһен тилебәрән (лебеда), кара зирә, киндер (конопля) орлоғон көйзөргәндә сыққан төтөнгә лә тотқандар. **Қамасау үләне** (василистник желтый), нумия (заячьи капуста) тамыры, тилебәрән орлоғо, әсе қакы (свербига восточная) һәм қайын дегетенән әкземаға қаршы май (мазь) за әшләгәндәр. Әкземаға қаршы шулай ук ерек (ольха серая) һәм йәбешкәк ерек (ольха клейкая) төнәтмәһе, балан, қайын еләгенең һутын да һөрткәндәр. **Тәңкәлә**

тимерәүзе (псориаз) һәм **коро тимерәүзе** (невродерматит) дауалағанда, быларзан тыш, алоэ һуты һөртөп дауалау ға булған. **Кесерткән бизгәге** (крапивница) йонсотканда, бешекләнгән эре кесерткән менән сабынғандар. Шулай ук кырмауык йәки һырлан (липучка обыкновенная) үләненең төнәтмәһе менән сылату билдәле. **Тәндең кысытыуын** баһу өсөн уны имән кайыры, ат кузғалағы, акһырғаҡ йәки аһкырғаҡ төнәтмәһе менән ыуғандар. **Ала ауырыу** (витилиго) таптарын бөтөрөү өсөн башлы һуған һуты менән сылатқандар. **Сөйәлдә** һөтлөкәй (молочай), сөйәл үләне (чистотел) һуты йәки имән кайыры төнәтмәһе менән эшкәрткәндәр. **Тәндәге яман шешкә** һабын үләне (мыльнянка лекарственная) төнәтмәһен һөрткәндәр.

Баштың қауаклауын бөтөрөү өсөн, уны кайын япрағы төнәтмәһе менән йыуғандар, ә сәс үсәүзе яһкшыртыу ниәтендә мөтрүшкә, имән кайыры, ағас өстөндә үскән бәшмәк орлоғо, сөрөк (древесная труха) һипкәндәр.

Ыйықтан (гнойная опухоль – скрофулодерма) һауығыу өсөн, лауыр (кылауыр) үләне (купена многоцветная) төнәтмәһен әскәндәр, ә уның япрактарын тиренең зарарланған еренә япқандар. Ыйықты шулай ук тилебәрән, кара зирә, киндер орлоғон көйзөргәндәге төтөн менән ыслағандар. **Сикандар** йыш сығып, уларзан қотолоу озақка һузылһа, қомалак, лауыр үләне төнәтмәһен әскәндәр, сикан өлгөрөп, тизерәк һытылһын өсөн, уға юл япрағы, әсе қамыр япқандар.

Тазы (парша), **кысынманы** (чесотка), **кыркылсаны** (стригущий лишай) дауалау өсөн, акһырғаҡ тамыры төнәтмәһен һөрткәндәр. Ошо мақсатта киптереп онталған әсе қакы тамырын, дегеттән яһалған шифалы майзы кулланғандар.

Халык медицинаһында көлдө лә қиң файҙаланғандар. Уһак, қарағас көлө бигерәк тә шифалы, тип иһәпләнгән. Көл менән қысынма булғанда ыуынғандар. Эренле яраны, эренлекутырлы тире ауырыуҙарын дауалау өсөн, көл қатыштырып дауа майы әзерләгәндәр. Көл һелтеһе (щелочь из золы) бигерәк тә йыш кулланылған. Һелтене түбәндәгесә яһағандар: 1–2 кг көлдө бер бизрә қайнар һуға һалып бутағандар. 1–2 сәғәт үтеүгә, һелте өлгөргән. Ул қысытыуы (зуд) баһу, қысытманы һәм башқа қайһы бер тире ауырыуҙарын дауалау өсөн кулланылған. Баш қысытқанда, қауаклағанда ла, һелте менән йыуғандар. Һелте сәсте һәм баштың тиреһен бик һәйбәт тазартқан, сәстең қойолоуы, баштың қысытыуы қәмегән.

1. *Дарыу – аяк астында*, ти халык. Ысынлап та, беззә нисәмә мең төрлө үлән үсә, ә без уларзың исемдәрен дә белеп бөтмәйбез. Ә уларзың күбеһе шифалы икән. Үзегез белгән үләндәрзең исемдәрен (башкортса, русса, татарса йәки бүтән берәй телдә) язып сығығыз, улар тураһында белешмә төзөгөз.
2. Варис Гүмәров – Башкортостанда үскән дарыу үләндәрен ентекләп өйрәнгән ғалим. Был мәкәләлә ул бик күп шифалы үсемлектәр тураһында һөйләй. Һез уларзың исемдәрен, уларҙан эшләнгән дарыу рецепттарын язып алығыз, иҫегеҙҙә калдырығыз.
3. Атай-әсәйҙерегеҙҙән, ололарҙан һорап, дарыу үләндәренең исемлеген язығыз, уларҙан эшләнгән дарыу рецепттарын табығыз.
4. Текста телгә алынған ауырыуларзың исемлеген төзөгөз, уларҙан дауаланыу (лечение) һәм һаҡланыу (профилактика) саралары тураһында фекер алышығыз.
5. Класс менән «Беззең йәшел аптека» тигән альбом булдырығыз, унда дарыу үләндәре тураһында тапкан бөтә материалдарығыҙы (һүрәттәр, рецепттар, белешмәләр һ. б.) туплағыз, уны даими рәүештә тулыландырығыз.
6. Шифалы үсемлектәр тураһында халык ижады әсәрҙәрен эзләгез, тапкандарығыҙы альбомығыҙға теркәп барығыз.
7. Халык медицинаһында үсемлектәрҙән тыш тағы нимәләрдән дарыулар яһайҙар? Ололарҙан һорашып язып алығыз.
8. Халык медицинаһы менән шөгөлләнгән врачтарҙы кемдәр тизәр? Һеззең ауылда (йәки тирә-як ауылдарҙа) ундай врачтар бармы? Булһа, улар менән осрашып, интервью алығыз, уларзың дауалау серҙәренә төшөнөргә тырышығыз.
9. Көндәлек тормошта без халык медицинаһы сараларын йыш кулланыбыз. Ул, моғайын, һеззең менән дә булғандыр. Шундай бер хәл тураһында кескәй хикәйә төзөп язығыз.

Рамай Каһир

АЛТЫН ТАМЫР

Уралтауҙа үсә йәйен
Серле үлән – алтын тамыр,
Тамырҙары ергә һеңгән,
Уны эзләп кемдәр табыр?

Һары тамыр алыстарҙан
Ялтлап тора алтын төслө.
Кескәй генә шул үләндең
Беззең якта даны көслө.

Уның тамыр төнәтмәһе
Йәнгә-тәнгә көстәр бирә,
Ярһыузарзан бизгән йөрәк
Сәғәт төслә тигез тибә.

Ауыр сакта һезгә, дуһтар,
Алтын тамыр бүләк итәм,
Көстәр йыйып, тиз арала
Һауығыузы һезгәң көтәм.

Уралымда үсә шулай
Серле үлән – алтын тамыр.
Һаулык һорап табынһағыз,
Тамырынан балы тамыр.

1. Шиғырза һүз барған үсемлек тураһында ишеткәнегез бармы? Уны ни өсөн *алтын тамыр* тип атағандар икән? Уның тураһында мәғлүмәттәр табып, «йәшел аптека»ғызға теркәп куйығыз.
2. Алтын тамыр (Золотой корень) Алтайға һәм безгәң Уралда бейек тау баштарында тундра (горная тундра) шарттарында үсә. Уның фәнни исеме (научное название) – Родиола розовая. Безгәң Ирәмәл башында үскәнен *родиола ирәмәльская* тип йөрөтөләр. Алтын тамыр Ҡызыл ҡитапҡа индерелгән, уны йыйырға ярамай. Әммә ҡайһы бер кешеләр, тейешле шарттар булдырып, уны баксаларында үстөрөләр. Алтын тамыр тураһында шиғыр язығыз.
3. Шиғыр өстөндә тасуири укыу күнекмәләре үткәрегеҙ, уның етешһезлектәрен эзләгеҙ.

ҠӘЗИМ АРАЛБАЙ

(1941)

Башкортостандың халыҡ шағиры Ҡәзим Әбделғәлим улы Аралбаев 1941 йылдың 1 сентябрәндә Хәйбулла районы Таңатар ауылында тыуған. «Утлы кисеүзәр», «Аҡ тирмә», «Батыр яраһы», «Сапкын», «Күк бүрә», «Ҡойон», «Тарас менән Ҡарас», «Рух языуы», «Таналыҡ тауышы», «Ҡаратау тотконо» һ. б. поэмалары, шиғырҙары, робағиҙары ҡиң билдәле. Егермәгә яҡын ҡитап авторы.

Башкортостандың Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты.

ЯНҒАНТАУ

Өшөп-туңып барған йөрөгемә
Ут алырға килдем, Янғантау,
Янып-ярһып барған йөрөгемә
Ял алырға килдем, Янғантау.
Жорғаһып та барған күңелемә
Һут алырға килдем, Янғантау,
Бушлык хасил булған күңелемә
Уй һалырға килдем, Янғантау.
Онотолоп бөткән хистәремә
Туй яһарға килдем, Янғантау,
Жотһоз була барған кистәремә
Жот койорға килдем, Янғантау.
Жаты елдәр жаға аржабызға –
Наз татырға килдем, Янғантау,
Һулып барған йәшлек гөлдәремә
Яз алырға килдем, Янғантау...

1. Тасуири укыу күнекмәләре үткәрегез.
2. Нимә ул Янғантау? Шағир унда ниңә килгән?
3. Шиғырзағы йоп (чётные) юлдарға иғтибар итегез, уларға һалынған тура һәм күсмә мәғәнәләргә аңлатығыз.
4. К. Аралбаев шиғырзың һәр икенсе юлында *Янғантау* һүзен кабатлаган. Ниңә икән? Тавтология түгелме ул? Асыклағыз.
5. Янғантау санаторийы кайза урынлашкан? Уның тураһында байтаҡ кына шиғри әһәрһәр ижад ителгән, эзләп карағыз.
6. Башкортостанда тағы ниндәй санаторийҙар бар? Улар тураһында китаптар, буклеттар эшләнгән. Мәғлүмәт туплап, «Башкортостан санаторийҙары» тигән белешмә төзөгөз.
7. Һезең берәй санаторийҙа (йәйге лагерҙа, ял йортонда, курортта һ. б.) булғанығыз бармы? Тәһсәраттарығыз менән уртаклашығыз.

Әзәби жанр тураһында төшөнсә

Әзәби төрһәрһә жанрҙарға бүлөп йөрөтәләр. **Жанр** – француз һүзө, башкортса төр тигәнде аңлата.

Эпоска караған, йәғни **эпик жанрҙар**: хикәйә, повесть, роман, очерк, мәһәл һ. б.; лирикаға караған, йәғни **лирик**

жанрҙар: ода, элегия, сатира һ. б.; драмаға караған, йәғни **драматик әсәрҙәр:** трагедия, драма, комедия һ. б. Күренеүенсә, жанрҙар бер-береһенән ижад ителеү формаһы (сәсмә, шиғри) һүрәтләү алымдары, композицион төҙөлөштәре, образдар системаһы, күләме менән айырылалар.

Ҙайһы берҙә бер жанрға караған әсәрҙәрҙе тематик йәһәттән төркөмләп карайҙар. Мәсәлән, тарихи роман, психологик роман, фантастик роман, детектив роман һ. б. Уларҙы жанр формалары тип атайҙар.

Хәтер һандығына...

Ат әйләһеп өйөрөн табыр, ир әйләһеп төйөгөн табыр.

Ју килә тип йортоңдо ташлама.

Халык йорто – Тыуған ил.

Јаңғыз тирәк йорт булмаһ, үһеп ултырһа ла, урман булмаһ.

Ата-баһам баққан ер – кендек қаным аққан ер.

Ақыллы ир – ил ағаһы, ақылһыз ир – ил бәләһе.

Аҙашһаң, ил менән аҙаш.

Атың барҙа ер таны, атайың барҙа ил таны.

Батша – үз илендә генә батша, ғалим – һәр қайҙа ла ғалим.

Батыр тыуһа – ил бәхете, ямғыр яуһа – ер бәхете.

Дошһандан илең һақла, ярамһактан серең һақла.

Тыуған ерзең тузаны ла кәзерле.

Тыуған ерҙәй ер булмаһ, тыуған илдәй ил булмаһ.

ДАНЛЫ ТАРИХ

Әкрәм Бейеш

БАШКОРТ ХАЛКЫНЫҢ ТАРИХЫ ҺӘМ АЗАТЛЫК КӨРӘШЕ

(әсәрҙән өзөктәр)

Урал-Волга буйы халыктарын христианлаштырыу (сукындырыу) эшен батша хөкүмәте XVI быуаттың урталарында ук башлап ебәргән. XVII быуат азақтарында иһә был процесты тизләтеү өсөн төрлө саралар күрә башлаған. Һөҙөмтәлә сыуаш, мордва, удмурт, мари халыктары тулыһынса тиерлек христианлыкка күскән, татарҙарҙың да бер өлөшө сукындырылған.

Ошо ук вақытта Башкортостанда ла христианлыкты нығытыу, таратыу эше башланып киткән. Ошо максаттан сығып, Сиркәү йыйыны Өфөгә епископ билдәләү тураһында карар сығарған. Әммә 1662–1664 йылдарҙағы башкорт яуы был карарҙы үтәүгә камасаулаған. 1674 йылда иң юғары сиркәү башлығы (патриарх) Иоаким был эшкә ныклап тотонған. Хөкүмәт уға бөтә яклап ярҙам иткән. Уның тырышлығы менән 1681 йылда Өфө епархияһы ойшторолған, унда айырым епископ билдәләнгән. Шунан һуң башкорттарҙы сукындырырға тырышыу бермә-бер көсәйгән. Тәүҙә был эште алдаштырып, төрлө өстөнлектәр, бүлектәр вәғәзә итеп башкарырға булғандар. Ләкин хөкүмәт, ундай юл менән генә уңышка ирешә алмаһын күреп, көсләп сукындыра башлаған. Шуның менән батша хөкүмәте 1557 йылда, Башкортостан Рус дөүләтенә кушылған вақытта, үз өстөнә алған вәғәзәһен, йәғни башкорттарҙы «бер вақытта ла бүтән дингә көсләмәһкә» тигән һүҙен, үзе үк оятһыҙ рәүештә боҙа. Башкорт ерҙәрән баһып алыу, төрлөсә йәберләү кабаттан нык көсәйгән бер мәлдә рустарҙың көсләп сукындырырға тотаноуы аңы яу башлануға сәбәп булған.

1681 йылдың азында бөтә даруғаларға ла йыйындар үткәрелгән, кызыу коралланыу башланған. Йәй уртаһында Себер һәм Нуғай даруғаларының кораллы төркөмдәре көнбайышқа юл алған һәм, Казан даруғаһы башкорттары менән берләшеп, дөйөм һөжүм башлаған. Баш күтәреүселәр, иң абруйлы, иң белемле дини башкорттардың береһе булған Сәйетте башлык итеп, дөйөм етәкселек булдырған.

Берзәм көрөш 1682 йылдың азынан башлана. Баш күтәреүселәр көнбайыш башкорт ерендәге Зәй, Шишмә, Минзәлә, Һамар калаларына абырылған. Йәй уртаһында ау бөтә Башкортостанды солғап алған. Башкорттар Өфөнә, Көңгөрзә камаған, Чусовой, Исәт йылғаларында урынлашкан кәлғәләрзә баһып алған, башкорт ерзәрендәге монастырҙарҙы, сиркәүзәрзә, рус ауылдарын үртәгән. Батша хөкүмәте, бөтә тирәяктағы кала гарнизондарынан йыйып, зур ғәскәр туплаған, ләкин ул йылды башкорт аюына қаршы көрөш ойоштора алмаған.

Бик нык көсәйеп киткән азуан курқып, батша хөкүмәте 1682 йылдың 8 июлендә башкорттарға, азуы туктатырға өндәп, арлықау вәғәзә итеп, грамота ебәргән. «Көсләп суқындырырға тигән указ булманы һәм әле лә юк, һез ул хақта һис тә шикләnmәгез», тиелгән була грамотала.

Хөкүмәт ебәргән был грамота баш күтәреүселәр араһына тарқаулык индергән. Башкорттардың бер төркөмө, бөтә дүрт даруға исеменән үтенес қағызы азып, Мәскәүгә ебәргән, ә икенсе төркөмө Сәйет етәкселегендә көрөште дауам иткән. Шул аркала 1682 йылдың октябрәндә хөкүмәт указ сығарырға мәжбүр булған. Был указда, башкорт ерзәрен баһып алыузы зур ғәйепкә һанап, ундай эшкә сик куйырға һүз биргән, башкорттарға ризаһызлык уятқан бөтә нәмәнә бөтөрөргә вәғәзә иткән. Ә үзә 1683 йылдың мартында Башкортостанға өстәмә ғәскәрзәр ебәргән, шуның менән хөкүмәт биргән вәғәзәләрзәң ихласлығына былай за ышанып етмәгән башкорттардың шиген арттырған.

1683 йылдың майында башкорт хәрәкәте аңынан башланған. Ләкин хәрәкәт әлеккесә көсәйә алмаған. Был юлы хөкүмәт ғәскәрзәренә қалмактар нык арзам күрһәткән. Ә 1682 йылда улар башкорт ақлы булған. Улар Кама аръяғындағы крепостарға һөжүм иткәндә, Минзәлә менән Өфөнә камағанда қатнашқан. 1683 йылдың башында Әстрхан воеводаһы, төрлө нәмә вәғәзә итеп, қалмактарҙы башкортқа қаршы қотортқан.

Җалмак тайшаһы Аюка, боланан файзаланып, башкортто үзенә буйһондорорға уйлаған. 40 меңлек ғәскәр менән Башкортостанға башып инеп, ул башкорт ауылдарын һәм йәйләүҙәрән кыйратырға тотонған, халкын кырған, катын-кыздарҙы, бала-сағаларҙы, малдарҙы кыуып алып киткән. 1683 йыл йәй буйы бөтә Көнбайыш Башкортостанды коротқан, шуның менән башкорттарҙың һуғышыр көсөн нык какшатқан. Башкорттар 1683 йылдың йәйендә Өфө эргәһендә тағы бер тапкыр бик каты һуғышқан да көрәште туктатырға мәжбүр булған.

Башкорт яуы баһтырылған. Иң актив катнашыусылары язаланған. Бик күп кеше һуғышта үлгән, ауылдар, йәйләүҙәр юкка сытқан, катын-кыздар, бала-сағалар коллокка кыуылған.

1. Таныш булмаған һүҙҙәрҙе текстан табып, һөйләмдә кулланылышына иғтибар итегеҙ, мәғәнәләрен асыҡлағыҙ.
2. Текстан дингә кағылышлы һүҙҙәрҙе язып алығыҙ. Уларҙың кайһылары христиан диненә, кайһылары – ислам диненә кағылышлы икәнлеген әйтегеҙ. Был һүҙҙәрҙе һез әлек белә инегеҙме? Улар нимә аңлата?
3. Текст осраған географик атамаларҙы күсереп алығыҙ, уларҙың русса һәм башкортса язылышына иғтибар итегеҙ. Был калаларҙың, кәлғәләрҙең, йылғаларҙың кайһы тирәлә булуын билдәләгеҙ һәм, шунан сығып, восстаниеның кайһы төбөктә таралуын күҙәтегеҙ.
4. Восстаниеның сәбәптәре нимәлә?
5. Уның етәкесе кем? Һез тағы ниндәй яу башлыктарының исемдәрен беләһегеҙ?
6. *Сукыныу, сукындырыу* һүҙҙәренәң мәғәнәләрен асыҡлағыҙ. Ни өсөн башкорттар сукындырыуға каршы булған? Батша хөкүмәтә кайһы халыктарҙы сукындыра алған?
7. Башкорт тарихы, башкорт восстаниелары тураһында һезҙең ниндәй әсәрҙәр укығанығыҙ бар? Был турала тағы нимәләр белергә теләр инегеҙ? Үзегеҙ белгәндәргә таянып, ата-әсәләрегезҙән, ололарҙан һорашып, «Башкорт тарихы» тигән темаға өйҙә белешмә төҙөп язығыҙ.
8. Тексттың йөкмәткәһен һөйләп сығығыҙ. Үзегеҙгә окшаған бер абзацты изложение итеп язығыҙ. Изложениеларығыҙҙы класста укығыҙ, иң яҡшы изложениены руссаға тәржемә итегеҙ.

23-сө күнегеү. Тексттың аҙағынан 2-се һәм 3-сө абзацтарҙан һандарҙы үзгәре әйәреп килгән исемдәре менән язығыҙ. Датаны белдергән һандарҙың берәүһен генә алығыҙ.

24-се күнегеу. Берәй туғанығыздың биографияһын язығыз.

25-се күнегеу. Һандарҙың төркөмсә формаларын язығыз.

Төп һандар (количественные числительные); *бер*, ...

Рәт һандары (порядковые числительные): *беренсе*, ...

Йыйыу һандары (собирательные числительные): *берәү*, ...

Бүлем һандары (разделительные числительные): *берәр*, ...

Сама һандары (приблизительные числительные): *унлап*, ...

Һандар: *ике, дүрт, һигез, кырк*.

Бетә һандарҙан да төркөмсә формаларының барыһын да яһап булдымы?

26-сы күнегеу. Бүлем һандары дөрөс яһалғанмы?

Өсөшәр, унышар, егермешәр, етмешешәр, йөзөшәр.

Һан менән **сифат**, исем алдында килгәндә, килеш, эйәлек заты, һан менән үзгөрмәй. Уларҙың был осрақта төркөмсә ялғауҙары, дәрәжә ялғауҙары ғына була ала. Ә исемдән башка кулланылған һан менән сифатка исемдең бөтә ялғауҙары ла кушыла ала. **Кушма һандарҙа** ялғау һуңғы һүзгә генә кушыла.

27-се күнегеу. Һандарҙың, сифаттарҙың килеш, эйәлек заты, һан үзгәреүенә һәм үзгөрмәүенә миҫалдар килтерегеҙ.

Өлгө. *Ун укытыусыны – унды икегә бүлргә була.*

Миҫалдарығызды рус теленә тәржемә итегеҙ. Айырмалары буйынса һығымта яһағыз.

ШӘЙЕХЗАДА БАБИЧ

(1895–1919)

Атаклы шағир Шәйехзада Мөхәмәтзакир улы Бабичев 1895 йылдың 2 ғинуарында Дүртөйлө районы Әсән ауылында тыуған. «Кандала», «Ғазазил», «Китабеннас» («Исемдәр китабы»), «Башкорт халқына көйлө хитап» әсәрҙәре, шиғырҙары, фелъетондары киң билдәле. Әсәрҙәренең тулы йыйынтығы «Без үзебез башкорттар» (1994) китабында тупланған.

ХАЛКЫМ ӨСӨН

Ап-ак алтын йырзарымды
Йырламайым данлык өсөн;
Йырлаймын алтын илем өсөн,
Үз туған халкым өсөн.

Саф көмөштөй йырзарымды
Йырламайым алтын өсөн;
Йырлайым тик саф көмөштөй
Саф йөрөк халкым өсөн.

Сәскә төслө йырзарымды
Йырламайым заукым өсөн;
Йырлайым тик сәскөлөй
Кыззарга бай халкым өсөн.

Дәртле кайнар йырзарымды
Йырламайым дәртем өсөн;
Йырлайым тик мәңге шат,
Дәртле, көлөс халкым өсөн.

Иламайым мин көндөрөм
Ҡырғак, һууык, халкын өсөн;
Илайым тик ярлы, меҫкен,
Кызғаныс халкым өсөн.

Йәш сағым, алтын сағым,
Ялкын сағым булһын фиҙа
Халкым алдында минең
Биргән таза антым өсөн.

1. Шиғырҙың тексын иғтибар менән укып сығығыз, ижектәр һанын, ритмика, рифмалашыу үзенсәлектәрен карағыз.
2. Шағир үзенең шиғырҙарын *йырзарым* тип атай. Ни өсөн, аңлатығыз.
3. Автор йырҙарын нимәләр менән сағыштыра? Уның шиғырҙары ысынлап та шулаймы? Быға тиклем өйрәнгән һәм электән белгән шиғырҙарын да иҫсегезгә төшөрөп, туйылған һорауға яуап бирегез.
4. Ш. Бабичка эйәрөп, үзегеҙ зә ошондай шиғыр язып карағыз.
5. Шиғырҙы ятлағыз.

28-се күнегеу. «Халкым өсөн» шиғырынан сифаттарзы язып алығыз.

29-сы күнегеу. Йомактарзы укығыз. Яуаптарын табығыз, сифаттарзы билдәләгез.

1. Шыйык булһа ла, һыу түгел, ак булһа ла, кар түгел.
2. Езнәм атын менеп булмай,
ез камсыһын тотоп булмай.
3. Бейек-бейек таузарза,
икһез-сикһез кырзарза
йүгерә-йөрөй ак сәкмән.

Яуаптар: *һарык, һөт, айыу менән йылан.*

30-сы күнегеу. Сифат менән имя прилагательное араһында ниндәй айырма һәм окшашлык бар? Кыскаса ғына яуаптарын язығыз.

Башкорт телендә кайһы бер исемдәр, икенсе бер исем алдында килеп, сифат мәғәнәһен алалар. Бындай һүззәр күп осракта теге йәки был **предметтың ниндәй материалдан** булыуын белдерә: *тимер юл – железная дорога, көмөш еп – серебряная нить, ез кыңгырау – медный колокольчик.* Бындай сифаттар **шартлы сифаттар** (условные прилагательные) тип атала. Ысынлап та, улар шартлы, шул миҫалдарза ғына сифат мәғәнәһен алалар. Рус телендә бындай сифаттарзы **относительные прилагательные** тип атайзар, йәғни билдә нимәгәлер мөнәсәбәттә (в отношении) белдерелә.

31-се күнегеу. Беренсе бағаналағы исемдәрзе сифат урынында кулланып, икенсе бағаналағы тейешле исемдәр менән парлап язығыз. Һүзбәйләнештәрзең өсөнө менән һөйләм төзөгөз.

ез	юл
тимер	калак
ағас	күмер
таш	сыбык
кирбес	комған
асфальт	стена

БУЛАТ РАФИКОВ

(1934–1997)

Булат Заһрый улы Рафиков 1934 йылдың 4 августында Мәләүез районы Дәүләткол ауылында тыуған. Күрөнекле прозаик һәм шағир. «Сал кылған», «Караһакал», «Ахырызаман көткәндә», «Көнгөк», «Әйәрләнгән ат», «Таузарза кар иртә ята», «Үр елдәре», «Гәрәп», «Тәңреләр һәм төркизәр» һ. б. повестар, бик күп хикәйәләр, поэмалар һәм шиғырҙар авторы. Егермеләгән китабы донъя күргән.

Башкортостандың Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты. Халыктар дуслығы ордены кавалеры.

ҺӨЙӘНТУЗ ФАЖИҒӘБЕ

(«Караһакал» романы буйынса)

...Ырымбур экспедицияһы начальнигынан тейешле күрһәтмәләр алып, полковник Алексей Иванович Тевкелев тәүҙә Бөрө кәлгәһенә килде, унан Әй буйына йүнәлдә. Үз командаһынан тыш уны тағы алты рота һалдат, дүрт йөз мишәр һыбайлыһы оҙатып бара. Дөрөһөрөгә, алдан разведка яһап, бер юлы төп ғәскәргә һәм туптарға тәрән карза юл ярып, мишәрҙәр иң алда бара. Алексей Иванович улар менән татарсағына һөйләшә, уларҙы үзенең төп таянысы итеп иҫәпләүен кабатлап кына тора. Шуға ла тегеләр, керәшендәрҙе яратмаһалар за, полковник өсөн утка-һыуға инергә әҙер. Отряд менән бергә барыусы, буласаҡ тарихсы Петр Иванович Рычков быға аптырай, ә Тәфтиләү мырза маһайып һөйләнә:

– Тоғро халыҡ! Беләһегеҙме, кәзерле Петр Иванович, Иван Грозный Ҡазанға яу менән барғанда, рус ғәскәрҙәре өсөн кем күперҙәр һалған, кем һазлыктарға ағас түшәгән? Мишәрҙәр! Бына ошо молодецтарҙың ата-бабалары! Юк, дин бер булһа ла, быллар һис тә вор башкорттар түгел инде!

– Улар әле үк башкорттарҙы – кол итеп, үзҙәрен кол биләүселәр итеп карай шикелле. Иртәрәк түгелме? – тип һаҡ кына һорап кая Рычков.

– Ниңә? Боласыларҙың аяҡ-кулдары иртәгә үк бығауланасак... Бына ошондай егеттәр ярҙамында. Ҡайһы сақта мин башкорттарҙы йәлләп тә каям. Сабый кеүек тиз ышаналар.

Кан-кәрзәшлектә хәйләһеззәр. Беззең туғандарыбыз, тип, күпме мишәрзә, типтәрзә, сыуашты үзенә һыйындырзылар. Ә улар бөгөн беззең менән йәнәш саба. Башкорттарзан арендаға алған ерзәрегез мәңгегә һеззәке булыр, тип кенә әйтәү етте дуслыктарын емерергә. Бына һиңә туғандар!

– Ишетеүемсә, мишәр менән башкорт араһында ысынлап дуслашыусылар за, хатта қозалашыусылар за етерлек. Улар инде бер-береһенә қылыс күтәрмәс! Беззең был молодецтар за бындағы түгел, Қазан аръяғынан, буғай?

Мырза, Рычковтың һорауын игтибарһыз қалдырып, Кирилловты мақтарға тотоноп китә. Ул белә: Рычков бит Ырымбур экспедицияһының бухгалтеры, секретарлық эштәрән дә башқара – уның қолағына төшкән һүззең ерзә ятып қалмауы бик ихтимал.

– Иван Кирилловичты әйтәм, иллә баш үзәндә! Умница! Башкорт менән мишәрзә артабан яқынлаштырмау сараһын қалай дәрәс тапқан! Мишәрзән қатын алған башкортқа – штраф. Икенсе тапқыр шул законды бозһа – Себергә. Ғүмерлеккә! Шунан қозалашып қараһындар әйзә!

– Императрица ғали йәнәптәре ундай указға қул қуймаған бит әле, – тип йылмая Рычков. – Шунан, хәтерем яңылышмаһа, әлегә фекерзәрзә Иван Кирилловичқа һез үзегез әйттегез, мырза!

– Мин үзәмдә Иван Кирилловичтан айырып қарай алмайым! Алла һаулық бирһен үзәнә!..

Отряд меңдәр, көзәйзәр йәшәгән төйәктә, һөйәнтуз ауылында, ялға туктаны. Шул қис ауыл ситенә қуйылған дозорзәрзың бәрәһе қайзәлыр һыбай барырға сытқан ун өс-ун дүрт йәшлек үсмерзә тотоп алып қайтты. Тәүзә ул, бер атыбыз тибендә азашып қалған, шуны эзләргә ебәрзеләр, тип алдашты. Арқаһына ун қамсы тамызғас та әле, шул алдағын қабатлап маташты, ә инде үксәһен қызған тимер менән көйзәрә башлағас, қурқытырға тотондо. Йәнәһе, иртәгә бөтәгеззә лә қырып һаласақтар, алдан да, арттан да һезгә юл бикләнгән... Үсмерзән башқа һүз әйттерә алманылар.

– Сығарып ырғытығыз был бүрә балаһын! Юк, юк, яланғас қилеш азбарғамы, мунсағамы ябып қуйығыз! – тип бойорзә Тәфтиләү. Шунан ярзамсыларына өндәште:

– Йә, әфәнделәр, кем нисек уйлай? Мальчишка мөһим мәғлүмәттәр бирзә, тип исәпләйек. Беззә засада көтә. Нисә вор? Қайза?

– Мин, улар урынында булһам, засаданы якындағы тау кысынтыһына куйыр инем.

– Ворзәр, хатта бер нисә мең булһалар за, безең туптарға каршы тора алмаясактар. Уктан башка нимәләре бар тиһең уларзың!

– Э-э, улай тимәй тор! Разведка кәрәк.

Хәрби кәңәшмә, засаданың кайза ойошторолғанын, бола-сыларзың күпмелеген асыкламайынса, артабан кузғалмаска, ошонда нығытмалар корорға, туптарзы әзер хәлдә тоторға, тигән карарға килде. Дозорзәр кәсәйтелде, уларға һөйәнтузған бер йән әйәһен сығармаска кушылды.

Язаланған үсмер был вақытта азбарза туып үлгәйне инде.

Разведкаға биш мишәр, биш һалдат ебәрелгәйне. Төн урталары узыуға һалдаттарзың береһе канға тузып кайтып йығылды. Уның өзөп-өзөп әйткәнәнән шул аңлашылды: мишәрзәр, һалдаттарзы кылыс менән сапкылап, боласылар яғына сыккан. Биш һалдаттан береһе генә касып котола алған.

– Бына, һезең молодецтар, ваше превосходительство! – тип төрттөрзө Рычков Тәфтиләүгә. Полковник уға, таптың теш ыржайтыр вақыт, тигәндәй, акайып карап алды ла, бер рота менән мишәрзәр туктаған өйзәрзә камап, һакта торорға кушты. Шымғына бүтән роталарзы ла күтәрзеләр. Бик вақытлы булды быныһы, сөнки тиззән ауыл ситендәге дозорзәрзың шарт та шорт мылтыктан атканы, тегендә лә, бында ла атлыларзың һызғырып-һөрәнләп сабышканы ишетелде. Тәфтиләү мырза, руссалап-татарсалап һүгенә-һүгенә, әйәргә атланды һәм, атын камсылай-камсылай, тупсылар янына сапты.

– Ребятушки, нык тороғоз! Якын ебәрмәскә! Алла безең менән! – тип кыскырзы ул, атын бейетеп. – Ну-ка, картеч менән үззәрәнә!

Тупсылар, усак яғып, торонбаштарын тоқандырғайнылар инде. Ал да – көбәктәге тишеккә баһ кына. Әммә өлкән тупсы үзәнекеләргә полковниктың әмерән кабатламаны, ә һак кына кәңәш итте;

– Азғына көтә бирергә ине, ваше превосходительство, позицияны асмай торорға! Ворзәр ауылға һөжүм итергә йыйымай, беззә асык яланға сақыра һымак. Шуға окшаған. Өстәүенә, бынау караңғыла...

– Караңғы тиһеңме? Хәзер яктыртабыз! – Полковник, бер тупсы кулындағы торонбашты тартып алды ла якындағы өйгә карай сапты. – Бына калай яктыртырға кәрәк донъяны! – тип,

өйзөң кыйыгына ут төрттө. – Нимә карап тораһығыз, яндырығыз тегеләрен! – тип ажғырзы ул кот осорлок тауыш менән.

– Ваше превосходительство, йәлләгез! Улар за бит кеше. Бер гонаһыз катын-кыз, бала-саға! – Өлкән тупсы шулай өгөтләп маташты, ләкин полковниктың кулында пистоль күргәс, үзе башлап торонбашка үрелде. Бер аzzан тағы бер нисә өйзә ялкын ялманы. Азбарзарзағы малдар тегеләй-былай сабыша, үкерешә башланы, урам илаша-илаша тегеләй зә, былай за йүгерешәүсә ярым яланғас кешеләр менән тулды.

– Улар барыһы ла боласы! Атырға! Сабырға! – тип бойорзо ярһузуан исергән Тәфтиләү. – Әйтегез, теге баштан да ут төртһөндәр! Туззырығыз ен ояһын! – Шунда ул, ошо әмерен мишәрзәрзәң шәберәк үтәрән уйлап, улар камауза тотолған урынға сапты. – Һеззә һак астына алыуға башкорттар сәбәпсә, ауыл кешеләре һеззәң қасырға йыйыныуығыз һақында ялған хәбәр таратты, – тип ашығып аңлатты ла бөтәһен дә үзе менән алып китте.

Озақламай Һөйәнтуз ауылы тотош яна ине инде. Урамдарза ошо рәхимһез заманда ла һирәк була торған имәнес үлем туйы башланды: мәргән кул сөйгән һөңгө әсә менән имсәк сабыһын туң ергә куша қазақланы, өләсәй менән ейәнсәрзәң баштары сокорға йәнәш тәгәрләне, мушкет көбәгенән осқан пуля етезлектә Хозайға ялбара-ялбара йүгерешә карт-коро менән ярышты... Қан әсеп туйған қар оялыузан қызара, тетрәнеүзән бозға әйләнә бара кеүек ине...

Ауылдағы ғәскәрзә асык яланда алышырға сақырып киткән яугирзәр, үззәрәнә уңайлы ерзә тезелеп, байтак көттөләр. Болоттар алһуы төскә буялып, атыш, илаш-қысқырыш куйыра башлағас, дошмандың килмәсә, әле қайза һәм ни менән шөғөлләнгәнә аңлашылды. Яу башлыктары, тиз генә кәңәшләшәп, қоралһыз халык менән һуғышыусы ғәскәргә бөтә көс менән ябырылырға қарар қылды.

Тәфтиләү мырза был вақытта яу нәфсәһен үзәнсә қандыра, исән қалған өйзәрзәң берәһенә өс-дүрт қыззы килтерәп, сисендерәп, қылыс осо менән төртөүзән теге бахырзәрзың үрлекырлы һикерәуен ләззәтләнәп күзәтә ине. Һөжүм башланыуын ишеткәс, юк менән бимазалайһығыз, тигән кеүек:

– Қаршыларына һөрәнселәр сығарығыз! Хәзәр үк кире борлмаһалар, аманатлыққа алынған йөз кешене яндырабыз, тип искәртһөндәр. Тәүзә яуыздарзы картечь менән туктатһындар! – тип қушты.

Ул әйткән аманаттар, әсирлеккә өләшergә тәгәйенләнеп, ысынлап та бер зур азбарға бикләп куйылғайны. Нөрәнселәрзең искәртеүе һөжүмгә килеүселәрзе кире боролорға мәжбүр итте. Улар китеп күззән юғалыуға, әлеге азбар өстөндө ялкын телдәре үрмәлене. Тәфтиләү мырза кыззарзы ғазаплаган өй унан алдарак янып бөттө.

Һөйәнтуззан көл дә күмер генә калды. Иван Петрович Рычков кешелек исеменә хурлык табы төшөргән ошо вакиғаны: «...Был ауылда меңгә якын кеше, катындары һәм балалары менән, атылды, драгун штыктарынан, тоғро башкорт һәм мишәр һөңгөләренән үтте; шуның өстәүенә, йөз зә биш кеше бер азбарға йыйып яндырылды...Уларзың яман кыскырышынан һәм мылтык-туптарзан атыузан бик тө куркыныс, оят тамаша булды», – тип язып калдырзы.

Кан есенән, кеше ғүмерзәренә хөкөмдар булыу мөмкинлегенән исереп, канығып алған отряд артабан китте. Тәфтиләүзең юлында осраған һәр ауылда шул ук хәл кабатланды. Полковниктың ошо походы дауамында илленән ашыу ауыл Һөйәнтуззың язмышына тарыны. Себер даруғаһы баш күтәреүселәренәң Йософ Арык һәм Төлкөсура Аллағол етәкселек иткән төп көстәре килеп етеп кенә ошо канлы туйғасик куйзы.

Балыксы, Танып волостары өстөнән үткән койон янғын оскондарын, нәфрәт орлоктары итеп, алыс-алыстарға таратты, Башкорт, гәзәттә, кыш яу сабырға яратмай, сөнки яланғас урманда йәшенеүе кыйын, калын көрт һыбайлыны тизлек-йылғырлыктан мәхрүм итә. Ә был юлы, селлә уртаһы булыуға карамастан, тотош Башкортостан яңынан ат эйәрләне, кылыслы көмәрен быузы. Уралдың аръяғына, төньяктан көньякка яу башлыктарын көңәшкә сакырып, атсабарзар елдерзе. Улар үткән урындарза әлеге фекер куйыра барзы: юк, ярамай былай артабан!

Һәм ул, шаңдау һымак, тик капма-каршы мәғәнәлә, Кириллов менән Румянцев осрашқан кабинетта ла, хатта алыс баш калала ла кабатланды, һәр урында Тәфтиләүзең исемерәнеү тойғоһо менән телгә алынды.

– Элекке басурман, үзенең ысын христиан икәнлеген күрһәтергә тырыша-тырыша, ана шулай йырткыска әүерелә! – тине Румянцев.

– Үз исеменә, булмышына хыянат иткән бәндәнән дә куркыныс кеше юк, – тип һығымта яһаны Бәпәнәй абыз.

– Динен хаткан – илен дә хатыр, – тип ябай ғына аңлатма бирзе халык. Тәфтиләүзе гәйепләүсе был һүззәр батша сәйәсәтен яклаусы күп кенә башкорт түрәләренә карата каты искәртеү булып яңгыраны.

1. *Утка-һыуға инергә эзер, һүззең ерзә ятып калмауы, канға тузыу, теш ыржайтыу* һүзбәйләнештәренәң мәғәнәһен берәр һүз менән генә әйтеп бирегез.
2. Ололарзан һорап, кышкы селләнең, йәйге селләнең кайһы осорға тура килеүен асыклағыз. Ошо селләләргә бәйлә тыуған мәкәл-әйтәмдәрзе табығыз.
3. Текста осраған тарихи шөхестәрзең исемдәрен күсереп алығыз. Үзегез укығандарзы файзаланып, энциклопедияларзы, башка сығанактарзы карап, улар тураһында биографик белешмә төзөгөз. Тарихта уларзың кайһыһының ниндәй эз калдырғанлығын билдәләгез.
4. Текстан сығып «Караһакал» романында кайһы осор вакигалары сағылдырылғанын билдәләгез. Башкорт халкының быға тиклемге һәм бынан һуңғы замандарза азатлык өсөн көрәшенә күзәтеү яһағыз, эрерәк восстаниеларзы, күренекле яу башлыктарын иҫегезгә төшөрөгөз. Был восстаниеларзың сәбәбен асыклағыз.
5. Кем ул – Тәфтиләү? Уның ысын исемен асыклағыз, башкорт халкына каршы кылған кәбәхәтлектәрен барлағыз, башкорттарзың уға арнап сығарған йырын иҫегезгә төшөрөгөз.
6. Тәфтиләү кеүектәр бүтән замандарза булмағанмы? Тарих буйынса белгәндәрегезгә таянып, миҫалдар килтерегез.
7. *Отряд меңдар, көзәйзәр йәшәгән тәйәккә...* тип башланған абзацты диктант итеп язығыз.

32-се күнегеү. Һораузарға яуап бирегез.

1. Һандарзы ниндәй юлдар менән язып була?
2. Аҫ сифатының артыктык дәрәжәһе язмаһы нисек әйтелә?
3. *Шар, салт, дәм, тома, шыр, яла* ярзамсы һүззәре ниндәй сифаттарзан артыктык дәрәжәһе формаһы яһайзар?
4. Ниндәй сифаттарзың ғына азһытыу дәрәжә формаһы була ала?
5. Гәмәлдәрзе рус һәм башкорт телдәрендә укығыз. Ниндәй айырмалар күрзегез?

$$687 + 2363 = 3050$$

$$3896 - 1472 = 2424$$

33-сө күнегеу. Мәкәлдәрзе укығыз. Мәғәнәләрен аңлатығыз. Был мәкәлдәрзең ниндәй уртақ билдәләре бар?

Алтмыш азым алға атла, алты тапқыр артыңа кара.
Биш мәртәбә уйла, бер мәртәбә эшлә.
Һигез көн ғүмергә туғыз көн тырышлық кәрәк.
Җыз баланы кырк урындан тый.
Ете ауылда ете туғаның булһын.
Өс таған таймаҫ.
Алтыға алып, бишкә һатмайзар.
Алты йәшәр юлдан кайтһа, алтмыш йәшәр күрешә килер.
Мең сакрымлык юл бер ауылдан башлана.
Ауызы йомшак колон биш бейәне имә.
Йөззән йүгерек, меңдән толпар сығыр.

ҒӘЛИМ ХИСАМОВ

(1949)

Ғәлим Афзал улы Хисамов 1949 йылдың 25 апрелендә Көйөргәзе районы Кинйәбай ауылында тыуған. Күренекле прозаик. «Тәфтиләү», «Ун туғызынсы», «Ахура Мазда», «Җара шишмә», «Өн һәм Һан» һ. б. романдарзы, повестарзы һәм хикәйәләрзе туплаған ун биш китап авторы.

Башкортостандың Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты.

АЛДАР МЕНӘН ТӘФТИЛӘУ

(«Өн һәм Һан» романы буйынса)

...Тәфтиләү, йүгерә-атлай килеп, ун ике сатырлы ак тирмәнең ишек төбөнә килеп туктаны ла һаксыларға:

– Тевкелев Алексей Иванович. Батша ғали йәнәптәре сакыртыуы буйынса килдем, – тине. Шунда торған офицер Тәфтиләүзе баштан-аяк күз менән һөззә лә:

– Индерегез, – тип бойорзо.

Тәфтиләү эскә инде. Тирмә уртаһындағы зур булмаған өстәл тирәләй бер нисә ир баһып тора, төптәрәк ултырғыста киң маңлайлы, етек сәстәре һалынып төшкән берәү ултыра. Күлдәк изеуе ыскынған, һул кулының бармағында зур кашлы йөзөк

ялтырап тора. Тәфтиләү ишек төбөндә тура катты. Кемгә төбәп кенә өндәшергә белмәһә лә, ултырыусыға караш йүнәлтәп:

– Алексей Тевкелев, ғали йәнәптәренәң кушыуы буйынса килдем, – тине.

Тирмәләгеләр тынып калды. Ултырғыстағы кеше инеүсегә карап ултырғандан һуң:

– Йүнлә мыйығың да юк, үзәңдә, шәрәк белгесе, тизәр. Нисә йәш һуң һиңә? – тип һораны.

– Егерме ике йәш, ғали йәнәптәре, – тип яуап бирзе Тәфтиләү. Үзе «батша шул икән», тип уйлап өлгөрзе. – Мыйыкка килгәндә, беззең нәселдә йүнләп үсмәй ул.

– Ниндәй нәселдән инде һин? Татарзанмы? – Батшаның күз карашы каткылланды.

– Әйе... – Тәфтиләүзең башы түбән әйелде.

– Нәселеңдән оялаһыңмы? Унан оялыу язык – кеше ата-сәһен дә, тыуған ерен дә һайлап ала алмай, – тип шелтәләне.

– Оялмайым. Мин – Сыңғыз хандың варишы. – Тәфтиләүзең башы сөйөләп китте.

– О, о! Бөйөк Сыңғыз хан!.. Ә ни әшләп, улай булғас, исемендә үзгәртеп йөрөйһөң?

«Быныһын да белә икән», – тип уйланы Тәфтиләү.

– Котломөхәммәт тип әйтеүе қыйын бит рустарға. Шуға Алексей кушаматын алдым. Атайзы рустар элек тә Иван ти торғайны.

– Котло ... мөх ... ә... – Батшаның теле әйләнмәне, кулын һелтәне, – дәрәс икән, әйтеп булмай... Мосолман Леша, кил әле якынырак. Әйт әле, һуғыш башларзан элек һеззең татарзар, ғәскәрзе тезеп куйып, ике саф алдында ике батырзы көрәштерәме ни?

– Әйе. Көрәштермәй, ә һуғыштыра. Был йола бик борондан килә. Кәрәк-кәрәкмәгәнгә артык қан коймақ өсөн уйлап сығарылған ул. Ике яктан да батыр сығарып һуғыштыралар за, кемдеке еңә – шул еңелгәндең сардарына һуғышта еңелгән һымақ шарттар куя. Шарттар үтәһә, һуғыш булмай, кан-қойошқа юл ябыла.

– Төрөктәр зә, бына, ғәскәр сафы алдында батырзар һуғышһын, тигән. Һуғыш майзанын да күрһәткәндәр. Күрһәң, уларзың батыры әзер, ә беззеке – юк... – Батша шымды, уйланып ултырзы ла: – Ярар, бар. Ошоларзы һорашырға тип сакырғайным мин һине, тылмас, – тине. – Бик йырак китмә, тылмас буларак миңә кәрәгең тейеүе бар, Сыңғыз варишы.

Әммә Тәфтиләү кузғалманы:

– Ғали йәнәптәре, рөхсәт итегез.

– Тағы ни?

– Төрөк батырына каршы сығыр яугирыбыз бар!

– Кем ул? Кайзан беләһең?

– Төрөктәр, боронғо ғәзәтсә, моғайын, батырҙар һуғыштырырға уйлар тип, безең яктан куйырҙай кешене карап йөрөнәм. Башҡорт ғәскәренең бер сардары, Алдар исемле. Кәүзәгә лә бик мөһабәт, көсө лә ташып тора, йәштән йыйындарҙа көрәшкән, кылыс, һөңгө һуғышына ла оҫта.

– Кайзан беләһең һин уны был тиклем?

– Карап йөрөнәм. Башҡорт менән татар телдәре бик яқын бит. Араларында йөрөп һөйләштем, батырҙар, көрәшселәр тураһында һораштым. Алдарҙың үзен дә күрҙәм... Бик булдыҡлы яугир.

– Ярар, бар алып кил әле.

Тәфтиләү йылп итеп сығып та китте. Күп тә үтмәне, өлкән һаксы ишекте асып өндәште:

– Тевкелев Алексей Алдар тигән берәүҙе алып килгән.

– Индер.

Ишек төбөндә икәү күренде. Яңы килеүсә янында баяғы Тәфтиләү малай кеүек кенә тора ине. Ялпак битле, киң яурынлы бәһлеүән аяктарын киреп баһқан, қояшта, елдә бите кара янған, яңы қырҙырып сәсе алынған башы ғына үзенеке түгел кеүек ағарып тора. Батша быға һынамсыл карап ултырҙы.

– Алдар... Нисек була инде был урыһса? – Тәфтиләүгә текәлде.

– Мастер лжи, – тине теге.

– Шулай укмы ни? Кил әле бында, алдау оҫтаһы. Кул көрөшөн беләһеңме?

– Беләм.

– Һин урыһса ла һөйләшәһеңме?

– Һөйләшәм.

– Кайҙа өйрәндең?

– Урыһ менән аралашып йәшәйбөз бит.

– Әйҙә ултыр, кул көрөштерәбөз.

– Әйҙә. – Алдар батшаның усына усын терәне лә бармактарын қыһты. Тәфтиләү быға шыбырланы:

– Еңеп қуйма. – Әммә бер аҙған көсәнеүҙән йөзө қып-қызыл булған батшаның қулы бөгөлөп төштө. Тәфтиләү ыһылданы:

– Ни эшләнең? Ғәфү үтен.

Алдар уға әйләнеп кенә қараны ла өндәшмәне. Батша:

– Кәсләһәң икән, – тине. – Мин һине төрөк батырына қаршы һуғышқа сығарам. Ең. Еңһәң, данға һәм байлыққа күмермен. Еңелһәң...

– Еңелһәң – үлерһәң. – Алдар батшаның һүзен үзе тамамлап қуйзы. – Төрөк батыры үзенә қаршы сыққанды тере қалдырмай.

– Ярар, бар, әзерлән.

Төшөндә Алдар һакмар буйын күрзе. Имеш, ауыл ирзәре бесән саба. Бил быуарынан үскән үлән шул тиклем матур булып сәскәгә күмелгән. Иңкеш, қорт, себен-серәкәй гөжләп тора. Кәкүк сақыра башланы. Әй сақыра, әй сақыра, туктау белмәй. Шул тиклем озонмо икән Алдарзың гүмере? Уянып китте Алдар. Бакһаң, саң қағалар икән. Ғәскәрзе уяталар. Саң қағыуын кәкүк сақырыуы тип ятқан, имеш...

Шул сак Тәфтиләү зә килеп етте.

– Әйзә, һине батша сақырта.

Пётр батша үзенә яу менән идара итеү өсөн бейек кенә убаны һайлағайны. Батша, озон аяқтарын һузып басып, тегеләй-былай йөрөп ята. Сабып килеп туктаған ике һыбайлыны күреп туктаны. Алдар менән Тәфтиләүзе танығас, быларзы сақырып қулын болғаны.

– Хәйерле иртә, ғали йәнәптәре.

Тәфтиләү батшаның алдында тубықланды. Алдар за шулай итте.

– Тор, башқорт, – тине батша. – Минең идара урыны шәпме?

– Бик яқшы, ғали йәнәптәре, бар тирә-яқ күренеп тора. Тик алғы һызыкқа яқын. Ана тегендә күп итеп тыузар қазақларға қуш.

– Уныһы нимәгә?

– Алғы һызыкқа яқын, тим бит. Ғали йәнәптәрен дошман яғынан уқ менән алып була. Шуға йырақтан батша үзе күренмәһен өсөн, елберләп торған тыузар уны һаклар ине, тим.

– Ошо тиклем ергә уқ еткереп буламы ни, исәр?

Алдар бәхәсләшәп торманы. Йәйәһен алып, һазақтан уқ сығарып һалды ла:

– Ана, майған уртаһындағы әләмде күрәһеңме? Минең уқ шул ағасқа қағаласак.

Батша ла, ярандары ла, ауыз кыйшайтып көлөп, быны күзөтөргө тогондолар. Йәнәһе, ошо тиклем ерзән беләк йыуанлык казыкка ук менән атып тейзерерһең тейзермәй зә ни. Алдар төзөп атып ебәрзе. Ук әләмле бағананың кап уртаһына барып казалды.

– Бына, ғали йәнәптәре. Минең һымак атыусы төрөктә юк тип кем әйтә ала? Байрактарзы казакларға куш, ғали йәнәптәре.

Батша эргәһендәге ярандарына екерзе:

– Нимә карап тораһығыз, йүгерегез! Башығыз әшләмәй икән, аяктарығыз тик тормаһын! – Ярандары һыпырып алғандай юкка сықты. Батша Алдарға ла дорфа өндәште: – Ә һин анауындарак тор, вақыты еткәс, майзанға өндәшерзәр.

Алдар за, Тәфтиләү зә шым ғына ситкә шылды. Кызыу канлы батшанан йырактарак торғаның якшы.

Ике таузың араһындағы яланға ике яктың да ғәскәрзәре тезелде, һәр ике як та үз байрағын күтәрзе, һәм ике якта ла яу борғоһо яңғыраны. Шул сакта ике яктан һыбайлы ике батыр килеп сықты. Төрөк батыры тимер күлдәк кейгән, башында ла тимер башлык, кулында һөңгө, һул кабырғаһы яғында – кәкре кылыс. Батыр, күрәһең, кәүзәгә бик еллелер: астындағы аты, биле һынырзай булып, сак тора. Алдар кәүзәгә сак кына кайтыштыр, әммә уның да атына еңел түгел, өзәңгеһе туығына етерзәй булып тора. Алдар үзе еңел генә күлдәктән, башында такыя, уң кулында озон һөңгө, һул яғында – кылыс. Һыбайлыларзың икеһе лә, аттарын һулакайға тартып, бер-берәһенән йыраклашты һәм кире боролоп туктаны. Бына «Ор!» тигән фарман яңғыраны, һәм һыбайлылар кара-каршы сабып китте. Аттар яқынайзы, бына башка-баш тиңләштеләр. Алдар төрөктөң һөңгөһөнөң осо күтәрелгәнде шәйләне. «Был минең күкрәккә тоскай!» – тип уйлап өлгөрзә һәм, кәүзәһен капыл һулға әйеп, һөңгө һабын кысып тотқан уң кулын хәрәкәтһез калдырзы. Шул сак һөңгөһөнөң осо нимәгәлер төртөлөп, кулын шакарзы. Әммә Алдар һөңгөһөн ыскындырманы. Ул һөңгөһөнөң төрөк батырының эсенә казалғанын күрзе. Хәзәр йә һөңгө, шакарылып, уның үзен әйәрзән бәрәп төшөрә, йә уң кулы ыскынып китә. Алдар һөңгө һабын ике қуллап әләктереп алды. Йән-фарман сабып килгән аты, капыл килеп сыкқан тоткарлықтан үрәсеп, яңғыратып кешнәп ебәрзе. Ә төрөктөң аты, һыбайлы батыр астынан һыпырылып сығып, ары сапты. Төрөк батыры гәрç итеп ергә коланы, һөңгө кәүзәһенә тағы ла

нығырақ инде. Алдар шул ыңғайы аттан ырғып төштө лә төрөктөң мөһабәт кәүзәһенә текәлдә – ул қыбырламай ине инде, ауызынан кан һарқып сықты. Алдар қылысын қынынан һурып алды ла, тимер башлыкты ыскындырып та тормай, төрөктөң муйынына һелтәне. Һөңгөһөн һурып алып, қылысын қынына тықты ла киһәлгән башты тотоп күтәрзе. Бөтә был канлы тамашаны күзәтеп торған ғәскәр «Ура!» қысқыра. Алдар Пётр батша ултырған убаға саптырып менде лә, атынан төшөп, төрөктөң башын ырғытты.

Пётр қысқырып ебәрзе:

– Биват, Россия! – Ул Алдарзы қосаклап әс кат үптә. – Һин уны булдырзың! Рәсәй коралының нықлығын күрһәттең. Кил-терегез батырға бүләкте! – Алдарзың қулына көмөш қынлы қылыс тотторзо. Үзе көмөш һауытқа арақы койоп алды. – Һинә һаулыкка, беззең еңеүгә! Артабан без уларзы қыйрата-сакбыз!.. Ә һиңә батшаның махсус указы булыр.

Был һуғышта төрөктәр қыйратылды. Батша ярандары менән әс кән, әс тән байрам иттә. Мине онотқандыр инде был, тип бөткәйне Алдар. Онотмаған – дүртәнсе кән тигәндә сакыртып алды.

...Батша тирмәһе тәмәке төтөнә, арақы әсәһе, тағы әллә һиндәй ауыр ес менән тулған. Иһерек бәндәләр йөрәй шунда. Пётр батша тәпәшәк кенә өстәл янында, берәүһенәң елкәһенә қулын һалып ултыра:

– Бел, Алексей, бына бер аз ғына тын алайық та, Урта Азия аша Һинд океанына тиклем китәсәкбез. Рәсәй коралының көсән күрһәтәсәкбез әле без ундағы төрөк-мөрөк-қырғыззарға. Ә һине Һинд походына тылмас итеп аласакмын. Тылмас бит ул, акылы булһа, тәржемәсе генә түгел, зур дипломат та... Тот, әсәбез...

Шул сак батша ишек төбәндәге Алдарзы күрәп қалды.

– Ана, беззең янға тағы бер магомәтан килгән. Батыр ул. Төрөктөң башын ана һисәк сапты. «Қырт» итеп кенә қалды. Ошондай батырзарзы, магомәтан булһа ла, яратам мин. Һинд походында бына ошоноң кеүек батырзар безгә юл ярып барасак. Әйзә, кил, башкорт. Бына һиңә батша указы.

– Рәхмәт, ғали йәнәптәрә.

– Ни әйткәнмен мин указда, беләһеңме?

– Юк әле.

– Унда мин һиңә тархан исемә бирзәм. Балаларыңа ла, балаларыңдыҥ балаларына ла қала ул исем.

– Рәхмәт, падишаһыбыз. Ләкин миңең ундай исемем бар бит инде.

– Кайзан булһын ул һиндә?

– Иҫәнги́лде атайымдың вари́сы буларак бар. Атайымдың атаһы ла тархан ине.

– Ярар, булһын. Ике исем булыр. Береһе икенсеһенә кама-сау түгел... Бар, миңең хакка ғибәзәтеңде үтә. Һин бит эсмәйһең. Ә без Алексей Тевкелев менән эсәбез әле. Безең еңеү, безең байрам бит...

Алдар кайтып китте. Ғәскәр тубына ғына түгел, Башкортостанға ук кайтып китте. Батша указы уға артабан һуғышта катнашыуы тыя ине. Батырлык күрһәткән кешеләрҙе һаклау йәһәтенән шулай эшләнғәйне.

1. Өзөктө иғтибар менән укып сығығыз.
2. Һүзлек эше башкарығыз, яңы һүзәр осраһа, мәғәнәләрен асыклап, руссаға тәржемә итегеҙ.
3. Насар сифатмы ул *телдең шымалығы*? Был һүзә ниндәй мәғәнәләргә кемгә карата кулланалар? Миҫалдар килтерегеҙ. Һеҙ үзегеҙ *шыма телле* булырға теләр инегеҙме?
4. Ниндәй караш ул – һынамсыл караш? Караштың тағы ниндәйҙәре була? Белгәндәрегеҙҙе язығыз, һәр береһенә аңлатма бирегеҙ.
5. *Ҡызыу канлы, кәүзәгә бик елле, ауыр ес, бил быуарынан һүзбәйләнештәренең мәғәнәләрен аңлатығыз, руссаға тәржемә итегеҙ.*
6. *Күз менән һөзгө; Күз карашы каткылланды; Теле әйләнмәне; Бите кара янған; Гөрҫ итеп коланы һөйләмдәрен руссаға тәржемә итегеҙ.*
7. Өзөктөң йөкмәткәһен матур итеп, интонация менән, яңы һүзәрҙе, үрҙә килтерелгән һүзбәйләнештәрҙе һәм һөйләмдәрҙе кулланып, үз һүзәрегеҙ менән һөйлөгөҙ.
8. Өзөктө ҡайһы осор вақиғалары, ниндәй һуғыш тураһында һүз барғанын асыкһағыз.
9. Пётр Беренсе батша тураһында кескәй генә белешмә төзөп язығыз.
10. Алдар батырдың төрөк батыры менән алышын үз һүзәрегеҙ менән тасуирлап язығыз.

* * *

Алдар менән Тәфтиләүең икенсе осрашыуы тәүгеһенән һуң байтаҡ йыл үткәс булды.

Алексей Тевкелев, Анна батшабикәнең әмерен үтәр өсөн, Өфөгә килде.

– Гали йәнәптәренәң бойороғон үтәр өсөн миңә башкорттар араһынан бик абруйлы, ышаныслы, күрше халыктарға ла, мәсәлән, калмакта, татарға, кыргызға һүзе үткән кешеләр кәрәк, – тине.

Башлык аптыраны. Башкорт араһында ундай кеше кайҙан булһын?.. Анау Таймаһ Шаймов кына булмаһа? Үзе тархан, үзе урыҫ власы кушканды йүгереп йөрөп үтәй. Ә бына бүтән халыкта абруйы бармы-юкмы икәнән белмәй... Тағы кем бар? Ай-һай, юктыр.

– Алдарбай нисек?

– Куй, юкты һөйләмәгез. Үткән болала иң зур башлыктары шул булды бит...

Тәфтиләү өндәшмәне. Алдарзың башкорт ихтилалы башында торғанын белә ине. Әммә бер нисә көндән, Ырымбурға китер алдынан, провинция башлығына әмер бирҙе: «Алдарзы Ырымбурға миңә яныма ебәрегез!»

...Ырымбурға Тәфтиләү Алдарзы тыйнак кына йылмайып каршыланы. Алдар уны косаклап ук алырға иткәйне, теге кулын ғына һуҙғас, күрешәү менән генә сикләнде.

– Һине Кыргыз һуғышынан һуң нык үзгәргән тизәр ине, – тине Тәфтиләү.

– Әлләсе...

– Бола башында йөрөгәнһең икән...

– Без теләп күтәрелмәнек. Тамак асрау ғына түгел, тын алырға ла ирек калмағайны бит. Изелеп йәшәгәнсе, ирек даулағаның артык.

– Әйелгән башты кылыс киҫмәй, тизәр. Буйһонорға ине.

– Бахыр баштан бақыр бака якшырак.

– Пётр батшаға биргән антыңды оноттоңмо?

– Ант итмәнем мин уға. Безең батша гали йәнәптәренә, тышкы һуғыштарға катнашасакбыҙ, сик эштәрен башкарасакбыҙ, тигән йөкләмәбез генә бар.

– Ант итмәгәс, бола сығарһаң да буламы?

– Бола – ул әске эш, без тышкы сәйәсәтте үтәйбез.

– Улай икән... Ярар, бер-ике көн ял ит. Мин һине таптырырмын...

Бер нисә көндән, ысынлап та, Алдарзы эзләтеп алды Тәфтиләү.

– Мин һине Рәсәйҙән ситтә бик зур эш башкарырға сақырым. Иртәгәнән башлап ылау хәстәрләйбез. Дөйәләргә, аттарға йөк артмаклайбыҙ. Азык-түлек, кейем-һалым, тирмәләр... Улары инде әзер. Һезең егеттәрегезгә етәк аттары алырбыҙ...

– Кайза йыйынабыз һуң? Ниндәй эшкә?

– Без бында батшабикәбез Аннаның бик мөһим йомошон үтәп йөрөйбөз. Батшабикәбез кыргыз-кайсактарзы, карагалпактарзы, бәлки, тағын кемдәрзелер Рәсәйгә кушылырға күндерергә итә. Мөмкин булһа, кушылыу шарттарын һөйләшергә ебәрзе. Тик был эште асыктан-асык башкарырға ярамай. Кайсактар араһында Рәсәйгә инеүгә каршылар күп. Был турала һүз сығарһа, хатта Әбелхәйерзең үзен үлтерев менән дә янайзар. Шуға беззең бында килевебеззең максаты мөмкин тиклем сер булырға тейеш. Әбелхәйер үзе лә шулай ти.

– Улай икән...

Кис, куналкаға туктағас, Алдар батыр Тәфтиләүгә шыбырланы:

– Беззең нимәгә килеве яр һалмай дөрөс эпләнең. Кайсактар Рәсәй илселегенең килерен көтә, тик кем, қасан булырын белмәй. Беззең ылаузы илселектең бер ярсығы тип уйлай.

– Кайзан беләһең?

– Кайсактар араһында яқын кешеләрем бар. Шуларға сапқын ебәргәйнем.

Тәфтиләүзең қысык күззәре шар булды.

– Қасан?

– Ырымбурға килгәс тә. Бөгәсә төндә береһе беззе қыуып етте.

– Ай-һай!..

Алдар хәйләкәр генә йылмайзы.

– Әммә, тәксир, һин күргән хәүефһезлек сараһы азырақ. Шуну әйтәйем тигәйнем һиңә.

– Ниңә аз?

– Сәнки бөгөн төндә ылауға һөжүм итәсәктәр. Кайсактар ылауға һинең баш икәнәнде белә, әммә илсе икәнәнде белмәй. Бөгәсә төнөн һине... үлтерергә уйлайзар.

– Ни һөйләйһең һин? – Тәфтиләүзең қото осто.

– Қурқма. Без алдан сараһын күреп қуйырбыз.

– Кайһылайтып?

– Һинең тирмәнде төнөн ике һалдат һаклай бит. Шуларзың береһе тышта ултырһын, икенсеһе һинең урынға инеп ятһын. Ә үзең, қараңғы төшөп, күз бәйләнғәс, беззең янға кил. Беззең қыуышта қунырһың.

Йөзә ап-ақ булған Тәфтиләүгә қарап, Алдар көләмһөрәне:

– Илсегә үлем юк. Әммә һинең илсе икәнәнде иглан итеүсе юк бит әле. Шуға беззең кеүек фәқирзәр ярҙамына таянырға тура килер.

Тәфтиләү Алдар әйткәндәргә ышанып бөтмәне. Хатта, был һөйләгәндәр уның үзенең әтлегә түгелмә икән, тип тә уйланы. Әммә Алдарзың кушканын үтәмәй зә сараһы юк ине.

...Төн уртаһында шарт та шорт мылтык атқанға, кешеләр кысқырышқанға уяндылар. Уянды тип, Алдар йокламай за ине, Тәфтиләү генә мышнай башлағайны. Алдар кыуыштан сықты.

– Ни булған?

– Бәзәкеләр бер кайсақты әләктергән. Тәфтиләү тирмәһе яғынан далаға йүгерә ине, ти.

– Ни эшләп йөрөгән һуң?

– Әллә инде. Азашып килеп сыктым, тип әйтә, ти.

– Әйт: бәйләп һалһындар, ебәрмәһендәр.

Мыкты кәүзәлә ине кайсак. Усак янына йығып һалып куйғандар. Иртән тороп, үз тирмәһенә киткәйне Тәфтиләү, күп тә үтмәне, һөрәнләп ебәрзе:

– Алдар! Алдар батыр, бында кил!

Алдар йүгереп барһа, ни күзә менән күрһен: Тәфтиләү тирмә алдында калтыранып ултыра, янында мылтык тотқан һалдат ни эшләргә белмәй тапана, белмәйем, мин берәүзә лә күрмәһенем, тип мығырлана.

Алдар тирмәгә күз һалды. Әстә муйынынан салынған һалдат ята. Тирмәһенә кейезе арт яктан бысак менән бүсәлгән.

– Ярар, илама, – тип тынысландырзы Алдар Тәфтиләүзә. – Исән-һауһың бит үзең. Әлдә тирмәлә йокламаның, юкһа үзеңдә һуялар ине.

– Рәхмәт. Рәхмәт искәрткәһенә өсөн. Алып калдың үлемдән...

1. Өзөктәң йөкмәткәһенә үзләштерегез: иғтибар менән укып, үз һүззәрегез менән тасуири итеп һөйләргә өйрәһенегез.
2. Яңы һүззәрзә язып алып, мәғәнәләрен асыклағыз, руссаға тәржемә итегез.
3. *Тамак асрау, кул биреу, яр һалыу* һүзбәйләнештәренәң мәғәнәһен асыклағыз, улар урынына шул ук мәғәнәһенә биргән икенсә һүззәр кулланығыз.
4. *Һүзә үткән кеше* тип кемгә әйтәләр? Һеззәң арала ундайзар бармы? Һеззәң үзегеззәң һүзегез үтәмә? Һүзәң үтһен өсөн, һиндәй булырға кәрәк? Һүзә үткән берәй танышығызға һарактеристика бирегез.
5. *Күззәрә шар булды; Кото осто; Күз һалды* һөйләмдәрен дәрәс итеп тәржемә итегез.
6. *Илсегә үләм юк* әйтеменәң мәғәнәһен русса әйтеп бирегез.

7. *Үз ягына аузарыу, үз башынан кискән керек* тигенде һез нисек аңлайһығыз?
8. Өзөктә кайза һәм касан барған вакиғалар тасуирлана? Һез уны нимәгә карап белдегез?
9. Кем ул Анна батшабикә? Уның тураһында белешмә туплагыз.

* * *

Тәфтиләүзең илселеге Әбелхәйер йортонда айзан артык ятһа ла, бер ни зә сығара алманы. Ни эшләргә белмәй аптыраған Тәфтиләүгә карап, Алдар уны йәлләп куйзы.

– Тәксир, – тине ул. – Әбелхәйерзең теләге Рәсәй янында булһа ла, күреп тораһың, кулы кысқа. Ырыузарының яртыһы Рәсәйгә кушылыуға каршы. Уныһы ла аңлашыла: кем үзенең ирекле тормошон үз кулы менән тотоп бығаулаһын.

– Ә һин Рәсәйзе бығау тип беләһеңме?

– Нимә һуң ул? Башкорттар Рәсәйгә нимә һакына кушылды? Асабалык, ер өсөн, сит-яттарзан уны һаклау өсөн. Бөгөн нимәһе бар? Асабалыкты кыйратып бөтөп бара. Ерөн тартып алып, зауыт һала, килмешәктәрзе тултыра. Ситтәрзән һаклайһы урынға, калмактарзы сакырып тукмата. Бығау түгелме ни ошо?..

– Болармағыз. Шым ғына ултырһағыз, ана, татар кеүек, һеззе берәү зә асмаз та, киһмәс тә ине.

– Урыс ерзе таламаһа, бер кем дә болармаз ине.

– Һеззә ер күп бит. Һез барыбер сәсмәйһегез, урмайһығыз. Йөзәр йыл буйы ята сизәм булып. Ил эсендә батша берәү була, уның һүзе – кайза ла һүз. Ә һез торған булаһығыз за, батша тегеләй, батша былай, тиһегез. Донъя бит үзгәреп тора, тормош алға бара. Батшаның һүзе лә – заманына күрә...

– Һүзендә тора белмәгән батша – батша буламы ни?!

– Йә, ярай. – Тәфтиләүзең бәхәсләшерлек кәйефе юк ине. Алдарзы асыландырыу йә үпкәләтеү һис кулай түгел уға. – Нимә тәкдим итәһең һуң? Бая кайсақ ырыузары тураһында нимәлер әйтергә иткәйһең түгелме?

Алдар тынысланды.

– Әйе. Кайсақтың бөтә ырыузарын да бер юлы Рәсәйгә каратыу мөмкин булмаз. Хан йыйынында был мәсьәлә кузғатылмай калмаз. Сөнки ил язмышы хәл ителә бит. Ул сакта Әбелхәйер һүзе асқа каласақ... Бында ике юл бар. Беренсе: һиңә һәр ырыу башы менән айырым һөйләшеп, кемгә бүләк,

кемгә вәғәзә биреп, үз яғыңа аузарырға кәрәк. Икенсе: кайсактарың үзәрәнә каршы яктың көсөн кулланыр кәрәк. Быныһы – карағалпактар. Ул бахырзарзы бер яктан уғыз, икенсе яктан калмак, өсөнсә яктан кайсак кыса. Әгәр шуларзың бөтәһенән дә яклайым тиһә, карағалпак Рәсәйгә һыйынасаҡ. Ә уларзың был якка боролғанын күрһә, кайсак ырыузарының да күбәһе уйға каласаҡ.

– Дөрөс фекерләйһең, батыр. Мин дә шул уйға инем. – Быныһын Тәфтиләү, әлбиттә, шыттырзы. Шулай уйлаһа, карағалпактар менән күптән бәйләнешкә инер ине. – Ә һин карағалпактарзы беләһеңме?

– Беләһеңме, тип... Ныклап белеп тә бөтмәйем. Бер генә булғайным уларза. Әммә карағалпак менән башҡорт борон-борондан дүс йәшәһе. Кыз биреп, кыз алып туғанлашқан сактар за йыш. Бигерәк тә кыпсаҡ нәсәлдәрә...

– Бик якшы. Һин уларға барып кайт. Ә мин бында кайсактар менән күрешә торайым.

Өс егетен әйәртеп, Алдар иртәгәһенә үк юлға сықты. Арал диңгезе тирәһендә кош-корт аулаузы һылтау иттеләр.

Карағалпактарзың хәлен Алдар, үз башынан кискән кеүек, дөп-дөрөс әйткәйне. Быларзың килерен карағалпактар көтөп торған булып сықты. Уларзың һүзә бер булды: Рәсәй безҙе ситтәр кысыуынан коткарһа, без уға теләп кушыласаҡбыз.

...Тағы ун көндән Әбелхәйер хан янында ырыузар йыйыны үттә. Йыйын күпселек тауыш менән Рәсәй дәүләтенә инергә тигән қарар қабул иттә. Шулай итеп, Әбелхәйер хан Рәсәй эсендәгә кайсактар ханы булып киттә. Ә Тәфтиләү башкарған әше өсөн бүләктәргә күмелдә. Алдар за буш калманы. Ул өсөнсөгә тархан исеме алды, йәнә бер кылыслы булды.

Шулай инде: әште кем эшләһә лә, әш бөткәс, хакын алыусылар күп була...

* * *

...Алдар тархандың бүрәнәнән һалынған зур өйөнөң ишеге шар асылып киттә лә оло кәүзәлә берәү кемделер, тунының елкәһенән бөрөп тотқан көйө, тупһа аша һөйрәкләп индереп изәнгә ырғытты.

– Бына, атай. Һин яклаған булаһың. Ә ул күрше ауылда, өйзән өйгә йөрөп, кылыс ялтыратырға которта. Былай за саҡ торған халыҡ һинәң анау сыраң кеүек сәсрәп янырға әҙер тора.

– Кем ул? – Алдар караңғы изәндә яткан кешегә ымланы.
– Кем булһын – Йәмлих. Һинең яраткан козаң. Бер азна ғына элек, барыһын да йыйып, коралға тотонаһы булмағыз, тип әйттем бит әле. Был да бар ине. Алдар батыр тыйзы, тип кат-кат кабатланым. Был әллә һаңғырау, әллә һиңмай инде – киреһен эшләй. Әллә юрый шулай кылана, белмәһең. Үзең һөйләш.

Алдар байтак карап ултырҙы изәндә яткан кешегә. Ниһайәт, һораны:

– Йә, ни тиерһең?

Теге тороп ултырҙы, ялтыр башын, битен һыйпаны.

– Һиңә әйтеүе рәхәт, коза, – тип башланы ул һүҙен. – Һин – тархан, староста. Һинең ереңде лә, малыңды ла таламайзар, һалым да һалмайзар. Ә миңең... Миңең нимәм калды? Ун баш йылкым бар ине, хатта утын ташырға бер корсаңғы ла калдырманылар. Һыйыр малынан ике кысыр тана калды. Киләләр зә кыскыралар: «Башкир, коня давай. Не будь скупым, корову давай!» Күрше Хәмиттең балалары менән бисәләрен тейәп алып киттеләр. Әбдрәшит соложка өс күс кундырғайны. Урманда эзләп йөрөп табып, шуның шуныңын яндырып киттеләр... Әйт, тархан, нимә эшләргә һуң безгә? Коралға тотонмағыз, тиһең. Ә ни эшләргә? Шыр яланғас калғансы таланып, астан үлгәнсе, бер урысты булһа ла һуйып, үсемде кандырып үләм мин. Хурлығынан үлдә меһкен, тимәһтәр, исмаһам.

Алдар, козаһын тыңлаған һайын, тештәрен кысты, кулдары үззәренән-үззәре йозрокланды. Һикереп торғоһо, таланған, йәберләнгән башкортон косаклап илағыһы, шунан атка менеп, батша биргән кылысын, шул ук батша куйған бәндәләрзең башын өзә-өзә сабыр өсөн, кынынан һурғыһы килде. Әммә тыйылды. Һуғыш юлы, яу юлы илде нығытыр юл түгел икәнде якшы белә шул ул. Күп кисте, күп күрзе, утлы юлдарзы ла күп буйланы. Дау, яу илде какшата ғына шул. Һуңғы дүрт-биш йылда айырыуса бөлгөнлөккә төшөрзә һуғыш. Элегерәк башкорт атка менеп, һөңгә тағып, батша кәлгәләрен яндырып-кыйратып алһа, гөбөрнатырының да, бүтәндәренең дә теле сиселә, күңеле йомшара торғайны. Был юлы – юк. Күпме ир-егет башын һалды, күпме бисә-сәсә, бала-саға қоллоқка кыуылды. Талап алынған малдың һисабы юк. Күпме ерзе тартып алдылар, зауыттар һалдылар, килмешәктәрен килтереп тултырҙылар. Батша, моғайын, бындағы

ярандарының ни кыланғанын белеп бөтмәйзер. Боронго һуғыштарзың барыһында ла Мәскәү бындағыларзы ақылға ултырта, аңдарына кайтара торғайны. Юк, белмәйзер батша. Еткерергә кәрәк хәлдә батшаға, туктатһын кан койоузы. Һуңғы башкорттоң башын киҫмәстәре борон, сик жуйһын был башбаштаклыкка.

Алдар тархан, кайсактарзы Рәсәйгә кушылырға ярзам итешеп йөрөп кайтқас, илселек башлығы Тәфтиләүгә Рәсәй батшалығына қаршы болала катнашмасқа һүз биргәйне. Һуңғы бола ғына инде биш йыл бара. Кушылманы Алдар баш күтәреүселәргә. Шул ук Тәфтиләү ике йөзгә яқын ауылды үртәткән, ә Һөйәнтуз (урындағы һөйләшсә – Саянтуз) тигән ауылда йөззән ашыу кешене бер һарайға бикләп, тереләй яндырған. Хатта ошоно ишеткәс тә, кылыс тотманы Алдар. Тәфтиләү зә һүз биргәйне лә... Башкортто яқлармын, тигәйне. Қиреһен эшлөгән, вәхши. Ни эшләргә? Миңә лә кылыс кай-рарғамы инде? Тәфтиләүзең башын өзә саһаң, тынысланыр, бәлки, башкорт баштары?..

Иртәгәһен иртә менән Алдар уландарын, яқындарын сакырып алды.

– Балалар, ағай-әне, мин юлға сығырға булдым. Батша бетеуен, батша кылысы менән еләнен, юллык ақса, ризык һалығыз. Ике ярзамсы, яқшы аттар әзерләгез. Тәүзә Қыпсақ тарханына һуғылам. Минең уйзы хуплаһа – бергәләп, хупламаһа, бер үзем Мәскәүгә юлланам. Башкорт донъяһында ни барлығын түкмәй-сәсмәй һөйләйем. Кирилын да, Румәнсовын да, Тәфтиләуен дә әйтәм. Батша, моғайын, бындағы хәлдәрзә белмәйзер. Белһә, ошо тиклем итеп башкорт донъяһын туззыртмас ине. Без зә бит уның подданныйзары...

* * *

Алдар тархан юлдаштары менән Һамарға етеп килә ине. Уларзы утызлаған һыбайлы казак уратып алды, «үз теләктәре менән» Һамар кәлгәһенә алып инделәр. Йылы, яқты өйгә урынлаштырзылар. Сәй яһарға кайнаған һыу, хатта икмәк тә бар. Тик бер генә нәмә юк – азатлык. Алдар кыскырып та, өгөтләп тә караны, бетеуен дә күрһәтте, илсене берәүзең дә туктатырға хоқуғы юклығын қабат-қабат тукыны – ишетмәнеләр. Дөрөсөрәге, йылмайып баш кактылар, тик ишекте асманылар. Өсөнсә көн тигәндә Алдарзы сакырзылар.

– Әйзә, күрше йортка. Бөтөн һүҙендә лә шунда әйтерһең.

Индерзеләр. Алдар аптырап китте: бүлмәлә күззәрен кыса төшөп, хәйләкәр, әммә уһал йылмайып Тәфтиләү ултыра! Алдарзы күргәс, урынынан тороп, бер нисә азым каршыһына атланы.

– Алдар батыр, кайһылай картайып киткәнһең, әллә кара сәсең дә калмаған инде.

– Уның карауы, һин үзгәрмәгәнһең.

– Һаумы-Һаумы! Бир кулыңды, биш булһын.

– Бирер инем. Тик кулыңдан кан тама, башкорт каны...

Алдарзың кулдары үззәренән-үззәре йозрокланды, хатта бармак остары ағарып китте. Әммә Тәфтиләүгә тейеүзән үзен тыя алды. Башын сәсрәтә генә һукһаң, тереләй яндырылған башкорттарзың үсе каныр ине әз булһа ла. Тик Алдар дошманын яу яланында ғына дәмбәсләргә күнеккән шул. Ә былай кеше үлтереү – енәйәт бит. Алдар тештәрен шығырлатты, күззәре зәһәр ут сәсте. Тәфтиләү зә бының хәлен һиззе: ярһып китеп, бер һукһа, йәнеңдә йәһәннәмгә оҙатыр, тип куркты һәм өстәлдә торған кыңғыраузы зыңғырлатты. Шунда ук ишектә ике һаксы күрәнде. Алдар тынысланды. Тәфтиләүгә төбәп:

– Әйт әле, Җотломөхәммәт, – тине, һуңғы һүзгә айырыуһа баһым яһап, – башкорт илендә һиңә ни кәрәк? Үзәндең Питереңдә йә Җасимыңда тыныс кына ятһаң ни була?..

Тәфтиләү һизелер-һизелмәс кенә йылмайзы. Ирен ситендә мыһкыллау һызаты сағылып калды.

– Батшаға һимәләр һөйләргә самалайһың инде?

– Батша ғали йәнәптәренә һеззең өстән һөйләргә йыйынам. Кириллов та, Неплюев та, һин дә тик башкорттоң хәлен алыу яғын ғына карайһығыз. Һеззең башбаштаҡлыҡка батшанан башка берәү зә сик куя алмаһка окшай.

– Ярар, кызма, тархан. Ғәйеп атта ла, тәртәлә лә бар, тигән кеүек, үзегеҙ зә рустың канын аз түкмәнегеҙ бит. Урға (Орск) китеп барған күпмә ғәскәрзә кырзығыз...

– Һинең кеүек, без тере кешеләрзә утта яндырманык...

– Ярар, булғандыр. Минең һиңә тәкдимем бар.

– Һиндәй?

– Һин хәзәр Минзәләгә бар. Унда һөкүмәт кешеләре менән һеззекеләр араһында боланы туктатыу тураһында һөйләшеү башлана. Шунда катнашһаң, яҡшы булыр.

– Минзәләгә? Кемдәр була унда?

– Сенат бит махсус кешеләр куйзы. Шунда улар.

– Юк, мин батшаға барам. Халыкка, батшаға барам, тип сығып киттем.

– Сенат комиссияһы менән һөйләшмәй тороп, батша кабул итмәйәсәк. Шуны бел: Казан юлында ла, Мәскәү юлында ла урыс ғәскәре күп хәзер. Үзеңде тотоп зинданға ла бикләп куйыуҙары бар. Һамар янында тоттолар бит, шуның кеүек. Иртәгә иртән Минзәләгә беззекеләр бара, улар һине оҙата барыр.

Ышанды Алдар тархан. Тәфтиләүзең һүзенә ышанды. Ышанмашлык та түгел ине шул. Бишенсе йыл бара бит инде бола. Күпме кан койолдо, ғүмерзәр өзөлдө, ауылдар яндырылды, күпме мөлкәт юкка сықты. Туктатыр кәрәк ине был кыйралышты. Тизерәк туктатыр кәрәк. Алдар батша ғали йәнәптәренә юлға шуның өсөн сықты ла инде. Әгәр кыйралышка Минзәләлә кәртә куйып була икән, ниңә Питерға китеп барырға?

Ризалашты тархан Минзәләгә барырға. Иртә менән оҙатырға Тәфтиләү зә килде. Алдар менән косаклашып хушлашты, хәйерле юл, озон ғүмер теләп калды. Үз кешеләренең өлкәнәнә хат тотторзо:

– Был хатта һинең кемде оҙата барғанлығың тураһында яҙғанмын. Туктатһалар, шуны күрһәтерһең. Ә быныһын, – Тәфтиләү еп киҫәге менән ағас сыбығының һынығын тотторзо, – берәүгә лә күрһәтмә. Минзәләлә кәлгә начальнигына бирерһең.

Минзәләгә ыңғай ғына барып еттеләр. Алдар менән юлдаштарын кәлгәгә ингәс тә, аттарынан төшөрөп, бындағы түрә янына индерзеләр. Уларзы оҙата килгән һалдат түрәгә Тәфтиләү ебәргән еп менән сыбыкты тотторзо. Түрә, аңлашылды тигәнде белдереп, башын какты ла ишекте асып кысқырзы:

– Команда! Ин бында!

Ул арала бүлмәгә кораллы һаксылар инеп тулды.

– Кулға алығыз!

Алдар менән юлдаштарын шунда ук кулдарын шакарып бәйләнеләр зә зинданға индереп ташланылар. Шул ук төндә таңға табан Алдарзы сығарып астылар, юлдаштарын изеп тукманылар зә кәлгәненә тышына ырғыттылар.

– Белеп тороғоз: кем дә кем Рәсәй батшаһына каршы кул күтәрә, уға дар ағасы әзер...

Тәфтиләү Минзәләгә ебәргән еп киҫәге менән сыбык – Алдарзы асырға тигән билдә ине. Был турала, әлбиттә, бер нисә кеше генә белде. Алдар батыр, Тәфтиләүзең таҫма теленә ышанып, мәкер корбаны булды.

1. Өзөктө укып, йөкмәткәнен үзләштерегез. Яңы һүззәрзең мәгәнәләрен асыклағыз.
2. *Баш кагыу, сәсрәтә һугыу, кул күтәрәү* һүзбәйләнештәрәнен мәгәнәнен аңлатығыз, икенсе һүззәр менән алмаштырып карағыз, руссаға тәржемә итегеz.
3. Ниндәй тел ул *таҫма тел*? Якшы сифатмы ул? *Шыма тел* менән сағыштырығыз.
4. *Шыттырыу* тип нимәгә әйтәләр? Шыттырырға яраткан кешене кем тизәр? Нез үзегез шыттырғанығыз бармы?
5. Яңы һүззәрзе, һүзбәйләнештәрзе кулланып, өзөктөң йөкмәткәнен матур итеп һөйләргә өйрәнегеz.
6. *Кылыс ялтыратырға которта; Тел сиселә; Күңел йомшара; Мәскәү ажылга ултырта; Күззәре зәһәр ут сәсте; Йәнеңде йәһәннәмгә озатыр тип журкты* һөйләмдәрәнен мәгәнәнен асыклап, руссаға тәржемә итегеz.
7. *Ғәйеп атта ла, тәртәлә лә бар* тип қасан, ниндәй осракта әйтәләр?
8. Өзөктә вакиғалар қайһы осорза бара, ниндәй вакиғалар тасуирлана?
9. Тәфтиләү тураһындағы йырзы, «Қараһақал» романын иҫегезгә төшөрөгөz.
10. Тәфтиләү образына ентекле характеристика төзөп язығыз.
11. Алдар батыр образына ентекле характеристика төзөп язығыз.
12. Текска қыҫқаса аннотация язығыз.

Роман тураһында төшөнсә

Роман – эпик жанрзәр араһында иң күләмлеһе. Ул тормоштағы қатмарлы процестарзы, зур, озайлы вакиғаларзы сағылдыра. Шуға ла ул геройзәрзың күплеге менән, уларзың тормошон төрлө яклап, ентекләп күрһәтәүе менән айырылып тора.

Қайһы берзә вакиғалар бер роман эсенә генә һыймай, геройзәрзың да образдары асылып бөтмәй қала. Шул вақыт был романдың дауамы буларак икенсе роман тыуа. Шулай итеп дилогия (ике роман), трилогия (өс роман), тетралогия (дүрт роман) һәм хатта пенталогия (биш роман) барлыққа килеүе мөмкин.

Башкорт әзәбиәте романдарға шактай бай. Башкорт языу-сыларынан Һәзиә Дәүләтшина, Зәйнәб Биешева, Фәрит Иҫәнғолов, Яныбай Хамматов, Әхиәр Хәкимов, Ноғман Мусин, Булат Рафиков, Ринат Камал, Гөлнур Якупова һ. б. бик күптәр оҫта романсы буларак билдәле.

1. Үзегеҙ белгән (уқыған) башкорт романдарының исемлеген төзөгөҙ, уларзың нимә тураһында икәнлеген иҫегеҙгә төшөрөгөҙ.
2. Үзегеҙгә иң окшаған берәй романдың йөкмәткеһен иптәштәрегеҙгә һөйләгеҙ. Уларзы кызыкһындырыу өсөн, һеҙ иң тәүҙә нимәләргә иғтибар итер инегеҙ?

Хәтер һандығына...

Таштың да тарихы була.

Ат етмәҫ ергә дан етер.

Бер егеттең кыйбулығы мең егеткә дан килтерер.

Дандың төбө – хөрмәт, хөрмәт төбө – хезмәт.

Данлы егет ил өсөн үлер.

Күл балығы менән данлы, ил халкы менән данлы.

Батырҙы яу тыуҙыра.

Батырҙан үлем курка.

Эт батырға өрөр, куркакты тешләр.

Дуҫ дуҫ өсөн мал бирер, яу килгәндә, йән бирер.

Күмәк көс тау ақтарып, күмәк кеше яу кайтарып.

Халыҡка хыянат – Ватанға хыянат.

РУХИ ТАМЫРЗАРЫБЫЗ

УРАЛ БАТЫР

(Эпостан өзөк)

Борон-борон-борондан
Кеше-мазар килмэгән,
Килеп аяк басмаған,
Ул тирэлә коро ер
Барлығын һис кем белмэгән
Дүрт яғын диңгез ураткан
Булған, ти, бер урын.
Унда булған, ти, борон
Йәнбирзе тигән карт менән
Йәнбикә тигән бер карсык,
Кайза барһа, уларға
Ул урында юл асык.
Был карт менән был карсык
Кайзан бында килеүен,
Ата-әсә, ер-һыуы
Кайза тороп калыуын
Үззәре лә оноткан, ти;
Икәүзән-икәү шул ерзә
Башлап ғүмер иткән, ти.
Тора-бара ул икәү
Ике уллы булғандар:
Шүлгән булған олоһо,
Урал булған кесеһе;
Бүтән кеше күрмәйсә,
Тик йәшәгән дүртеһе.
Донъя-мазар йыймаған,
Кашык-аяк тотмаған,

Казан асып, ут яғып,
Улар донъя көтмөгән.
Ауырыу-һызлау күрмөгән,
Үлем барын белмөгән,
Бар нәмәгә үлемде
Үзем мин, тип һанаған,
Һунарза ат менмөгән,
Кулға һазак тотмаған;
Менәренә – арысланды,
Балығына – суртанды,
Кошка сөйгән шоңкарзы,
Кан һурырға һөлөктә
Үз иштәре яһаған.
Бик борондан булғанмы,
Йәнбирзе үзе кылғанмы,
Бара-тора шул ерзә
Йола булып киткәнме,
Йырткыс йәнлек тотто иһә,
Йәнлек иркәк булды иһә,
Ирле-бисәле икәүһе
Башын сәйнәп ашаған,
Шүлгән менән Уралға,
Эте менән арысланға,
Шоңкар менән суртанға
Калған яғын ташлаған;
Йырткыс йәнлекте тоһа,
Йәнлек орғасы буһа,

Ирле-бисә икәүһе
Йөрәгене һайлаған.
Үлән емшәр йән тотһа,
Қара һөлөк қазаған,
Һөлөгөнән һурзырып,
Қанды һыуһын яһаған.
Бала үсеп еткәнсе,
Үзе йәнлек тотқансы,
Баш-йөрәкте ашауҙан,
Һыуһынға қан эсеүҙән
Балаларын тыйғандар,
Һис ярамай, тигәндәр...

Берзән-бер көн еткәндә,
Қарт менән қарсыҡ икәү
Ау ауларға киткәндә,
Шүлгән, Урал икәүләп
Торлакта аулақ қалғанда,
Аталары киткән һуң,
Байтақ вақыт үткән һуң,
Ике бала һөйләшеп,
Ашауҙан һүз асқан да,
Шүлгән уйлап торған да,
Қан эсеүҙән атаһы
Нык тыйғанын белһә лә,
Аталары киҫәтеп:
«Қан эсмәгез!» – тиһә лә,
Шүлгән, Уралды димләп,
Ошоллай тип әйткән, ти:
– Йәнде қыйып һунарлау
Қомарлы эш булмаһа,
Һыуһағанда қан эсеү
Тағы тәмле булмаһа,
Атамдар йоко қалдырып,
Аяқ-қулын талдырып,
Һәр көн икәү қаңғырып,

Беззе өйзә қалдырып,
Йөрәмәс ине һунар тип.
Урал, әйзә, булмаһа,
Қабырсақты асайыҡ,
Һәр беренән аз-азлап,
Берәр тамсы эсәйек,
Қандың тәмен беләйек.

Урал:

– Атам һүзән тотамын –
Мин қан эсмәй үсәмен,
Егет булып үсмәйсә,
Төп йоланы белмәйсә,
Бер ил гизеп йөрәмәйсә,
Ысынлап та донъяла
Үлем юғын күрмәйсә,
Қулыма сукмар алып,
Һис бер йәнде һуқмамын,
Һөлөк һурған қанды мин
Қабырсақтан эсмәмен.

Шүлгән:

– Кешене еңер үлемдең
Бында килеп сытқмаһын,
Беззе килеп тапмаһын
Атам һөйләп бирзе бит;
– Бары йәнгә без – үлем, –
Тип тағы ла әйтте бит!
Инде низән өркәһең,
Қан эсеүҙән қурқаһың? –
Шүлгән һаман үз һүзән
Уға қарап қуймаған –
Қабырсықтан аз-азлап
Қанды һемереп эскән, ти,
Атаһына әйтмәскә
Уралдан һүз алған, ти...

1. Эпостың бында баш өлөшөнән өзөктәр килтерелде. Тексты тулығынса укып, Урал батыр менән Шүлгәндең артабанғы аҙмышын күзәтегеҙ. Эпостың тулы йөкмәткеһен һөйләгеҙ.
2. Йәнбирзе қарт менән Йәнбикә қарсықтың тормошона характеристика бирегеҙ.

3. Әсәрзә вақиғалар бик боронғо замандарға бара. Был боронголокто без ниндәй билдәләргә карап беләбез?
4. Фонохрестоматиянан эпостан өзәк тыңлағыз, шуға оқшатып, үзегез зә тасуири укыу күнекмәләре үткәрегеҙ.
5. Йыл һайын йәй көнә «Урал батыр» эпосын башкарыу буйынса йәш сәсәндәр конкурсы үткәрелә. Үзегеззе шул конкурста катнашыуға әзерләгеҙ.

Кылым

(кабатлау)

34-се күнегеу. Кылым белдергән мәғәнәләргә ярашлы һүзәр өстәп язығыз.

Ат хәрәкәте: сабыу,

Игенсенәң әше: сәсеу,

Телмәр кылымдары: һөйләу,

Тәбиғәттәге процестар: йылыныу,

Кешенәң хәле: арыу,

35-се күнегеу. Һораузарға һәм эштәргә яуап бирегеҙ.

1. Кылымдың төп һорауы.
2. Кылымдың ике төп формаһын әйтегеҙ.
3. Затлы формаларзы ниндәй төрзәргә бүләләр?
4. Затһыз формаларзы һанағыз.
5. Затлы һәм затһыз формаларзы бер-береһенән һисек айырырға?

36-сы күнегеу. «Урал батыр» эпосында кылымдарзың иң йыш кулланылған формаһын билдәләгеҙ. Өзәктән затлы һәм затһыз формаларға унар кылым язып алығыз. Төрзәрен әйтегеҙ.

Кылымдарға морфологик анализ яһау тәртибе

1. Һүз төркөмә.
2. Кылым нигезе (бойорок һөйкәләшенәң II зат берлек формаһы менән тап килә).
3. Барлык, юклык.
4. Затлы форма, затһыз форма.
5. Һөйкәләш, төркөмсә.
6. Заман (уның формалары), әйәлек заты.
7. Зат, килеш.

8. Һан, килеш.

9. Һөйләм киҫәге.

Өлгө: *Кайткандар* – кылым, кайт, барлык затлы ф., хәбәр һ., үткән з., билдәһез һ., III зат, күплек, хәбәр.

Кайтмаганга (ике йыл) – кылым, кайт, юклык, затһыз ф., сифат к., үткән з., төбәү килеш, тултырыусы.

37-се күнегеү. «Йософ киссаһы» тексынан хәбәр һөйкәләшенең киләсәк заман формаһына караған (ни эшләр? ни эшләйсәк?) һәм хәл кылым формаһындағы бишәр кылым язып алығыз.

Кол Ғәли

ЙОСОФ КИССАҢЫ

(өзөктәр)

Беренсе бүлек

Ғәзиз Йософ тамам ун бер йәштә ине,
Атаһының итәгендә йоклар ине,
Йоклағанда гәжәп бер төш күрзе Йософ,
Мәғәнәнән атаһынан һорар инде:
«Нурлы қояш, тулған ай, ун бер йондоз
Төшөмдә башын эйзе миңә төп-төз,
Был төшөмдә шулай күрзем һис бер шикһез,
Йә, атай, шул төшөмдә юра инде...»
Якуп шунда юрап бирзе уның төшөн:
«Булыр, – тине, – бәхетле һәм котло эшең...»

Якуп улына, бер сак һин үзең батша булырһың, ун бер ағай-энең һиңә башын эйер, тик был төшөңдә бер кемгә лә һөйләмә, ти. Әммә уларзың һөйләшеуен Якуптың үгәй қызы Динә тыңлап тора ла Йософтоң ағаларына барып әйтә. Улары, көнләшеп, Йософтан котолорға булалар һәм, аталарынан һорап, Йософто һунарға алып сығалар за сүллектә бер қойоға ташлап китәләр. Қайтқас, аталарына, Йософто бүре ашаны, тип ялғанлайзар. Бына, қанлы күлдәге генә қалды, тизәр.

Сүл буйлап китеп барыусы бер қаруан, шул қойо янына тукталып, һыу алырға булһалар, төшөргән силәктәренә йәбе-шеп, Йософ қилеп сыға. Быны ситтән күзәтеп торған ағалары, беззең қолобоз қасқайны, был қол беззеке, тип, Йософто қаруансыларға қол итеп һатып ебәрәләр.

Мысырза Йософто батша қатыны Зөләйха һатып ала.

Алтынсы бүлек

Колак халып тыңлағыз ошо һүззе:
Ул Зөләйха – батша балаһы, Таймус кызы,
Тулған айзай балкыр ине уның йөзө,
Ожмахтағы хур кызына окшар ине.
Зөләйха бер көн ойоп йоклар ине,
Шунда Йософ һынын ул төштө күрзе,
Күреү менән шундук уға ғашик булды –
Илай-илай уянып та китер инде...

Зөләйха Йософто өс тапкыр төшөндө күрә. Өсөнсө төшөндө ул Йософто Мысыр батшаһы тип күрә. Шунан Мысыр батшаһына кейәүгә сығам тип бик ныкышқас, атаһы уны, каруан-каруан байлык тейәп, әхирәт кыздарын әйәртеп, Мысыр батшаһына кәләш итеп озата. Ләкин Мысырза был вақытта бөтөнләй икенсе кеше батша була, ә Йософ әле унда килеп етмәгән була.

Каруансылар, Мысырға килеп еткәс, Йософто базарза мактай-мактай һаталар:

Өндәүселәр кыскырып иғлан итәләр:
– Был уғылды кем һатып ала? – тинеләр. –
Уның ун төрлө һөнәре бар, – тинеләр, –
Һөнәрзәрен улар шунда һанар инде:
– Беренсенән – буйы зифа, һылыу үзе,
Икенсенән – күркле һәм нурлы йөзө,
Өсөнсөнән – теле бик саф, тоғро һүзе –
Етмеш ике телде тамам белер инде.
Дүртенсенән – кешелекле һәм шәфкәтле,
Бишенсенән – Алып батырзай йөрәкле,
Алтынсынан – бик күптәрзән ул кеүәтле –
Көс-кеүәте кырк ирзән артык инде...

Йософто күреп, Зөләйха уға һуштан язып ғашик була, һәм, бөтә мал-мөлкәтен биреп, уны һатып ала.

Һигезенсе бүлек

Мысыр илендәге бөтә катындар,
Быны ишетеп, үз-ара һөйләштеләр,
Ул катындар Зөләйханан кәләштеләр,
Һәр береһе һәр төрлө һүз һөйләр инде:
– Зөләйха үз колона ғашик булған,
Толо буйһонмаған, кыз оятка калған.

Эштең низә икәнән ире белгән,
Җоло артынан йөрөгәнән күргән инде...
Зөләйха был һүзәрзе ишетеп белде,
Бик зур табын әзерләргә карар кылды,
Җунак булып дүрт йөз катын-кыз килде,
Барыһы ла түргә менеп ултыра инде.
Зөләйха Йософто матур кейендерзе,
Үз кулдары менән уның сәсен үрзе,
Җулына зур кызыл алтын табак бирзе,
Йософ уны табынға илтәр инде.
Ул катындар тезелешеп ултырзылар,
Берәр бысак һәм әфлисун килтерзеләр.
– Әфлисунды турағыз, – тип бойорзолар,
Тап шул вакыт Йософ килеп инер инде.
Йософ ингәс, боролоп каранылар,
Матурлығын күреп уның таң калдылар,
Һәммәһе, күзен алмай карап уға,
Әфлисун тип бармактарын киңә инде.
Шулай итеп хайран калып каранылар,
Үззәренең бармактарын туранылар,
Тураузарын һис тә генә тойманылар,
Һәммәһе лә шул кәзәре хайран инде.
Зөләйха әйтте:
– Инде үзегез күрзегезме,
Йөзөм ниңә һулығанын белдегезме,
Бер күреүзә кулығыззы телдегезме,
Һушһыз булып төштөгөзмө? – тине инде.
– Мин Йософто күргәнәмә ете йылдыр,
Уға булған ғишкым арта торор,
Мин, бисара, һаман әле түзә инем,
Сабырлығым һеззекәнән артык икән.
Күрзегезме – ауырыу асылы низән,
Был уғландың йөзө нурлы тыуған көндән,
Буйы зифа, теле татлы тағы унан,
Йөзөн күргән йәнән физа кылыр инде!..

Зөләйха Йософка үзенең мөхәббәтен төрлөсә белдереп карай, тик Йософ уға һис игтибар итмәй. Зөләйха аптырағас, асыуы килеп, Йософто, наһақтан яла яғып, батшаға ошаклап, зинданға яптырта. Йософ зинданда ун ике йыл ултыра. Был бәләһәнән ул батшаның төшөн юрап қотола. Төшөндә батша ете һимез һыйырзы Нил йылғаһының аръяғынан килеп сыққан ете арық һыйыр ашап бөтөргән, имеш, тип күрә. Йософ, ете

йыл туклыктан һуң ете йыл аслык килер, тип юрай. Батша Йософто вәзир итеп куйғас, Йософ, иген күпләп уңған ете йыл әсендә бик күп азык запасы әзерләтеп, илде ете йылға һузылған аслыктан коткарып алып кала. Аслыктан интеккән ағалары Мысырға килеп иген һатып алалар. Йософ ағаларын таний, ә тегеләре Йософто танымай. Икенсе тапкыр килгәндәрендә генә Йософ үзен таныта. Ләкин ул ағаларынан үс алмай, күп итеп иген биреп ебәрә, күлдәген атаһына алып кайтып бирергә куша. Шул күлдәк менән битен һыпырыуға, Йософто юғалтыу кайғыһынан һуқырайып ултырған Якуптың күзе асыла. Азак Йософ Зөләйхаға өйләнә, бәхетле гаилә қоралар.

1. Тексты иғтибар менән укып сығығыз. Яңы һүзәрзе табып, мәғәнәләрен асыклағыз.
2. *Коләк һалып тыңлау* нисек була ул? Һеззең шулай (мәсәлән, укытыусының һөйләгәнән) тыңлағанығыз бармы? Тыңлаузың тағы ниндәй төрзәре бар?
3. *Төш юрау* тураһында ишеткәнәгез бармы? Төш юрау тураһында китаптар за бар (сонники), шуларзы файзаланып, ололарзан һорап, үзегез белгәндәрзе кушып, шул турала әңгәмә ойштороғоз.
4. Йософ образына характеристика бирегез.
5. Әсәрзең авторы Кол Ғәли тураһында мәғлүмәт туплағыз.
6. Әсәрзең тулы тексы башкорт телендә 1993 йылда айырым китап булып басылып сыкты, уны табып укып сығығыз.
7. Академик Ғайса Хәсәйенов «Йософ киссаһы»н язма поэзиябыззың шишмә башы тип атаны. Быға аңлатма биреп карағыз.

Башкорт шәжәрәләре

Күпселек башкорт шәжәрәләре тарихи документ кына түгел, киммәтле әзәби комарткы ла булып тора. Уларза халык тормошондағы әһәмиәтле вакиғалар образлы һәм йәнле тел менән, художестволы әсәрзәргә хас һүрәтләү саралары менән тасуирлана, күренекле шәхестәрзең үзенсәлекле образдары тыузырыла. Текстарза йыш кына легендалар һәм риүәйәттәр, мәкәл-әйтәмдәр осрай, образлы сағыштырыу, метафора, тура һәм ситләтелгән телмәр, инверсия күренештәре осрай. Был бигерәк тә шиғыр формаһында төзөлгән шәжәрәләрзе асык күренә.

Юрматы ырыуы шәжәрәһе безгә килеп еткән шәжәрәләр араһында иң боронғоһо һанала.

ЮРМАТЫ ЫРЫУЫ ШӘЖЭРӘҢЕ

(кыскаартып алынды)

Сыңғыз хан заманынан калған хандар мәғлүм булһын.

Асыл юрматыларзың уландарының Тухал Шәғәли бейзең ырыуы күп булған өсөн барса халык (уны) «бей» тип әйтәләр. Борон заманда был ерзә нуғай ине. Зәй, Шишмә тигән ерзә һәр тарафтан күсеп йөрөйзәр ине...

Ул заманда Әмәт Хәмәт тигән хандың кул астында торзолар. Ул вақытта хан ханды күрә алманы. Бер-беренә дошман булып, кылыс күтәрә башланылар. Ул вақытта Жәнибәк менән Акһак Тимер хан ине. Улар вақытында йортка оло бөлгөнлөк булды. Әмәт Хәмәт хандың йорто таркалды. Бер аз кешеләр менән жасып, оло Изелдең аръяғына сықтылар һәм шунда туктанылар... Хан әйтте: «Шәғәли бей, халыктар араһында һинән лайыклы юк, был ер һәм һыу һинеке булһын!» – тине. Шәғәли бей риза булды, һәм Шәдлек тигән һыу буйына йорттар һалдылар...

Күп заман торзолар. Шәғәли бей донъянан китте. Уны атаһы янына күмделәр. Ғәли Шәйех Дәрүиш бей булды. Йорт имен булды. Шәйех Дәрүиш бей булғас, боронго ата-бабалар йортона, Зәй, Шишмә буйзарына күстеләр, һәр тарафтан күсеп йөрөнөләр, якшы йәшәнеләр. Бер аzzан һуң Шәйех Дәрүиш бей донъянан үтте. Унан һуң бейзең улы Сәсле Дәрүиш килде, уға бейлеккә мөһөр бирелде. Оло бей булды, якшы йәшәнеләр.

Нуғайзарзың шундай ғәзәте бар ине: «бей», «мырза» тип баш әйеп йөрөнөләр. Күсә-күсә улар һакмарға, Яйыкка һәм Изел буйына еттеләр. Һанһыз нуғай ошо ерзәрзә торзолар. Әммә Сәсле Дәрүиш бейзең ғүмере ахырына етте, улы юк ине, якин туғандары ла юк ине, бер генә кызы бар ине, ул кызын үз кулы астындағы бер нуғайға биргән ине. Ул кызының ике улы бар ине, береһе Борнак, икенсеһе Йәдкәр исемле ине...

Сәсле Дәрүиш донъянан күсте. Кызының оло улы Борнак бей булды, Йәдкәр мырза булды. Уның кәрзәштәре барсаһы ла мырза булды, ырыуы ишле ине. Ул заманда Төкәй хан ине. Төкәйгә мөһөр бирелде. Төкәй мең дә һикһән биш казакка баш булды. Һәр тарафка күсеп йөрөнөләр, ғәзеллек менән донъя көттөләр.

Бер заман йылдар кытлык булды. Кыш бик озак булды, өс йылғаса йылкы, куй бөттө, игендәр һис үсмәне, күп халыктар дарманһыз булдылар, һәм күп халыктар ас-яланғас калдылар. «Боронго ата-бабаларыбыз Кубандән ер-һыу тип, һалкын ер,

һалкын һыу эзләп килгәндәр, әммә кыш һыуығы көн әселегенән яман икән... Безгә был ер лайык булмаҫ», – тип, һанһыз нуғайзар күсергә булдылар. Әммә ярлы-ябаға Борнак бейгә килеп әйттеләр: «Якшы вакытта бергә торзоҡ. Инде, заман яман булғас, һез безгә кайза куйып китәһегез, без кайза бараһыҡ?» – тип бик ялбарғас, Борнак бей күсмәҫ булды. Ә эһеһе Йәдкәр мырза, баш булып, һанһыз нуғай менән Кубангә күстеләр. Был туғыз йөз зә илле өстә ине, Ак Изелдең буйында үрге осо Нөгөш, түбәнге осо Көгөш, шуларзан сытқан таралма һыузары, яландары менән биләп торалар ине. Өс йөз нуғай, Йәдкәрзән калғас, улар за ырыузары менән Кубангә күстеләр.

Борнак бей менән калғандар истәк (башкорт) аталдылар. Ошо нуғайзарзан калған буш ерзәрзә гүмер һөзөләр. Изел буйзарында һәм урмандарза бал корто менән, һыуза кондоз менән, яланда һыуһар, төлкө менән хәрәкәт итеп (шөгөлләнөп), байыктылар. Йәнә тарих туғыз йөз зә илле дүрт ине, барса истәк Борнак бейзәң әмере менән торзолар. Борнак бей вафат булғас, бейлекте Тәтегәскә тапшырзылар.

Тәтегәс бей булғандан һуң, тарих туғыз йөз зә илле туғызза, сыскан йылында, Казан шәһәрөн урыҫ алды. Шунан һуң Ак бей батша булды. Ул, һәр тарафка хат-язуузар менән илселәр йөрөтөп, тарих туғыз йөз зә алтмыш берзә хәбәр һалды: «Бер кем дә касмаһын, һәр кем үз динендә торһон, үз кағизәһен тоһон», – тип.

Илселәрзән шуны белгәс, тарих туғыз йөз зә алтмыш берзә, мин, Тәтегәс бей, башка һис тә уй уйларға сара калмағас, өс түбә халықтан өс кеше алдым да, Азнай баба, Илсекәй Тимер баба, Карамыш баба менән дүртебез, бер аз юлдаштар әйәртеп, Казан шәһәрөнә барып, Ак бей батшаға баш һалдык. Ярлыкаш (килешөү) кағыззары алдык... Күсөп киткән нуғайзарзан калған ерзәрзә үтенөп һорап алдык. Үрге сиге Нөгөш, түбәнге сиге Көгөштөң ике яғына сытқан һыузары, яландары, таузары менән бирзә. Яһакка һыуһар түлөргә тип вәғәзә бирзөк.

Ерзә без дүрт түбөгә бүлдөк. Тәүзә Ашказарзың башынан тамағынаса ике яғынан койған һыузары, туғайзары һәм яландары, Нөгөш тамағынаса койоусы йылғалары менән бер өләш яһанык. Йәнә Нөгөш тамағынан Изелдең ике яғынан сытқан таралма һыузары, туғайзары менән, Тор башы һәм Һәләүөк башы менән, Кыркбаш ағасынан Торатау итәгенә тикләм бер өләш яһанык. Йәнә Торатау, Шәкетау һәм Куштау, Әстәрле

тамағынан, Жуғанак башынан Өршәктең ике араһындағы аҗкан һыузар башы Асауға тиклем арка һәм яландары менән бер өләш яһанык. Йәнә Өршәк, Асау тамағынан Бәләкәй бүләккә, Бурһык тауынан һәм Йөрәктаузан Изелдең Кара туғай менән Көгөштән Егәндең икегә таралма һыузары менән, ағыштары менән Қаламан башынан, Тор башынан бер өләш яһанык.

Шунан һуң дүрт шыбаға һалдык. Тәүге өләш миңә, Тәтегәскә, сыкты, икенсе шыбаға Азнайға, өсөнсә шыбаға Илсекәй Тимергә, дүртенсе шыбаға Карамышка сыкты. Шул ерзәрзә бүлеп, шыбаға һалғандан һуң, һүз бозмаҗка, татыулык менән торорға килештек.

Алтмыш икенсе йылға кергәс, Аҡ бей батшанан купис килде. Миңә, Тәтегәскә, староста Азнайға, Илсекәй Тимергә һәм Карамышка хәбәр итеп, йөз һыуһар яһағын йыйып, без уны Мәскәүгә батшаға алып барып түләнек. Ошо еребеззә өләшкәнәбеззә язып, Мәскәүзең кенәгәһенә индерзек. Шул кенәгә буйынса һәр йылда яһаҡ түләнек. Әммә Мәскәүгә илтеп түләү ауыр тип, яһакты Қазанға түләүзә үтендек...

Бынан һуң күп вакиғалар булып үтте, без картайзык... Үз заманымда уҙған бабаларзың тарихтары менән үткәнде мин, Бакый мулланан яззырып, староста Азнайға, Илсекәй Тимергә, Карамышка тапшырзым.

Тәтегәс баба тарих туғыз йөз зә етмеш икелә рамазан айының һигезенсе көнөндә вафат булды...

1. Шәжәрәләр тураһында белгәндәрегеззә иҗегезгә төшөрөгөз: уларзың төрзәрен, һиндәй мақсат менән төзөлгәндәрен, халыктың көндәлек тормошонда, ырыу тарихын билдәләүзә әһәмиәтен асыклагыз.
2. Башкортостандың физик картаһында Юрматы ырыуы кайһы төбәктә йәшәгәнлеген, кайзан-кайза күсеп йөрөгәнлеген билдәләгез.
3. Юрматыларзың нуғайзар менән мөнәсәбәте тураһында һөйләгез, Йәдкәр мырзаның нуғайзарзы Кубангә алып китеүе, улар калдырып киткән ерзәрзә Борнак бей менән тороп калған истәктәрзең (башкорттарзың) биләүе һ. б.
4. Юрматыларзың Аҡ батшаға баш һалыуы, Рус дәүләтенә кушылыу шарттары тураһында һөйләгез.
5. Башкортостан картаһында Юрматы ерзәренең дүрт түбәгә (өлөшкә) бүленеше тураһында һөйләгез. Бөгөнгә көндә Юрматы башкорттарының кайһы төбәктәрзә йәшәгәнән, улар биләгән территорияның үзәген белдергән мемориалдың кайза урынлашканлығын асыклагыз.

6. «...Сыскан йылында Казан шәһәрэн урыс алды», – тиелә шәжәрәлә. Боронғоса, Көнсығыш йыл исәбе буйынса, тағы ниндәй «хайуан» йылдары бар, улар нисәү, ниндәй тәртиптә һәм нисек кабатланып килә? Йыл исемдәрэн тәртибе буйынса язып сығығыз, үзегезең ниндәй йылда тыуғанлығығыззы, быйыл ниндәй йыл икәнлеген билдәләгез.
7. «Тәтегәс бей ... рамазан айының һигезенсе көнөндә вафат булды...» – тиелә шәжәрәлә. Мосолман календарында тағы ниндәй айзар бар, улар нисәү, нисәшәр көндөн торалар, йыл әйләнәнәнә нисек һәм ни өсөн «күсеп йөрөйзәр»? Был календарь буйынса үзегезең ниндәй айза тыуғанлығығыззы билдәләгез. Айзарзың исемлеген төзөгөз.
8. Үзегезең нәсел шәжәрәһен тулыландырығыз. Үзегеззә йәки һезең тирә-як ауылдарза үткәрелгән шәжәрә байрамын үткәрәү тәртибе менән ныкклап танышығыз.

Синтаксис

(кабатлау)

1. Синтаксис нимә өйрәнә?

Яуап: синтаксис һөйләмдә һүззәрзең бер-береһенә бәйләнәү юлдарын, һөйләм төзөлөшөн өйрәнә.

2. Башкорт телендә һүззәр бер-береһенә ниндәй юлдар менән бәйләнә?

Яуап: ярашыу (согласование), башкарылыу (управление), йәнәшәлек (примыкание), һөйкәлеү (изафет).

38-се күнегеү. Аңлатмаларға карап, бәйләнеш төрзәрэн билдәләгез.

1. Әйәреүсе һүз әйәртеүсе һүзгә килеш формаһында йә бәйләүестәр ярзамында бәйләнә.

2. Әйә менән хәбәрзең затта һәм һанда формалары тап килә.

3. Әйәреүсе һүз әйәртеүсе һүзгә йәнәшә куйыу, терәү юлы менән бәйләнә.

4. Әйәреүсе һүз зә, әйәртеүсе һүз зә исемдән килә, әйәреүсе һүз йә төп килештә, йә әйәлек килештә була, ә әйәртеүсе һүз әйәлек заты ялгауын ала.

«Юрматы ырыуы шәжәрәһе» һең һуңғы биш абзацынан һәр бәйләнеш төрөнә дүртәр миһал язып алығыз.

Өлгө: Ярашыу – *без булдек*, ...

Башкарылыгы – *миңә сыжты*, ...

Йәнәшәлек – *бер өлөш*, ...

Һөйкәләү – *Эстәрле тамагы(нан)*, ...

39-сы күнегәү. Шәжәрә тексынан йылға һәм тау атамаларын язып алығыз.

40-сы күнегәү. Түбәндәге һораузарға яуап бирегез.

1. Башкорт телендәге һәм рус телендәге ярашыу (согласование) бәйләнешенәң ниндәй айырмаһы бар?

2. Башкорт телендәге ниндәй бәйләнеш төрө рус телендә юк?

Һүзәрҙең бәйләнеше темаһына үзегеҙҙе һораузар төзөгөҙ.

БАЙЫК СӘСӘНДЕҢ САЛАУАТ БАТЫРҒА ӘЙТКӘНЕ

Күп һыузар аҡкан, күп йылдар үткән... Берҙән-бер көн Байык, мәмерйәнән сығып, Ҡылыстаузың башына менеп уйланып ултырған да, Юлайға бармаксы булып, юлға сытқан. Китеп барғанда, һунарҙа йөрөгән Салауатка тап булған. Иҫәнлек-һаулыҡ һорашқан. Салауат үҙең танытып, Байыктың кемлеген һорағас, Байык былай тигән:

Һөйләһәң, һүз оҙайыр,
Тыңлаһаң, һинең тағы ла
Ҡолағың шәмдәй төзәйер;
Кем булһа ла булайым,
Шуны әйтеп узайым:
Ил тигәндең кеме юк,
Бейе лә бар был илдең,
Ире лә бар был илдең,
Ике арала йөрөүсе
Теле лә бар был илдең.
Ҡызы ла бар был илдең,
Назы ла бар был илдең,
Ҡыз алам тип тукмалған
Тауы ла бар был илдең.
Күсә лә бар был илдең,
Кәсә лә бар был илдең,
Күсен ситтәр талағас,
Үсә лә бар был илдең.
Илдең ире, тиһеңме,

Таланған күстән айырылған –
Шуларзың бере, тиһеңме?

Тукмалып та таҙ калған,
Каны ағып, һаз булған,
Яуызды күрһә, карйыған*,
Йөрөгәнән маткыған**,
Асыуза кайнап сынытқан,
Уралда аунап ереккән,
Канһыраған арысландай
Кәңғырып йөрөгән картымын!
Аты юкка – атымын,
Яуызға һаман ятымын.
Торор йорто юйылған,
Балалары һуйылған,
Батырзары кыуылған
Ил сәсәне, картымын.
Атка менеп сабырзай
Юлдаш эзләп юлыма,
Каяла башак кайрашыр
Корзаш эзләп конома
Кәңғырып йөрөгән картымын.
Айзар тигән атым бар.
Кулымдан корал һалмаҫка
Илгә биргән антым бар!

Салауат тигән исемен
Ишетеп беләм колактан,
Исеменде ишетеү –
Белеү түгел йөрөктән.
Юлыма тап килгән һуң,
Эйтә торған һүзем бар!
Уралда үскән күп булыр
Батыр юлын буйлаған,
Ат өстөндә уйнаған,
Каяла башак кайраған,
Егет булып бары ла
Һылыу кызын һайлаған –
Бары ла үткән, калмаған.

* Карйыған – нәфрәтләнгән.

** Маткыған – кысып тоткан.

Батырын тапкан ил калған,
Батырзар сапкан юл калған.

Батырзар сапкан – ил тигән,
Хандар сапкан – кол тигән,
Йөз егерме ауылды
Ҡыузаы үртәп көйзөргән,
Ил өстөнә яу кылған,
Ил таларға дау һалған,
Илде канға йөззөргән
Тәфтиләү зә сапкан – дан тигән.
Ат йөззөрөп күз йәшкә,
Ошак тейәп тиктәскә,
Олатаың Шәғәле,
Уның улы Азналы –
Улар за сапкан – мал тигән.

Ҡол теләгән кол алған,
Мал теләгән мал алған.
Яу теләгән яу һалған –
Бары ла үткән, калмаған.
Хан башын да ер йоткан,
Тәфтиләүзе лә ер упкан,
Шәғәлене лә қуймаған –
Уның башына ла ил еткән.
Азналыны ла азактан
Янаралы эт иткән –
Бары бөткән, калмаған.
Ҡаяға тамған кан калған,
Батырзар сапкан юл калған,
Дошманға бысак қайраған
Бөтмәй торған ил калған.

Азналының балаһы
Инде Юлай ни көтә?
Яумы көтә, дан көтә?
Атаһы юлын эзләйме?
Батырзар юлын күзләйме?
Өйөнә төбәп барайым,
Йөзөнә күз һалайым,
Йөрәге һисек һукканын
Тел төбөнән беләйем.

«Батырзар юлы ереkkән,
 Саң басқан, эзләп тапманым,
 Кылысым үтмәс, тутыккан,
 Каяла кайрак тапманым», –
 Тиһә: «Бына – мин! – тиерем. –
 Батыр юлын буйлаған,
 Ат өстөндә уйнаған
 Алдыңа килгән карт, – тиерем. –
 Ат өстөндә сапканда,
 Алдыма дошман басканда,
 Елем менән дошманды
 Колата килгән карт!» – тиерем.

Байыктың һүзен тыңлагас, Салауат барыһын да аңлаған, һәм картты үзе менән бергә алып кайтып киткән. Юлай менән өсөүһе һөйләшөп, һүззәре үткәндәрзә сакырып, көңөш-төңөш итеп, яу башларға булғандар.

Әммә һуғышта былар өцелгән. Башлыктары Пугачёв та, Салауат менән Юлай за – барыһы ла кулга алынған. Әлеге Байык карт мескөнгә тағы ла каскын булып йөрөргә генә калған. Артынан эзәрләү төшкәс, кемгә генә барһа ла, барыһы ла быны курсыузан курккас, Байык бөтөнләй күззән юғалған. Берөү за күрмөгән, белмөгән – гәйөп булған.

1. Байык сәсән тураһында белгәндәрегөззә исегөзгә төшөрөгөз. Уның шөхөсө, касанырак һәм нисөк гүмер итеүө, безгә килөп өткән әсәрзәре тураһында хәтерөгөззә яңыртығыз.
2. *Байык мәмерйәнән килөп сыға*, тип әйтөлө текстә. Быны нисөк аңлатырға? Һуғышта (ниндәй һуғышта?) өцелгәндөн һуң, Байык тағы гәйөп була. Кайза? Ниңә? Фараз итеп, сәсәндәр язмышы тураһында әңгәмә ойөшторөғөз.
3. Тексты тасуири итеп, кобайыр стилөндә укып өйрөнөгөз. Һәр строфаға һалынған мөгәнөнө аңлатығыз, шунан сығып, сәсәндең Салауатка әйтергә телөгән төп фөкөрөн формалаштырығыз – ниндәй генә фажигәләр, аяныслы вакиғалар, үлем-кырылыштар булһа ла, бөтмәй торған ил калыуы, илдең, халыктың, мәңгелегө идеяһы тураһында әңгәмәләшөгөз.
4. *Ер йөткән; Ер уңкән; Башына өткән; Эт иткән; төбөп барыу, күз һалыу, тел төбө* һөйләм һәм һүзбөйлөнөштөрөнөң мөгәнөнөн асыклагыз, уларзы руссаға тәржөмә итегөз.
5. Үзөгөзгә окшаған бер өлөштө ятлап, кобайыр стилөндә һөйлөгөз.

Һүз һәм һөйләм

Нимә ул һүз? Һәм нимә ул һөйләм? Сағыштырайык.

1.

Вокзал.

2. *Вокзал. Перрон. Йәшел вагондар.*

(Ф.Сәләм)

1. Беренсе миҫалда **Вокзал** – һүз, ул фекер белдермәй, предметты атай ғына.

2. Икенсе миҫалда **Вокзал** – һөйләм. Уның интонацияһы бар, буласак вакиғаларҙың урынын хәбәр итә.

Шулай итеп, һүз – предметты, уның эшен, билдәнен, иҫбән һ. б. белдерә, атай ғына. Һөйләм фекер белдерә, уның интонацияһы бар. Һөйләм күпселек осракта бер нисә һүзгән тора.

41-се күнегү. «Байык сәсендең Салауат батырға әйткәне»нән икешәр хәбәр һөйләм, һорау һөйләм, өндәү һөйләм язып алығыз. Һөйләмдәрегезгә һайлағанда, мөгәнәгә зыян килтермәйенсә, контекст буйынса һүзгәр өстәргә, кыҫкартырға, үзгәртәргә мөмкин.

Һөйләм киҫәктәре

Һөйләм киҫәктәре тураһында һизәр беләбәз?

Һөйләм киҫәктәре баш киҫәктәргә һәм эйәрсән киҫәктәргә бүленә.

Баш киҫәктәр – эйә менән хәбәр. Эйәрсән киҫәктәр – аныкклаусы, тултырыусы, хәлдәр.

Эйә һөйләмдәге эште башкарыусыны белдерә.

Хәбәр эйәнең эшен, хәлен, уның кем, нимә икәнен белдерә.

Аныкклаусы һөйләмдә предметты белдерәүсә һүзгән билдәнен, эйәнен, һанын белдерә.

Тултырыусы һөйләмдәге эште белдерәүсә һүзгән объекттын белдерә.

Хәлдәр һөйләмдәге эштең һиндәй хәлдәрзә (вакыт, урын, шарт, сәбәп һ. б.) булыуын белдерә.

Аныкклаусы иһемгә (йә иһем урынында килгән бүтән һүзгә) эйәрә.

Тултырыусы менән хәлдәр һөйләмдәге кылымға эйәрә.

42-се күнегү. Һөйләм, уның киҫәктәре тураһында мөмкин тиклем күберәк һорауҙар төзөгөз.

ЯУ

Заманалар булған элгәре,
Булған илдең батыр улдары.
Баш етмәслек эштәр эшлэгәндәр,
Бөтә ғаләм белгән уларзы.

Ғүмер буйы йөрөп яузарза,
Йыйған улар ханһыз дуһтарзы,
Еңгән улар бик күп батырзарзы,
Қырған улар ханһыз доһманды.

Қурқмағандар сихырсынан,
Аждаһалай уһал яуыздан,
Ен-пәрейзең мәкер-хәйләһенән,
Йылан сәсә торған ағыуһан.

Рухым күтәрелде минең дә,
Эйәрләнем мин дә атымды.
Доһман сафын тар-мар итергә
Изге яуға уқтай атылдым.

Мин қыйраттым доһман сафтарын,
Өс йөз доһман һөжүм иттеләр.
Бик күптәре аяқ аһтында
Кәүзәләрен тупрак иттеләр.

Яуыз доһман яуы әсенән
Атым алып сықты ақланға.
Ақландағы йылға ситендә
Ултырып тәсбих әйтеп Аллаға,
Изге яуға тағы барам мин,
Аһатлық һәм шөһрәт табам мин.

1. Салауат Юлаевтың шәхесе, ижады тураһында белгәндәрегеһезе иһегеһезгә төһөрөгөһез, фекер алышығыһыз.
2. С. Юлаев әһәрзәренең яһзышы тураһында нимәләр беләһегеһез?
Ф. Нефёдов, Р. Игнаһьев, Р. Ниғмәти, М. Изелбаевтарзың текһтологик эһмәкәрлектәре тураһында һөйләгеһез.
3. *Баш етмәслек эштәр* һүзбөйләһенешенең мәғәнәһен ақлатығыһыз.
4. Шиғырзың бер нисә строфаһын ятлағыһыз.
5. Салауат Юлаев образын тыузырған сәһғәт әһәрзәрен барлағыһыз.
Әһәрзең иһемдәрен, авторзәрын асықлағыһыз.

6. Салауат Юлаев тураһындағы әзәби әсәрҙәрҙе иҫгезгә төшөрөгөз, иҫемлеген төзөгөз. Уларҙа Салауат образының бирелешә тураһында әңгәмәләшегөз.
7. Салауат Юлаевтың тормошон, ижадын өйрөнөүгә арналған ғилми хөзмәттәрҙе асыҡлағыз.

Йыйнак һәм таркау һөйләмдәр

Йыйнак һөйләм һәм таркау һөйләм тураһында низәр беләбөз? Иҫкә төшөрөйөк әле.

Баш киҫәктәрҙән, йәғни эйә менән хәбәрҙән генә, торған һөйләм **йыйнак һөйләм** тип атала.

Бындай һөйләмдәр текстарҙа бик һирәк осрай. Мәҫәлән, «Яу» шиғырында бер йыйнак һөйләм дә юк.

Эйә менән хәбәрҙән башка эйәрсән киҫәктәре лә булған һөйләм **таркау һөйләм** тип атала.

43-сө күнегөү. Йыйнак һөйләмдәрҙән торған шиғырҙы укығыз.

ТАҢ АШЫРЫУ*

Усак яна. Ай ойоған.
Томан тарала.
Илай курай. Күңел инрәй.
Ғағыш ярала.
Моң һызыла. Нурлана төн.
Курайсы уйнай.
Донъя тынған. Шишмә шымған.
Көнләшә турғай.
Баш әйелгән. Каш төйөлгән.
Тыңлаусы өнһөз.
Рух уяна. Ай нурлана.
Атылды йондоз.
Усак һүнә. Яна офок.
Йондоз йылтырай.
Ай ауыша. Кояш сыға.
Донъя яктыра.

(Ә. Утәбай)

Ошо шиғыр һөзөң күз алдығызға һиндәй картиналар баһтырҙы? Шул турала фекерҙәрөгөзгә язығыз.

* Таң ашырыу – төнө буйы йокламайынса, таңды каршылау.

ШИҘАБЕТДИН МӘРЖӘНИ МӘРҘИӘҘЕ

(өзөктәр)

Ҙараңғыла фонарзы кабызған ул,
Ҙайнар һөткә һары майзы тамызған ул.
Сәләмәтлек шишмәһенән юлдар асып,
Хәкикәт йылғаларын ағызған ул.

Һүз кузғатыр ул, асыл ир, кәрәк ерзән,
Хозайым үтә һизгер йөрәк биргән.
Инженерзар һизмәгән ерзән казып
Сығарзы татлы һыузы тәрән ерзән.

Шишмәһе саф, сәйгә һәр кем һыу алғандай,
Хаклыкка һыуһағандар кыуанғандай.
Уның һыйынан күпме бала һөткә туйып,
Башкалар булып калды һыу алғандай.

Үтә алмайзар әзенән баһып уның,
Китә алмайзар юлынан ашып уның.
Хаклык нурын һүндерә алмай дошмандары,
Күрә алмайзар ғаләмгә танылыуын.

Туғандар, һезгә үтенәм, сәләм язып,
Күзең һал, Мәржәни – ул «Тимер казык».
Ул булмаһа, кибла тапмай азашырһың,
Ҙараңғыла йүн белмәй, юлдан язып.

Кил, зинһар, туғанкайым, инсафка кил,
Кеүәтең күпме икән – самаңды бел!
Хәл етһә, уның әшен һез зә әшләгез,
Булмаһа, файза бирмәһә таһылдак тел!

Белгәнгә һиңә әсең көйә һинең?
Әшен күр ғилем-һөнәр әйәһенең.
Һәр фәндең күренекле ирзәре бар:
Әйәһе серен белә бейәһенең!..

Ул да бер ғалим икән һөйләй торған,
Ғалимдар мәжлесендә майзан алған,
Теләгенә каршыларзы һөймәй торған,
Курайы килешкәндә, көйләй торған.

Һәр бөндө күрһәтәләр үз байлығын,
Иллә-мәгәр байлыктың бар айырмаһы.
Ни бар-юғын белерһегез, кибет аша:
Һәр кемдә бар хәленә күрә үз сауҙаһы.

Иллә-мәгәр Мәржәнизең эше башка,
Йылкының толпарындай йондоҙ кашка.
Алыстан яқты нуры балкып тора,
Гүһәрзәй кундырылған алтын ташка.

Һыркыуатлы кешеләргә бик килеште,
Булдылар аяк-кулы һызланмаштай.
Камил белеме ғаләмгә мәшһүр булды,
Булдылар яманларға алданмаштай.

Кайһы эше ул ғалимдың таң калмаслык?
Кайһы һүзе ул камилдың күз һалмаслык?
Ауырыуҙар сирзәренә дауа тапты,
Һуқырҙар күзен асты кармаһы.

Дошмандарың йөрөктәре һалмаһланды,
Йөгө уның ауыр булды тарталмаштай.
Батырҙарың кылысынан каяу сықты,
Кайтанан эшкә кереп ялғанмаштай.

Кеше камил була алмай, кайнап бешмәй,
Мөхәббәт туһтағынан шәрбәт эсмәй.
Дошмандар капкандарын һалып карай –
Турғайың тоһағына ыласын төшмәй!

Һауала ул бер шоңқар әйләнә оскан,
Без йөрөйбөз карағоштай, эзләп сыскан.
Төлкөләр унда сыҙап тора алмайҙар,
Гүйә бер киң сокорҙан йөрөгә оскан.

Без һаттык муллалыктың коро атын,
Беззән артык яулыклы дөрөс катын.
Күңелебеззе бер һындырып иламабыз,
Уйланып ғәрәһәттең вәкәфатын*.

* Вәкәфат – тукталыш, туктау урыны.

Оло бер ғалим сыкһа, яманлайбыз,
Мәжлесте ғәйбәт менән тамамлайбыз.
Әшебез йә мысқыллау, йә кәмһетәу,
Үзебеззе һәр ғәйептән аманлайбыз.

Якшыны һүккән менән аты китмәс,
Яман һүззең күңелдән заты китмәс;
Саф алтынды, бысракка буяу менән,
Бысрак китер, алтындың заты китмәс.

Ҡыйыш ук атқан менән туры китмәс,
Күңелдән яман һүззең куры китмәс;
Ҡоторған эт һауаға карап өргән менән,
Асманда торған якты айзың нуры китмәс.

Мифтахетдин Ажмулла

ИНСАФЛЫК

Арғымак алыс йөрәмәс, арыған һайын,
Йыуан ағас кәмейзер, ярған һайын.
Тамағынан қызғанһаң артқан нарзың,
Иңсәһе түбән төшөр барған һайын.

Дана булһаң, файза қыл үз башыңа,
Шунан һуң – кашыңдағы юлдашыңа.
Юлы бергә юдашқа карамаһаң,
Кәрәк көндә юламас ул кашыңа.

Онотма әзәмлекте булғандан һуң, –
Балқыйзыр айзың нуры тулғандан һуң.
Асыу бысак булғанда, акыл – таяк,
Кәмейзер шул таяғың юнғандан һуң.

Ҡунак килһә өйөңә, хөрмәтләп ал,
Күңелен уның калдырма – хактан оял.
Бәлә китеп, ҡунак менән рәхмәт килер –
Риза қылып, һәр кемдең рәхмәтен ал...

Һәр кемдән алқыш алһаң, күп йәшәрһең,
Дәүләт бөтһә, әлбиттә, бер ташарһың.
Әзәми зат ни қылһа ла – үзе өсөн,
Яманлық қылһаң, ахыры бер сәсәрһең.

Был донъяла була алмақ мәнһез кеше:
Ни асық, ни йәшерен булыр әше.

Берәүзең йөгөн берәү тарта алмас,
Үз язаһын үзе тарта һәр бер кеше.

Бер күреүзә белмәшең ирзең серен,
Мәрифәт юлында һал күззең кырын.
Күпме өгөт әйтһең дә назанға һин,
Фекерләп, ысынға алмас меңдән берен.

Кай дана эстә серен һаклай бирер,
Кай әзәм һөйгән эшен мактай бирер.
Назанға күпме нәсихәт кылһаң да,
Урлык кылып, донъя гизеп атлай бирер.

Кулыңдағы булғаныңа кәнәгәт кыл,
Бил һындырып, байзарзан һорай күрмә.
Намысыңды калдырма, малға карап,
Шөкөрлектә ташлама, барға карап.
Тәүбә, тәүфик билгеһе – кәнәгәтлек,
Ғәмәлһез була күрмә, малға карап.

1. Өзөктәрзе иғтибар менән, тасуири укығыз. Яңы һүзәрзе язып алып, мәғәнәләрен асыклап, руссаға тәржемә итегеҙ.
2. Акмулланың шәхесе, ижади эшмәкәрлеге тураһында белгәндәрегеҙе иҫегеҙгә төшөрөгөҙ, яңы сығанаҡтар менән танышығыҙ.
3. Шағир был әсәрен мәрсиә тип атаған. Ниндәй жанр ул – мәрсиә? Уға хас үзенсәлектәрзе асыклагыҙ.
4. Әсәр татар мәғрифәтсәһе Шиһабетдин Мәржәнигә арналған. Укытыусы ярзамында ғилми, әзәби сығанаҡтарзы файзаланып, уның шәхесе, эшмәкәрлеге тураһында белешмә төзөгөҙ.
5. Шағир Мәржәнизең образын нисек тасуирлай, уның шәхесенә кағылышлы ниндәй һүрәтләү саралары кулланыла?
6. Акмулла Мәржәнизе кемдәрҙән яҡларға тырыша?
7. «Әзәбиәттә һәм сәнғәттә Акмулла образы» тигән темаға һөйләшеү үткәрегеҙ. Ғәзим Шафиҡовтың «Акмулла» повесын укып, күмәкләп анализ эшлөгөҙ.
8. Һуңғы ике строфаны ятлагыҙ.
9. Акмуллаға окшатып шиғыр язып карағыҙ.
10. Акмулла тураһында тулыраҡ белешмә төзөп язығыҙ.

44-се күнегәү. Акмулланың әсәрҙәренән бер составлы биш һөйләм язып алығыҙ. Тәрҙәрен билдөлөгөҙ.

Өлгө: *Тугандар, һезгә үтенәм, сәләм язып.* – Билдәле әйәле һөйләм.

Бер составлы һөйләмдәр

Бер составлы һөйләмдәрҙең ниндәй төрҙәре бар?

1. **Билдәле эйәле һөйләм.** Эйәһе бирелмәгән, ләкин хәбәрҙең формаһына карап эйәнең кем икәне асыҡ белеһеп тора: *мин, һин, без, һез.*

2. **Билдәһез эйәле һөйләм.** Эште кемдер башкарған, ләкин һөйләүсе һәм тыңлаусыға уның кем булығын белеүҙең бер кәрәге лә юк: *Юлга таш түшәгәндәр.*

3. **Дөйөм эйәле һөйләм.** Һөйләмдә хәбәр составы ғына бар, белдергән эш бөтә кешегә лә ҡағыла ала. Бындай һөйләмдәрҙең күпселеге мәкәлдәргә ҡарай: *Ете ҡат үлсә, бер ҡат киҫ.*

4. **Эйәһез һөйләм.** Ниндәйҙер эш бар, ләкин уның грамматик эйәһен билдәләп тә булмай, билдәләүҙең кәрәге лә юк: *Бөгөн ныҡ арытылған.*

5. **Атама һөйләм.** Бындай һөйләмдәр эйәнән йәки эйә составынан ғына тора: *Ҡышҡы төн.*

Текстың ҡайһы бер һөйләмдәрҙә айырым киҫәктәр төшөп калыуы ла мөмкин. Был бигерәк тә диалогтарҙа йыш күзәтелә. Киҫәге төшөп калған һөйләм кәм һөйләм була. Уларҙы бер составлы һөйләмдәр менән бутарға ярамай. Бер составлы һөйләм контекһыҙ ҙа аңлашыла, ә кәм һөйләм контекһыҙ кәрәкле информацияны бирә алмай.

45-се күнегеү. Башҡортостандың халыҡ шағиры Ҡ. Аралбаевтың атама һөйләмдәрҙән һәм йыйнаҡ һөйләмдәрҙән генә торған шиғыр юлдарын укығыҙ. Һәр өҙөккә йөкмәткәһенә ярашлы исем бирегеҙ.

1. Ул далалар иркенлеге! Ҡырҙарының киңлеге!
Ернең киңлеге менән бер дүлөткә тиңлеге.
Ул күк әрем. Юшан еҫе. Бал ташыған күстәре.
Убаларҙа аҡ кылғандар.
2. Ҡышҡы далала ҡояшлы буран.
Үҙе еүешкәк. Үҙе һепертмә.
Үҙе йәбешкәк. Үҙе боркотма.
Үҙе ҡояшлы. Үҙе болотло.
Ҡояшлы буран, ҡояшлы буран.
3. Иҫ китмәле һиллек. Аҡ төн. Йылға.
Урман. Тауҙар. Урал гәжәйеп!

46-сы күнегеу. Һөйләмдәрҙе һәм уларға бирелгән характеристикаларҙы тап килтерегез.

1. Юлға иртөгә сығырға булдык.	Атама һөйләм.
2. Ни сәсһең, шуны урырһың.	Кәм һөйләм.
3. Наман кайтманылар әле.	Өндәү һөйләм.
4. Ҡояш сықты.	Билдәле эйәле һөйләм.
5. 2016 йыл. Апрель. Ҡояшлы иртә.	Дөйөм эйәле һөйләм.
6. Йәшәһен халыктар дуҫлығы!	Йыйнаҡ һөйләм.

Хәтер һандығына...

Сәсәндең һүзе уртаҡ, егәрленең ҡулы уртаҡ.

Ҡарама ағас йыш булмай, ҡарттар һүзе буш булмай.

Якшы әкиәт ысынға яҡын була.

Мәкәл әйткән – юл өйрәткән, әйтем әйткән – күңел йыуаткан.

Акылың булһа – акылға эйәр, акылың булмаһа – мәкәлгә эйәр.

Бер мәкәл ике мәғәнә аңлатмай.

Акылды аксаға һатып алып булмай.

Ике йөзлә дуҫтан дошман якшы.

Татлынан-татлы – якшы һүз, затлынан-затлы – яқты йөз.

Ил йолаһыҙ булмаҫ.

ИР-ЕГЕТКЭЙ МЕНЭН АТ БАШЫ

Сәлмән Ярмуллин

БАШКОРТ АТЫ

Борон башкорт йәштән атка атланған һәм ярты гүмерен ат өстөндө үткәргән. Гөмүмән, башкортто аттан айырыу уны аякһыҙ итеүгә тиң булған. Башкортостан Рәсәйгә кушылғас, башкорт ерҙәре күпләп колонизаторҙар кулына күсә башлай, көтөүлектәр кәмей. Шул аркала йылкы малын күпләп асрарға мөмкинлек калмай башлай.

Шулай ҙа башкорт аттарының кырка кәмеуе, хатта бөтөү сигенә барып етеуе һуғыштан һуңғы йылдарға тура килә. Ул йылдарҙа Башкортостанда ситтән килтерелгән токомло йөк һәм сабыш аттарын үрсетеүгә зур игтибар бирелә, ә башкорт аттары игтибарҙан ситтә тороп кала. Бәхеткә күрә, 1959 йылда профессор Иван Саигиндың тырышлығы менән Баймак районында башкорт аттарының тәүге токомсолок фермаһы барлыкка килә. 1960 йылдан бында башкорт аттарын өйрөнөү буйынса фәнни тикшеренеүҙәр үткәрелә башлай. Был тырышлыҡтар бушҡа китмәй. Хәҙерге ваҡытта Башкортостанда 159 меңгә яҡын баш йылкы малы булһа, шуларҙың 20,3 меңе – саф токомло башкорт аттары. Ә бит 1961 йылда саф башкорт аттары ни бары 3,8 меңгә генә калған булған.

Ошо тәжрибә хужалығында башкорт аттарын бөтә яклап тикшереп карайҙар һәм уларҙың ғәжәп һәләтле, иҫ киткес сызамлы икәнлеген билдәләйҙәр. Һөҙөмтәлә, Башкортостанда махсус үрсетелгән башка токомло йөк аттарынан бөтөн яклап та өстөн торған башкорт атының даны бөтә донъяға тарала.

Мәсәлән, йөк тартыу буйынса башкорт атының башка токомло йөк аттарынан күпкә көслөрәк икәнлеген асыклана. Быны белер өсөн, шундай тәжрибә эшләп карайҙар. Бер

туғайға юл ситенә күпмелер ара һайын һигезәр кило йөк тултырылған токтар һалып сығалар за аттарзы шул юл буйлап сыбырткыламай ғына үз яйына кыуалар һәм, алға барған һайын, юл ситендәге әлегә токтарзы арбаға һала баралар. Шул рәуешле аттар йөккә көсә етмәй туктағансы барырға тейеш була. Башкорт аты 4 мең 112 килограмм һалғансы бара, ә башка аттар 2 мең 120 килограмда ук туктай.

Үрсем буйынса ла башкорт аттары беренселекте бирмәй. Башка токомло аттарзың, мәсәлән, һәр 100 бейәнән йылына ни бары 38 колон алынһа, башкорт бейәләренән 86 колон алына. Һәт биреү буйынса ла башкорт аттарына тиңләшеүсе юк. Йәй көнә ике ай ярым вақыт эсендә данлыҡты буденновка токомло бейәләр 318 килограмм һәт бирә, ә башкорт токомло бейәләр шул ук вақыт эсендә 580 килограмм һәт һаузыра.

Башкорт аты якут, төрөкмән, монгол аттары кеүек сызамлы, күндәм, тоғро булығы менән дә айырылып тора. Озақ вақыт башкорттар менән аралашып йәшәгән батша генералы Чернов, мәсәлән, былай тип язып калдырған: «Йыш кына башкорттар үз ерзәренән үткән төрлө дәрәжәлә түрәләрзең экипаждары янынан бер һиндәй ялһыз 6–7 сәғәт буйына 3–4 кыуғын ер эйәреп бара ала ине. Ә юлда осраған каршылыҡтарзы улар бар тип тө белмәйзәр – йылғаларзы ат өстөндә йөзөп сығалар, куйы урман араһына барып ингәндә, башкорттоң зур булмаған аты, бөгөлөп-һығылып, ағастар араһынан шундай етез йөрөй, ә текә тауға менеүзе йәки таузан төшөүзе башкорт бөтөнләй һанға һукмай, башка кеше йәйәү үткән ерзе башкорт мотлак һыбай үтәсәк. Уның аты ла бының өсөн бөтә талаптарға яуап бирә: ецел кәүзәлә, сызамлы, арзан һәм, иң мөһиме – куркыу белмәй».

Генерал Черновтың башкорттарзың 3–4 кыуғын ерзе туктамай үтеүенә һокланыуы шуға бөйле: бер кыуғын ара әлек, урынына карап, 20–25 сакрым булған һәм, шул араны үткәс, түрәнең экипажына егелгән аттарзы ла, уны озатып йөрөүселәрзекән дә алмаштырыр булғандар. Шуның өсөн дә һәр кыуғын һайын махсус аттар тотолған. Сыбар кейемле батша генералдарын кызык күрәп эйәреүсе башкорттарға уларзың азым һайын ат алмаштырыуы, күрәһең, тағы ла кызығырак тойолғандыр.

1735–1756 йылдарза башкорт восстаниеларын баһтырыуза катнашкан генерал Румянцев та башкорт атының йылғырлык сифаттары тураһында былай тип яза: «...Улар артынан

кыуыу – ел артынан кыуыу менән бер. Беззең аттарға улар артынан етеү кайза ул!»

Бөйөк Ватан һуғышында Башкорт атлы дивизияһы сафында һуғышкан Сабир Жадилов үзенең иҫтәлектәр китабында: «Данлыклы дончак нәселенән булған аттар тиз арала аҡһай, сафтан сыға ине, ә беззең башкорт аттары түҙе, дағалары булмағандары ла бирешмәне. Һуңыраҡ шундай сыҙамлы аттарҙы Монголиянан да килтерҙеләр», – тип яҙы.

1964 йылдан башлап, башкорт аттары халыҡ хужалығы казаныштары күргәзмәһендә катнаша һәм чемпион исемдәрән яулай башлай. Уларҙың һуңғыһы – Баймак тәҗрибә хужалығынан Йылғыр исемле ат. Ул чемпион исеменә 1989 йылда лайыҡ булды.

1. Текстан таныш булмаған һүҙҙәрҙе табып, һөйләмдәге мәғәнәләрен асыҡлағыҙ. Улар менән үзегеҙ һөйләмдәр, һүзбәйләнештәр төҙөгөҙ, мәғәнәүи бизәктәре үзгәреү-үзгәрмәүен билдәләгеҙ.
2. Текстан *азым һайын ат алмаштырыу* һүзбәйләнешен табып, һөйләмде тулыһынса укып сығығыҙ. Был һүзбәйләнеш һөйләмдә ниндәй мәғәнәлә кулланылған?
3. Һеззең башкорт атын күргәнегеҙ бармы? Күргәнегеҙ булмаһа, һез уны нисек итеп күҙ алдына килтерәһегеҙ? Башкорт атының бүтән током аттарынан айырмалы яктарын күрһәтегеҙ, һүрәтен төшөрөгөҙ.
4. Башкорт аттары тураһында һеззең нимәләр ишеткәнегеҙ, укығанығыҙ бар ине? Үзегеҙ электән белгәндәрҙе һәм тексты файҙаланып, «Башкорт аты» тигән темаға кескәй иһа язығыҙ.
5. Башкорт халыҡ ижадында ат образы нисек һынландырыла? Был турала һез ниндәй әкиәттәр, эпостар, риүәйәттәр, йырҙар беләһегеҙ? Был әсәрҙәрҙең исемдәрән язып куйығыҙ.
6. Башкорт телендә ат (йылкы) исеменә бәйлә мәкәлдәр, әйтемдәр, фразеологик берәмектәр (канатлы һүҙҙәр) бик күп. Һез уларҙы беләһегеҙме? Иҫегеҙгә төшкәндәрән язып куйығыҙ. Кемдеке күберәк булды?
7. Ат (йылкы) малы тураһында бөтә белгәндәрегезҙән сығып, уның халыҡ тормошондағы әһәмиәтен билдәләгеҙ. Киләсәктә башкорт атын һаҡлау, үрсетеү кәрәкме? Ни өсөн? Бының өсөн нимәләр эшләргә кәрәк?

Кушма һөйләм синтаксисы

Эйә менән хәбәр һөйләмдең грамматик нигезе тип атала. Ябай һөйләмдең грамматик нигезе берәү генә. Ә кайһы бер һөйләмдәр ике йәки бер нисә грамматик нигезле булалар. Бындай һөйләмдәр **кушма һөйләм** тип атала.

Кушма һөйләмдәрҙең ике төрө була:

- 1) теҙмә кушма һөйләмдәр;
- 2) эйәртеүле кушма һөйләмдәр.

Теҙмә кушма һөйләмдәр эсендәге ябай һөйләмдәр бер-береһенә мәғәнә берҙәмлеге менән генә бәйләнәләр. Уларҙың береһенән икенсеһенә һорау биреп булмай, улар бер-береһенә тиң булалар.

Эйәртеүле кушма һөйләмдәрҙең береһе – баш һөйләм, икенсеһе эйәрсән һөйләм тип атала (русса: главное предложение, придаточное предложение). Эйәрсән һөйләм баш һөйләмгә буйһона, эйәрәп, уны асытлап килә. Эйәрсән һөйләмдең баш һөйләмгә карата һорауы була. Эйәрсән һөйләмдең һорауҙары һөйләм киҫәктәренең һорауҙарына тап килә.

Миҫалдар:

1. *Тау араһында үскән башкорт аты таштарға таймай, тояктары иң текә урындарға ла ергә йәбешә кеүек.* – Был теҙмә кушма һөйләм. Бында ике һөйләм араһындағы өтөр урынына нөктә куйылһа ла, зур үзгәреш булмаҫ ине.

2. *Башкортостан Рәсәйгә кушылғас, башкорт ерҙәре колонизаторҙар кулына күсә башлай.* – Был эйәртеүле кушма һөйләм. Эйәрсән һөйләм (тәүгеһе) қасан? һорауына яуап бирә.

47-се күнегеү. Тексты укығыз. Уға исем бирегез.

Башкорттар иң текә тауҙарҙан да ат өстөндә көйө төшә лә китәләр, һәм без уларҙың был ғәзәттәренә аптырап та, кинәнеп тә карай инек. Был һыбайлылар тигеҙ ерҙән баралармы ни, тау текәлеге уларға һизелмәй ҙә. Башкорт өсөн тауҙан йәйәү түгел, ә һыбай төшөү хатта кулайыраҡ та һымак, сөнки тау араһында үскән башкорт аты таштарға таймай. Уның тояктары иң текә урындарға ла ергә лыпык йәбешә, һәм был аттар текә тау-таштар араһындағы тар ғына һукмактар буйлап бер ниндәй ауырлыкһыз төшә лә китәләр. (*XVIII быуат ғалимы Иван Лепёхиндың сәйәхәтнамәһе буйынса.*)

Текстағы кушма һөйләмдәрҙең төрөн билдәләгеҙ.

48-се күнегеу. Бармак исемдәрен укығыз һәм рус теленә тәржемә итегеz.

Баш бармак, йоп бармак, урта бармак, сығанак бармак, сәтәкәй бармак.

49-сы күнегеу. Тексты укығыз.

Былар кызыккы

Башкорт телендә «Уртак эште эт тә еймәс» тигән мәкәл бар. Бәтә һүзе лә аңлайышлы, тик еймәс тигәнә генә колакка ят кеүек. Ысынлап та, бөгән был һүз аңлашылмай, шуға ла уны өстәгә мәкәлдә «йыймаc» тигән һүз менән алмаштыралар за куялар. Ә «ей» һүзе – «аша» тигән һүзәң әлекке синонимы. Йәгни, «уртак эште эт тә ашамас» була. *Ей* һүзенең тамыры *емеш, еләк, ем* һүзәрендә һакланып калған.

Текстағы кушма һөйләмдәрәң төрөн билдәләгез.

Талха Финиәтуллин

БУЯН

(«Башкорт аты» хикәйәһе буйынса)

Фәйзулла Йомағужин – кәүзәгә зур түгел, ләкин бик теремек, йылғыр, эшкә талымһыз егет. Иптәштәре уны әскерһез, асык күңелле булғаны, ә командирзәр аттарзы якшы карағаны өсөн яратты. Тиззән Фәйзулланы ул хезмәт иткән ветеринар лазареттан бер поляк ауылында торған эскадронға* күсерзәләр. Йомағужин эскадронға Ганс кушаматлы ат менән килеп төштө. Ләкин икенсе көн иртән взвод командирының ярзамсыһы мыйыккы сержант Поддубный Фәйзулланы бик арык кына бер тай янына алып килдә лә:

– Һинең арғымағың бына ошо була, – тип егеткә щәтка һәм кырғыс тотторзо. – Кара уны, һәйбәтләп тазарт!

Йомағужиндың асыуы килдә. Ул ДВЛ-дан бынамын тигән ат менән килдә, ә уға аяғында сак басып торған бер емтектә, үләкһәнә бирәләр.

– Был бит минең ат түгел. Минекә Ганс, – тинә Фәйзулла сержантка.

* Эскадрон – пехоталағы ротаға тиң кавалерия берәмеге. 4–5 взводтан тора.

Сержант уның журынына жулын һалды ла:

– Бына нимә, Йомағужин! Гин Гансыңды онот. Беззең лейтенант Ковшириндың аты юк, минеке лә арык кына, гөмүмән, хәзер беззә шәп аттар юк тиерлек, – тине.

Кәйефе төшкән Фәйзулла ябык аттың аркаһын кыргыслай башланы.

Йомағужин атына тағы бер карап алды. Был йән әйәһенең бөтә һөйәктәре беленә, зур башын нәзек муйыны сак күтәрәп тора, әренле күззәренән йөш аға. Фәйзулла хатта уны әзәрәк йәлләп тә куйзы.

Ә ат азбарының теге башында бағанаға тимер сынйыр менән йөнтәс бер атты бәйләп куйғандар. Ул артык бейек түгел, ләкин аяктары нык, күкрәк мускулдары уйнап тора, муйыны йыуан, ялдары алабуға һырты һымак тырпайған. Бындай аттар гәжәп түземле була. Йомағужинға бындай аттар якшы таныш. Шул башкорт атын бирһәләр икән уға!

Сержант Поддубный оло күззәле бер һалдатка:

– Гусев, Буянды тазарт! – тип кушты.

Сержант киткәс, Гусев Буянды (башкорт атына шундай кушамат биргәндәр икән) әрләй башланы.

– Дөмөкмәй зә, исмаһам, ошо ен! – тине ул. – Ат түгел, ә аждаһа. Якын барырык түгел, тешләшә лә тибешә. Кайзан тапкандар был яуызды?

Гусев, курка-курка ғына теге ялбыр атка табан атланы. Ат шунда ук колактарын артка һалып йоморайзы, һорғолт күззәрен акайтты. Гусевтың уның аркаһын шәткаһы менән һыпырыуы булды, Буян, үзен бәйләгән бағананы дер һелкетеп, һарымһак һымак ап-ак тештәре менән һалдаттың журынынан әләктерәп тә алды.

– За-раза! – Гусев аттың корһағына типте лә ситкә һикерзә.

– Ниңә атка тибәһең? – тип кыскырзы Йомағужин һәм сержант Поддубный янына килде:

– Иптәш сержант, бирегез миңә шул Буянды.

– Мин бер ат бирзем бит һиңә, тазарт шуны! Ә Буян – өйрәтелмәгән ат ул, – тине сержант. – Аптыратты инде ул беззә. Нисек котолорға беләп булмай. Икенсе берәй атка алмаштырырға уйлайбыз әле. Аңланыңмы? Ну, круг-гом!

Йомағужин, башын әйәп кенә үзенә аламаһы яғына атланы.

Иртәгәһенә һалдаттар Буянды сынйырзан ыскындырзылар за йүгән кейзәрегә маташа башланылар. Йөш ат башын

юғары күтәрәп артка сигенде, капыл быларзан ыскынып, кәртә аша һикерзә лә сабып сығып китте.

– Ҡашын әйзә! Бер кәрәге лә юк! – тине сержант. Бер аzzан үзә Йомағужинға капыл ғына: – Бар, тотә алһаң, үзәңә булыр! – тип куйзы.

* * *

Буяндың бер қасан да хужаһы булманы. Ул яз көнә тау йәйләүендә тыузы. Инәһе, ялбыр бейә, уны шунда ук яларға тотондо. Бер аzzан колонкай хәлһез аяктарына баcты ла имергә әзләй башланы.

Көнъяк Уралдың йәшел итәктәрәндә бал тәме килеп торған үлән, саф, һалкын шишмә һыуы тәмен таныны.

Уларзың өйөрә йыл әйләнәнәнә ошо Урал таузарында йөрөй. Ярым кырағайға әйләнәп бөткән аттар үззәрән үззәрә асрай. Йәй тәндәрәнә май үрзәрәләр, ә кыш тибендә йөрөйзәр.

Бына уны тотоп, өйөрәнән айырып, һиндәйзәр ят аттар менән қараңғы, тығыз вагонға индереп яптылар за қайзалыр алып киттеләр.

Кешегә өйрәнмәгән Буян уларзың һәр әшенән, һәр қағылышынан өркә, тартыша. Уны әрләйзәр, курқыталар, қысқыралар, тукмайзар. Тик Буян кешеләргә унан һимә кәрәк икәнлеген һис кенә лә аңлай алмай. Үзән ызалатқан, яфалаған ошо кешеләрзә күрә алмай башланы. Тотқондан қотолорға ла тағы тыуған Урал итәктәрән бер итеп йөрөргә ине...

Һәм бына ул хәзәр ыскынды, хәзәр ул иректә!

Тәүзә малкай бик озақ сапты. Уның аңлауынса, таузары алыста түгел, тыуған өйөрә лә ошо тирәлә генә йөрөргә тейеш кеүек... Бына туктаны... Башын юғары күтәрәп, көзгә моңһоу яланға, япрактары һарғайған ағастарға қараны... Һәм һағышылы, рәнйеүле тауышы менән бар қосәнә кешнәп ебәрзә. Тик уға бер һиндәй зә яуап қына булманы.

Йомағужин қаскынды қискә генә әзләп тапты. Ас Буян бер арба яһында ундағы бесәнде ашап тора ине. Йомағужин, аттың ялына капыл йәбешәп, өстәнә һикерәп менәп атланды, сабып барған қиләш йүгәнән кейзәрзә. Фәйзулла, тезгендәрән нык тартып, атты ямғырзан һуң батқакка әйләнгән, һөрөлгән баcыуға борзо. Өстәнә бер қасан бер кемде лә ултыртмаған Буян ақ күбеккә батқансы сапты ла сапты...

Хәзәр Буян Фәйзулланыкы. Ашатыу, тазартыу за уның әше. Аты яһына егет һәр вақыт үзәнә бирелгән шәкәрә, икмәге

менән килә. Буян, уны колактарын яткырып, күззәрен акайтып каршылай. Шулай за һузылған икмәкте лә, шәкәрзе лә ашай. Ләкин, башка аттар кеүек, томшоґо менән төртөп, ирендәре менән эләктереп алмай, ә әт һымак капыл кабып ала. Абайламайырак торһаң, бармактарыңды тешләп өзмәс, тимә.

Шунан Йомағужин атты бағанаға бәйләй зә тазарта башлай.

– Башланды, – тип көлә Гусев. – Карап торайык әле, кем кемде еңер икән: башкорт аттымы, ат башкорттомо.

Аркаһына щётка тейеү менән, Буян тертләп китә, күгәүен кыуғандағы һымак арт тояктары менән тибенә. Бағана дер һелкенә, тирә-яғы тапалып бөтә.

Был эштән һуң Йомағужин Буянды һуғарырға алып китә, унан сержант тараткан һолоно ашата.

Озақламай Буян хужаһын таный башланы. Был бәләкәй, тыныс кына кеше хәзәр уға кәрәк булып китте: һуғара, ашата, кысқырмай, башына һукмай, йылы устарынан икмәк, һоло есә килеп тора. Кеҫәһендә һәр сак бик тәмле шәкәр, икмәк була.

Йомағужиндың Буянды тизерәк өйрәткеһе, уны менеп йө-рөгөһе килә. Ләкин Буян һаман эйәрләтмәй. Аркаһына эйәр һалғанда, ул түзә, әммә айылын тарттыра башланыңмы, ята ла аунарға тотона.

Шулай байтак мәшәкәтләнгәндән һуң, Йомағужин атын эйәрләй алды. Һыбай менеп, Буянды ауылдан ситкә алып сыкты ла озақ кына кыузы. Шунан плацка килтереп төрлө кәртәләр аша һикертеп маташты. Буян канау аша ыргый, тик кәртәгә етһә, һикерергә курка, тегеләй-былай борғолана.

* * *

– Беренсе взвод, аттарға!

Приказға ярашлы, беренсе взвод шоссе буйлап шым ғына алға үтергә, немецтарға иҫен йыйырға ирек бирмәйенсә, аңғар-мастан һөжүм итергә тейеш.

Кавалеристар аттарын атлатып кына баралар. Бына алда һиндәйзәр йорттоң кыйығы күренде. Бер аз тыңлап торзолар.

– Аттарзан төшөргә! Һөжүмгә әзерләнергә! – Лейтенант Ковширин шым ғына команда бирзе. Һуғышсылар аттарзан төштөләр, уларзы коноводтарға тапшырзылар. Үззәре юл буйлап алға йүнәделәр. Теге өйгә якынлашкас, азымдарын ййлаттылар. Һиндәй аңғыз йорт икән был? Кешеһе бармы, юкмы?

Капыл теге йорттоң артынан ата башланылар. Һалдаттар ергә ятты. Ләкин коноводтар аттарзы ышыкка алып китеп елгөрә алманылар. Пулемёт былар яғына ла пуляларын һипте. Бер нисә ат һәм бер коновод шунда ук шоссеға тәгәрәнеләр. Калған аттар өркөшөп, тезгендәренә баһа-баһа, һалдаттар артынан ут сәсеп торған якка саптылар.

– Аттар ыскынған! – тип кысқырзы кемдер.

– Аттарзы тотоғоз! – тип команда бирзе сержант Поддубный.

Бер нисә һалдат аттарына каршы йүгерзе. Йомағужин үзенең Буянының ергә һөйрәлеп килгән тезгенен әләктерзе лә атын юлдан ситкә тартты. Ә башка аттар артабан сабып үттеләр һәм пулемет уты аһтына барып инделәр. Һәм капыл бөтә тирә-як тып-тын ғына булып калды.

– Аттарзы үлтерзеләр! – тине Поддубный.

Лейтенант Ковширин Фәйзулла яғына килде.

– Әйзә, Йомағужин, эскадронға сап, командирға әйт, юлда немецтар аттарзы үлтерзеләр. Взвод һуғыш алып бара... Аңлашылдымы?

– Аңлашылды!

Йомағужин айылды тартыбырак куйзы, әйәренә һикереп менде лә, шоссеға сығып, атын кыузы. Пулемёт һаман тыкылдай. Йомағужин аркаһы менән үлемде тойған һымак.

Капыл әргәлә генә низер шартланы, һәм һиндәйзер көс Йомағужинды әйәрзән алып ташланы. Йығылыуған бөтә тәне шаңкыны, күз алдында йәшкелт уттар бейене.

Йомағужин, тороп баһып, бер-ике аһым атланы. Аркаһында карабины юк. Йығылған урынына кире барып, коралын эзләргә тотондо. Тапты. Тик карабиндың көбәге кайыштың бер осонда, сырпакланған приклад икенсе осонда. Йығылғанда һынғандыр, тип уйлағайны, ләкин шартлаусы пуля тейгән булып сықты. Бына һиндәй көс уны әйәрзән бәрәп төшөргән икән, бына һимә уны үлемдән һаклап калған икән! Тәүзә кызыулык менән һизмәгәйне, пуляның бер яһсығы уның яһбашын яралаған булған.

Ә уға ашығырға кәрәк. Взвод яһзам көтә, ләкин яһалы көйө ул эскадронға тиз генә барып етә алмаһасак, ә Буяһ күрәнмәй.

Оло өйрәтелгән ат, һыбайлыһы йығылғас та, туктай. Ә Буяһ – йәш, кызыу, өркәк...

Хәзәр Йомағужинға бер кем дә яһзам итмәйәсәк, уға кыйын, әллә һисек булып китте, тирә-яғына каранды. Һаман да караңғы әле.

Капыл ул атының шәүләһен күрөп калды. Буян!.. Әлегә мәлдә Фәйзулла өсөн ошо ярым кырағай башкорт атынан да кәзәрләрәк йән эйәһе донъяла юк ине!

Буян акрын ғына килде лә, үзенең йылы томшоғон хужаһының битенә төрттө. Йомағужин тәзгенде тотоп алды, аяғына басты һәм менергә уйланы. Ләкин яраланған аяғы, һынык карабин, ауыр кейем һикереп менеп ултырырға мөмкинлек бирмәне. Ул карабинды эйәргә бәйләне, һау аяғы менән өзәңгегә басты һәм яраланған уң аяғын көс-хәл менән аркыры ташлай алды. Хәзәр алға, тик алға ғына! Фәйзулланьң исе юғала-юғала яза. Бына алда өйзәр күренде, кешеләр тауышы ишетелде.

– Тукта! Кем килә?

– Был мин, Йомағужин! – тип ыңғырашты Фәйзулла.

Кемдер юлға йүгереп сыкты, ярһыған Буяндьң тәзгененән тотто.

– Тегендә, шоссела, немецтар... Аттарзы кырзылар... – тине Йомағужин. – Мин яраландым.

Медсанбатка алып барғанда, Йомағужин үзен тылдағы госпиталгә озатырзар, Буяндь кабат бер касан да күрә алмам, тип борсолғайны. Ләкин яраһы уның бик ауыр булмай сыкты, пуля ярсығы һөйәккә теймәгән, ә итенән уны сокоп алдылар. Бер азнанан инде ял итеп алғас, шат кәйефле Фәйзулла эскадронға үзенең Буяны янына кайтып төштө.

1. Хикәйәне игтибар менән укып сығығыз, йөкмәткәһен үз һүззәрегеҙ менән тасуири итеп һөйләү күнекмәләре үткәрегеҙ.
2. Яңы һүззәрзең, хәрби терминдарзың, ат тәрбиәләүгә кағылышлы һүззәрзең мәғәнәләрен асыклағыз, телмәрегеҙҙе уларзы кулланып һөйләргә өйрәнегеҙ.
3. Кешеләрзең аттарға мөнәсәбәте тураһында һөйләгеҙ, хикәйәләге эпизодтарға таянығыз, үзегеҙ белгәндәрзе өстәгеҙ.
4. Фәйзулла образына характеристика бирегеҙ. Уны *ат йәнле кеше* тип буламы?
5. «Башкорт аты» тигән белешмәне лә файзаланып, Буянға характеристика бирегеҙ.

50-се күнегеү. Текстан алынған тәзмә кушма һөйләмдәрзең өлөштәре араһындағы мәғәнәүи бәйләнештәрзе билдәләгеҙ, һөйләмдәрзең грамматик нигезен табығыз.

1. Фәйзулла эскадронға бынамын тигән ат менеп килде, ә уға аяғында сак баһып торған бер емтекте, үләкһәне бирәләр.

2. – Лейтенант Ковшириндың аты юк, минеке лә арык кына, гөмүмән, хәзер беззә шәп аттар юк тиерлек. 3. Был йән әйә-һенең бөтә һөйәктәре беленә, зур башын нәзек муйыны сак күтәрәп тора, эренле күззәренән йәш аға. 4. Ул (ат) артык бейек түгел, ләкин аяктары нык, күкрәк мускулдары уйнап тора, муйыны йыуан, ялдары алабуға һырты һымак тыр-пайған. 5. Буян һағышлы, рәнйеүле тауышы менән бар көсөнә кешнәп ебәрзе, тик уға бер ниндәй зә яуап булманы. 6. Капыл эргәлә генә низер шартланы, һәм ниндәйзәр көс Йомағужинды әйәрзән алып ташланы. 7. Йығылыузан бөтә тәне шаңкыны, күз алдында йәшкелт уттар күренде. 8. Бына ниндәй көс уны әйәрзән бәрәп төшөргән икән, бына нимә уны үлемдән һаклап калған икән! 9. Взвод ярзам көтә, ләкин яралы көйө ул эскадронға тиз генә барып етә алмаясак, ә Буян күрәнмәй. 10. Бына алда өйзәр күренде, кешеләр тауышы ишетелде.

51-се күнәгү. Мәкәлдәрзәң икенсе өлөшө – уң яктағы бағанала. Өлөштәрзә тура килтерәп, мәкәлдәрзә язығыз.

Ат тешенән билдәле,	камытты атка үлсәп алалар.
Андызлы ерзә ат үлмәс,	коштоң барыһы ла шоңкар булмаҫ.
Асыккан ат кулыңды ялай,	әзәм һөйләшәп танышыр.
Атым юк аранда (азбарза),	егет даны үз кулында.
Ат кешнәшәп танышыр,	яратқан ат күзеңә карай.
Ат даны егет кулында,	кайғым юк буранда.
Аттың барыһы ла толпар булмаҫ,	атлы ерзә ир үлмәс.
Атты камытка үлсәп алмайзар,	егет әшенән билдәле.

■ Бер мәкәлдең йөкмәткәһенә тура килгән хикәйә төзөгөз.

Рамазан Өмөтбаев

ФИЛМИШӘРИФ

(«Атлы башкорт» повесы буйынса)

Филмишәриф госпиталдә байтак ятты. Аяғына һалынған гипсты касан алырзар, тип зарығып көттө. Ул төндәр буйы Әүхәзиә менән һаташып сыкты. Йә, атына атланып, тыуған яктарында йөрөнә, йә, кылыс һелтәп, атакаға ташланды.

Ниндәй генә төш күрһә лә, үзен һәр сак Әүхәзи өстөндә күрзе. Әүхәзи лә бит, яраланып полктың ветлечебницаһында тороп калғайны.

Таяктарын ташлап, үз аяктарына баҫкас та түзмәне Гилмишәриф, бер төндө, таныш сестра аша кейемдәрен һоратып алды ла тәзрәнән сығып касты. Ул фронтка касты. Өс азнанан һуң, күп ызалар сигеп, әллә нисә кордондар аша үтеп, йонсоузан үлер сиккә етеп, үзенең кавалерия полкын эзләп тапты.

Был 1943 йылдың апрель айында булды. Шунан һуң Гилмишәриф менән Әүхәзи Днепрзы, бер аzzан Буг йылғаһын кистеләр. Польшаның Калиш калаһы өсөн барған һуғыштарза Әүхәзиҙең муйынын дошман пуляһы тишеп үтте. Уны күсмә ветлазаретка тапшырып, Гилмишәриф аһыз калған кавалеристарзан төзөлгән йәйәүле эскадронда йөрөнө. Әүхәзиҙән күз яззырманы, һораша-белешә йөрөнө. Яраһы уңала башлау менән, ветлазарет начальнигының ай-вайына карамай, эскадронға алып кайтты. Был ике ауылдаш, утты-һузы кисеп, 1945 йылдың апрель азағында Берлиндан көньяк-көнбайыштарак яткан Бранденбург калаһын алыуза катнашты. Был улар өсөн һуңғы алыш, озон һуғыш юлының һуңғы тукталышы булды...

Демобилизация көнө килеп еткәс, Гилмишәриф ни эшләргә лә белмәне: кайтыу, әлбиттә, – сикһез кыуаныс, әммә Әүхәзиҙе, бәләкәй сағынан белгән ауылдашын, күпмә үлемесле һуғыш юлын бергә үткән йән дуһын, нисек ташлап китмәк кәрәк! Ул иптәштәре менән кәңәшләшәргә булды, тик улар быны көлкөгә һабыштырзы:

– Һин нимә, Геннадий (рустар уны шулай тип атайҙар ине), әзәрәк яңылыша башланыңмы әллә?

– Ажылың буһа, лучше берәй мотоцикл алып кайт. Ана, каскан фашистарзың мотоциклдары өйөлөп ултыра.

– Авдей (Әүхәзиҙе әйтәләр), әлбиттә – якшы ат. Ләкин ул, өйгә кайтып етә алмай, астан үләсәк. Бала-сағаңа кейем-һалым, бисәңә күстәнәс алып кайт лучше. Уларзың өстө-башы тузғандыр бит...

Бер йәшәргә хатта:

– Һин бисәлеккә берәй йәш немка алып кайт, ауылдаштарың таң калыр, исмаһам...

Икенсе көндө Гилмишәриф Яуымбаев штабка полк командирына китте. Уны якшы белгән командир йылы кабул

итте. Зур тулкынланыу менән, йомошон һөйләп биргән Филмишәрифте эргәненә ултыртты:

– Тыңла, иптәш Яуымбаев. Бына мин кавалерияла егерме биш йыл хезмәт иттем. Төрлөһөн күрергә тура килде. Кызылармеецтарзың бисә алып кайткандарын күргән бар. Демобилизацияланған егеттәрзең йәшереп шашка алып кайтып киткәндәре лә булғыланы. Әммә менеп йөрөгән атын биреп кайтарыузы һорағанды беренсе тапкыр күрәм...

Полковник түзмәнә, тороп ишекле-түрле йөрөй башланы. Филмишәриф тә тороп бақты.

– Иптәш полковник! Минең менән өс йыл бергә һуғышып, ике тапкыр яраланған ат – минең ауылдашым бит. Уны якты донъяға күзен асқан көнөнән беләм. Зурайғас, менеп йөрөнәм. Ауылыбыззың өйөр айғыры булды ул. Шуны нисек сит кешеләр кулына калдырып китәйем. Ул бында барыбер бик тиз һәләк буласак, сөнки ул минән башка бер кемде лә якын ебәрмәй...

Полковник икеләнә төштө. Ат йәнле кеше ине ул.

– Да-да-а, – тип һуззы ул, урынына ултырып. – Беләм. Әүхәзиенде лә якшы беләм... Полктың данлы һуғышсыһы булдың. Һин, моғайын, һаклыһыңдыр. Яуаплылыкты үз өстәмә алып, һиңә рөхсәт итермен. Безкеләр әйтмешләй, семь бед – один ответ. Кәрәкле күрһәтмәләр бирермен.

Филмишәриф полковникты косаклап алырзай булды. Күзенән шатлык оскондары сәселде. Полковник быны үзе косаклап алды:

– Хуш, ысын кавалерист! Намыслы хезмәт иттең, батыр һуғыштың. Рәхмәт! Ярар, бар, юлға әзерләң. – Филмишәрифтең кулын кысып, ишеккә тиклем озатып куйзы. Был тиклемен көтмәгән һалдаттың күңеле йомшарып, күзенә йәш килде.

Яуымбаевтың үз аты менән кайтып китәсәген эскадронда ишеткәйнеләр инде. Уны күмәкләп юлға әзерләй башланылар. Уны баштан-аяк өр-яңынан кейендерзеләр. Башына яңы кубанка, аяғына шығырлап торған итек бирзеләр. Даны бөтә дивизияға таралған тегенсе старшина Гершкович, үзе үлсәүзәрән алып, бер көн эсендә яңы мундир тегеп бирзе.

Складтан, көндәлеккә кейеп йөрөү өсөн дә, өр-яңы обмундирование бирзеләр. Атын, Әүхәзизә лә, онотманылар: һыртына нағышлап кызыл йондоз төшөрөлгән серге яптылар, өстөнә шулай ук өр-яңы казак эйәре һалдылар, йүгәнән алыштырзылар. Ветврач яраларын тикшереп сықты, дарыу

тулы аптечка бирзе. Аттың хатта дағаларын да алмаштыр-
зылар. Эскадрон командиры, полк командиры исеменән тип,
йөзөнә «С этой боевой пашкой отважный кавалерист Яуым-
баев с боями прошел от Сталинграда до Бранденбурга» тип
язылған кылыс тапшырзы.

Иптәштәрәнең Гилмишәрифте атка атланған килеш күрге-
ләрә килде. Фотоға төштөләр.

– Ну, малай, килештерәһең! – тип күңелле көлөштө һалдат-
тар. – Ат өстөндә ултырыуыңды кара!

– Генерал, да и только!

– Ауыл бисәләренең йөрәген яндыраһың инде!..

Кисен Гилмишәриф өйөнә хат язып һалды:

«Кәзәрле йәмәғәтем Рәйхана! Озақламай кайтып етермен.
Бер үзем генә түгел, өс йыл һуғыш утын бергә йотқан, фронт-
тың әсәһен-сәсәһөн бергә татыған йән дуһым менән. Хәзәргә
уның кем икәнлеген әйтмәйем, осрашқас танышырһығыз.
Һеззе һағынып, ирең Гилмишәриф».

* * *

Командирзың хәстәрлеге менән Гилмишәрифте тыуған
якка кайтыуы күрше кавалерист полкы менән бер эшелонға
ултыртып ебәрзәләр. Егерме көн тигәндә уны Җарталы стан-
цияһында төшөрөп калдырзылар. Артабан тағы ауылдарға
һуғыла-һуғыла, азна тигәндә тыуған ауылы Яланға килеп етте.
Ауылы тапқырында Җызыл йылғаһының текә ярында туктап,
тыуған ауылының тирә-яғындағы таныш яландарзы, күк
Ирәндәк һырттарын, Йәнгүзәй, Күсем таштарын күззән үт-
кәрзе. Күңеле тулып, һуғыш йылдарында йыш башкарған
яратқан йырын һузып ебәрзе:

Алыһтарзан, ай, күренә

Ирәндәккәй таузың аҡ ташы.

Кайза ғына бармай, һизәр күрмәй

Ир-егеткәй менән ат башы...

Җапыл йылға аръяғындағы тигезлектә утлап йөрөгән аттар
күренде. Арып-талып килгән Әүхәзи, уларзы күреп, бөтә
кәүзәһе менән һелкенде лә, морон тишектәрен тырпайтып,
сыңратып кешнәп ебәрзе. Был уның сит илдәрзән алып
кайтқан сәләме ине. Йылға аръяғында ла кешнәү ишетелде.
Инде Әүхәзиҙе тотоп торорлок түгел ине. Гилмишәриф уны

йылғаға табан борзо. «Әшен әле шуның һыуын туйғансы. Днепр, Висла, Одер йылғаларында һуғарҙым, әммә үзебезҙең Ҡызылдыкынан да татлыраҡ, шифалыраҡ һыу юктыр», – тип һөйләнде ул үз алдына.

Шул сак ул йылға аръяғында бер кыз баланы күреп калды. Тулы бизрәләрен ергә куйған да Ғилмишәрифкә карап каткан. Карап торзо-торзо ла:

– Атак-атак, Ғилмишәриф ағай, һинме ул? – тине, аптырап.

Ғилмишәриф кыззы таныманы, шулай ҙа:

– Өстөнә бақтың! – тип һөрәнләне йылға аша. Ҡыз көйәнтәһен ырғытты ла тыкрык буйлап ауылға йүгерҙе. Ихатаға етер-етмәстән:

– Рәйхана еңгә! Һөйөнсө! Ғилмишәриф ағайым кайтып килә! – тип кысқырҙы. Рәйхана албырғап аш-һыу әзерләп йөрөгән еренән йүгереп урамға сықты:

– Кайза? Бер үземе? Янында бисә-фәләһ юкмы?

– Ниндәй бисә? Һыбай килә ята!

Уғаса булмай, бер көтөү бала-саға эйәртеп, һылтыклаган атына атланып, өй алдына Ғилмишәриф үзе килеп туктаны. Артынса ук ауылдаштары йыйылып китте, хәл һорашалар, косаклашалар, Әүхәзизе лә тикшерәләр.

– Ҡарап-карап торам да, кустым, менеп кайткан атың безҙең яктың малына окшай түгелме? – тип һораны бер карт.

– Бәй, Насирйән ағай, үзебезҙең өйөр айғыры. Танымай-һыңмы ни? Һуғыш ғәрәсәтән бергә үтеп, бергә йөрөп кайттык бына, насип булғас.

Быны ишетеп, кешеләр бер аз телһез калды. Ышанмағандай, йәнә атты уратып карарға тотондолар, ғәжәпләнеп телдәрен сыртлаттылар.

– Ҡара һин әле! Әйтһең, әзәм ышанмаҫ әй!

– Әй януар, низәр генә күрмәгәндер инде бының башы! Ауылды таныймы икән? Оһотманымы икән?

– Йә һин әле, һисәмә ерҙән ранен булған, меҫкенең.

Халык тиз генә таралманы, көтмәгәндә килеп тыуған был мөгжизәгә һаман шаңкып тора бирҙе...

Өйгә ингәс, Рәйхана иренә карамай ғына:

– Алып кайтып килгән йәндәй иптәшеңде әллә берәй ыстансала азаштырып калдырҙыңмы? – тип һораны.

Үз хатаһын килеп төшкәс тә аңлап алған Ғилмишәриф, ауызын йырып, тәҙрә яғына ымланы.

– Ана бит, күрмәйһеңме ни? Һарай ситәнендә бәйле тора! Шул инде минең өс йыл буйы бергә йөрөгән йәндәй дуғым.

– Әй, Аллам!.. Иптәшем менән кайтам, тип язған хатыңды укығас, тән йоколарымдан калдым, хыялыйға әйләнә язғым бит! – тип ирен қосақлап алды. Ошо мәлдә уларҙан да бәхетле бер кем юк ине.

* * *

Иртәгәһен, атын менеп, кылысын тағып Ғилмишәриф колхоз идараһына китте. Һуғыштан кайтқан һәр ауылдашы өсөн шатланып бөтә алмаған председатель Ҙаһарманов уны қолас йәйеп қаршыланы:

– Үәт, исмаһам, һуғышсы, үәт, исмаһам кәүәлерист. – Ҙаһарманов, Ғилмишәрифте қосақлап, арқаһынан тупылдагып һөйзә. – Был рәүешле кайтып төшәүендә кәтмәгәйнек... Ҙара һин әле, мынау шпорҙар, мынау кылысы!.. Ҙайһылай үзеңә килешеп тора бит әле! Ә түшендәге мизалдары! – Ҙарт нык тәғсирләнде, озақ тыныслана алманы. Ахырҙа өстәле артына ултырҙы ла һак кына һорай куйҙы:

– Ҙустым, был қорамалдарыңды тапшырып, бер аз ял иткәс, колхоз әшен башларың ул?

– Ҙаһарманов ағай, қорал бер қайҙа ла тапшырылмай – ул миңә бүләк итеп бирелгән. Документы бар, законлы, мисәтле қағыз менән рақланған. Ә әшкә килгәндә... Иртәгәнән үк тәгәйенлә берәй әшкә.

Председателдең, быны ишеткәс, йөзә яқтырып китте, сөнки күптән түгел, һәр әшсе күл алтын бәрәбәре сағында, бер-ике фронтовик, еңел тормош әзләп, ауылды ташлап сығып киткәйне.

– Һай, афарин икәнһең, – тине ул, кыуанысын йәшермәй.

– Ҙаһарманов ағай, мин бит бынамын тигән атқа атланып кайттым...

Ҙарт һүззең айышына төшөнәп етмәне:

– Ниндәй ат? Барып етеңкерәмәй бит әле... – тине аптыраған киәфәттә.

Ғилмишәриф, председателде етәкләп, тәзрә әргәһенә килтерзе лә идара қоймаһында бәйле торған атқа бармағы менән төртөп күрһәттә.

– Был ниндәй хайуан? – Председатель оторо аптыраны.

– Ул хайуан түгел, беззең колхоздың өйөр айғыры.

– Китсе әле, былай ҙа қаңғырған башты бутама.

Гилмишәриф ат тарихын баштан-аяк аңлатып биргәс, Каһарманов, урынынан тороп, яңынан тәзрәгә килде. Кыуанышынан атылып сыткан бер нисә бөртөк күз йәшен һөртте.

– Былай ярамаҫ, кустым. Әллә кайзарзан кайткан үз атыбыз менән күрешмәһәк, бөтөнләй хилаф булыр, – тип йәһәт кенә кейенде лә эргәһенә сытты.

– Әй, януар, тыуған ауылыма, үз өйөрәмә кайттым, тиһен инде, ә? – тип, Әүхәзизең ялдарын һыйпап, муйынынан косаклап һөйзө.

Уғаса булмай, былар янына ауылдаштары йыйыла башланы.

– Бына, күрегез, – тине, уларға карап, күңеле тулышкан председатель. – Күрегез «Кызыл Ялан» колхозының каһарманын! Орден-мизалдарын тотоп карағыз! Бына фашистардың башын кыйған кылысын күрегез!.. Кана, кустым, бир әле, – тип Гилмишәрифтең кылысын һорап алды ла уның йөзөнә язылғандарзы укып ишеттерзе. – Бына шулай һуғыша беззекеләр! Теләһә һиндәй дошмандың да атаһын таныта беззәң егеттәр!

Каһарманов илһамланып, һуғыштан үзе йөрөп кайткандай мактанып, дәртләнөп һөйләнде...

Шунда бер йәш егет тәкдим индерзе:

– Өс көндән Октябрь байрамын үткәрәсәкбез. Гилмишәриф ағайзы, атына атландырып, халык алдында бер нисә һүз әйтөен һорайык!..

Әммә Әүхәзи хужаһы менән байрам тантанаһына сыға алманы. Һуғыш яралары, озон-озак юл ғазаптары үзенекен итте. Былай за йонсоған малкай яралы аяғын ергә терәй алмай башланы. Өс аякта ғына тороу үзе бер ғазапка әйләнде, күрәһең. Тора-бара ул Гилмишәрифте изәндә яткан көйөнсә генә каршылай башланы. Мөлдөрөп караған йөшкөлт күззәрәһең нуры көндән-көн һүнә барзы. Гилмишәриф төрлөсә итеп караһа ла, Әүхәзи мантиманы. Кышқа табан хәле бөтөнләй мөшкөлләнде, ашаузан яззы. Район ветлечебницаһынан килгән врач, атты төрлө яклап тыңлап қараны ла:

– Ике үпкәһенә лә һыуык тейгән. Хәрәкәтһез озак тороу аркаһында йөрөгә насарайған. Алғы аяғының сирак һөйәгендә, онталған янбаш һөйәгендә – остит, йәғни һөйәк сире башланған. Малкайзың ғүмере һанаулы ғына қалған. Әгәр итен, тиреһен файзаланырға ниәтегез булһа, һуйырға рөхсәт итеп китәм, – тине.

Һуңғы һүззәрәһең ишетеп, ярһыған Гилмишәриф ветврачты һарайзан кыуып сығарзы... Яугир атты, ата-бабалар йолаһы

буйынса, язун кайткан эйәрзе халып, сағыл битендә казылган кәберзе аяғүрә бастырып күмделәр. Баш осона кызыл йондоз, аскарак дағаһы, тимерлектә һуғып эшләнган кылыс менән мылтык рәүеше, кавалеристарзың эмблемаһы кағылган бағана куйзылар. Зур шыма ташка сүкеп, «Бында Бөйөк Ватан һуғышының яугиры, алган яралары һөзөмтәһендә тыуған иленә кайтып үлгән Әүхәзи исемле колхоз аты ерләнде. 1935 йылдың 25 апрелендә тыуған, 1946 йылдың 3 апрелендә вафат булған», тип язып куйзылар.

Көз еткәс, Филмишәриф атының кәбере өстөнә ике кайын ултыртты. Йыл һайын Еңеү көнөндә ейәндәрен эйәртеп килер, кәбергә хуш есле ялан сәскәләренән гөлләмәләр һалыр булды. Һуңғы килгәнәндә сәстәре ағарған, кәүзәгә бәләкәсәйеп калған яугир үзе лә «өс аяк»та тора ине...

1. Тексты игтибар менән укып сығығыз, йөкмәткәһен үз һүзәрәгез менән тасуири итеп һөйләп өйрәнегез. Яңы һүзәрәзе үзләштереп, телмәрәгеззе уларзы кулланып һөйләргә тырышығыз.
2. *Күз яззырмау, көлкөгә һабыштырыу, яңылыша башлау, якты донъяга күзен асқан көн, йөрәген яндырыу, күзән үткәрәү, атаһын танытыу, мөлдәрәп карау* һүзбәйләнәштәрәнең мәғәнәләрен асыклағыз. Русса улар нисек әйтәлә?
3. *Утты-һыузы кискән; Өстә-башы тузған; Күзәнән шатлык оскондары сәселде; Ашаузан яззы* һөйләмдәрен тәүзә һүзмәһүз, шунан дәрәс итеп руссаға тәржемә итегез.
4. *Барып етеңкерәмәй*, тип ниндәй осракта әйтәләр? Һезгә лә барып етеңкерәмәй торған осрактар буламы? Мәғәнәне икенсе һүзәр менән әйтеп бирегез.
5. Ниндәй мал ул *өйөр айғыры*? Һезең уны күргәнегез йәки ишеткәнегез бармы? Йылкы өйөрөндә уның вазифаһы ниндәй? «Өйөр айғыры» тигән белешмә төзөп язығыз.
6. *Ат йәнле кеше*, тип кемгә әйтәләр? *Бала йәнле, туған йәнле кеше*, тип тә әйтәләр. Тағы ниндәй йәнле кешеләр була? Был кешенең ыңғай сифатымы, әллә етешһезлегеме? Әңгәмәләшегез.
7. *Тел сыртлатыузы, колас йәйеп каршылаузы* күз алдына килтерегез. Улар ниндәй ситуацияла була?
8. *Өстәнә бастың*, тип ниндәй осракта әйтәләр?
9. Аттарға, гәзәттә, нимәгә карап кушамат бирәләр? Үзегез белгән ат кушаматтарын язып сығығыз. Филмишәрифтең атына ни өсөн кеше исемен куштылар икән? Башкорттарза малға кеше исемен кушыу гәзәте бармы? Әңгәмәләшегез.

10. Текстан карап, Ғилмишәрифтең һуғышып йөрөгән ерзәрен, кискән һуҙарын, азат итеүзә катнашқан калаларын асыклағыз. Уның яратқан йырына игтибар итегез: ниндәй йыр ул? Иҫегеҙгә төшөрөгөз, йырлап алығыз.
11. Повесты тулығынса укыу теләге тыуманымы? Рамазан Өмөтбаевтың тормошо, ижады тураһында мәғлүмәт туплап, белешмә төзөп язығыз.
12. Өзөктөң йөкмәткеһе буйынса изложение язығыз.

Тезмә кушма һөйләм

Тезмә кушма һөйләмдең өлөштәре бер-береһенә тиң булалар. Улар араһында төрлө мәғәнәүи бәйләнештәр була:

- 1) бер үк вақытта булған хәл-вақиғалар;
- 2) бер-бер артлы булған хәл-вақиғалар;
- 3) бер-береһенә каршы куйылған хәл-вақиғалар;
- 4) сиратлап була торған, ике йәки бер нисә хәл-вақиғаның берәүһенә генә булыуы мөмкин икәнде күрһәткән мәғәнә.

Миҫалдар:

1. *Ғилмишәриф полковникты жосаклап алырзай булды, күзенән шатлык оскондары сәселде.* – Бер үк вақыттағы вақиғалар.

2. *Арып-талып килгән Әрхәзи (ат исеме) морон тишектәрен тырпайтып, сыңратып кешнәп ебәрзе, йылга арғяғында ла кешнәу ишетелде.* – Бер-бер артлы булған вақиғалар.

3. *Ғилмишәриф интәштәре менән кәңәшләшергә булды, тик улар быны көлкөгә һабыштырзы. Днепр, Висла, Одер йылгаларында атымды һуғарзым, әммә үзебезҙең Кызылдыкынан да татлыраҡ, шифалыраҡ һыу юктыр.* – Каршы куйылған хәл-вақиғалар.

4. *Ғилмишәриф төшөндә йә, атына атланып, тыуған яктарында йөрөнә, йә ул, кылыс һелтәп, атакаға ташланды.* – Сиратлап булған хәл-вақиғалар.

52-се күнегеү. Ат хәрәкәтен белдергән һүзәрҙе тизлеге кәмеү төртибәндә язығыз.

Тора, юрта, саба, атлай, юрғалай.

53-сө күнегегү. Башкорт халык ырларынан алынган теэмә куш-
ма һөйләмдәрҙең грамматик нигезен билдәлегез.

1. Астындағы эйәр атка тейер,
Эйәһе лә белмәс, ат белер.
(«Тәфтиләү»)
2. Аркаларза ятып кар иремәй,
Ерзә ятып алтын серемәй.
(«Баяс»)
3. Диңгез һыулары кызарған,
Күп ирзәр башын һала,
Ирзәр үлә, башын һала,
Бөтмәс дандары кала.
(«Порт-Артур»)
4. Йәйләүзәре йөмлө, кымызы төмлө,
Нисәү икән һауған бейәһе?
(«Йәйләү»)
5. Кыскырыр за кәкүк, һайрар былбыл,
Шул сактарза нисек түҙерһең?
(«Уйыл»)
6. Ямғырсы ла таузың буйзарында
Олатай-бабаларыбыз йәйләгән,
Йөш егеттәр йылкы, әй, әйләгән,
Йөш килендәр колон да бәйләгән.
(«Ямғырсы»)
7. Ашағанкай бөтә, кейгән туза,
Татыу йөшөүзәргә ни етә?
(«Татыу йөшөүзәр»)

Кушма һөйләм өлөштөрө араһында ниндәй мөгәнәүи бәйлә-
нештәр бар?

54-сө күнегегү. Эйәр өлөштөрөн, һүрөт төшөрөп, аңлатығыз.

Каптал, өзәңге, койошкан, айыл, үндөк, күмелдерек
(түшелдерек), канъяға, эйәр кашы.

ГӘЛИ ВӘЛИУЛЛИН

(1951)

Гәли Фәйзрахман улы Вәлиуллин 1951 йылдың 25 сентяб-
рендә Бөрйән районы Иске Собхангол ауылында тыуған.
Салауат районының Әлкә ауылындағы Салауат музейының,

Эстониялағы Палдиски калаһындағы (әлекке Рогервик кәлгәһе) Салауат Юлаев музейзанының ғилми авторы. Салауат Юлаев һәм уның көрәштәштәренең каторгалағы тормошо тураһындағы документтарҙы ентекле өйрәнгән. Уның был дәреслеккә ингән барлык материалдары ла тарихи документтарға нигезләнгән.

КӘЛГӘ ХУЖАҢЫ ҺӘМ ТОТКОН

Балтика диңгезендәге Рогервик порты кәлгәһе коменданты генерал Иосиф (Жозеф) Демарклевскийҙың улы Виктор, Санкт-Петербургта кадет корпусын тамамлағас, хәрби хеҙмәтен Мәскәү гарнизонында дауам итер алдынан Рогервик кәлгәһенә, әсәһен, атаһын күреп, ял итергә тип, отпускыға кайтты. Бер көндө Виктор, яр буйлап йөрөп киләйем әле, тип Балтика диңгезе буйына сықты. Ярҙан алыс булмаған таш карьерында каторжандар кул арбаларында, блоктарҙы ылауға тейәү өсөн, бер урынға, складка ташыйҙар.

Үсмер сактан каторжандарҙы күреп, улар менән аралашып үскән Виктор улар янына ыңғайланы. Әҙер таш блоктарҙы карьер әсенән өстәге складка ташыр өсөн, каторжандарҙан көн һайын бер нисә төркөм ойошторола. Бөгөн шул төркөмдәрҙең береһендә Юлай Азналин да бар. Уларға яҡынлашкан йәш офицерҙы Юлай шунда ук таныны. Йөзө лә, буйы ла нык үзгәрмәгән. «Был генерал Демарклевскийҙың улы лаһа», – тине лә үз-үзенә Юлай, арбаһын алға әтеп, Викторға ҡаршы атланы. Виктор янынан үтеп барған Юлай: «Господин прапорщик, сапоги с узорами еще не износились?» – тип һораны ла, арбаһын әтеп, атлауын дауам итте. Виктор бындай көтөлмәгән һорауҙан бер аз аптырап калды. Үтеп киткән тоткондоң мыкты көүзәһен ҡарап тороп, Виктор ҙа ҡапыл уны таныны. Был бит уға бер нисә йыл әлек ҡуныстары бизәкле күн итек бүләк иткән башкорт Юлай, старшина Юлай, ә аҙағыраҡ атаһын, әсәһен, үзен үлемдән алып калған старшина Юлай Азналин.

Йөрөп, өйөнә кайтып ингәс, Виктор әсәһенән: «Әсәй, теге ваҡыт миңә старшина Юлай бүләк иткән ҡуныстары бизәкле итек ҡайҙа әле ул?» – тип һораны.

– Ул өстәге бөләкәй бүлмәлә, ниңә һорайһың әле уны?

– Бөгөн карьер янында бер каторжан минән шул итек тураһында һораны. Мин уны аҙаҡ таныным, ул – Юлай. Беҙҙе үлемдән котҡарған Юлай старшина.

– Атайың Юлай старшинаның тоткондар араһында икәннен белмәйме икән ни? Юлай – беззе үлемдән коткарыусы. Нисек кенә булмаһын, без зә уға мәрхәмәтлелек күрһәтергә бурыслыбыз, – тине әсәһе Марина Николаевна.

Аталары хезмәтенән кайтып, кискә ашты ашағандан һуң, Виктор таш карьерында булған хәлдә уға һөйләмәксе булды. Әсәһе лә хупланы быны.

– Атай, һин биш йыл элек безең ғаилә менән булған фажигәһә исләйһеңдер бит, – тип һүз башланы Виктор.

– Әлбиттә, уны оноторлоқмо ни? Юлай старшинаға без ғүмерлек бурыслыбыз. Тик ниңә был һорауыңды бирәһең әле?

– Атай, мин бөгөн таш карьерында бер каторжанды, безең ғаиләһә үлемдән алып калған Юлай Азналинды, осраттым, – тине Виктор.

– Мин, – тине генерал, – әсәбез батшабикә Екатерина Икенсенәң приказдарын һәр ваҡыт теүәл үтәнем һәм артабан да үтәйәсәкмен. Йәшерен инструкция буйынса без Пугачёв ихтилалы тураһындағы мәғлүмәттәрҙе, унда катнашкан кешеләрҙе, уларҙың исемдәрән, фамилияларын, хатта кылған яман эштәрән дә оноторға тейешбез. Инструкцияға ярашлы, мин ул ихтилалда катнашкан нисә кеше безең кәлгәгә ебәрелгән, кемдәр улар, һиндәй еһәйәт яһағандар – был тураһы мәғлүмәттә бер кемгә лә белдерергә хоқуғым юк.

– Атай, ләкин мин бит Юлай старшинаны таныным. Ул безең кәлгәлә тотконда. Уға һиндәйҙер ярҙам күрһәтеп булаһыр бит? – тине Виктор.

– Кәҙерлем Жозеф! Юлайға ярҙам итеү – безең бурысыбыз, атаһы, – тип улының һүзҙәрән кеүәтләһә Марина Николаевна.

– Юлай миһә лә бит үлемдән алып калды, – тине генерал. – Мин дә бөгөнгә ғүмерем өсөн уға бурыслымын. Миһәң дә уның алдында әйткән офицер һүзем бар бит әле. Был туралағы уйҙар миһәң йөрөгөһә, күңеләһә күптән борсой. Тик һисек уға ярҙам итергә мөһкин икәнән генә белмәйем. Ә һезгә шундай булғанығыз өсөн рәхмәт.

Генерал Демарклевский артабанғы көндәрҙә Юлай Азналинға кағылышлы бөтә документтарҙы алдырып карап сықты. Юлайҙың бында улы Салауат менән тотконлоқта икәнән белде. Документтарҙы ентекләп укып, уларҙың хыянатсы түгел, ә Пётр III өсөн, дәрәсләктә, азатлықты табайык, тип ихтилалға кушылғандарын аңланы. Касандыр үзән, ғаиләһән үлемдән йолоп алып калған бөгөнгә каторжандың

хәлен якшыртуызы, уға ярзам итеүзе нисек тормошка ашырыу тураһында оҙаҡ уйланып ултырған генерал Юлай менән тәүге осрашыуы, ғаиләһе менән бергә кисергән зур фажигәне иҫенә төшөрҙө.

Был бынан биш йыл элек, 1772 йылда, булды. Польша ерендә конфедераттарҙың ихтилалын баҫтырыу һуғышы бара ине. Был һуғышта Колой Балтачев етәкселегендә өс меңлек башкорт һыбайлылары корпусы ла катнашты. Юлай Азналин өс йөз кешенән торған команданы етәкләй. Корпус башлығы Колой Балтачевтың кушыуы буйынса, һалдаттарҙы азык-түлек, аттарҙы фураж менән тәмин итеү мәсьәләләре буйынса Юлай Азналин Рогервик кәлғәһе коменданты генерал Демарклевскийға бер нисә тапкыр барҙы. Беренсе тапкыр барғанында, старшина күстәнәскә башкорт балы, генералдың атына көмөш тәңкәләр менән бизәлгән йүгән, генерал бисәһенә кәзә мамығынан бөйләнгән ап-аҡ зур шәл, улы Викторға куныстары бизәлгән күн итек алып барҙы. Юлайҙың матур итеп һөйләшә белеүенә, укымышлы, зирәк, әскерһеҙ булығына генерал тәүге осрашыуға ук һокланды, башкорт ғәскәренең һорауҙарын һәр сәк кәнәғәтләндерергә тырышты.

1772 йылдың көзөндә Юлай старшинаның командаһы Рәсәй – Польша сигендә дозорға йөрөнө. Ихтилал һылтауы менән яҡын тирәләрҙә халықтың, дөүләттең мөлкәтен талаған юл карактары, юлбаһарҙар за күбәйеп китте.

Ошондай көзгө көндәрҙең берендә генерал Демарклевский Ревель (хәҙерге Таллин калаһы) гарнизонындағы бер осрашыуҙан үзенә кәлғәһенә кайтырға юл алды.

Ул осрашыуға үзе менән ике ярҙамсы офицерҙы, катынын, улы Викторҙы ла алғайны. Ике каретала кайтыр юлға сыҡтылар, уларҙы өс кораллы һалдат оҙатып бара. Юлай һәләкәт кенә юрттырып Рогервик кәлғәһенә яқына бара.

Капыл мылтыҡ шартланы, ят телдә һүгенәү һүҙҙәре, ақырыу тауыштары яңғыраны.

– Тукта! Әләктегез! Котола алмаҫһығыҙ!

Аңдып йөрөгән юлбаһарҙар кареталарға һөжүм итте. Һаҡлап барыусы һалдаттар пистолеттарынан берәр тапкыр атып өлгөрҙөләр, тик тегеләр күберәк булып сыҡты, аттарҙың баштарын шакарып тотоп, туктатып, дилбегәләрҙә бөйләп тә куйҙылар. Өс һалдат һәм ике офицер кылыстары һәм башка коралдары менән, генерал ғаиләһе ултырған каретаны һаҡлап, юлбаһарҙар менән йәнән-тәнән аямай алыша башланылар.

Тап ошо вакытта Юлай Азналин етәкселегендәге бер төркөм башкорт һыбайлыһы был тирәлә дозорза йөрөй ине. Атыу, кыскырыу тауыштарын ишетәү менән, Юлай егеттәре менән шул якка сапты. Дозорсылар, хәлдә аңлап, шунда ук карактарзы тураклай башланылар һәм тиз арала тар-мар ителәр. Генералдың ике халдаты һәләк булды, офицерзаның еңелсә бысак яралары бар ине. Генералдың үзенә, ғаиләһенә зыян килмәгән. Демарклевский Юлайзы косаклап үптә, ғаиләһен үлемдән коткарғаны өсөн рәхмәтен белдерзә һәм, ғүмеренең һуңғы көнөнә тиклем онотмаясағын әйтәп, офицер һүзен бирзә.

Был вакиғанан һуң биш йыл үткәс, 1777 йылдың көзөндә, генерал Демарклевский менән Юлай Азналин Рогервик кәлгәһендә берәһе кәлгә хужаһы, ә икенсәһе дәүләт еңәйтсәһе – тоткон булып осраштылар.

Генерал үзә қасандыр биргән офицер һүзен онотманы. Тик ул туранан-тура Юлайға ниндәйзәр ташламалар яһай алмай. Инструкциялар бик каты. Шулай за комендант, төрлө юлдарзы әзләп, байтак комбинациялар үткәреп, инструкцияларзы һәм законды бозмайынса, Юлай Азналинды, Салауат Юлаевты һәм Кәнзәфәр Усаевты кәлгәһең ярзамсы командахына тәғәйенләй ала. Ә был команданың хәлә башка каторжандарзыкынан күпкә якшырак. Улар кәлгә әсендәге айырым торған ағас йортта йәшәй, кулдағы тимер бығаузарынан азат ителәләр, төрлө-төрлө хужалык эштәрен башқаралар. Урман кыркыу, аттар қарау, утын әзерләү, йәйен бесән сабыу кеүек эштәр, әлбиттә, таш кыркыу эшенә қарағанда күпкә еңеләрәк тә, беззәң тоткондарға таныш та, ғәзәти зә.

1. Тексты ентәкләп укығыз. Ғ. Вәлиуллин унда Юлай Азналин язмышына қағылышлы күп яңы материалдар тапқан, текстан шуларзы табығыз.
2. Йөкмәткене матур итеп һөйләргә өйрәнегез. Телмәрегеgezе төзөк, әзмә-әзлекле, тасуири итеп ойшторорға тырышығыз.
3. Юлай Азналин 1772 йылда Польшала ниндәй эш менән йөрөгән? Уның генерал Демарклевский менән осрашыу эпизодын һөйләгез.
4. Генерал Демарклевскийзың Юлай Азналинға биргән баһаны ниндәй?
5. Кәлгә хужаһының Юлай Азналинға, Салауат Юлаевка, Кәнзәфәр Усаевка күрһәткән изгелектәре тураһында һөйләгез.

Теркәүесле һәм теркәүесһез теҙмә кушма һөйләмдәр

Теҙмә кушма һөйләм өлөштәре араһында төрлө теркәүестәр була ала. Теркәүестәрҙең әһәмиәте шунда: улар һөйләмдәр араһындағы мәғәнәүи бәйләнештәрҙе күрһәтәләр. Мәҫәлән: *һәм, ла, лә* һ. б. теркәүестәр бер-бер артлы йә бер ваҡытта булған хәл-вақиғаларҙы белдерәләр. *Ә, ләкин, тик* һ. б. теркәүестәр каршы мәғәнәле һөйләмдәрҙе теркәйҙәр. *Йә, йәки, әллә* һ. б. теркәүестәр сиратлашкан йә берәүһе генә мөмкин булған хәл, вақиғаларҙы белдерәләр: *Фәнил урманға бара, ә Наил бөгөн өйҙә кала.*

Теркәүесһез теҙмә кушма һөйләмдәрҙеге мәғәнәүи үҙенсәлектәрҙе интонация белдерә. Сағыштырығыҙ:

*Бына көҙҙәр етер,
Ер өстөнә ятыр һалҡындар, –
Без туңмабыҙ.*

(Рәшит Назаров)

Былар – каһма-каһшы мәғәнәле һөйләмдәр.

Теҙмә кушма һөйләм мәғәнәләре, төҙөлөшө, тыныш билдәләренең куйылышы буйынса рус телендәге сложносочинённое предложениенан айырылмай, тиерлек.

55-се күнәгеү. Текстты укығыҙ.

Урыҫ самауыры

Урыҫ самауыры тип йөрөтөлгән сәй кайнатыу қорамалының Рәсәйҙә таралып китеүе башҡорттар менән бәйле икәннен күбеһеҙ белмәй. Ә был ысынлап та шулай.

Уралда В. Н. Тянышевтың ғәйнә башҡорттары ерендә һалынған Ирген заводында эшләгән эшселәр йыш кына урындағы халықтың мал-мөлкәтен талар булғандар. Бер ваҡыт урыҫ эшселәренең кулына быға тиклем улар ғүмерҙә күрмәгән, зур қорһақлы сәйер бер қорамал килеп эләгә. Был башҡорттарҙың һыу кайнатыу ййланмаһы икән. Улар уны Қытайҙан алып кайтқан була.

Был қорамалдың бик уңайлы нәмә икәнлеген белгәс, заводың приказчигы, Родион Набатов тигән берәү, быны күпләп етештереүҙе ойштора. Хәҙер без бәтәбәз зә «урыҫ самауыры» тип белгән сәй кайнатыу һауыты шунан таралып китә. Азак Демидовтар Набатовты, төрлө льготалар менән әүрәтеп, үзәренә эшкә сақыралар, һәм Набатов самауырҙы уларҙың Соксон заводында етештерә башлай. Демидовтар Тула калаһы

кешеләре була. Улар менән самауыр Тулаға барып элөгә. Хәзер инде уны Тулала күпләп эшләй башлайзар. Бетә донъяға таралған «Тула самауыры» шулай барлыкка килә.

Шулай итеп, «рус самауыры» тигән һыу кайнатыу һауытының донъяға таралуына башкорттар сәбәпсе булып сыға. Зур корһағында «Ирген заводы. 1741 йыл» тигән языулы самауыр иң боронго Рәсәй самауыры һанала.

Был мәғлүмәттәр Алексей Иванов тигән авторзың Мәскәүгә донъя күргән «Увидеть русский бунт» тигән китабында бастырылған.

Текска карата һораузар төзөгөз.

56-сы күнегеу. «Кәлгә хужаһы һәм тоткон» тексынан ике тезмә кушма һөйләм язып алығыз.

57-се күнегеу. Ағас өлөштәрән белдергән һүзәрзең исемдәрән укығыз. Ағас һүрәте төшөрөп, уның күренеп торған өлөштәрәнәң исемдәрән язығыз. Һүзәрзе рус теленә тәржемә итегез.

Олон, үзәк, кабык, сөрөк (ағас ите), кыргыш (кабык ас-тында өлөш), ботак, сатыр, сыбык, туз, тәлгәш, суғырмак, оро, сата (тармак), тубырсык, энә, бөрө, япрак, ылыс, йәйек.

Бер нисә һүзә индереп, дүрт һөйләм төзөгөз.

58-се күнегеу. Бирелгән ике составлы һөйләмдәрзе бер составлыға әйләндерегез.

Өлгө: *Без ни эшләйек һуң? – Безгә ни эшләргә һуң? Ни эшләйек һуң?*

1. Ағайым 2014 йылда хәрби хезмәткә алына. 2. Иртән көн бик һалкын ине. 3. Без был эште бергә эшләрбез. 4. Аккан һыузар кире борола алмай. 5. Стеналарға картиналар, фото-рәсемдәр әленгән. 6. Тәзрә төптәрәндә гөлдәр ултыра.

59-сы күнегеу. Шиғырзы укығыз. Корамаларза ниндәй сер ята икән?

СЕРЛЕ КОРАМА

Корамә корай өләсәй,
Бизәктәргә сер һала:
Кымызлык, андыз, бәпембә,
Какы, бөтнөк, бысала,

Кәзә һакалы, дегәнәк,
Боланут, йыуа, күрән,
Кесерткән, оҫкон, кыркбыуын
(хвоц полевой)

Алабутаһын күрәм.
Мәтрүшкәле, кузғалаклы,
Юл япраклы корама,
Ниңә шулай итә икән –
Үзең уйла, хорама!

(Г. Ситдикова)

60-сы күнегеү. Тексты укығыз.

Башкорт телендә *ут йәшел, утлык, утлай, утай* тигән һүзәр бар. Был һүзәрзең тамырындағы *ут* һүзе – үлән һүзенең синонимы ул, ләкин *ут* һүзенең «огонь» тигән мәғәнәһе лә бар бит әле. Без ул һүзәге шул мәғәнәһе буйынса ғына беләбез ҙә. Ниңә был *ут* һүзенең тәүге мәғәнәһе юғалған һуң? Ә сәбәбе уның ябай: башкорт теле саф лексик омонимдарҙан (бер үк һүз төркөмөнә караған, бер үк хорауға яуап була торған, бер үк төрлө үзгәрә торған һүзәр) котолорға тырыша.

Беренсе һөйләмдәге һүзәрзең бөтәһенең дә мәғәнәһе үлән һүзе менән бәйлә. Карағыз: *утлык* – мал һарайҙарындағы бесән һала торған урын. *Утлай* һүзе «мал болонда үлән ашай» тигәнде аңлата. *Ут йәшел* иһә – асык йәшел, ә *утау* сүп үләндрен өзөп ташлау була.

Әлекке мәғәнәһендә *ут* һүзе бер нисә үлән исемендә һаҡланып калған – *күзлут, боланут, һарут*.

Тезмә кушма һөйләмдәрҙе табығыз. Уларзың өлөштәре араһында ниндәй мәғәнәһи бәйләнеш бар?

61-се күнегеү. Тексты укығыз. Үзегез берәй дарыу үләнә тураһында белешмә язығыз.

Боланут

Урман, юл ситтәрәндә, тупрағы аҡтарылып ташланған ерзәрҙә, ағасы кыркылған урындарҙа балкып үсеп ултырған, 20–30 см озонлоғонда осо һандал сәскә менән қапланған бейек үләнде, моғайын, һәр кемдең күргәнә барзыр. Һуңынан был

сәскәләр мамыкка әүереләләр, һәм ел уларзы осороп алып китеп тарата. Был үләндең русса исеме – **иван-чай**, шулай ук **кипрей** тигән атамалары бар. Башкортса исеме – **боланут**. *Болан* һүзе аңлашыла, ә *ут* һүзенең *үлән* икәнен алдагы күнегеу буйынса беләбез.

Халык медицинаһында боланутты дауалау, дауаланыу өсөн кулланалар. Үләндәрзе өйрәнәүселәр, болануттың химик составы бик бай, тизәр. Унда бигерәк тә С витамини күп икән. Болануттың сәскәләре лә файзалы, япрағын да сәй итеп әсергә мөмкин, ә татлы тамырҙарынан бутка ла бешереп була, салат та яһайҙар икән.

Повесть тураһында төшөнсә

Повесть – әзәбиәттең эпик төрөнә караған иң киң таралған жанрҙарзың береһе. Жанрзың исеме рус теленән килеп ингән – повествование, йәғни хикәйәләү тигән һүзән алынған. Боронго рус әзәбиәтендә хикәйәләү рәүешендә язылған әсәрҙәрҙең бөтәһен дә повесть тип йөрөткәндәр. Был термин башкорт әзәбиәтенә XX быуат баштарында килеп инә. Шуға тиклем был жанрға карарҙай әсәрҙәрҙе озон хикәйә тип атағандар.

Повесть – хикәйә менән роман араһындарак торған жанр. Ул, ғәзәттә, төп геройзың яҙмышына бәйле вакиғаларзы әзмә-әз тасуирлауҙан (хикәйәләүҙән) ойоша. Шуға ла ул күләме яғынан да хикәйәләрҙән ҙурырак, романдарҙан бәләкәйерәк була.

Башкорт әзәбиәтендә повесть нык үсешкән жанр булып иҫәпләнә. Сәғит Ағиш, Зәйнәб Бишшева, Әнүәр Бикчәнтәев, Ноғман Мусиндар бик күп повестар ижад иттеләр. Һуңғырак быуын яҙыусыларынан Әмир Әминевтең, Ринат Камалдың повестарын укыусылар яратып укый.

1. Һез ниндәй башкорт повестарын укынығыҙ? Уларзың исемлеген төзөгөз.
2. Өләсәйең (олатайың, атайың, әсәйең) һинең ниндәй повесть укыуың менән ҡызыкһынды, ти. Повестың йөкмәткәһен һез уға һисек һөйләр инегеҙ?

БАЙРАМ, БАЙРАМ...

БАЙРАМДАРЫБЫЗ ТАРИХЫНАН

Безең байрамдарыбыз бик күп.

Донъя, ил кимәлендәге әһәмиәтле вакиғаларға бәйле тыуған байрамдар: иң яраткан байрамыбыз, әлбиттә, – Яңы йыл байрамы. 23 февраль – Ватанды һаҡлаусылар, 8 март – Катын-кыззар, 9 май – Еңеү көнө. Был байрамдарҙы без яҡшы беләбез һәм ихлас байрам итәбез.

Тормош үзгәргән һайын, кайһы бер байрамдарҙың актуал-леге юғала бара, йөкмәткеһе үзгәрә, йәһинә бөтөнләй онотола. Совет осоронда, мәсәлән, 7–8 ноябрь 1917 йылда булған Октябрь революцияһы көнө буларак байрам ителә ине. Хәҙер был байрам юк. 23 февраль Совет Армияһы һәм хәрби диң-геҙ флоты көнө тип билдәләнгән ине. 1 майҙа Хезмәтсәндәрҙең бөтә донъя теләктәшлек көнөн билдәләй инек, хәҙер ул Яз һәм хезмәт байрамы ғына булып калды.

Рәсәй Федерацияһының Дәүләт думаһы ҡарары менән яңы байрам булдырылды – 4 ноябрҙе Халыҡтар берҙәмлеге көнө тип иғлан ителәр. Был көндө 1612 йылда Минин менән Пожарский етәкселегендәге ополчение Мәскәүҙе поляк илбас-кынсыларынан азат итә. Был ополчениела Рәсәйҙә йәшәгән халыҡтар, шул иҫәптән башҡорттар ҙа ҡатнаша. Рәсәй Феде-рацияһының ұзаллылығын иғлан иткән көндө – 12 июнде – Рәсәй көнө буларак байрам итәбез.

Дини байрамдар:

7 ғинуар – Иисус Христостың тыуған көнө – Рождество Христово (Раштыуа) байрамы. Был байрам православие христиандарыныҡы. Католик христиандар уны йыл аҙағын-да – 25 декабрҙе билдәләп үтә. Мосолмандарҙың да ике зур байрамы бар – Ураза ғәйете (Ураза байрамы) һәм Ҡорбан ғәйете

(Жорбан байрамы). Был байрамдарзың анык датаһы юк – ул һижри йыл иҫәбе (мосолман календары) буйынса күсеп йөрөй.

Быларзан тыш, беззә профессиональ байрамдар бик күп: Укытыусылар көнө, Урман хужалығы эшсәндәре көнө, Тимер юлсылар көнө, Төзөүселәр көнө, Шахтёрзар көнө, Физкультурниктар көнө, Рәсәй почтаһы көнө, Металлургтар көнө, Медицина хезмәткәрзәре көнө, Китапханасылар көнө һ. б.

Үзәбеззәң шәхси тормошобозза ла байрамдар булып тора: тыуған көндәр, мәктәпте тамамлау, туйзар һ. б.

1. Һанап үтелгән байрамдар тураһында белешмәләр төзөгөз.
2. «Байрам ни өсөн кәрәк?» тигән темаға әңгәмә ойштороғоз.
3. Берәй байрамға бәйле иҫтәлекле ситуацияға, кызыклы хәлдәргә арнап кескәй хикәйә төзөгөз.

Закирйән Әминев

БАШКОРТ ҺАБАНТУЙЫ

Донъяла байрамһыз халык юк. Кешеләр үззәренең тормошондағы вакиғаларға, тәбиғәт үзгәрештәренә бәйле байрамдарзы таш быуат замандарында ук үткәргәндәр. Жышкы һыуыктар үтеп, йылы көндәр килеүе, сәсеүгә төшөү йәки сәсеү эштәренең тамамланыуы, көзгә уңышты йыйып алыу, жышкы һуғымдар башланыуы, мәҫәлә, байрам итерзәй әһәмиәтле вакиға булғандар.

Башкорттарзың да бик борондан үззәренең тормош-көн-күрешендә, йәшәгән төбәктәренең тәбиғәтенә яраклаштырылған байрамдары булған. Карғатуй (карға буткаһы), кәкүк сәйе, науруз, нардуған, һуғым байрамдары, мәҫәлә, кайһы бер урындарза әле лә үткәрелә. Улар бәтәһе лә халыктың боронғо ырым-ышаныузары нигезендә тыуған. Был байрамдар араһында төрлө мауықтырғыс тамашаларының күпләге, бай йөкмәткеле булыуы, күп кешеләрзә ылықтырыуы менән һабантуй айырылып тора. Хәзәрге вақытта һабантуй башкорттоң ғына милли байрамы түгел, Башкортостанда йәшәгән бәтә халыктарзың да уртақ һәм яратқан байрамына әүерелде.

Башкорт һабантуйы тураһында тәүге мәғлүмәттәрзә рус ғалимдары Георгизың, Лепёхиндың хезмәттәренән табырға була. Георги, мәҫәлә, башкорт һабантуйы тураһында

ентекләп язгандан һуң, сирмештәрзә лә (маризарза) шуға окшаш байрам булғанлығын әйтә. Уның язмаларынан күренеүенсә, шул заман һабантуйының тамашалары, әстәлеге хәзерге һабантуйзарза ла һакланған.

Һабантуйзы төрки халыктарының байтағы байрам итә. Башкорт менән татарзан тыш, ул нуғайзарза, кумыктарза, карасай-балкарзарза бар. Кайһы бер айырмалы яктары булһа ла, уның йөкмәткеһе, нигеҙзә, бер төрлө.

Һабантуйзы, Себер яктарында йәшәгән кәрзәш халыктарзың милли байрамдары менән сағыштырыу, тикшереү уның бик боронғо дәүерзәрзә барлыкка килгән һәм дөйөм бер тамырзан икәнлеген күрһәтә. Мәсәлән, якуттарза Ысыах, хакастарза Тон байрам, тываларза Шагаа, алтайзарза Сага байрам бер-береһенә бик окшаштар.

Тағы ла боронғорак замандарға күз һалһак, боронғо һундарзың да беззәң һабантуй кеүегерәк байрам үткәреүе тураһында Кытай язмаларында мәғлүмәтәр һакланған. Унан да әлегерәк дәүерзәрзә шундай ук байрамды скифтарзың, сактарзың үткәреүе тураһында боронғо гректар язып калдырған. Көнсығыш Иран телдәренәң береһендә һөйләшкән сактарзың, сарматтар, аландар кеүек үк, башкорт халкын формалаштырыуза катнашыуы фәндә иҫбат ителгән, хәзер быға берәү зә шик белдермәй. Тимәк, ата-бабаларыбыз борондан үткәреп килгән милли байрамыбыз – һабантуйзың да йәше бер нисә мең йыл иҫәпләнә. Был байрам донъяла мифологик аң хөкөм һөргән дәүерзә ук формалашкан. Шуға уның әстәлеген дә башкорт мифологияһынан сығып аңлатырға кәрәк.

Хәзерге һабантуйзар, язғы сәсеү әштәре бөткәс, ошо әштәргә йомғаҡ яһау кеүегерәк үткәрелә. Әлек иһә башкорттар һабантуйзы, кар иреп, тау биттәрәндә йәшел үлән калкып, ағастарза бөрөләр тулыша башлағас, үткәер булған. Ул, башкорттарзың боронғо календарь байрамы буларак, тәбиғәттең терелеүен, тормоштоң яңырыуын һынландырған тамашаларзан торған. Яз көндәре тәбиғәт кышкы йоконан уянып, донъя яңырған сакты бик күп халыктар байрам иткән.

Ат сабышы (бәйге), йүгерешәү, көрәш, бейек бағана (һырмауыл) башына үрмәләү, көршәк ватыу, бер ят башы ергә кыялатып казып ултыртылған, икенсе башына аҡ тәкә бәйләп куйылған, сайкалып торған бүрәнә буйлап үтеп, шул тәкәне алырға тырышыу, ике аякты ла токка тығып йүгерешәү, күсәрәндә әйләнәп торған бүрәнәгә ултырып, ток менән

һуғышыу кеүек тамашалар – башкорт һабантуйының мотлак үткәрелергә тейешле ритуалдары. Борон замандарҙа был тамашаларҙың мәғәнәһе һәр кем өсөн аңлайышлы булған. Уларҙың теүәл үтәләше халықтың именлегенә йогонто яһай, тип ышанғандар боронғолар. Уларҙың уйлауынса, был тамашаларҙы ипле, тәртипле донъя яралған сакта ук үззәренең иң боронғо ата-баһаһы Урал батыр башкарған. Урал батыр өсөн улар тамаша ғына түгел, ә бөтә йыһанды солғап алған хаостан (дейеү, аждаһаларҙан) азат итеп, донъяны кешеләр һәм бүтән тере йәндәр йәшәрлек хәлгә килтереү өсөн көрәш булған. Ваҡыт үтеү менән, һабантуйҙың мифологик нигеҙҙәре лә, уны үткәреүҙең төп сәбәптәре лә онотолған, һәм ул матур, мауықтырғыс бер тамаша һымак кына булып калған.

Боронғо замандарҙа, һабантуйҙағы батырҙар көрәшен аҡ, изге көстәрҙең яуыз кара көстәргә ҡаршы көрәше, тип аңлағандар. «Урал батыр» эпосында Урал батыр Ҡатил батша иленә барып сыҡҡас, үгеҙ менән көрәшә һәм еңә, ундағы бөтә кара көстәрҙе юҡ итә. Батырҙың үгеҙ менән көрәше башкорт халыҡ әкиәттәрендә лә осрай. Бындай көрәш, әкиәт батыры кәләш алып алдынан, уны һынар өсөн үткәрелгән. Үгеҙ менән көрәш, ғөмүмән, төрки халыҡтарҙа бик борондан килгән йола. Бында үгеҙ кышты һынландырған, теге донъяның символы булған. Шуға күрә Урал батырҙың үгеҙ менән көрәшеүен теге донъя, ҡараңғылык, яуызлык менән көрәшеүе, тип аңларға көрәк. Урал үгеҙҙе еңә, тимәк, яқтылык, изгелек еңә. Ваҡыт үтеү менән, был тамашаның төп мәғәнәһе онотолған. Аҙаҡ үгеҙҙе көрәшсә алмаштырған. Якуттарҙа был тамашаның төп мәғәнәһе өлөшлөтә XIX быуатта ла һаҡланған була әле: көрәшселәр ат, үгеҙ тиреһе ябынып, йәғни атты, үгеҙҙе һынландырып көрәшкәндәр.

Борон һабантуйҙа аяҡтарҙы тоҡ эсенә тығып йүгерешеүҙең дә үз мәғәнәһе бар. Хәҙер ул көлкөлө бер тамаша һымаҡ ҡабул ителә. Башкорт этнографияһында ярымтыҡ, йәғни һыңар аяҡлы, шүрәле кеүек кешеләргә зыян килтерергә маташыусы мифологик заттар тураһында бик күп легендалар, риүәйәттәр бөгөнгө көнгә тиклем һаҡланған. Боронғо кешеләргә ышаныуҙары буйынса, ана шул ярымтыҡ тигәндең күҙе лә, аяғы ла тик берәр генә булған. Улар төндә атлап йөрөргә яраткандар, имеш. Зәғифлек, боронғоларҙың уйлауынса, теге донъя менән бәйләнештә аңлатыусы бер символ. Ә теге донъя иһә кыш менән бәйле. Башкорт ҡобайырҙарындағы «кара

ерзең үлгәне – кар астында калғаны» тигән юлдарзан карзың, кыштың үлем менән бәйле булыуы аңлашыла. Кыш менән үлемдең борон синоним буларак йөрөүе башка халыктарзың да фольклорында күренә. Башкорт әкиәттәрендә Йүгерек батыр әбей менән ярыша. Был ярышты ла һабантуйза тоқ кейеп йүгерәү менән бәйләп карарға кәрәк. Бында әбей искене, үткән вакытты һынландыра, ә Йүгерек батыр яңы тыуып килгән вакытты символлаштыра. Алтай, Саян таузары буйында йәшәүсе төрки телле халык йыл азағындағы бер айзы әле лә «Кортка» йәки «Кортка айы» тип атай. Боронғоларзың карашынса, әбей, гөмүмән, карттар, зәгифтәр, шул иҫәпкә инеүсе ярымтык, шүрәле кеүектәр – бөтәһе лә үткән заман – иҫке менән бәйле заттар. Тимәк, һабантуйза тоқ кейеп йүгерәүзе Йүгерек батырзың әбей менән, йәки ярымтык, шүрәле кеүек заттар менән ярышының символик бер күренеше тип аңларға кәрәк. Һабантуйза аяктарға тоқ кейеп йүгерергә маташыу ана шул ярымтыкты, һыңар аяклылыкты күрһәтергә тырышыу ул. Хәзәр ул, әлбиттә, көлкө тыузырыусы кызык бер тамаша һымак кына кабул ителә.

Боронғо ышаныузар буйынса, теге донъяла ожмахка әлгәү өсөн, сират күпере аша үтергә кәрәк. Был күпер аша ак төкә үз гүмерзәрендә тик якшылык, изгелек эшләгән кешеләрзе генә үткәрәп өбәрә, имеш. Халык телендә әле лә бик нык өлкәнәйеп, йәшәргә күп калмаған кеше тураһында «аяғына ак төкә бәйләнгән» тигәнде ишетергә була. Был һүззәрзең мәғәнәһен теге донъяла сират күпере аша үтергә күп калмаған, тип аңларға кәрәк. Һабантуйза ергә кыялатып казып беркетелгән, сайкалып торған бүрәнә аша үтеп осона бәйләнгән төкәнә призға алыузы, ана шул сират күпере аша узып, ожмахка әлгәүзең символик бер һынландырылышы тиергә була. Теге донъяла һиндәйзәр күпер аша үтеү тураһындағы ырым-ышаныузар бик күп халыктарға бар.

Һабантуйзың тағы бер мәзгәе – күззәрзе бәйләп көршәк ватырға маташыу. Бының да башкорт мифологияһында сағылышы бар. Яңы вакыт башланғанда, иҫке әйберзәрзән котолоу, уларзы ватыу, онтау йолаһы бик күп халыктарға бар. Был йола Европа, Урта Азия халыктарында, яңы йыл тыуғанда, үзенсө бер байрам шаярыуы буларак әле лә киң таралған. Уның мәғәнәһе иҫкене бөтөрөп, яңыға юл асыуға, йәғни иҫке китмәй тороп, яңы килмәй, тигәнгә кайтып кала. Башкортта әле лә «Берәү үлмәй, берәү көн күрмәй» тигән мәкәл йәшәп килә.

Ғабантуйза бейек бағана (һырғауыл) башына менеп бүләк алып төшөүгә лә башкорт мифологияһында аңлатма табырға була. Боронғоларзың карашынса, донъяның үзәгендә Донъя тирәге (Донъя ағасы) үсә, имеш. Был ағас якты донъяны теге (аҫкы) донъя менән үрге (күк) донъяны тоташтырып тора икән. Ағастың тамыры аҫкы донъяла, ә башы үрге донъяла. Ағастың олоно шул донъяларзы тоташтырып тора. Был ағастың тамырында бик зур бер йылан оялаған, ә башында Сәмреғош оя қорған. Хәтерегеззәлер, Акъял батыр Сәмреғош балаларын шул йыландан коткарғас, Сәмреғош уны теге (ер аҫты) донъяһынан был (якты) донъяға алып сыға. Ғабантуйзағы һырғауыл ана шул Донъя ағасын символлаштыра. Был бағананың һырғауыл (һырғай тип тә әйтәләр) тип аталыуы беззе кәрзәш халыктар донъяһына алып китә. Себерзә йәшәүсә төрки телле халыктарза «серге қуйыу» тигән йола бар. Серге – ат бәйләй торған бағана. Ул донъя терәге, йәғни Донъя ағасының символы булып тора. Борон был бейек бағанаға (һырғауылға, һырғайға) менеүзе, күккә олғашып, унда Тәңренең үзе менән күрешеп, унан бүләк алып төшөүгә тиңләгәндәр. Ошоға окшаш йола үзбәк, тажик суфыйҙарында әле лә бар. Улар йылына бер тапқыр Науруз байрамында, майзан уртаһына бейек бағана қуйып, башына яңы кейем эләр зә, бағана башына менеп, иҫке кейемдәрен яңыға алмаштырып төшәләр. Бағана башына менеүзе улар, күккә күтәрелеп, унда Алланың үзе менән осрашыу тип иҫәпләйзәр. Ошондай ук Донъя ағасына менеү йолаһы боронғо һиндтарза ла булған. Быны улар Алланың үткән юлынан үтеү тип аңлатқандар. Ошоға окшаш йолалар донъялағы башка күп кенә халыктарза әле лә бар. Шуға күрә башкорттарзың һабантуйза һырғауыл башына менеп бүләк алып төшөүзәрен, күктәге Тәңреләре янына менеп, унан фатиха алып, яңырып төшөү тип аңларға була.

Шулай итеп, һабантуйза йола буйынса үтәлгән һәр тамашаның тәрән йөкмәткеһе бар. Улар боронғо замандарза ниндәй зә булһа мәғәнә менән башкарылған. Был боронғо байрамыбыззың төп мәғәнәһе донъялар имен, тәртипле торһон, тигән изге теләктәргә қайтып қала. Тик вақыт үтеү менән, уларзың тәүге мәғәнәләре онотолоп бөткән, һәм без бөгөн һабантуйзы күңел асыу байрамы буларак қына қабул итәбез. Шулай за ул халқыбыззың бик борондан килгән төп байрамы булып тора. Уны боронғо ата-бабаларыбыз булған сак, сармат, аландар,

һундар за байрам иткән. Без, башкорттар, уларзың тура-нан-тура вариштары буларак, был традицияны бөгөн дә дауам итәбез.

1. Тексты ентекләп өйрәнегез. Унда автор һабантуйза үткәрелгән ниндәй тамашалар тураһында һөйләй?
2. Текста һабантуйзың тарихына бәйлә ниндәй мәғлүмәттәр килтерелә?
3. Һабантуйға окшаш байрамдар ниндәй халыктарза бар?
4. Һезең якта һабантуйзар нисек үтә? Үзегез катнашкан һабантуй тураһында һөйләгез.
5. Нимә ул сират күперә? Ололарзан һорап, шул турала белешмә төзөгөз.
6. Текста ниндәй халыктар телгә алына? Улар тураһында белгәндәрегезе һөйләгез.
7. Тайфур Сәғитовтың «Һабантуй» романы менән танышығыз.
8. Һабантуйға арналған ниндәй шиғырзар беләһегез?

«Тезмә кушма һөйләм» темаһы буйынса эштәр һәм һораузар

1. Тезмә кушма һөйләмдәрзең төп билдәһе.
2. Тезмә кушма һөйләм әсендәге ябай һөйләмдәр араһында ниндәй мәғәнәлә бәйләнештәр була ала?
3. Тезмә кушма һөйләм әсендәге һөйләмдәр бер-береһенә нисек теркәләләр?
4. Тезмә кушма һөйләм тураһында кағизә сығарығыз.

62-се күнегеү. Бөйөк татар шағиры Ғабдулла Тукайзың шиғырын укығыз.

ТЫУҒАН АУЫЛ

Тау башына һалынғандыр безең ауыл,
Бер шишмә бар, якын безең ауылға ул;
Ауылыбыззың йәмен, һыуы тәмен беләм,
Шуға күрә һөйәм йәнем, тәнем менән.

Иштән сыкмай бында минең күргәндәрем,
Шатлык менән уйнап үткән ғүмер һөргәндәрем;
Ағай менән бергәләшеп кара ерзе
Һука менән йыртып-йыртып йөрөгәндәрем.

Был донъяла, бөлки, күп эштәр күрермен,
Билдәһеззәр – кайза ташлар был тәкдирем;
Кайза барһам, кайза торһам, нишләһәм дә,
Хәтеремдә мәңге калыр тыуған ерем.

1. Беренсе строфанан тезмә кушма һөйләмдә табығыз.
2. *Ғүмер һәргәндәрәм, һука, тәкдир* һүззәренең мәғәнәһен аңлатығыз.

Эйәртеүле кушма һөйләм

Эйәртеүле кушма һөйләм баш һөйләмдән һәм эйәрсән һөйләмдәрзән тора.

Тезмә кушма һөйләм рус телендәге сложносочинённое предложение исемендәге һөйләмдән әллә ни айырылмай тигәйнек.

Ләкин эйәртеүле кушма һөйләм был ике телдә бер-беренән нык кына айырыла. Рус телендә баш һөйләм (главное предложение) менән эйәрсән һөйләмдең (придаточное предложение) сиктәре асык кына күренеп тора.

Сөнки эйәртеүле кушма һөйләмдә теркәүес һүззәң (союзное слово) булыу – мотлак, ә уға карап, эйәрсән һөйләмдә лә табып була.

Ә башкорт телендә эйәрсән һөйләм күпселек осракта баш һөйләмгә кылым формалары, килеш ялгаузары, бәйләүестәр менән бәйләнә. Теркәүес һүззәре булған эйәртеүле кушма һөйләмдәр башкорт телендә лә бар.

Миһалдарзы сағыштырығыз:

1. Теркәүес һүззәре булған эйәртеүле кушма һөйләмдәр:
Кем эшләмәй, шул ашамай. Кем дә кем еңә, шуға буләк бирелә. Касан эшең бөтә, шунда кайтырһың.

Күренеп тора: был һөйләмдәр телмәрзә йыш осрамай.

2. Эйәрсән һөйләм баш һөйләмгә кылым, килеш формалары менән бәйләнә.

Хәзерге һабантуйзар, яңы сәсеу эштәре бөткәс, ошо эштәргә йомгак яһау кеүегерәк үткәрелә.

Яңы вакыт баһланганда, иске эйберзән котолоу йолаһы бар.

Иске китмәй тороп, яңы килмәй.

Берәү үлмәй (-енсә), берәү көн күрмәй.

Был байрамдарзың төп мәгәнәһе, донъялар имен торһон, тигән изге теләктәргә кайтып кала.

Һабантуйзы боронго ата-бабаларыбыз булған сармат, аландар байрам иткән.

Күренеүенсә, бындай эйәрсән һөйләмдәрҙең барыһы ла баш һөйләмдән тыныш билдәһе менән айырылмай. Тағы ла бындай эйәртеүле кушма һөйләмдәрҙе рус теленә тәржемә иткәндә, теркәүес һүзҙәр мотлак була:

Сабантуй праздновали и сарматы, и аланы, которые являлись нашими древними предками.

3. Эйәрсән һөйләмдә баш һөйләмгә бәйләүестәр зә, ярзамсы исемдәр зә бәйләп килә ала.

Тамашаларзың теүәл үтәләре халыктың именлегенә йогонто яһай, тип ышанғандар боронголлар. Был тамашаларзы, донъя яралған сакта ук, иң боронго ата-бабабыз Урал батыр башкарган. Вакыт үтеү менән, һабантуйзың мифологик нигеҙҙәре лә, сәбәптәре лә онотолған.

63-сө күнегәү. Текстты укығыз. Мәгәнәһе буйынса һөйләшегез. Ошо кескәй генә вакиғаның иллюстрацияһын яһағыз (кем нисек булдыра алған тиклем). Текстта бер эйәртеүле кушма һөйләм бар, шуны табығыз, грамматик нигеҙҙәрен билдәләгез, бәйләнеү сараһын күрһәтегез.

Еләк көсө

Шундай лакап һөйләйҙәр. Башкорт егетен дошмандары бақтыра. Бына егет бейек кая ситенә килеп етә. Тау-таш араһында үскән егет күп уйлап тормайынса һикерә һәм һуңғы мөлдә каяның алғарак сығып торған бер ташына тотоноп өлгөрә. Егет хәҙер кая өстөндөгә дошмандарына күрәнмәй, ләкин уға ла бер кайза ла китергә мөмкинлек юк. Өстә – дошмандар, түбәндә – упкын. Котолоу юлы күрәнмәй. Шул сак егеттең күзенә таштар араһына йыйылған йока ғына тупракта үсеп ултырған еләк күрәнәп кала. Һәм йәнһез таштар араһындағы ошо бөлөкәй генә тормош емеше егеткә көс өстәгәндәй була. Ул аяктарына бақырға уңайлыраҡ урын таба, тотонған ташына кулдарын алмашлап йәбешерлек мөмкинлек ала.

Һуңғы сиккә етеп арыһа ла, упкын өстөндә асылынып торорға көс таба. Һәм дошмандарының, уны үлгәнгә һанап,

кире киткэндәренән һуң, ошо еләк биргән йәшәү көсө менән үрмәләп өскә күтәрелә.

64-се күнегәү. Тексты укыгыз. Йөкмәткеһенә ярашлы һорауҙар төзөгөз. Әйәртеүле кушма һөйләмдәр юкмь? Әйәрсән һөйләмдәргә һорауҙар куйыгыз.

Андыз

Был озон һабаклы, зур япраклы, сәскәһе көнбағышка окшаған үлән йылға буйҙарындағы туғайҙарға үсә. Русса исеме – **девясил**. Дауаланыу өсөн, көз еткәс, андыздың тамырын казып алалар. Андыз тамыры дәрәс киптерелһә, уның файзалы матдәләре өс йылға тиклем һаклана.

Андыз тамырының төнәтмәһен, ашказан, эсәк юлдарында төрлө ауырыу тыузырыусы бактериялар, кылйыландар оялағанда, кулланалар. «Андыз барза, ат үлмәс», – ти халык. Аттың аш һеңдерәү ағзалары һасар эшлөгән һакта ла, безҙең ата-бабалар уға андыз тамыры төнәтмәһен әсергәндәр. Рустар, андыз туғыз ауырыуға дауа, тип иҫәпләгәндәр. Башкорттар ға, андыз – мең ауырыуға дарыу, тизәр.

Дәүләт Мәһәзиев

НАУРУЗ БАЙРАМЫ

Науруз – ауыл хужалығы әшсәндәренең байрамы. Ул кешенең тәбиғәт менән мөнәсәбәте һигезендә барлыкка килгән. Науруз көн менән төндөң язғы тигезләшәү мәлендә – 21 мартта үткәрелә. Тимәк, ул Ерҙең йыллык хәрәкәте менән бөйләнгән. Көнсығыш календары буйынса, был көн – йыл башы. Науруз тигән һүз үзе лә «яңы көн» тигәнде аңлата. Халык яңы көндө билдәләп, язғы эштәргә тотона. Тимәк, Науруз – Яңы йыл, Яз һәм хезмәт байрамы ул.

Науруз – бик борондан килгән байрам. Уның тураһында тәүге мәғлүмәттәр Иранда безҙең эраға тиклемге 560–330-сы йылдарғағы язмаларға һакланған. Көнсығыштың бөйөк ғалимдары Әбү Рәйхан Бируни (973–1048), Ғүмәр Хәйәм (1054–1131) әсәрҙәрендә Науруз тураһында тулы мәғлүмәттәр бар.

Көнсыгышта, шулай ук Европаның кайһы бер илдәрендә Наурузды әле лә байрам итәләр, XX быуатка тиклем ул Рәсәйзә лә мосолман халыктарының оло байрамы һаналған.

Науруз байрамын уйын-көлкә менән, бүләктәр бирешеп үткәрә торған булғандар. Был көндә кис, ғәзәттә, өлкәндәр бала-сағаға, үсмерзәргә риүәйәттәр, әкиәттәр һөйләгән, кобайыр, бәйет әйткән. Тимәк, байрамдың йәш быуынға халык традицияларын, ата-бабалар тарихын күндерәүзә, уларзә ватансылык тойғоһо тәрбиәләүзә әһәмиәте зур булған.

1. Науруз байрамы тураһында һөйләгез. Әле ул беззә ни өсөн байрам ителмәй? Әңгәмәләшегез.
2. Түбәнерәк кластарзә өйрәнгән байрамдарзә иҫегезгә төшөрөгөз, улар араһындағы окшаш һәм айырмалы яктарзә билдәләгез.
3. Байрамдарға арналған әзәби әсәрзәрзә табығыз.

Хәтер һандығына...

Көс һабантуйза беленер, эш өмәлә беленер.

Һау кешегә көн дә байрам.

Дәртле күззә йоко баһмаһ.

Йырзан ир йәшәрмәһә лә, күңел йәшәрер.

Көсөң барында көрәшеп кал, егәрәң барза ярышып кал.

Йыр – йөрәккә ял.

Йыр йырмамай күңел баһылмай.

Туй – йыйын, һый за уйын.

Ил йолаһына хан да буйһона.

УРАЛЫМДА ҮСКӘН, АЙ, КУРАЙЫМ...

Мәүлит Ямалетдинов

МИРАС

Калдырмаған ата-бабаларым
Инселәгән алтын таузары;
Әммә калған безгә комарткыға
Быуаттарзай озон йырзары.

Тыуа торған быуындарға атап
Ғалдырмаған затлы һарайзар;
Калдырғандар ләкин мирас итеп,
Йыр-моңдарын сәсер курайзар.

Белгән улар кулға йоға торған
Донъя малы айлык икәнен,
Күңелдәргә йоғор ихлас моңдоң
Баһаны юк байлык икәнен.

1. Шиғырҙы тасуири укығыз.
2. Әсәрҙә ата-бабаларҙан калған мираска ниндәй баһа бирелә? Ни өсөн шағир рухи мирасты алтын таузарынан да, затлы һарайзарҙан да өстөн күрә? Һеҙ нисек уйлайһығыз?
3. «Донъя малы – дуңғыз каны» тигән мәкәл бар. Мәкәлдең мәғәнәһен үзегеҙсә аңлатығыз. Шуларға раҫлау менән һеҙ ризамы?
4. «Байлык – бер айлык» тигән темаға фекер алышығыз.
5. Шиғырҙы ятлағыз.

65-се күнегеү. Тарихи-документаль текстты укығыз. Йөкмәткеһе буйынса һорауҙар төзөгөз. Эһәртеүле кушма һөйләмдәрҙе табығыз,

уларзың грамматик нигезен билдөлөгез. Эйәрсән һөйләмдәрҙән ниндәй һорауға яуап биреүен асыҡлағыҙ.

1790–1792 йылдарҙа башкорт һыбайлы ғәскәре, Рәсәй кораллы көстәре составында илдең көнбайыш сиктәрен һаҡлап, дозорҙа йөрөнө.

1790 йылдың көзө башланған саҡта, башкорт атлыларының беренсе полкынан өсөнсө йөзө (сотня) Ревель кәлғәһенән (хәзерге Таллин калаһы) Рогервикка юл алды. Рогервикка етәрәк сотник Күсәрбай Аҡсолтанов: «Һай, егеттәр! Эйзә йырлап ебәрегеҙ!» – тип бойорок бирҙе. Кәлғәһең зур қап-калары асылды – бында дозорҙа йөрөгән башкорт казактарын ишетеп яҡшы беләләр. Һыбайлылар Рогервик урамдарына йыр менән килеп инделәр.

Тап ошо ваҡытта Салауат, таш карьерында эшен тамамлап, атаһы Юлай эшләгән ат азбарына карай атлай ине. Төүзә Салауат, башкорт йыры ныҡ һағыныуҙан қолағыма ғына ишетеләләр, тип уйлағайны. Ләкин йыр ысынлап яңғырай, көсәйгәндән-көсәйә, башкорт һүзәре асыҡтан-асыҡ ишетелә, көйө лә таныш.

Башкорт ғәскәре кәлғәгә килеп ингәнде күргән Салауат ат азбарына йүгерә-атлай килеп етте лә был шатлыҡлы хәбәрҙе атаһына ла еткерҙе.

Кәлғә коменданты полковник Эҡбаум башкорт сотнигы Күсәрбайға: «Каторжандар араһында һезҙең яҡташтарығыҙ за бар. Осрашып сәләмдәр еткерергә, һөйләшеп күрешергә теләһегеҙ, мин каршы түгел», – тип өндәште. Полковник Эҡбаум, бынан ун һигеҙ йыл элек юлбаһарҙар һөжүм иткәндә, Юлай Азналин қотқарған офицерҙарзың береһе ине. Уңайы тура қилгән һайын, шуға ла башкорттарға ниндәй зә булһа яҡшылыҡ эшләргә тырыша ул.

Һәм шул уҡ кистә башкорт казактары инде ун биш йыл буйы тыуған яктарҙан хәбәр алмаған, башкорт һөйләшеүен, йырын ишетмәгән, һары һағышқа батқан башкорт каторжандары менән осрашалар. Һорауҙар... һорауҙар, күңел тулыуҙар, йөш қатыш шатланыуҙар, қурай моңо...

Башкорт атлы казактары, үзәре дозор хезмәтен башқарған ваҡытта, бындай осрашыуҙарзы йөш үткәрҙеләр. Һәм уларзың һәр береһендә Салауат менән уның атаһы Юлай, Көнзөфөр Усаев қатнашты.

(Ғ. Вәлиуллин буйынса)

66-сы күнегеу. Айырыу билдәһе булған һүззәрзе дәрәс укығыз.

Тәьмин, тәьсир, мәсьәлә, Мөьминә, маьмай, әьем.

67-се күнегеу. Килеш исемдәрен һәм һораузарын язығыз.

68-се күнегеу. Шиғырзы тасуири укығыз. Уға ниндәй исем бирерһегез? Шиғырза дүрт һөйләм, бөтәһе лә кушма һөйләм. Уларзың төрөн билдәләгез. Тәүге ике юлды рус теленә тәржемә итегез.

Ғызарып кояш калкканды
Һайрап каршылай коштарың.
Тонйорап кояш батканды
Һайрап озата коштарың.
Һине данлай йырзарым,
Һине мактай йырзарым.
Һин бит миңең төйәгем,
Һине һөйә йөрәгем.

(С. Юлаев)

Шәйехзада Бабич

ЖУРАЙКАЙҒА

Һыззырт, журай, үткән кайғыларзы,
Өззөрт, журай, йөрәккәй кылдарын,
Һиззөрт, журай, кайнар тойғоларзы,
Һөйзөрт, һөйләп башкорт моңдарын.
Һөйлә һакмар, Яйык, Ашказарзы,
Һөйлә йәмле Урал буйзарын;
Һөйлә ожмах кеүек сәхрәләрзе,
Йәйелеп яткан йылкы, куйзарын.
Һөйлә, йәйләүзәрзә йәйзе йәйләп,
Ғырзан кырға күсеп куныузы;
Һөйлә, кашмау кейеп, селтәр бәйләп,
Ғырза йырлап йөрөгән һылыузы...
Һөйлә, тарихыңдан, яузарыңдан,
Һөйлә канлы башкорт болаһын;
Һөйлә олатайзар хәлдәренән
Йөрөш, торош, заңын, йолаһын...
Быуын-быуын ғүмер Башкортостан
Һуғарылды кара кан менән;

Сықтык кара көстөн канды эскөн,
 Ыуғарылһын инде йәм менән!
 Яугир ирзәребез нисә заман
 Ак тирмәлә кылыс кайраны;
 Шалтыр-шолтор сыңлап һауыт-һайман,
 Өстөбөззә һөңгө яйнаны.
 Нисә заман, бахыр курайкайым,
 Ғазраилдың йырын йырланың;
 Күпме кыйын күрөп, күпме вайым,
 Үкһеп-үкһеп өзөлөп иланың.
 Килде заман, инде шатлан, курай,
 Йәмле тауышың илгә яңраһын!
 Ҡыуанып китһен урман, сәхрә, туғай,
 Буз турғайзар ҡыуанып һайраһын!
 Уйна, курай, күктән йәм шаулаһын,
 Нур яйнаһын баштар өстөндө!
 Йәм яқтыһы юйһын ҡан шөүләһен,
 Гөлдәр үсһен таштар өстөндө!
 Күкрәтеп, геүләп, һайрап, өзләп,
 Килде, курай, уйнар мизгелең,
 Яқты уйзар һалып, дәртен ҡузғап,
 Күккә ашыр йөрәктәр һизгерен!

1. Шиғырҙы тасуири укығыз.
2. Шағир курайзың халык тарихында уйнаған ролен нисек баһалай?
3. Ш. Бабичтың үзегезгә билдәлә булған әсәрҙәрен иҫегезгә төшөрөгөз, уларҙы берләштерегүсә төп мотивты табығыз.

Ҡәзим Аралбай

МӘШҠҮР ҠУРАЙСЫ

1991 йылда музыка һөйөүселәр һәм республика йәмғәтселеге, 20-се йылдар урталарында Мәскәү, Париж, Стокгольм сәхнәләрендә сығыш яһап, донъяны таң калдырған оҫта курайсы Йомабай Иҫәнбаевтың тыууына 100 йыл тулуы тантанаһын киң билдәләне.

Иҫәнбаев Йомабай Мотигулла улы Хәйбулла районы Үрге Смак ауылында тыуған. Йәштән үк йыр яратқан. Байзарға ялсылыкта көтөү көткөндә, курайға уйнарға өйрәнә. Ун ете йәшендә инде ул башҡорт халык моңдарынан йөзгән ашыу

көйзө курайза иркен уйнай белгән. Озон буйлы, киң күкрәкле, төскә һылыу егет һабантуйзарза, тирә-якта үткәрелгән йыйындарза, байрамдарза тәжрибәле курайсылар менән ярыша башлай.

1925 йылдың июнь айында Йомабай Иҫәнбаевты, Парижда асыласак Бөтә донъя декоратив сәнғәт күргәзмәһенә ебәреү өсөн, Өфөгә сақырып алалар. Бер нисә көндән ул илебеззең төрлө яктарынан йыйылған халык таланттары менән бергә Мәскәүзә була. Парижда буласак концерттар программаһы Мәскәү тамашасыларына ике тапкыр күрһәтелә. Милли республикаларҙан килгән артистарзың, бигерәк тә курайсы Йомабай Иҫәнбаевтың, сығышы юғары баһа ала. Был концерттарза ул «Урал», «Буранбай» һәм «Перовский» көйзәрен башкара.

Францияның баш калаһындағы тәүге концерт 1925 йылдың 20 июлендә була. Совет артистары бөтәһе 11 концерт бирә. Париж тамашасылары һәм музыка белгестәре курайзы бик окшата, уның менән нык кызыкһына. Концерт ваҡыттарында, башка музыка коралдарына бер генә номер бирелһе, курайға ике номер бирелә. Курайсыны оҙак алкышлап, һәр ваҡыт бер нисә тапкыр сығарып уйнатқандар. Бер ваҡыт бер француз, сәхнәгә күтәрелеп, курайзың эсендә ниндәй тылсым барлығын белеү өсөн, яктыға үтә карап, уны тикшерә икән. Шул урында Йомабай, Уралдан тамыры менән йолкоп алып килгән такыя башлы курайзы тамашасылар алдында ук бәкеһе менән тиз генә кыркып алып, биш тишек яһап, «Байык» көйөн уйнап та ебәрә. Шул сак сәхнәгә бер гүзәл ханым сыға ла, кулындағы алтын балдағын Йомабай ағайзың бармағына кейзереп, уның кулын кыса.

Башкорт курайсыһы Йомабай Иҫәнбаев менән казактың ошта йырсыһы һәм думбырасыһы Әмре Ҡашаубаевты Сорбонналағы фонограмма кабинеты мәдире профессор Перно, үзенә кунакка сақырып, уларзың көйзәрен фонограф тасмаһына язып ала. Фонографка язылғанда, Йомабай Иҫәнбаев «Буранбай», «Урал», «Ҡара юрға» һәм «Байык» көйзәрен уйнаған.

Париж күргәзмәһендә башкарған көйзәре өсөн арзаклы курайсы киммәтле әйберзәр һәм дипломдар менән бүләкләнә.

Өфөгә кайтқас, Йомабай Иҫәнбаевты Башкорт күсмә драма театрына курайсы-артист итеп эшкә алалар, бер-ике йыл эсендә ул Башкортостандың бөтә кантондарын йөрөп сыға, сәхнәлә куйылған «Салауат батыр», «Ашқазар»,

«Карагол», «Ыңыйкай менән Юлдыкай», «Шәүрәкәй» пьесаларында курайсы ролдәрен башкара.

Был осорза Башкорт драма театрында өс курайсы – Гиниәт Ушанов, Хәмит Әхмәтов һәм Йомабай Иҫәнбаев эшләй. Һәр ерзә спектакль алдынан, өс курай менән сығыш яһап, улар халыктың иң яраткан моңдарын уйнай. Бер аззан был курайсылар трионы, Мәскәүгә барып, Ҷур театр сәхнәнәндә лә сығыш яһап кайта.

1927 йылдың йәйендә Германияның Майндағы Франкфурт калаһында үткәрелгән Бетә донъя музыка күргәзмәненә лә Башкортостандың данлыклы курайсыһы Йомабай Иҫәнбаев ебәрелә. Ул бында «Урал», «Буранбай», «Сәлимәкәй» һәм «Сыңрау торна» көйзәрен уйнай. Курайсыны тамашасылар, көслә алкышлап, тағы ла өс тапкыр сакырып сығара. Сәхнәнән йәнә башкорт моңдары «Ак мәсет», «Байык», «Кара юрға» яңғырай.

Германияның Европа концерттары бүлегә хезмәткәрә Лебидондың сакырыуы буйынса бер төркөм совет артистары Берлинға килә һәм унда биш концерт бирә. Артабан гастролдәр Германияның Гамбург, Росток, Шверин, Ганновер һәм башка калаларында, унан инде Швецияның Стокгольм, Гётеборг, Вестерос, Венерсборг һәм башка 22 калаһында үтә. Бетәһә 27 концерт бирелә. Биш айға һузылған был оло сәфәрәндә, Европа калаларында ойошторолған 54 концертта катнашып, Йомабай Иҫәнбаев тарафынан 55 боронғо башкорт көйә уйнала.

Был концерттарза даны донъяға таралған йырсы Ирма Јунзем да катнаша. Ул «Курай» һәм «Абдрахман» тигән башкорт халык йырзанын башкорт һәм рус телдәрәндә башкара. Курайза уға Йомабай Иҫәнбаев кушылып уйнай. Јунзем был йырзарзың һүззәрен Йомабайзан язып ала, көйзәрен дә унан өйрәнә. Был йырзарзы башкарғанда, ул сәхнәгә һәр вақыт башкорт катын-кыззаны кейемәндә сыға.

Даны бөтә донъяға таралған мәшһүр курайсы Йомабай Иҫәнбаев 1929 йылда, тыуған яктарына кайтып, бер төркөм ауыл ярлылары менән яңы ауылға ойошоп, колхоз төзөшә. Уны, донъя күргән, алдыңғы карашлы кешенә, колхоздың рәйесе итеп һайлайзар. Ләкин 1940 йылда, наһакка гәйепләнәп, Йомабай Иҫәнбаев кулга алына. Уның иң һуңғы хәбәрә 1941 йылда Ульяновск калаһынан фронтка китеп барыуы тураһында язған хаты була.

Йомабай Иҫәнбаев менән Гиниёт Ушановтарҙан һуңғы быуын курайсылар – Хәмит Әхмәтов, Ғалистан Шәмсетдинов, Рәхмәт Бүләкәнов менән Мөхәммәт Рәхмәтуллин, Ғата Сөләймәнов менән Заһир Исмәғилев, Кәрим Дияров менән Ишмулла Дилмөхәмәтовтар – Башкортостандың данлыҡлы курайсыларына әүерелде.

Тылсымлы курай моңон Болгария һәм Һиндостанда, Япония һәм Финляндияла, Афғанстан һәм Иранда ла, Африка менән Америка илдәрәндә лә аңғыратып, атаклы курайсылар Ғата Сөләймәнов менән Ишмулла Дилмөхәмәтовтар халкыбыҙың милли сәнғәтен яңы баҫҡыска күтәрҙе.

Башкортостандың Мәҙәниәт министрлығы ҡарары менән 1978 йылдан тумыҙ, курай һәм өзлөү оҫталығы буйынса республика бәйгәһендә еңүселәргә Йомабай Иҫәнбаев исемендәге приз булдырылды. Был приз лауреаттары араһында исеңдәре киң билдәле булған Юлай Ғәйнәтдинов, Азат Айытҡолов, Сәйфулла Дилмөхәмәтов, Мөхәмәт Түләбаев, Ишморат Илбәков, Роберт Юлдашев, Рәсул Ҡарабулатов кеүек курайсылар бар.

1988 йылдан башлап, йәйҙең иң матур көндәрәндә мәшһүр курайсының тыуған яғында – «Матрай» совхозы ерендә һәм Хәйбулла районының үзгә Аҡъярҙа – Йомабай Иҫәнбаев көндәре үткәрелә.

1. Тексты укып, йөкмәткәһен һөйләгез. Йомабай Иҫәнбаевтың биографияһына ҡағылышлы мәғлүмәттәрҙе иҫегеҙгә ҡалдырығыҙ.
2. Йомабай Иҫәнбаев башкарган көйҙәрҙең исеңдәрәһен язып алығыҙ. Был йырҙарҙы ишеткәһегеҙ бармы? Уларҙың язмаларын табып тыңлағыҙ.
3. Йомабай Иҫәнбаев булған илдәрҙең, ҡалаларҙың исеңдәрәһен ҡартанан табығыҙ. Был илдәр һәм ҡалалар тураһында белгәндәрәһегеҙ һөйләгез.
4. Йомабай Иҫәнбаев традицияларын дауам иттерәүсә күренекле курайсыларҙың исеңдәрәһен язып алығыҙ. Улар тураһында материалдар йыйып, «Башкорт курайы» альбомына теркәгез.
5. Һеҙҙең курай уйнарға өйрәнгәһегеҙ ҡиләме? Мөмкинлек табып, быны эшләп ҡарағыҙ.
6. Берәй билдәле курайсы менән оҫрашыу ойоштороғоҙ.

РӘШИТ СОЛТАНГӘРӘЕВ

(1935–2000)

Күренекле прозаик Рәшит Гимран улы Солтангәрәев 1935 йылдың 25 декабрендә Көйөргәзе районы Таймаç ауылында тыуған. Егерменән артык китап авторы. «Без йөшөгән ер» романы, «Йылы ямғыр», «Тау», «Осто бөркөт» һ. б. повестары, хикәйәләре киң билдәле.

Башкортостандың Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты.

ИШМУЛЛА КУРАЙСЫ

Һүззе бер хәбәрҙән башлағы килә: башкорт әҙбиәтенең ике вәкиле – шағирҙар Муса Ғәли менән Фәүзиә Рәхимғолова – Франция буйлап сәйәхәттә йөрөп кайттылар. Ҙайтҡас, улар Парижда ишеткән бына ошо хәбәрҙе һөйләнеләр: Сена йылғаһы аша үткәндә, экскурсанттарҙы озатып йөрөүсе гид 1814 йылда башкорт ғәскәрҙәре торған урынды күрһәткән.

Франция – зур ил, Париж – зур кала. Рәсәй ғәскәрҙәренең, Наполеон армияһын кыйратып, Парижға барып инеүенә лә күп ваҡыт үтөп киткән. Билдәле, Тыуған иленең азатлығы өсөн көрәшкән рус армияһы составында башкорттар күп булған, улар һаҡында күпме ваҡыт үткәндән һуң да, шундай иҫтәлектәрҙең һаҡланыуы – атай-олатайҙарҙың йылдар юя алмаҫлык эҙ калдырып китеүе киләсәк быуын кешеләре өсөн кыуаныҫлы.

Башкорттар Парижға ук-һазақ, кылыс кына түгел, Урал курайын да алып килгәндәр. Уларҙың, курай уйнап, француздарҙы таң калдырыуы, ә тегеләрҙең, курайҙың ябай үлән генә икәнөнә ышанмайынса, уны ярып карауҙары һаҡында ла хикәйәттәр бар. Веймарҙа бер ғәскәр башлығының бөйөк немец шағиры Гётеға ук-һазақ һәм курай бүләк итеп калдырыуы һаҡында документ та һаҡланған. Йәғни үзҙәренең төп вазифаһы менән һуғышһы булған һаҡтарҙа ла башкорттар сәнғәттең көсөн инкар итмәгәндәр, ә, киреһенсә, шуны файҙаланғандар.

Әйткәндәй, курайһы башкорттоң Парижға ғына түгел, бөтә Европаға сәйәхәте бер бының менән генә калманы. 1925 йыл. Париж. Бында Бетә донъя декоратив сәнғәт күргәзмәһе бара.

Күргәзмәлә катнашыусыларға курай моңон ишеттереү өсөн, Матрай районының (хәзерге Хәйбулла) Үрге Смак ауылы башкорто Йомабай Иҫәнбаев килгән.

Ят курай, ят моң үз гүмерендә бындай инструментты тәү күргән кешеләрҙе хайран калдыра. Хатта залда ултырған бер катын, рәхмәт билдәһе итеп, курайсыға алтын балдағын һалып бирә. Гәзит биттәрәндә Йомабайға мактау һүззәре яуа.

Йомабай Иҫәнбаев, илдәр гизеп ауылына кайтҡас, бөтә күргән-ишеткәндәрен дуһы, курайсы Ишкәлегә һөйләй. Ишкәле – Смактан алыҫ түгел Иҫке Якуп ауылыныкы... Ул да, Йомабай кеүек, тирә-якта дан тоткан курайсы. Улар шулай донъя хәлдәре тураһында ла, үткәне, алдағыһы хаҡында ла гәпләшә. Тик шуныһы бар, был мәлдә уларҙың береһе лә, берәй заман Ишкәленең улы тыуыр за, ата-бабалары кеүек атаклы курайсы булып, Парижға барып йөрөр, тип баштарына ла килтермәгәндәр. Улдары тыуһа, курайсы булырына, бәлки, шикләnmәгәндәрҙер, атаһынан күргән ук юнған, алма ағасынан алыҫ төшмәй, тизер, ә бына Парижға барып, ата-бабалары йөрөгән ерҙәрҙә йөрөп, халыҡты таң калдырып кайтырына, бәлки, хыялдары етмәгәндәр.

Уйламаһалар уйламағандарҙыр, әммә шулай килеп сықты. 1972 йылда Иҫке Якуп ауылы егете, Башкортостандың атказанған артисы, мәшһүр курайсы һәм йырсы Ишмулла Дилмөхәмәтов Париждың һигез мең кеше һыйзырышлы һарайында курай моңон яңғырата ине. Ул бында Башкортостандан бер үҙе генә түгел, оҫта бейеүсе, Башкортостандың атказанған артисткаһы Рәшизә Туйсина менән килде.

Ул сақта Париж калаһында СССР халыҡтары сәнғәтенең байрамы булды. Был байрамда бөтә союздаш республикалар, Башкорт һәм Якут автономиялы республикалары, Коряк милли округының таланттары катнашты. Шундай зур сәхнәгә сығыу, әлбиттә, Ишмулла Дилмөхәмәтов менән Рәшизә Туйсинаның ғына түгел, ә, бәлки, башкорт милли сәнғәтенең дә оло казанышы ине.

Ошо байрамда катнашкан якташтарыбыҙдың һүззәренә карағанда, концертты карарға тип, Парижға, Франция кешеләре генә түгел, самолётка ултырып, махсус рәуештә Италиянан, Канаданан, хатта ер сиге Япониянан да килеп сыҡкандар.

Париждағы Спорт һарайының зур сәхнәһе... Проекторҙың көслә нурҙары ғына сәхнәгә бер һыҙат яктылык бирә.

Шул яктылыкта башына кама бүрек, өстөнә ак елән кейгән,
кулына курай тоткан кеше күренә. Ул йырлай-йырлай килә:

*Ай Уралым, Уралым,
Күгәрәп яткан Уралым!
Нурга сумган түбәһе,
Күркә ашкан Уралым!..*

Салауат Юлаев шиғырына үзе сығарған көйзә Ишмулла үзе үк йырлап та күрһәтә.

Йыр курайға күсә. Залда мөһабәт «Урал» көйө яңғырай. Шунан курай бейеү көйөн һыззырта. Бына, күл камышындай талғын ғына бөгөлөп-һығылып, бейеүсә лә килеп сыға. Орта бейеүсә Рәшизә Туйсина Париж сәхнәһендә «Заһизә» бейеүен башкара, һигеҙ мең кеше, тып-тын калып, уға карап ултыра.

Моң туктала. Бейеүсә башкорт катындарына ғына хас эзәплелек менән баш эйә. Кешеләр залды күтәрәп сыккандай итеп геүләшә башлай.

Телевидение аша сығыш яһағанда ла, миллиондарса кешеләр уларзың сәнғәтенә карап һокландылар. Париждың «Комба» гәзите шулай тип яззы: «Рәшизә Туйсина башкарыуында «Заһизә» бейеүенең бик тә нәфис икәнлеген әйтергә кәрәк. Уның тәңкә, балдактар менән бизәлгән кулдары үзе бер моң төслә. Бейеүсегә курай-флейта аккомпанировать итә. Артист Ишмулла Дилмөхәмәтов флейтала бик матур уйнай һәм шул ук вакытта бик һокландырғыс тауыш менән йырлай». Әлбиттә, француз гәзитенең репортёры Уралда үскән такыя башлы курайзы белмәгән һәм шуға ла уны курай-флейта тип атағандыр, шулай ук донъяла өzlәү тигән сәнғәттең барлығын да ишетмәгәндер – уны йыр тип атаған. Хәйер, эш ундамы ни! Иң мөһиме – башкорт сәнғәтен кабул иткәндер, яраткандар. Ысын сәнғәт ил һәм тел сиктәрен белмәй.

Ишмулла Дилмөхәмәтовтың Парижға һиндәй курай алып барыуын һорағайнык, ул ошоларзы һөйләнә:

– Курай бөгә ерзә лә үсмәй. Төрлө ерзә үскән курай за төрлөсә була. Һакмар буйында Әбеш ауылынан алыс түгел (Хәйбулла районы) «Айыу козок» тигән бер урын бар. Шул ерзең курайы шәп. Үзе төз, йыуан һәм озон үсә. Тауышы ла шәп, үзе түзем. Түзем, тип шуға әйтәм, нәзек курайға минең тын һыймай, бик биреләп, ғәйһәрләнәп уйнаған сакта, остары кителәп, ярылып жуя. Уйнағанда бит, донъяңды онотоп ебәрәһең. Париж концерттарының берәһендә хатта ошо

«Айыу козок» курайы ла сатнап сыкты. Курай сатнаһа, тауышы бозола.

Курай ярғансы уйнар өсөн, киң күкрәк кенә түгел, зур күңел дә кәрәктер, әлбиттә. Был сифаттарзың бөтәһен дә ул тыуған төбәктә, оҫта йырсыларзан, курайсыларзан, атаһы Ишкәленән алғандыр. Ун дүрт йәшлек Ишмулла далала йылкы көтөп йөрөгәндә, атаһы Ишкәле ағай, кулына корал тотоп, камауза калған Ленинград һағында тора ине. Атыштар тынған арала, бер йорттоң балконына сығып, коралдаштарына курай уйнап ишеттергән мәлдә лә ул, әлбиттә, миңең улым да, берәй вақыт ошо калаға килеп, курай һыҙырытып йөрөр, тимәгәндер.

Тормошта шулай хикәйәткә окшаш хәлдәр зә булғылай. Ошо көндәрзән һуң тап сирек быуат үткәс, 1969 йылдың октябрендә, Башкорт мәзәниәте көндөрөндә Ишкәле карттың ике улы – профессиональ артист Ишмулла менән тракторсы Сәйфулла Ленинградка килделәр. Улар аталары йөрөгән ерзәрзә булдылар, атаһының каны тамып калған урамдарзы үттеләр. Кронштадт моряктары алдында сығыш яһанылар. Ә Киров (әлекке Путилов) заводының бер цехындағы кызыл мөйөштә барған концертта миңә лә булырға тура килгәйне. Шул сак завод эшселәрөнең курайзы ла кайһылай ихлас тыңлаузарына, кайһылай яратып, кызыкһынып кабул итеүзәрөнә шаһит булдым.

Ишмулла Дилмөхәмәтовтың курайын Башкортостанда, Мәскәүзә, Санкт-Петербургта, Кишинёвта ғына түгел, бәлки, Пакистан менән Афғанстанда ла, Япония менән Польшала ла, башка илдәрзә лә хәтерләйзәрзәр.

Ишмулланың бар булмышы менән үз сәнғәтенә бирелгән булыуын, тик шуның менән йәшәгәнлеген әйтмәй булмай. Артистың «Уралым – миңең төйөгем» тигән импровизацияһын кем генә яратып тыңламайзыр. Бында йыр за, курай за, өсләү зә, һамаклау за бар. Йырзы тыңлағанда, сикһез дала, күгәрөп яткан таузар за, кара болот баҫкан күк тә, сыуак көндәр зә күз алдына килә. Йырсы, курайсы, әйтерһең, үз уйын, хәсрәтен, шатлығын, кыҫкаһы – бар күңелен тышқа сығара ла һала. Был сәнғәт Назар Нәжми әйтмешләй, тик Ишмулла Дилмөхәмәтовтыкы.

...Концерт бөткәс, Париж тамашасылары, күрәһең, башкорт йыры менән бейеүенең иҫтәлегә итеп быларзан автограф алырға киләләр. Шул вақыт артистың нисек итеп бер ниндәй

аккомпанементһыҙ йырлай алыуын һорайҙар. Ишмулла яуап урынына тота ла тағы йырлап күрһөтө. Иҫ киткес күренеш килеп сыға. Тағы ҡул сабалар.

Ҡайһы сакта Ишмулла Дилмөхәмәтовка һинен ҡурайыңдан кош һайрауы тауыштары ла, шишмә сылтырауы ла, бөркөт саңкылдауы ла, япрактар шыптырлауы ла ишетелеп калған төслө, тизәр ине. Эйе, был һүзәрҙә дөрөслөк барҙыр. Сөнки ул моңдо ла, дәрттә лә, илһам менән көзрәттә лә тыуған тупрактан, тыуған ерҙән алды. Шуға ла был сәнғәт тыуған ер ауазы булып ишетелә.

1. Тексты иғтибар менән укып, уның йөкмөткөһөн үз һүзәрөгөз менән һөйлөгөз.
2. Текста *тәңкә* һүзә бар. Башҡорттарҙа *һум* һүзә менән бер рәттән акса берәмеген белдерә. Ҡазақстанда ла акса *тенге* тип атала. Был һүзәң рус телендә лә *акса* мәғәнәһендә йөрөгөнлеген беләһегеҙме? Немецтарҙың элегерәк монеталары *талер* тип аталған. Башҡорт ҡатын-ҡыҙҙары көмөш талерҙарҙы (көмөш тәңкәләрҙе) бизәүес әйбере итеп файҙаланғандар. *Доллар һүзә* лә ошо талерҙан килеп сыҡкан, тизәр. Ошо мәсьәләләргә һөзәң ҡарашығыҙ нисек? Фекер алышығыҙ.
3. «Алма ағасынан алыс төшмәй», «Атаһынан күргән ук юнған,...» мөкәлдәренен мәғәнәләрен аңлатығыҙ. Икенсе мөкәлдәң аҙағын табып, тултырып язығыҙ.
4. Мөкәләлә ҡурай сәнғәтә үсешендәге күсәгилешлек (преемственность) тураһында һүз бара. Йомабай Иҫәнбаев тураһындағы тексты ла файҙаланып, «Ҡурай сәнғәтә – кисә һәм бөгөн» тигән темаға әңгәмә ойоштороғоҙ.
5. Ысын сәнғәт ил һәм тел сиктәрен белмәй, ти автор. Һөз быны нисек аңлайһығыҙ? Фекер алышығыҙ.
6. Ишмулла Дилмөхәмәтовтың шөхөсө, ижады тураһында мөғлүмәттәр туплап, «Ишмулла ҡурайсы» тигән белешмә төҙөп язығыҙ.
7. Ишмулла Дилмөхәмәтовтың Салауат Юлаев һүзәрөнә яҙған «Уралым» музыкаль импровизацияһын авторҙың үзә башҡарыуында фоноязманан тыңлағыҙ.

69-сы күнегеү. «Ишмулла ҡурайсы» тексынан алынған һөйләм өзөктөрөн тултырып язығыҙ. Әйәрсән һөйләмдәргә һорау ҡуйығыҙ.

1. Ҡорал көсө онотолған сактарҙа ла, 2. Ун дүрт йөшлек Ишмулла далала йылкы көтөп йөрөгөндә, 3. Ошо көндәрҙән һуң тап сирек быуат үткәс, 4. Концерт бөткәс,

Эйэрсэн хөйлэм төрзэре

Хөйлэм кичэктэре кеуек үк эйэрсэн хөйлэмдэрзэң дэ исемдэре бар. Эйэрсэн хөйлэм ниндэй хөйлэм кичэгенэң хорууна яуап бирэ, ул шул ук исемде ала. Мэсэлэн, 69-сы күнегеүзэге эйэрсэн хөйлэмдэр **касан?** хорууна, йэгни хэл хорууна, яуап бирэ. Был эйэрсэн хөйлэмдэр барыны ла хэл (вакыт) хөйлэм була.

70-се күнегеү. Эйэрсэн кичэктэр менэн эйэрсэн хөйлэмдэрзэ сагыштырығыз, окшаш хэм айырмалы яктарын билдэлэгеz.

Хөйлэм кичэктэре:

1. Кайткан көндэ ямгыр яузы.
2. Тыуған ерзэң эреме лэ хуш есле.
3. Күпте күтэргэнгэ күпте өйэлэр.
4. Эйелгэн ағаска ел теймэс.

Эйэрсэн хөйлэмдэр:

1. Без кайткан көндэ ямгыр яузы.
2. Атам-бабам тыуған ерзэң хэр ташы кэзерле.
3. Көсө еткэнгэ көсөк тэ йөбешкэн.
4. Башы эйелгэнде кылыс сапмай.

71-се күнегеү. Тексты укығыз. Ил, республика исемдэрен алфавит төртибендэ язығыз.

Стан хүзе ил мэғэнэһен аңлата икэнде һез, моғайын, беләһегезер. Бөгөн ошо хүз ингэн тиcтэнэн ашыу дүүлэт хэм республика атамаһы бар. Карағыз: Һиндостан, Пакистан, Афғанстан, Гэрэбстан, Тажикстан, Үзбэкстан, Төркмөнстан, Дағстан, Башкортостан, Татарстан, Сыуашстан, Карағалпакстан.

1. Һиндостан менэн Башкортостан хүззэрэндэ *стан* хүзе алдынан **о** хэрефе өcтэлгэн. Сэбэбе нимэлэ икэн?
2. Тэүге ике хөйлэм – эйэртеүле кушма хөйлэмдэр. Эйэрсэн хөйлэмдэр ниндэй хоруға яуап бирэлэр? Шул ике хөйлэмде телдэн рус теленэ төржемэ итегеz. Хөйлэмдэр төзөлөшөндэ ниндэй үзгэрештэр булды?

72-се күнегеү. Шиғырзы укығыз. Йөкмәткеһе буйынса һөйләшегез. Эйәрсән һөйләмдәр ниндәй һорауға яуап бирә? Уларзы баш һөйләмгә кылымдың ниндәй формаһы бөйләй?

ҺАРЫ ҺАҒЫШ. АҖ ҚЫУАНЫС

Гәлсәр шишмәмдең һыузары һайыкһа,
Гәлдәремә кара кырау каныкһа,
Сағылымда бойокһа йор курайым,
Таң алдынан зар илаһа турғайым,
Җайынымдың япрактары койолһа,
Тупрағымда тәрән яра уйылһа,
Ел һөйләһә әгәр хәүеф һақында,
Һары һағыш булыр миһең йырымда!
Ишелеп үшә туғайза үләнем,
Йәшел бәрхәткә төрөнһә биләнем,
Сал бөркөттәр төйәк итә тауымды,
Җоштар һайрап уятһалар таңымды,
Ағизелем акһа ярһып, алкынып,
Аксарлағым канат кәкһа талпынып,
Тос башактар сайкалһа киң кырымда,
АҖ кыуаныс сыңлап торор йырымда!

(А. Игебаев)

Шиғырзың исемендә ниндәй үзенсәлек күрәһегез? Һез үзегез уны һисек атар иһегез?

73-сө күнегеү. Күпсәлек киммәтле таштарзың башкортса исеһдәре лә бар. Танышығыз.

гәрәбә – яһтарь	зәңгәр якут – сапфир
гәлсәр (бәлләүер) – хрусталь	зөбәржәт – изумруд
гәүһәр – бриллиант	акык – агат
ыһйы – жемчуг	ак акык – опал
фәйрүзә – бирюза	йәшмә – яшма
якут – яхонт	мәрийән – коралл
кызыл якут – рубин	

Таштарзың башкортса исеһдәрен алфавит тәртибендә язығыз.

АЗАТ АЙЫТКОЛОВ

Моңло йырсыларзың, музыканттарзың бөтәһе лә тиерлек ауылдан сыға. Тәбиғәт эсендә тыуып үсәү үзенекен итә. Азат та гүзәл төбәктән – Йылайыр районының Юлдыбай ауылынан. 5-се кластан алып Рәми Ғарипов исемендәге интернат-мәктәптә укый. Шунда Әһәм Искужин етәкселегендә түңәрәктә курайға уйнарга өйрәнә. 1978 йылда Өфө сәнғәт училищесының курай бүлеген тамамлай һәм шунан бирле филармонияла эшләр. Төрлө концерттарға атаклы курайсы Ишмулла Дилмөхәмәтов менән бергә алты йыл дауамында сығыштар яһау уның оҫталығын үстөрөүзә зур роль уйнай. Хәзәр Азат Айытколов үзә йөш курайсыларзы тәрбиәләүзә әүзәм эшләр.

– Курай – өйзә, бөлөкәй клубта, тар даирәлә кулланылыусы камерный уйын коралы, – ти А. Айытколов. – Сөнки уның төп сифаты, бар булмышы – моң. Якындан ишетелгәндә ул кешегә бик көслә тәһсир итә. Ә зур залдарға, кыскыртып уйнарга тура килгәнлектән, моң бозола. Радио, телевидение аша яңғырағанда ла шулай. Әлекке курайсыларзан айырмалы рәүештә, без, хәзәреләр, баянға, кумызға, думбыраға, хатта синтезаторға ла кушылып уйнайбыз. Был курайзың яңы яңғырашқа, бығаса күрелмәгән киң мөмкинлектәргә әйә булыуы тураһында һөйләр.

1. Күренекле курайсы Азат Айытколовтың шөһесенә, ижадына қағылышлы мәғлүмәттәр менән танышығыз. Фоноязмаларын табып, уның башкарыуында башкорт көйзәрән тыңлағыз.
2. «Моңло йырсыларзың, музыканттарзың бөтәһе лә тиерлек ауылдан сыға», – тип әйтелә текста. Һез бының менән килешәһегезме? Фекер алышығыз.
3. А. Айытколовтың курай сәнғәте тураһындағы фекерзәрәнә баһа бирегез.

74-се күнегәү. Текст уқығыз. Бизәнеү әйберзәрәнәң һүрәтән эшләгез.

Башкорт катын-кызларының бизәнеү әйберзәрә күп һәм төрлө-төрлө булған. Йөзөк, балдак, беләзек бармактарға, беләккә кейзәрелгән, муйынсақ, алка, сулпы, елкәлек муйынға, колакка, сәскә тағылған.

Бизәүестәрзә, нигеззә, көмөштән яһағандар, ә кайһы бер оҫталар уларзы алтындан да сүкей алғандар. Фирүзә, ақык таштары йөзөк, алка каштары итеп куйырлык оҫталар

булган. Кавказ, Урта Азиянан саузагәрзәр алып килгән биззәүестәрзә лә башкорт кыззары һәм катындары шулай ук бик яратып таккандар.

Биззәүестәр араһында алкаларзың урыны айырым: улар матурлык символы ғына түгел. Алка катын-кыззы яуыз көстәрзән, яман күззән дә һаклай тигән ышаныс йәшәгән халыкта.

Алка тағыузың да үз зауығы, үз тәртибе бар, сөнки төрлө кешегә төрлө алка килешә. Бәләкәй колакта озон, суклы алкалар бик матур күренә икән, зур колакты иһә кескәй генә түңәрәк алка «бәләкәйләтә». Ә колак япрағы зур булһа, ауыр алка тағырға кәңәш итмәйзәр. Хатта биттең формаһы ла алка ярҙамында үзгәрә ала – озон алкалар йөззә озонораҡ итеп күрһәтә, кыскалар иһә «киңәйтә» бирә.

1. Тексты өлөштәргә бүлегез, йәғни планын төзөгөз.
2. Кушма һөйләмдәрзә табығыз, төрзәрен билдәләгөз.

75-се күнегөү. Төзөлөшө буйынса эйәртеүле кушма һөйләм формаһында булған мәкәлдәрзәң эйәрсән һөйләм өлөшө бирелгән. Шуларға баш һөйләмдәр өстәп, тултырып язығыз. Эйәрсән һөйләмдәргә һорау куйығыз.

Башлаусыһы булһа, ...
Көсөң барза ...
Коралы үтмәстең ...
Һүз күп ерзә ...
Ояһында ни булһа, ...
Түр кемдеке булһа, ...
Эттең тамағы кайза булһа, ...
Эттең койроғон кем кырка, ...
Ағасты кем ултыртһа, ...
Өйө булғас, ...

Мәкәлдәрзәң баш һөйләмдәрә: мендәр шуныкы; аш аз булыр; емеш шуныкы; эшенде кара; сөйө лә булыр; эше бөтмәс; кеүәтләүсәһе табылыр; осканында шул булыр; тамағы шунда; уға шул яткшы.

76-сы күнегөү. Һөйләм киҫәктәре менән эйәрсән һөйләмдәр бер-берәһенә ниндәй һораузар бирә алыр ине? Уларзың «һөйләшеүен» ойшоthroғоз.

77-се күнегеу. Һүззәрзең басымын дөрөс куйып укығыз. Ошо һүззәрзә ниндәй басым хаталары китеүе мөмкин?

кайталар	йығылмаҫ
йөрөйзәр	йығылма́м
тыңлайзәр	еңелмэм
һөйләмәйзәр	килмәстәр
ашыкмайзәр	йөрәмәбез

78-се күнегеу. Тексты укығыз. Уға һораузар төзөгөз. Йыр строфаһының 3–4-се юлдарын язығыз.

Шарлап кына аткан Изел аша
Тәфтиләүзәр кисеү таба алмаҫ.

(«Тәфтиләү»)

«Кисеү таба алмаҫ...» Был һүззәр әллә ниндәй зур мәғәнәгә лә эйә түгел кеүек, йырзың артабанғы юлдарына рифма һымак кына тойола. Ләкин башкорт халык йырҙарында уйланылмаған, мәғәнә һалынмаған һүззәр булмай. Халык йыры – ул такмак түгел. Ғәзәттә, йыр куплетының тәүге ике юлы һуңғы ике юлдағы төп мәғәнәгә өстәмә мәғлүмәт бирә. Халык йыры – ул халык тарихы, уның уй-кисерештәре, драмаһы, әрнеүе, фажигәһе, ғорурланыуы, һокланыуы, тормошқа карашы...

Бында ла шулай. Әлекке Башкортостанда йылғалар аша кисеү табыуы, ысынлап та, бик ауыр булған, сөнки тирә-яғын тиҫтәләрсә сакрымдарға йәйелгән әрәмә каплаған, йылға ярына яқын урындар баткыл. Шундай шырлыкты йырып, һазлыкты үтеп, йылға ярына барып етеүе, барып еткәс, шарлап ағып ятқан тәрән йылға аша сығыуы сит-яттарға, урынды белмәғәндәргә, әлбиттә, мөмкин булмаған.

Ә йылға кисеүзәрен башкорттар үззәре генә белә. Кисеүзәргә илтә торған юлдар ҙа йәшерен була. Ул юл тапалып әрәмәләргә бер урындан ғына барып инмәгән. Халык ян-яктан йомро (һукмак) юлдар менән йөрөгән. Алдаткыс юлдар ҙа күп булған.

Шулай итеп, тәү карашқа ябай ғына күренгән «...кисеү табалмаҫ» һүззәре башкорт көнитмешенең мөһим бер һызатын күрһәтә.

Әзәбиәт ғилеме тураһында төшөнсә

Әзәбиәт ғилеме – әзәбиәттә өйрәнәүсә фән. Әзәбиәттә кайһы яклап өйрәнәүенә карап, ул бер нисә тармакка бүленә.

1. Әзәбиәт тарихы (история литературы) – әзәбиәттәң боронго дәүерзәрзән алып бөгөнгө көнгә тиклемгә үсеш тарихын өйрәнә: осорзарға бүлә, һәр осорзағы әзәби процесты тикшерә, күренекле әзиптәрзәң ижади эшмәкәрлектәрән барлай.

2. Әзәбиәт теорияһы (теория литературы) – әзәбиәттәң әске тәбиғәтен өйрәнә: әзәбиәттәң структураһын (әзәби төрзәрзә, әзәби жанрзарзы), әзәби әсәрзәрзәң художестволы үзенсәлектәрән (композицион төзөлөшө, образдар системаһын, темаһына, идеяһына кағылышлы мәсьәләләрзә, һүрәтләү сараларын) тикшерә.

3. Әзәби тәнкит (литературная критика) – бөгөнгө әзәби процеска бәйлә мәсьәләләрзә тикшерә, яңы ғына баһылып сыккан әсәрзәрзәгә баһа бирә.

Былары әзәбиәт ғилемәнең төп тармактары булып иҫәпләнә. Быларзан тыш уның тағы бер нисә ярзамсы (вспомогательный) тармактары бар. Шуларзың әһәмиәтләргә – *текстология*. Ул әзәби мираҫка караған, күбәһенсә авторзары билдәлә булмаған боронго текстарзы өйрәнә.

1. Башкорт әзәбиәте тарихын өйрәнәүгә арналған хезмәттәрзә беләһегәҙме? Белгәндәрегәҙзәң исемлеген төзөгөз.

2. Үзегәҙгә окшаған берәй әсәргә рецензия язығыз.

ВАТАНҒА ХЕЗМӘТ – ИЗГЕ БУРЫС

Риф Мифтахов

КАЛКАН

Байрактарын сөйөп, байрамдарза
Парадтарза барған сағыңда
Тарих язған ябай исемендең
Үнөү белмәс даны алдында,
Үокланып һәм тағы ғорурланып,
Илем баға мәғрур һыныңа:
Корчагиндар тигән токомона,
Матросовтар тигән улына.

Хәтерләһең, ә бит парад түгел,
Яклау һәм яу булды үткәнең.
Ниндәй генә һыузар кисмәнең дә
Ниндәй генә уттар үтмәнең! –
Дустарыңа сикте бикләмәнең.

Дошман килһә – урын тапманы.
Корос кулың, Ватан, Европанан
Ғышырып түгеп, Гитлер йырткыстарын
Үз өңөнә илтеп капланы.
Ғин бөгөн дә дауылдарзан һаклар
Ер шарының иң зур калканы.
Байрактарың сөйөп байрамдарза
Ингән сакта майзан-парадка,
Донъя үзе аяк өстө баһа
Ғокланырға безең һалдатка!

1. Шиғырҙы тасуири укығыз. Уның ни өсөн «Калкан» тип аталғанын аңлатығыз.

2. Шағир һалдат исеме менән ни өсөн ғорурлана? Рәсәй һалдатының миссияһын ул нимәлә күрә? Ә һез һалдат хезмәте тураһында нимә уйлайһығыҙ?
3. Һалдат Тыуған илен, тыуған ерен, ата-әсәһен, туғандарын, дуҫ-иштәрен һаклай. Ошо бурысын үтәргә теләмәгән, армияға бармаҫка тырышкан егеттәр тураһында һез һиндәй фекерҙә-һегеҙ? «Егетлек бурысы» тигән темаға әңгәмә ойштороғоҙ.

РӘШИТ НАЗАРОВ

(1944–2006)

Рәшит Сәйетбаттал улы Назаров 1944 йылдың 1 ноябрендә Ауырғазы районы Төрөмбөт ауылында тыуған. Шағир. Шигырҙары «Таңды каршылау», «Йөрөгемде һезгә илтәм», «Йәшен» һ. б. йыйынтыктарында, ике томлыҡ «Һайланма әсәрҙәр»ендә тупланған.

Башкортостандың Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты.

ҺАЛДАТ

Илем сиге.
Һалдат поска баҫкан.
Бурыс оло – какмай керпек тә.
Ҙайһы сакта озон төндәр буйы
Күз серем дә алмай бөртөк тә.
Ҙорал – кулда.
Телгә килһен өсөн,
Бер хәрәкәт етә кескенә, –
Һәм, ут булып, данһыҙ үлем ауыр
Баш калкыткан дошман өстөнә.
Һалдат һизгер.
Алда ят ер ята.
Сит йолалар унда, сит сәскә...
Кәрәк икән,
Ил сафлығын һаклап,
Һалдат сығыр данлы көрөшкә.
Һалдат әзер.

Артта иле тора,
Якты тормош тора нур сәсеп.
Үлем ялсылары уға карай,
Көсһөз көсөк кеуек үсләшеп.
Һалдат ғорур.
Уға нык ышанып,
Өлкән бурыс бирзе Ватаны,
Тыныс тормош уны һөйөү менән:
«Минең улым», – тиеп атаны.
Кулға кысып ғәзел коралын,
Һаклап тора һалдат Ер шарын.

1. Шиғырҙа ниндәй һалдат тураһында һүз бара? Ил һағында шундай һалдаттар ғына тораһы? Армияла тағы ниндәй һалдаттар бар? Ғәскәр төрҙәре (роды войск) тураһында фекер алышығыҙ.
2. Һез ниндәй частарҙа хезмәт итергә теләр инегез? Үзегеге окшаған ғәскәр төрө (авиация, пехота, артиллерия һ. б.) тураһында белешмә төзөгөҙ.
3. «Минең ағайым (туғаным) – танкист (морьяк, лётчик һ. б.)» тигән темаға кескәй хикәйә (шиғыр, нәсер һ. б.) яҙығыҙ. Әсәрҙәрегезгә класта укып, күмәкләп баһа бирегеҙ.
4. Рәшит Назаровтың башка шиғырҙарын да иҫегеге төшөрөгөҙ, уның ижады тураһында кескәй белешмә төзөп яҙығыҙ.

Рәмзилә Хисаметдинова

АРМИЯҒА КИТӘ МАЛАЙҒАР

Эй оҙата, кемде оҙата –
Әсә-өләсәй, ата-олатай?..
Әллә кемде кемдер йыуата,
Әллә кемдәр гармун уйната, –
Армияға китә малайғар.
Кызғар йәшерен яулык болғайғар.
Ил һаклайғар йәп-йәш малайғар:
Кешелекте һаклай, йыһанды,
Киләсәкте һаклай, бөгөндө,
Уй-әмөттө, якты хыялды.
Матурлыкты һаклай батырлык:
Фирүзә яҙ кирә коласын –
Зөбәржәттәй ужым өстөндө
Якут ялкындары кояштың...

Матурлыкты һаклай батырлык,
Янып бешә – һис юк көйәһе
Ҙыззар биттәренең алмаһы,
Ҙыззар ирененең сейәһе.
Илде һаклай йәп-йәш һалдаттар:
Урал тыныс. Хозур донъяһы!
Супылдашып-сутылдашып тора
Һәр бер бишек, һәр кош ояһы...
Армиянан кайта малайзар –
Кем танымай, кемдәр танийзар:
Армиянан кайта егеттәр!
Армиянан кайта бөркөттәр!

1. Шағирә армияға киткән малайзарҙың егет булып кайтыуҙарын тасуирлай. Текстан шуны раһлаусы миһалдар килтерегеҙ.
2. Ағайзарығыҙың, туғандарығыҙың, якын таныштарығыҙың армияға озатылыу һәм армиянан кайтыу мәлдәрен хәтерләгеҙ, кескәй хикәйә итеп һөйләгеҙ.
3. Тасуири укыу күнекмәләре үткәрегеҙ.

Мәүлит Ямалетдинов

ҘАЛДАТ ИТЕГЕ

Ҙояш апай аяу белмәй
Ҙызыра бөгөн.
Өй башынан алып төштөм
Һалдат итеген.
Ҙар һыуына тиззән бөтә
Донъя туласак,
Ана шунда был итектәр
Кәрәк буласак.
Уның ясы табанында –
Һалдат юлдарым.
Йөйзәрәндә – баһқан ерзәң
Һары комдары.
Ҙуңысына һеңеп калған
Ҙарабин майы;
Поста тороп Ҙаршылаған
Таңдар сырайы.

Йөрөтһөндәр был итектәр
Илем тупрағын,
Тик тулмаһын йөйзәренә
Һуғыш бысрағы.
Һеңһен уға Тыуған илдең
Алһыу таңдары,
Тик таммаһын йөзлөгөнә
Сабый кандары.
Төрөһөндәр ил һаклаусы
Һалдат данына,
Буялмаһын сит-ят ерзең
Һоро саңына.
Ҡояш апай аяу белмәй
Ҡыҙҙыра бөгөн.
Алып төшөп, майлап ҡуйҙым
Һалдат итеген.

1. Тасуири укыу күнекмәләре үткәрегеҙ.
2. Шағир ҡояшты *Ҡояш апай* тип атай. Ни өсөн икәнлегенә аңлатма бирегеҙ. Бала сакта әйткән һамактарығыҙҙы иҫегеҙгә төшөрөгөҙ. Мәҫәлән:

Ҡояш апай, сык, сык,
Һимез тәкә һуйырмын,
Һиңә майын бирермен,
Үзем итен ашармын...

Был һамакты һиндәй оһракта әйтәләр?

3. Шағир итектөрөнөң Тыуған ил тупрағына бысраныуына риза, тик уларҙың һуғыш бысрағына, сабый кандарына, сит ил саңдарына буялыуын теләмәй. Фекерзең асылына төшөнөгөҙ.

Ирек Ҡинйәбулатов

БОРОДИНО

Тотош ере канға батқан,
Данға батқан Бородино.
Ҡанға батып, данға батып,
Ер әйләнә, бата донъя.

Күпме дәүләт, күпме әрме
Даръя булыр кандар түкте.
Юйылмаҫлык булып ҡалыр
Тарихтарҙа дандар күпме!

Был батырлык – мәңгелеккә
Бөгә донъя таң калырлык.
Хаттин ашып шашкандарға
Ҡабак булыр аң алырлык.

Ҡаман шулай күп дәүләттең
Шешеп күз кабактары,
Онотмаска аңы етмәй
Бородино һабактарын.

Оноталар Наполеондың
Нисек кире каскандарын,
Париждың бар қапқаларын
Башкорт тибеп аскандарын.

Исәбе юк һәр һуғышта
Башкорт һанһыз корбан бирзе.
Батырзарса һәләк булған
Юғалтты ил күпме ирзе...

Урал батыр васыятын
Ҡис онотмай башкорт халкы.
Ғәзиз ергә кул һузылһа,
Һәр осорза сыға калкып.

Халык тоғро дуслығына,
Халык тоғро анттарына;
Башкорт халкы һәр сак әзер
Атланырға аттарына.

1. Шиғырҙы иғтибар менән укуғыҙ, уның төп пафосын, шағирҙың нимә әйтергә теләгәнен асыҡларға тырышығыҙ.
2. *Данға батыу, кан түгәү, хаттин ашыу, кул һузыу* һүз-бәйләнештәренең мәғәнәләрен асыҡлағыҙ.
3. 4-се, 5-се строфаларға иғтибар итегеҙ. Шағир ниндәй тарих һабактары тураһында һүз алып бара, «күз кабактары шешкән» кыска хәтерлеләрҙе нимәнән ишкәртә?
4. Башкорт қасан «Париж қапқаларын тибеп аскан»? Һүз ниндәй вақиға тураһында бара? Я. Хамматовтың «Төньяк амурҙары»н иҫегеҙгә төшөрөгөҙ, хәтерегеҙҙе яңыртығыҙ.
5. Күренекле рус шағиры М. Ю. Лермонтовтың «Бородино» шиғырын иҫегеҙгә төшөрөгөҙ, башкорт шағирының «Бородино»һы менән сағыштырығыҙ, уртақ яктарын табығыҙ.

6. Килтерелгән шиғырҙарҙан сығып, «Нимә ул патриотизм?» тигән темаға фекер алышығыз, уның һөҙөмтәһе буйынса ишара язығыз.

Әхмәр Үтәбай

БАКМАР АҒА БИТ

(«Байыҡ» әсәре буйынса)

Һуғышка тиклем Гәбделбарый ауылда беренсе егет ине.

Гәбделбарый бейеһәмә... шул бейеүе менән был төбәк ауылдарының йәменә, котона, заманса итеп әйткәндә, маркаһына әүерелгәйне ул.

Бейеүе лә ниндәй бит әле – «Байыҡ»! Күз алдына килтерегез: курайҙа һәлмәк кенә, әммә көсәйә һәм дәрәжәләк була барған бейеүе көйө ағылыуға, сәхнә уртаһына аҫкынып сығып баҫкан Гәбделбарый тәүҙә рәтен килтереп үксә сарлап ала. Бер юлы өҫ-башын ипләгән була, мыйыктарын һыпыра, өлпәй сәсен тағы ла кабарта төшә, ул-был иткән була. Бының менән тамашасының игтибарын үзенә йүнәлтә. «Карамаһағыз, бейе-мәйем дә куям» тигән һымағыраҡ ишаралар за яһап алыуға, бейеүенең кире уйлауынан курҡкан тамаша кылыусылар кул саба башлай. Тыҫкаһы, Гәбделбарый, улар сәпәкәй итмәйенсә, бейеүе башламай. Барыһы ла уның был кылығына өйрөнөп бөткән. Шуға күрә лә, сәхнәлә күренеүе була, кул саба ла башлайҙар. Әммә егет ашыҡмай, тәүҙә үзен карарға тип килеүселәргә күзән үткәреп ала: кем бар, кем юҡ, йәнәһе. Шулай итеп, һәр береһе менән күз карашы аша иҫәнләшә лә, мыйығын тағы бер һыпырып алғас, ара-тирә курайын ғыжылдатып тороусы көйсөгә баш һелкә.

*Ай, һай, һай, һай,
Һары балды һалығыз,
Арыҫландай батырҙарың
Аржаһынан кағығыз.*

Бейеүенең һыпы булмышына, йөрәктәргә кузғытып яһаған йылдам ынтылышына, ғорур һәм текә көзгәһенә, ылдым аяктарын карап һоклануылар, йәндәре һәм рухтары тоҡануылар, үзгәре лә һизмәһтән, бейеүе күтәреп алып, «Байыҡ»тың һүзгәрен тақмаҡлай башлай. Әммә был дөйөм «тоҡануызың» башы ғына әле. Бына тағы ла, көйгәң икенсе яртыһы башлануға, сәхнәнең мөйөшөнә барып етеп, кирегә әйләнгән бейеүе, аяҡ хәрәкәтен туктатып, ярундарын

бейетеп, алға килә башлағанда, залда ултырыусыларзың йөрөгө түзмәй, кәпәс ташлап бейергә тотона, кайһылары хатта сәхнәгә үк менеп китеп, Ғәбделбарый менән йәнәш тыпырлата. Күмәк бейеүгә барлык ир-ат кушыла, хәзәр инде залдағы катын-кыз йырай. Бейеүсенәң шойканы барыһына ла күсә, унда шомтайып ултырыусылар калмай.

*Ай, һай, һай, һай,
Һары балды һалығыз,
Арысландай батырҙарзың
Аркаһынан кағығыз.*

Шулай итеп, барлык ир-аттың, кыз-катындың йөрөгөн кузғытып, бейеүгә төшөрә алырлык көзрәткә эйә ине егет. Бындай сакта, билдәле, башкорт балаһының күңелендә яу комары кузғала. Уларзы ошо мәлдәрәндә, атка атландырып, кулдарына корал ғына тоттор, хәзәр яуға аҫкынасақ.

Ысын бейеүзе һүз менән һүрәтләп, аңлатып булмай, тизәр. Шулайзыр. Бары тамаша кылған кешенәң сәнғәттең был төрөнән алған кинәнес, дәрт һәм илһам тойғолары хақында ғына һөйләп биреү мөмкиндер. Бейеүзең асылын һүз менән һүрәтләү мөмкинлеге булһа, ғәмүмән, уның кәрәге лә калмаҫ кеүек, һәм ул айырым сәнғәт өлкәһе тип һаналмаҫ та ине. Ғәбделбарыйзың бейеүен караусы һәр бер кеше күңел күтәрәнкеләге, йән шатлығы байрамы кисерзе, тип әйтһәк, һис тә хата булмаҫ. Уның тамашаһын карарға килер алдынан, төрлө сәбәптәр аркаһында кәйефтәре мөшкөл булғандар, балтаһы һыуға төшкәндәр, бөтөнләй үзгәрәп, тормоштарында башка мақсаттар билдәләп, клубтан кайтып китә ине. Хатта оло кайғыға тарығандар за, җажигәле язмыш кисергәндәр зә, уның бейеүен карағандан һуң, күз йәше аралаш булһа ла, көлөп, йыуаныс алып, бушанып, Ғәбделбарыйға рәхмәт һүзе яузырзы.

«Уның хатта бармактары ла бейей» тигән хәбәр зә нәк Ғәбделбарый хақында. Кайһы сак уны, озақ вақыт сәхнәнән сығармай, кайта-кайта һорап бейеттеләр. Тап ана шундай мәлдәрзә, тирләп-бешеп, арманһыз булып талсытқанда, ул кул бармактарын көй ыңғайына килешле итеп бейетергә өйрәнәп алды. Тора-бара был алымды төп сығышының бер өлөшө итеп тә җайғаланды. Әйтәйек, көй башлана, ул сәхнәгә сығып баҫа. Йолаһы буйынса үксә сарлау, йәғни тамашасыны әзәрләү вақытында, ипләп-ипләп бармактарын да бейетә башлай. Көй әкрәнләп дәртләрәк була барған һайын, бейеүсе бармактарын тән буйлап түбәнгә тыпырлап төшөп, аяктарзы

хәрәкәткә килтерә. Ә инде Ғәбделбарыйдың аяктары үз эшен белә. Сабып барған ат тояғы тауышына көйләнеп, тыпырлыгын сығарып тыпырлай. Нәж атаһы өйрәткәнсә баһа ул. «Донъяға яралғандан бирле эйәр өстөнән төшмәгән башкорттоң йөрәге ат тояғы тауышына көйләнгән, шуға күрә уны кузғытыр өсөн дә бейеүебеззә тояк тауышы ишетелергә тейеш. Ат тояғы тауышы ишетелдеме – башкорттоң да йөрәге дөпөлдәп, купкалай башлай. Был – ата-олаталарыбыздың борондан калған аманаты», – тип әйтә килде уның мәрхүм атаһы. Ғәбделбарый атаһынан бейеү серзәрен, бейеүең халкыбыз өсөн ниңә кәрәк икәнә тураһында ла күп нәмә отоп калып өлгөрзө. Бигерәк тә атаһының: «Ғәмдәребез булһын өсөн бейеүек...» – тигән һүззәре зиһененә нык һенде.

Егеттең бейеүе тигән даны тирә-якка таралды. «Байык» кушаматы ла йәбеште үзенә. Тәүзәрәк Ғәбделбарый-Байык тип тә атап йөрөттөләр үзен, аҙаҡ Барый-Байыкка күсеп, һуңынан Байыкка ғына тороп калды.

Котдосов Ғәбделбарый, Бөйөк Ватан һуғышы башланғас та, яуға китте. 1943 йылға тиклем Башкорт атлы кавалерия дивизияһы составында һуғыша, шул уҡ йылдың кышында Сталинград әргәһендәге утлы яуза әсиргә элөгә. Ауылына 1945 йылда ғына кайта.

Бөйөк Ватан һуғышынан Ғәбделбарый, ауылдаштары әйт-мешләй, инәле-сығалы, бер һүз менән әйткәндә, иҫәүән булып кайтты. Карап тороуға уппа кәзәрәм, буйтым ғына кеүек, һөйләгән хәбәрә, кыланышы баланыкы, тиһең, үзә бала түгел, орҙом-бәрҙем холко көтмәгәндә бүлтәйә лә сыға.

Ғөмүмән, ул һуғыштан үзенең Ғәбделбарый икәнлеген генә түгел, барлык үткәнән, башкалардың күңелдәрән токандырып бейеү һәләтен дә онотоп кайтҡайны. Тәүзә был һаҡта катыны Кафия һиззә. Ни өсөн тигәндә, 1945 йылдың йәйендә, һаҡ һөйөккә калып, ауылына кайтып ауған иренең тәүге һүззәре лә жолаҡка ят, аңлайышың ине. Әллә урыҫ, әллә немец телендә бупылданы ул. Бер ни зә аңламаған Кафия бар көсөн йыйып ирен аякка баһтырырға тотондо. Көн һайын тиерлек мунса яғып төшөрзө, парланып, хушланып сығыуға төрлө үлөндәрҙән кайнатқан төнөтмәләр әсерзә, аш-һыуы ла барынса мул әзерләп, ирен хәленсә кәзәр итте. Кис ятыр алдынан, бар төнөн майлап, үзенсә имләне. Төндәрән иһә Хозайға ялбарзы.

Кайтыуына ике ай тигәндә, Байык әзәм карарлык булып, төҫ қунып, быуын нығытты, колхозға көтөүсә булып әшкә

сыкты. Ара-тирә катыны менән үз телендә хәбәрләшә лә башланы, тик һуғыштан алда булған үткәненә карай асылған хәтер капкалары бөтөнләйгә ябылғайны. Ауыл мәктәбе пионерзары 9 май көнө, Еңеү байрамы тантанаһын үткәрергә, һуғыштан иҫән кайткандарзы митингка йыйзы. Шунда бер укыусы: «Байык олатай, безгә һуғыш тураһында һөйләгез әле, ниндәй ерзәрзә булдығыз?» – тип һорағас, карт тегеләй итте, былай борғоланды, әммә бер һүз зә әйтә алманы. Бары «Һакмар аға бит, уландар» тигәндән артык өн-ауаз сығарманы.

Митингынан һуң Еңеү көнө хөрмәтенә концерт ойошторолдо. Байыкты ла бейер өсөн сәхнәгә сақырзылар. Байык аптырашта қалды, уны ниңә сақырғандарын да аңламаны. «Ниңә уны ике ятып бер төшөнә инмәгән эш менән шөгәлләнергә кушалар?» Ул урынында тик ултырыуын белде, хатта ниндәйзәр ынтылыш яһап кымшанманы ла.

Был һаман да әлеккесә инәлтәуен белә, тип уйлаған тамашасы, ярһып, дәррәү кул сабып ебәрзә. Яугир һаман да урынынан кузғалманы. Янындағы яугир қорзаштары сәхнәгә әйзүкләп бейөрөн төйә башлауға, халык араһында ултырған катыны Кафия, ире янына килеп, уны сәхнәгә етәкләп сығарып бастырзы. Тик Байык нисек сығып бәсқан буһа, шул урынында һуйзайып бәсып тик торзо, аптыраштан күззәрен асалак-йомалак итә. Ахыр килеп, залдағыларзы уғата гәжәпләндереп, сәхнәнән төшөп, ишеккә табан йүнәлде, артынан катыны Кафия ла тышка йомолдо. Ул үз гүмерендә тәүге тапкыр сәхнәнән бейеуен башқармай төштә.

Һуғыштан алда хатта үлеләрзә терелтә, йән өрә алырлык көзрәткә әйә булған бейеүсенең даны ошо тирә ауылдары кешеләренең күңелендә үкенесле хәтирә булып, үзә лә аңламаған Байык тигән кушамат-исемендә генә қалды. Ауылдаштары, күпме генә уйланмаһын, был хакта үз-ара бәхәстәр қормаһын, бейеүсенең был серен аса алманы.

Йылдар артынан йылдар үтте. Байык та хәзәр карттар рәтенә бәсты. Тик был донъяла ни өсөн көн итеүкәйзәренең мәгәнәһен дә йүнләп аңларлык хәлдә түгел ул хәзәр. Көн һайын таң ата ла кис була, таң ата ла кис була. Ирәгәһен, унан һуң да шул ук хәл қабатлана ла қабатлана. Һакмарға қарап торһаң да, шул ук: бер үк төрлө һыу аға ла аға, аға ла аға. Йәшәуенең барлык мәгәнәһе ошо йылғаның тулкындарына уралған кеүек...

Уға һәр сак бейеүсе булыуы тураһында, һуғыштан алда, ер һелкетеп башып, дан яулауы хакында һөйләйҙәр, әммә, һисек кенә тырышмаһын, Байык карт был хакта исләй алмай. Бейеүен генә түгел, хатта һуғыш мәлен дә яза-йоза ғына исләй ул, тик бына һуғышка һисек барыуы, кайза һуғышыуы хәтерендә бөтөнләй һаҡланмаған. Хәйер, тыуғандан алып иҫ белгәне бирле, уның тәүләп иҫендә калған вакиғаһы бик хәтәр – фашист концлагерындағы тотконлок. Һуңғы вақытта ундағы ғазаптарын бик йыш иҫенә төшөрә, быны тик үзе генә белә, хатта катыны Ҡафияға ла был хакта һүз катканы булманы. Һорашһа, «эй, булды инде» тип кенә котола.

Ауылдаштары ла Байык карттың һәр төрлө әкәмәттәренә, берҙәй үк әкиәттәренә күнөп бөткән инде ул. Уны һисек бар шулай қабул итәләр, кылыктарын береһе-бер ек күрмәй. Иң мөһиме, ул һәр ерҙә лә һин дә мин, иң кәрәкле кеше. Әйтәйек, ике ауылдашы һүзгә килешеп дөгүләшһә, уҫал һүзҙәр әйтеп ирешһә, уларҙы карт аһат кына татыулаштырып та куя. Бер-береһен хатта дөмбәсләшеүгә, уҫмаклашырға етешкәндәр, бер ни булмағандай, бер-береһенә кул бирешеп айырылыша. «Нишләп бушал юкка талашаһығыз у, әллә һаҡмар аҡмай тип беләһегеҙме, кенәзоно карауыллап сығам, һаҡмар аға бит, көнөн дә, төнөн дә аға, талашмағыз кеше көлдөрөп...» – тип әйтһә, әле генә талашып торған ауылдаштары тәүҙә үз-үзҙәрен онотоп, донъя яңғыратып хахылдаша, шуның менән асыуҙары ла онотола, йәһәт кенә татыулаша ла куя.

«Һаҡмар аға бит» тигән һүзҙәрҙең дә тарихы бик ябай. Байык картка ишек алдында, урамда төпәйләүҙең кызығы калманамы икән, ул ауылдарын ярып аҡкан һаҡмар йылғаһы арына төшә.

Һаҡмарҙың шаулап аҡканы ауылға ишетеләп тора. Бигерәк тә Байык карттың «Һаҡмар аға бит» тип, кешеләрҙе ышандырырлык итеп әйткән һүзҙәренән һуң йылға тауышы кешеләрҙең қолағына шифалы моң булып яғыла, язғы ташкын вақытында был ауылда йүнләп йоклап булмай. Беренсенән, әлегә лә баяғы йылға шауы тынлыкты бозһа, икенсенән, Байык карттың төнгө әкәмәттәре.

Бындай сактарҙа карт төнө буйы йокламай, ауыл урамы буйлап бер остан икенсе оҫка табан кыран-ғәләмәт йөрөп сыға. Ауыл халкы бер нәмәгә нык өйрәнгән: яҙ еттеме, төндә шарлап аҡкан йылға шауына кушылған икенсе тауыш – Байык карттығы. Бәҫҙе бер кешеләрҙең өйөнөң ишеген дә килеп тукылдата ул. Йокко аралаш күҙен ыуып йорт ишеген асқан хужаға

шундай һүззәрен дә ыскындыра Байык карт: «Нишләп йоклап ятаһығыз, Һакмар аға бит, шундай йәмле мәлдә, фәлән-фәсмәтән!..» Ана шулай язғы ташкын мәлдәрендә бар ауылды аякка баһтырып сыға ул. Әммә кешеләр үззәрен төн уртаһында сәбәһнезгә килеп уятыусыға асыуланмай. Киреһенсә, күптәр карттың килеп ишек какканын көтөп ята...

Байык карт килеп уларзың ишеген какһын ғына. Ауылда берәйһе икенсәһенән һаулыҡ һорашып, тормош хәлдәрен белергә ниәтләһнә, «Һакмар ағамы?» – тип һорай. Икенсәһе – «аға» тип яуаплай. Ә карттың йәшәүенең мөгәнәһе ошо йылғаның тулқындарына уралған кеүек. Һакмарға төшкәс, Байык карт яр буйында һибеләп ятқан таштарзы бер урынға өймәкләргә керешә. Уларзың барыһын да әләктермәй, һәлмәгерәктәрен, төрлө әйберзәргә, бигерәк тә йылкы малына окшағандарын ғына кулына алып, бер аз күззән үткәреп, фәжәһенәһе кайкайып карап тора. Күңеленә окшаһа, табышына карап йылмая, һизер әйтә кеүек, шуһан йылға ситенә килеп ташты һыуға сайкатып ала ла, кәзерле әйберендәй мөгәмәлә менән өйөмгә алып барып һала. Ат сүрәтендәге һәр бер ташты кулға алған һайын, уларға бышылдаған һүззәре ишетелмәй, әммә күззәрендә балкыған оскон күптән юғалтқан танышыһын осратқан кешенекенә окшай.

...Таштарын атлы фәскәр сафы рәүешенә килтереп тезеп бөткәс, Байык карт кызғылтырак йәйпәгерәк һәлмәк ташты иң алға, фәскәр башлығы урыһына куя. Ахырыһы, түрә кеше туры атта булырға тейеш, тип самалай. Ә быһа яугирзәр барыһы ла «кола» аттарза, һәр рәт башында тороусылар «ерән» менгеләргә атланған. Ситтән карап торған кеше уның был кылығын «тәтәй уйнай» тип тә баһалар. Әммә якыһырак килеп фәскәрзәң тезеләү рәүешенә, аттарзың төсөнә һәм «уйһауһының» үзән һисек тотоуына иғтибар итһә, быһан һиндәйзәр мөгәнә эзләргә керешер иһе. Карт үз «уйһыһына» шул тиклем ихлас бирелә, мазәк күреп, килеп карап тороусыларзы күзгә лә әлмәй. Бигерәк тә бала-саға үз итә картты. Карап-карап торалар за, үззәре лә уйын сәменә биреләп, карттыкына окшатып фәскәр тезергә керешә. Алыстанырак был күренешкә караш ташлаһаң, бала-саға менән мәж килгән һакаллы сабыйзы ла сырамытырһың.

Кыран-ғәләмәт килә улар, кайһы сак, үззәре лә һизмәстән, матурырак ташка талаһа башлайзәр. Ташты кулына әләктерәү бәхетенә ирешкән малай азак уртақ табышты барыбер

Байык олатаһына үзе үк килтереп бирә. Олатаһы ла буш калмай, кеҫәһенән тегегә кәнфит сығарып һуза. Малайзарға шул ғына кәрәк инде, кем узарған бер-бер артлы үзәренәң ғәскәренән һайланмыш иң-иң матур, иң һәләкәт ташты тотоп килә башлай. Шулай итеп, Байыктың ғәскәре яһына сират тезелә, әйтерһең дә, әрмегә егеттәр кабул итәләрме ни. Улай ғына ла түгел, иң-иң асыл егеттәрҙе бер нисә ғәскәрҙән һайлап алып, «гвардия полкы» төзөйҙәр. Карт өсөн «һалдат» мөһим булһа, малайзарға – кәнфит алыу шатлығы.

Һакаллы сабый тезеп бөткән ғәскәренә карап-карап тора ла, аҙаҡ низелер иҫенә төшөрөп, кем менәндәр һөйләшкәндәй кысқырып көлө, уныһына нимәһеләр аңлата, иҫбат итә... Аҙаҡ килеп, сафта тороусы ике «атлының» урындарын алмаштырып куя. Үзенәң был яңылығына үзе атка атланған сабыйҙай кыуанып, сафта торған башкаларға ла карап ала, улар менән дә нимә тураһындаһың әңгәмә қора. Малайзар был сақта, үзәре лә һизмәстән, карт менән сафтағылар араһындағы әңгәмәгә кушылып китә, үзәре теге йәки был һалдаттың икенсеһенәң урыны менән алмаштырыу мохтажлығы тыуһа, олаталарының күңелен күреү форсаты сығыуға кыуанып йүгереп йөрөй. Тора-бара малайзар, кәнфит тураһында ла оһотоп карт қорған уйыңға башкөллө сума.

Байык һуңғы айҙарҙа төндәр буйы йөкләй алмай башланһы. Әбейе Кафия үзенә йөкө дарыуы ла биреп қарай, юк, барыбер әлеккесә әуен базарына юлыға алмай, түбә тактаға қарап тик ята. Тәүлегенә серемә бер сәғәттән дә узмай. Кафия, медресәһаны сақыртып, көслө укол да қазап қаранылар, юк, йөкләп та өлгөрмәй, килеп тә тора.

Бер көн Һакмар буйында ултырғанда, уның үлеп йөкөһө килде, күзәре үзенән-үзе йөмөлә ла китә. Байык карт артабан бер ни зә исләмәй.

Байык карт шул қолауынан дауаханала ярты йылдан ашыу ятты ла қуйзы. Әүәлгесә шактай булып аяғына ла бақты, әммә аяк-қолдары тартышыуы, барлык тәнәнәң туктауһың қалтыраныуы бөтмөнә.

Ауырыуы ниндәй генә табиқтар қараманы, хатта Өфөнән махсус рәүештә республикаға нык таныш психотерапевт, медицина фәндәре докторы Асылғужин килеп етте.

Фән докторы Байыктың тормош биографияһы һәм «ауырыу тарихы» язылған журналдарҙан уның хақында белеште. Район дауаханаһының баш табибы менән ауырыу ятқан

палатаға инделәр. Палата тәзрәһе янында уңға-һулға йөрөп тышты күзәткән Байык карт уларҙың ингәнен аңғарманы ла.

– Һаумыһығыз, Ғәбделбарый Ғәбделхаликович... – Доктор уның сәләмләүенә битараф калған ауырыуҙың янына уҡ килеп басып, йылмайып кулын һуҙы. Тегеһе табиштың һыңар усына ике кулын тәкдим итте.

– Мин... Байык булам, һаумыһығыз...

– Тормоштар нисек бара әле, Байык ағай, еңгәй нисек, тизҙән без һезҙе өйөгөзгә кайтарабыз...

– Хәлдәр тип ни, безҙең ни шул инде, таң ата ла, кис була, Һакмар аға... – Ул район табибына боролдо. – Мына Усман Ғәлиевичка көн дә тылҡыйым, мин һаумын, кайтар, тиеп, юк... Һез Һакмар йылғаһын күргәнегез, уның аҡкан тауышын тыңлағанығыз бармы? – тине Байык карт, аяғына басып.

– Бар, Байык ағай, мин дә һезҙең кеүек Һакмар һыуын эсеп үскәнмен.

– Әйтәгүр, үзебезҙең яттыкы тип сырамытам, безҙең Һакмар буйы кешеләре үзенә инде ул, хәбәрҙе лә безҙеңсә кушаһығыз...

Шул ваҡыт күтәренеп, қояштай балкып, палатаға карттың әбейе Ҡафия килеп инде.

– Ah-ah, һуңланым тип торам, ыста, үзебезҙең кеше икән һегеҙ ҙә...

Ҡафия, алдан һөйләшеп куйғандай, йүгереп йөрөп өстәлгә мул ғына итеп табын да қороп ташланы. Өфө қунағы уңайһыҙланып:

– Кәрәкмәй, еңгә, борсолмағыз, без бында қунак булырға тип килмәнек, – тине, үзен қайҙа қуйырға белмәйенсә. Дауа-хана мөдире:

– Роберт Батырович, Ҡафия еңгәнен йолаһы шулай, ағайҙың хәлен белергә килеүселәргә сәй эсермәйенсә ебәрмәй, – тине лә үзе лә хужабикәгә булышырға тотондо. Байык карттың үзенә қарап йылмайып ултырыуын күргәс, қунак табын янына килеп ултырҙы.

Ауыл кешеһе нимәне танһыҡҡа тәғәм итеп йәшәй, барыһын да килтергәйне Байыктың әбейе. Қазыһын, қоротон, эремсеген, бауырһағын, қоймағын әйтеп тораһы ла түгел, уңған хужабикә қымыз ҙа хәстәрләгән. Аҙақ термостан эсе сәй яһап, өстәлгә бал қуйҙы.

– Һезең килерзе миңә қапылғарай әйттеләр, шуға такы-токо булды инде, – тине Кафия Өфө кунағы алдында түбәнсе-лек менән. Асылғужин бот сапты.

– Һез нимә, Кафия еңгә, такы-токо, имеш, былай һыйла-һағыз, ана Байык ағай, йәш еңгә эзләп, үзегеззән жасып та китер әле...

Шаяртыу шул тиклем урынлы булды, барыһы ла шаңғыра-тып хахылданы. Байык та башкалар ыңғайына көлөп ебәрзе лә, қапыл аяғына баһсып, тәзрә янына килде.

– Әх, егеттәр, һакмар аға бит әй, – тип ебәрмәһенме ул, күззәрәндә оскондар балкытып.

– Тағы башланы шул һакмарын, – Кафия Асылғужин яғына боролдо. – Иптәш духтыр, әйтегез әле шуға, тәкәтемде коротто шул һакмары менән, ауыл халкына ла шул һүззе генә һөйләй...

Асылғужин, катындың күззәрәндәге хафаны, әйтеп бөтөр-рөлмәгән кинәйәне тойоп, дилбегәне үз кулына алды. Уның карашында табип шуны ла аңланы: Кафия уға бик мөһим хәбәр еткергәһе килә.

– Ярай, еңгә, ризыкка хуш итәйек, рәхмәт, Усман Ғәлиевич, һез Байык ағайзы процедурныйға алып барып выпискаға әзәрләй тороғоз, миңең бында еңгәйгә бер-ике һүзем бар ине, – табип Байык картка боролдо, – без һеззе дауахананан сығара-быз, Байык ағай...

– Миңә шул ғына кәрәк ине бит, кустым, атыу мынау-зар... Тиззән һакмарза боз китәсәк, ә мин һап-һау көйөмә ят, имеш. – Шулай тине лә Байык карт дәртләнәп әйберзәрән йыйырға тотондо.

...Карты өсөн нисек борсолузарын, уның күңел һәм хәл-торошон энәһенән-ебәнә тиклем, түкмәй-сәсмәй һөйләп бирзе Кафия ире Байык хақында. Кайһы бер хафаларын кат-кат еткерзе: «Ул бит һин дә мин кеше кеүек, әммә әүлгәне бер зә исләмәй, етмәһә, туктауһыз калтырай, йоклай алмай, һуғыш-тан кайтканы бире кулсыр бала кеүек инде, һәр сак энә өстөндә кеүекмен, ку-у-уй, үзән бер нәмә итеп куймаһын. Һатта инде, карағыз инде үзән, духтыр иптәш, өмөт һеззә генә...»

Котдосовтар ауылға кайтырға йыйынып-төйнәнәп бөткәс, Асылғужин Байык карт менән тағы ла һөйләшәп карарға итте. Барлык тәжрибәһен туплап, карттың хәтер кумтаһын асырға тырышып караны, әммә пациенты, урыһтар әйтмеш-ләй, «каты сәтләүек» булып сыкты. Ауырыуың телен сисәп

хәтерен кузгатыу өсөн ниндәй генә дөгүәләр килтерһә лә, те-
геһенең һәр һүзе ана шул «Һакмар аға бит» тигәндән узманы
ла кеүек. Ауыл карттарына хас тормошсан, зирәк акыллы,
әммә үткәне тураһында бер һүз зә әйтә алмаған кешене нисек
баһалайһың инде? Асылғужиндың Байык Котдосов менән
асыктан-асык һөйләшеп карарға тигән уй-максаты тормошка
ашманы. Алдында торған мәсьәләне һәр сак сисеп өйрәнгән
фән докторы серле сир менән яфаланыусы ауыл карты ал-
дында көсһөз булып калды.

Карттар ауылға кайтып киткәс, профессор баш табипка:

– Усман Ғәлиевич, Байык карт гәзәти булмаған кеше, уның
сире лә физиологик хәленән бигерәк, тәбиғи булмышына
бәйле. Психология фәне беззә әле шәхесте ул кимәлдә өйрәнер-
лек тәжрибә тупламаған, – тине.

Байык ағайға гәжәйеп тәбиғи талант һалынған, мөгжизә-
ләргә ышанырға мөмкин булһа, күрәзәлек қылмайым, әммә ул
кире элекке хәленә кайтыр кеүек... Ул юлды ла үзе табыр
һымак.

Миңә был турала уның күззәре һөйләне. Күззәр абстракт
төшөнсә түгел. Байыктың караштары хәтерен юйыр алдынан
булған ауыр кисереш мәлендә күргән әйберендә катып калған.
Шул хәлгә окшаш вакиға уның хәтерен тергезәсәк...

– Шулай за бында биргән дарыузы уға өйөндә лә ай һайын
казап торорға кәрәк буласак, – тине баш табип.

* * *

Ай тулыуға бер азна самаһы калғас, Кафия әбей, тейешле
дарыузы алып кайтыр өсөн, район үзәгендәге дауаханаға
барзы. Тик кәрәкле дарыу Өфөнән әле килеп етмәгән. Баш
табип Кафияға тиз генә ауылға кайтып ауырыузы баш калаға
алып барыузан башка сара калмауын белдерзә.

Ошо хәбәрзә алып, ашкынып ауылға кайтып еткән Ка-
фияны Байык «бармайымдан» һалдырып каршы алды.

– Бармайым тигәс бармайым, таптығыз ауырыу кешене,
белгегез килһә, минән дә һау кеше юк, Һакмар аға бит, –
Байык карт әбейенең тылқыуын ишетергә лә, Өфө тигәндәрен
күрергә лә теләмәй. – Ауылда миһең йәшкә еткән кеше юк,
ауырыу булһам, күптән дөмөккән булыр инем...

Йорт хужаһын Өфөгә барырға өгөтләү өсөн, район дауа-
ханаһы баш табибы Сәлимов та килеп етте. Тик карттың
ауызынан сыққан һүз берәү генә – «бармайым» булды.

Баш табиб Сәлимов буш кайтып китте. Юк, ауырыуға үпкәләмәне ул, киреһенсә, профессор Асылғужин әйткән һүзәр иҫенә төшкәс, һиҫкәнеп китте, тәрән уйға сумды. «Уның ауырыуы физиологик хәленән бигерәк, тәбиғи булмышына бәйлә... ул әлекке хәленә кире кайтасак һәм юлды үзе табасак...» тип әйткәйне бит фән докторы. Тап ошо дәлилдәрҙе хәтерендә тергезгәс, Сәлимовтың табиб интуицияһы телгә килде. «Котдосовты урынынан кузғатырға ярамай, кем белә, профессор әйтмешләй, бәлки, ай тулғас өзлөгөүе кабатланмаҫ...»

Әбейенең күзенә сак-сак йоко әленеүенә, йәнен кайҙа куйырға белмәгән Байык карт тән уртаһында ихатаға сықты. Туктауһыҙ тартышып калтыраған тәнен һисек тынысландырырға белмәй, шәп-шәп йөрөп алды. Әз генә тукталып хәрәкәтһез калһа, аяк-кулы, тән ағзалары һулкылдап, тартышып ала ла китә. Тик бер туктауһыҙ хәрәкәт иткәндә генә бер аз онотолғандай, әммә бар булмышын ялмап алған калтыраныу, бер аяғын күтәрәп, икенсәһен баҫқан арала ла, үзлеген белдерә. Хәзер инде тән һыҙланыуы менән йән ғазапланыуы бергә кушылған кеүек, киреһенсә, берененә көс төшөрһәң, икенсәһе лә кузғый, артабан дөйөм өзлөгөүгә тартыла.

Ғазапланыуынан арыныу әмәлен тынғыһыҙ аяктары иҫенә төшөрзө, улар, тән уртаһы булыуға карамаҫтан, картты һакмар буйына тартты. Шул ятҡа ыңғайлағас, күңеленә лә кайҙандыр еңеллек килде. Уға башкаса юл юк кеүек, тик һакмарына тартып торған илаһи хозурлыҡ кына калған. Ана, уның һакмары шыбырлай, үзенә һиндәйҙер серзә, миһнәттәрәнән арыныр әмәлдә әйткәндәй. Белә ул ерзә Байык карт. Көндәр буйы ауыл балалары менән таш тезеп уйнаған урын. Уның төрлө төстөгә таштары, «тоғро һалдаттары» ла, шунда ята. Хәзер ул шул таштар өстөнә һуйҙайып ятасак һәм үзенә мәңгелек тыныслыҡ табасак, ғазаптарынан котоласак. Хәзер, хәзер, күп калманы. Карт, йылға ситенә яҡынлашқан һайын, тәненең көслөрәк янып барғанын тойоп, өстөндөгә күлдәген сисеп бырағытты. Караңғылыҡ уға кәртә түгел, тоҫмал менән булһа ла, теге таштар ятқан урынды табып алды. Хәйер, карт ул ерзә күзгә энә менән төртһәң дә, бер ни күрмәҫлек төндә генә түгел, күззәрән япма менән бәйләп килтерһәләр зә, эзләп табасак. Күңел кушыуы буйынса.

Әллә инде ярһулығы сиктән ашып китеп, зиһене таркалдымы, тәне һизгерлеген юғалттымы, ул хатта таштар араһына түшәлөп һибелгән быяла ярыҫҡтарына ла иғтибар итмәне.

Бындай сакта, үзе аңлауынса, дөм караңгы донъялык менән хушлашыр алдынан, хет табанына сөй казаклаһалар за, һизмәс ине, тәрән ауыртыныу уға тизерәк иҫен юғалтырға ярҙам ғына итер ине. Шешә ярсыҡтары, таштарҙы күмеп үк китеп, базрашып яһа ла, үзенсә әжәл күҙенә генә карап килгән карт уларҙы күрә буламы. Быяла ярсыҡтары өстөнә салҡатан төшөп ятты.

Арқаһын быяла ватыҡтары семетеп алыуға, Байык карт, киреһенсә, ләззәт тойғоһо ғына кисерҙе кеүек. Әллә бар тәненең тартышып өzlөгөүен ауыртыныу еңдеме, һәр хәлдә калтырамай башланы ла кеүек. Арқаһының һәр ус аяһы еренә ғыршылдап казалған быяла остокайзаны уны ниндәйҙер үлемесле, шул үк ваҡытта ләззәтле түшәккә коршап куйғандай. Байык карт, күззәрен йома ла, аса ла алмай, сак кына ятты, әммә был мөл уға бик оҙак, мәңгелектәй тойолдо. Быяла-тырнактар нык итеп маткып алды уны, бер үк ваҡытта бик күптән инде сеймәлеп ойоп калған хәтер ептәрен дә ысқындырҙы.

Быяла ярсыҡтарының тәненә һөлөктәй казалыуы бер талайға Байык картты йылға ярына казаклап һалып куйған кеүек булһа ла, ул тиз иҫенә килде. Коршаулы ястыктан котолоп тороп ултырҙы ултырыуын, әммә бәгерен кармап алған күңелдәге хәтер коршауынан ысқына алманы. «Тукта, кайһы ерҙә ултырам әле, бәй, был бит һакмар яры, ана Ташаҫты каяһы, ана ауыл» тип, күҙе таныған күренештәрҙе барлап, иҫе китеп ултыра торғас, зиһенен йәнә икенсе һорау телгеләне: «Бәй, әле генә немец һалдаттары уратыуында ул бит Садиктың курайына «Байык» ка баҫа ине, бәй, төш кенә булдымы, улай тиһәң, ул хәл төш кенә лә түгел, бөгөнгөләй хәтерендә».

Үзенә юғалған хәтере көтмәгәндә әйләнеп кайтыуын Байык карт һаман да аңлай алмай әле. Ниңәлер бар ғүмере атка һыбай менеп, кылыс болғап танкыларға каршы барыуға ғына кайтып калған кеүек. Шул мәленән алып бөгөнгө көнөнә тиклем арауыкта – бушлык, хәтерендә калған һуңғы вакиғалар барыһы ла немец һалдаттары менән бергә иҫенә килә. Шуларҙың араһында офицер Ганс Грюндиг. Үзе һауалы ла кеүек, әммә күззәренә караһаң, фашистарға ерле окшамаған.

...Бына улар, һыбайлы егеттәр, кылыс болғап, дошманға каршы бара, баш осонда самолёттар кәйелә, каршыларында һыртына тәре төшөрөлгән танкылар. Бер снаряд Байык менгән юрғаның аяк аҫтына төшөп ярылды, аты каты итеп кешнәп ситкә ауҙы. Хужаһы иҫен юғалтты...

«Ғәбделбарый ағай, тор, был мин – Садик, Ғәбделбарый ағай, танкылар китте», – Байык был тауышты төшөндө ишетә кеүек. Иҫенә килгәс тә, тәүзә үзенә донъялыкта, иҫән булыуына кыуанып, йылмайзы. Бер ере лә яраланмаған, кипсәлмәгән кеүек, бактиһәң, ул снаряд шартлаған каты тауышка шаңкыған. Бәй, ah-ah, курайсы Садиктың йәнасыкка кысқырған тауышын төштә ишетәм тип тора. Бына бит ул үзе, Байыкка аяғына баһыраға ярһамлаша.

– Безкекеләр кайһа? – Булды уның тәүге һорауы, һалдат һаман да тулығынса иҫенә килеп етмәй, қолағындағы шаулау ййлап баһыра төштө.

– Кайһа булһын, без камауһа калдык, немецтарһың танкыларына осранык бит, – йәш кенә булыуына карамаһтан бик зирәк Садик Байыкка фляһаны һуһзы. – Мә, Байык ағай, баһта әһеп ал...

– Һыумы? – Байык, егеттең кулығындағы һауытты алып, Һолтлатып бер-ике тапкыр уртланы ла Садикка кире бирһе: – Без немец тылығында инде улай булһас?

– Ниһә безгә, һәтәүзәргә, күрәләтә танкыларға ат менән каршы барыраға инде? – тине Садик.

– Күрәләтә шул, ярай, Садик, безгә тизерәк кыбырларға кәрәк, – шулай тине лә Байык, атлай һа баһланы, артынан бер тотам калмай Садик әйәрһе.

Артабан, үзһеренә әйткәндә, фронт һыһығына, Сталинградка табан юл тотмакһы улар. Һәр хәлдә, Садиктан ике йәшкә өлкән Байык шундай карар кабул итте. Үлгән аттары менән хушлашканда, егеттәрһең күзәнән йәш килеп сыкты. Менгеләренәң сит ерһә оһолай кәзәрһеһ килеш ятып калыуын бик ауыр кисерһе егеттәр. Уларһы күмергә вақыттары һәм әмәлдәре юк. Козһон-фәлән күзәнә ем булып ятмаһын өһөн, яугирһар аттарының өһтөн үлән, сыбык-сабык менән қапланы. Бының менән егеттәр уларға кулығын килгән һуңғы кәзәрһе күрһәтте. Садик һәр сак әйәр кашаһанын төһөрмәй йәрөткән еһ курайын да үзе менән алды.

Каты-кото тәғәм итеп, һыу менән тамак сылатып алһас та, коралдарын кулығын тотоп, яугирһар юлға сыкты. Әһерһә кыһғылт төһкә манһылып торған офок тараһын улар Сталинград тип билдәләне.

Ниһәләр, алға барған һайын, офок та артка шыуыша кеүек. Бер аһым алға атлауһары була, Сталинград тигәндәре ике аһымға алыһая. Әллә арығанға, әллә үзһеренә таныш түгел

сит ер булғанға шулай тойолдо был хэл. Былай за эйэрзэ сакта өс тәүлек буйына керпек тө какмай талсыккан егет-тәрзең аяғын арыу тышауланы, зинендәрен йоко карманы. Бер арығансы барып, өйәңке төбөнә хэл йыйырға ултырған ерзәренән ойоп та китте улар. Сак кына аяк язырға иткәй-неләр зә бит.

Уяныузарына, дөрөсөрәге, уларзы кемдәрзәр каты итеп типкеләп уятыузарына, үззәрен ялпак каска кейгән немец халдаттары уратып алғайны. Егеттәр йүнләп низең ни икәнән аңларға ла өлгөрмәнә, уларзы тиз арала коралһызландырып өлгөргән халдаттар, йәһәт кенә аяктарына бастырып, бөтөнләй кире якка, Байык менән Садик әле генә килгән тарафка йүгергә кушты. Немецтар хатта уларға иҫнәргә лә әмәл бирмәнә. Бер тына йүгергәс кенә, егеттәр үззәре кеүек әсир төшөп яндрында елдергән тағы ла биш халдатка иғтибар итте. Тик шул сак кына хәлдәренәң сиктән тыш ауыр булғанын аңланы Байык менән Садик. Немец халдаттары үззәре алдан төшкән икән, байтак кыналар, ә арттан бишәүзәре автоматтарын әзәр килеш тотоп, әсирзәрзә карауыллап йүгерә.

Шулай күпмә барғандарзыр, хәлдәре бөтөп аһылдаған немец халдаттары бер аз тын алырға булды. Улар автомат көбөгә менән төрткөләп, әсирзәрзә уртаға өйөрөп үк куйзы. Егеттәрзәң тын юлдары курылып, тамактары кипте. Байык үззәренәң ни өсөн шулай немец халдаттары менән эргәләш йүгерәүзәрен аңларға иткәндәй, тегеләрзән күзән алмай. Урталарында ултырған бик зур дәрәжәлә офицерзы күргәс, барыһын да аңлағандай итте. Тимәк, фашистар Сталинград янында кыйратылған булып сыға, был төркөм һәләк булыузан, йә әсир төшөүзән куркып, табан ялтырата. Халдаттар әсирзәрзә шул ук ерзә, әуен базарына киткән урындарында атып ук китерзәр ине, һәр хәлдә, үлемдән касып сигенеп барыусылар озак уйлап тормаҫ ине. Тимәк, ана шул уртала куқырайып ултырыусы офицерзың гүмерен һаклау өсөн, уларзы арттан «калкан» итеп йүгертәләр был башкисәрзәр. Арттарынан кыуа килеүсе совет халдаттары үззәренәкәнә тотта килеп атмаҫтар бит.

– Гәбделбарый ағай, азак бит беззә атып китәсәктәр, – Садик Байыктың қолағына нығырак әйелде. – Беззекеләрзән алыҫлашкас та, дөңкәйтәсәктәр, исемебеззә лә һорап тормая-сактар...

Немец халдаттары әсирзәрзә тағы аяғына бастырзы. Тағы йүгерзәләр. Беззәң тегә әсирзәрзәң икеһә касырға уйлағайны,

шикелле. Икеһе ике ятка ынтылыуы булды, уларзың юлын арттан килгән немец һалдатының автомат тыкылдауы бүлде. Байык менән Садик былай итеп касыуға мәғәнәһеҙ үлем генә күрҙеләр. Немецтар өсөнсө һалдатты, хәле бөткәс, атып киттеләр. Ул арала таң атып, ер өстө яктыра ла башланы. Егеттәр каршыларында куйы урман күрҙе, тағы ла бер тына йүгерһәләр, унда барып та инәсәктәр.

Сталинград яғынан табан ялтыратыусылар өсөн урман котолоу, эз язлыктырыу сараһы булһа, әсирҙәр үзҙәренең әжәл сәғәте еткәнен һүҙһеҙ аңлай. Хәҙер, хәҙер барып етәсәктәр ҙә, урмандың ситендә уларҙан котоласактар. Фашистан мәрхәмәт көтөп булмай. Әсирҙәр үзҙәренең донъяла һуңғы сәғәт йәшәүҙәрен, немец һалдаттарының, урманды күреү менән, шатланыуҙарынан да яҡшы аңлай. Ана кайһылай ихайлап көлөшә улар. Телдәрен аңламаһалар ҙа, ишаралары үтә яҡын уларзың.

Урман ситенә барып етеп, дала асыҡлығынан йәшеренгән фашистар, әсирҙәр уйлағанса, уларҙан тиз генә котолорға уйламай кеүек. Төркөм, кайындар араһынан хәтһеҙ барып, куйы шырлыҡка барып морон төрткәс, ялға туктаны. Теге юғары дәрәжәле офицер ике һалдатты урмандың ситенә, Сталинград тарафына һузылған асыҡ яланды күзәтергә ебәрҙе, калғандары тамак ялғап, әүеш-тәүеш итте. Ниңә улар әсирҙәрҙән котолорға уйламай һуң? Тимәк, дошман тағы ла мәкерерәк уй-ниәт қора, йә булмаһа, улар әлегә үзҙәрен хәүефһеҙ тойған урынға барып етмәгәнме? Байык менән Садик ошо хакта баш вата, йәндәрен кайыҙлаған билдәһеҙлектән котолоу әмәлен эзләй. Гөмүмән, аңлы рәүештә үз үлемендә, һуңғы минутыңды, һуңғы һулышыңды көтөүән дә ауырыраҡ әмәл бармы икән? Бына-бына, теге офицер фарман бирер, һалдаттар яғына баһыр һәм уларҙы, Садик әйтмешләй, дөңкәйтеп атып китәсәктәр. Байык ошо ерҙә канһырап ятып калған үз көүҙәһен күз алдына баһтыра ла, ирекһеҙән, тештәрен қыһып, сайқалып ук қуя. Уның кәйефе бауырҙашы Садикка ла күскән, ул хатта ирендәрен яғансы тешләгән, өмөтһөҙлөктөң һуңғы сигенә бирелгәндәй, йөзө қара янған. Уларзың яҙмышын бүләшеүсә, әжәл әмәлен уртақлашырға әзерләнеүсә теге ике рус һалдаты бер-береһенә өһһөҙ қарашқан да, туктауһыҙ суқыныуын белә. Егеттәргә был минуттар, секундтар мәңгелектең үзә кеүек, тағы ла бер аз ғына көтһәләр, ул тарафтың қапқалары асыласак.

Офицер яҙамсыһын сақырып һиҙер аңлатты, бармағы менән әсирҙәргә төртөп күрһәтте. Қолға буйлы немец

урталыкта ултырған тоткондар янына килеп, урысаны вата-емерә һөйләй башланы.

– Русиш зольдатен, госпадин оберштурмбанфюрер Ганс Грюндиг просит фас прашатся друг з другом...

Бер нисә секунд эсендә барлык гүмерен күз алдынан үткәрә алды Байык. Бығаса йәшәгәнә бер тотамдай ғына ара. Күргән генәләре лә ауылы, туғандары, кәләше Кафия һәм дә сәхнәлә бейегән сағында алкышлаусы ауылдаштары. «Үлем килде миңә», – тип шыбырланы Байык, күзен бер азға ғына йома төшөп. Күз алдары асылуға, караштары немец офицерыныкы менән осрашты. Кикереге шинде тегенең, Байыктың утлы оскондарын күтәрә алмайынса, Грюндиг башын түбән әйзе. Әсирзең язмышына үзе хужа булыуын исенә төшөрөп булһа кәрәк, тиз генә карашына икенсе мәғәнә һалып, йәнә текәлдә лә қатты ул. Бына һиңә кәрәкһә. Офицерзың икенсе тапкыр күтәрелгән башында йызлаған ике алма тәүзә бер аз нәфрәткә тулышқандай тойолдо ла тағы ла Байыктың коростай ихтыяры алдында селпәрәмә килде. Ганс ирекһеззән аяғына бақты, тылмасын әйәртеп, әсир янына килде, әйткән һүззәрен ярзамсыһы урыссаға бик нәзәкәтле итеп аузарзы.

– Гаспадин оберштурмбанфюрер хочет фас фыслушат перед смертью, – тип йылмайзы колға.

Офицер Байыкка терәлеп үк килеп бақты, уны караштары менән еңергә иткәндәй, тексәйеп торзо ла, артка сигенеп, элекке урынына барып қунакланы. Тынлык бик озақка һузылды, һәр хәлдә, әсирзәр өсөн шулай тойолдо.

Байык, немец офицерынан караштарын айырмайынса аяғына бақты. Башка әмәле қалмағайны шул. Аяғына бақты, тик ни әшләргә? Ошоллай һерәйеп тороп, мәғәнәһез үлергәме?

Инде әжәл килеп үзен қармап алдым тигәндә генә, Байыкка тәбиғи булмышы алға табан бер азым яһарға қушты. Бары бер генә азым. Грюндиг менән уны барлығы унлап азым айыра, тимәк, әжәленә тиклем тағы ла туғыз ынтылыш қала. Әле йәшәргә була икән. Ошо әмәлдә файзаланып, Байык һаман да хәтеренән ысқынған үткәнән исләп, якты уйзарға бирелергә тырыша... Хәзер алға бер азым яһағас, тукталып қалырға ярамай, ул үзе үк автоматтарзың телгә килеүенә һылтау ғына буласақ. Бары һылтау ғына.

Байык Грюндигка табан бишенсе азымын яһағанда, қапыл ер астынан урғылып сыққандай, қурай моңо ағылмаһынмы. Ниндәй илаһи аһәңле икән ул қурай тауышы, бигерәк тә һуңғы

һулышыңды алыр мөл еткәндә, кәзерле йәнеңә торошло. Уның бәергә үтә якын ғыжғылдауы, аяк табандарынан башлап кытыклап, бар тәнгә майзай яғылып күтәрелә. Байыктың тәбиғи булмышы өскә сыкты, тантана итте, «Байык» көйө ағыла башлауға, ер һелкетеп бейеп тә китте. Бейеүе, данлыклы Байык сәсэн коткарзы үзен. Афарин, Садик, ез курайын куйынына йәшереп кала алған. Бейеү башындағы боролошта йөгөнәкләп курай тартып ултырған Садикка Байык баш һелкеп алырға ла өлгөрзө. Мәрзәс Садикка, әмәлен тапты, ағаһы Байыкты ғына түгел, дүртеһен дә үлемдән коткарзы. Былай барлығы биш кенә ынтылышы калғайны уның. Хәзер уларзың гүмере тотош «Байык» бейеүе озонлоғона һузылды, тик уйнауыңдан ғына туктап куйма, Садик! Ул хәзер сәғәттәр буйы, көндәр, айзар һузымында бейергә лә риза. Ошо әмәл уларзың гүмерен озайтһын ғына, үлгәнсе бейергә риза Байык. Йөзәр, меңәр тапкыр башкарғаны бар ошо бейеүзе. Тик бына йәне кыл осонда торғанда, ул тәүге тапкыр тышырлата. Бейей генәме, берсә бөркөт булып оскандай, арысландай ажарланғандай. Акбузат булып юғалағандай. Уның дәрте Садикка ла күсә, уныһы тағы ла ауазлырак итеп курайын ғыжғылдата, көйө дәртләрәк булған һайын, бейеүсәһе лә оторо ярһый. Бейеү азартына бирелеп, үззәрен фашист һалдаттары уратып алыуын бөтөнләй онотто Байык менән Садик. Хәзер улар бар ни, юк ни! Автоматтары тыкылдаһа ла, ишетмәйсәк, үлһәләр зә, якты донъя менән йылмайып хушлашасак улар. Әле генә гүмерзәре менән хушлашырға йыйынып бөтөүсә әзәм балаларына йән инде, гүйә, бейеү уларзың кайһылыр күзәнәгендә ойоп калған йәшәү котон уятты.

Журай тауышы немец һалдаттарын тәүзә һискәндәрзә, Ганс Грюндиг хатта һикереп аяғына басты, янында торған һалдатка ниндәйзәр фарман бирергә итте лә, кире уйланы, сөнки шул мөл Байык һыңкылдата басып бейей зә башлағайны. Улар барыһы ла уһал карашлы тоткондоң офицерға килә ятқан еренән тегеһе ниндәйзәр флейта кеүек музыка коралында уйнаған көйгә бейей башлауын нимәгә юрарға белмәй, гөмүмән, был хәлгә бер ниндәй зә аңлатма таба алмайынса, ауызын асып каткайны. Автоматтарын әзер тотқан кулдары һәленеп төштө, тәтегә басырға әзерләнгән бармактары язылды. Ганс Грюндиг бирсәткәләрен һалып усун уска һукты.

Барлык немецтар за фашист булмауын дүрт әсир ошо сак аңлағандыр. Ганс Грюндиг йөззәренә ризаһызлык сығарың-

кырап куйган башка халдаттарзың асыуын үзенең корос ихтыяры менән басты. Улар хатта тоткондарға ашарға ла бирзе, һыу тәкдим итте. Үззәрен Кузнецов һәм Громов тип таныштырган рус егеттәре Байык менән Садикка сикһез рәхмәтле булыуын белдерзе, күззәрендә йәш тә күренде. Әүкәтләненп ултырғандарында, немец халдаттары, күзлеккә кызыккан маймыл кеүек, Садиктың курайын кулдан кулга йөрөтөп карап сыкты. Берәүзәре хахылдап көлдө, уның төрлө яғынан тотоп, әсенә өрөп тә маташты, бәғзеләре үззәре аңлай алмаған музыка коралы һәм бейеү хақында тәржемәсе аша егеттәргә төрлө һораузар бирзе.

Артабанғы юлдары сикһез урмандар аша һузылды. Әсирзәр еңел һулыш алған кеүек булдылар за ул, ләкин тора-бара был елкенеүзең кысыр шатлык кына икәнәнә лә инандылар. Сөнки уларзы алда миллионлаған кеше гүмерен кыйған коллок көтә.

Артабан тотконлок, улар немец халдаттары уратыуында дүрт көн урман буйлап барзы. Һуңынан уларзы тағы ла үззәре кеүек иллеләп әсир менән бергә көнбайышка кыузылар. Сигенеп барыусы фашистар уларзы һәр сак үзенә калкан итеп файзаланды. Гәжәпкә калғандай, Ганс Грюндиг та улар менән һәр сак бергә килде. Артабан, әйе-әйе, ул көндө Байык бик якшы хәтерләй. Хәтеренең иң төпкөлөнә тап шул вакиға әленеп калған икән, сөнки шул дәһшәтле көндән был яғын ул, күпме генә тырышмаһын, исләй алмай. Сталинград янындағы кыйралыштан һуң күңел төшөнкөлөгөнә бирелгән немец офицерзары, юк һылтаузы бар итеп, үззәренсә сәбәп кылып, күңел асырға өйрөнөп алды. Ниндәйзәр зур булмаған Европа калаһында тукталған сакта, офицерзар, үззәре әйткәнсә, «еңелмәс Гитлер командованиеһының ниндәйзәр совет калаһын яулап алыуын» байрам итте.

Бына бер мәл офицерзар араһында торған Ганс Грюндиг башкаларға низер тәкдим итте. Тегеләре, шуны ғына көткәндәй, шаулашырға тотондо. Ганс, тимер сыбыклы койма янына килеп, күз карашы менән тоткондар араһынан Байык менән Садикты эзләп тапты. Байык үзенә таныш караштан барыһын да аңланы: ул тағы ла «низер әйтергә» тейеш.

Йәшәүгә ынтылышы, тормошто һөйөүе был юлы ла Байыкты бейетте. Үзенең һәм башкаларзың гүмерен һақлар өсөн, ул хәзәр немец офицерзарын һискәндерерлек итеп, тоткондарзы үлтәреүзән туктатырлык итеп бейергә бурыслы. Бейеүен өзмәһендәр генә, хет таңға тиклем, бүре кеүек которған фашистар аракы, хәмер шаукымынан арынғансы, бейер зә бейер.

Шулай булды ла. Тик таңға тиклем, офицерзар аракы, хәмер шаукымынан арынғансы түгел. Байык канһырап аяғынан йығылғансы. Асфальт өстөнә ялан аяк бейергә төшкән тоткондо тәүзә бер һыуһындай карап кинәнгәндән һуң, офицерзар уның аяк астына кулындағы бокалдарын, шешәләрзә ташларға тотондо. Тәүзә Байык табанының сите менән быяла ярсыктарын бер якка ышырыңкырап басып йөрөнә, азак ул да мөмкин булмай башлағас, табандары астында ялтлаған кузлы торомбаштарзы тойзо. Шул килеш бик озак бейене лә бейене ул. Азак бер нәмә лә исләмәнә, кайзалыр, хәтер упкынына аузы, буғай...

Иртәнсәк бабайының өйзәмә, түгелмә икәнән дә карап тормайынса, дарыу алырға тип, район дауахананына киткән Кафия әбей баш табип менән, уның машинаһына ултырып, төш ауыуға ғына, ауылдарына жайтып етте. Өйзәрәнә барып етәрәк, капкаларының асык тороуын күрөп, былай за ире өсөн нык борсолған әбей, шартлай яззы.

– Уй, берәй хәл булдымы, йөрәгем, – тип, машина туктар-туктамаһ сығып та йүгерзә...

Еңгәләре артынан борсолоузан аһылдап өйгә барып ингән табиптар ишек төбөндә шак катты: төпкә яктың бер мөйөшөндәгә тумбочка өстөнә куйылған магнитофондан курайза дәртелә «Байык» көйә ағыла, ә изән уртаһында лысма тиргә батқан Байык карт йөш сағындағыһа һыңкылдата баһа...

1. Тексты иғтибар менән укып сығығыз. Аңлашылмаған һүзәрзәң мәғәнәләрен асыкклағыз.
2. Гәбделбарый нисек «Байык» булып киткән? Уның бейеү һәләтенә ентеклә һаһа бирегез.
3. Гәбделбарыйзың фажигәлә язмышына күзәтеү яһағыз. Уның хәтерән юғалтыуға сәбәпсә булған вакиғаны тасуирлап һөйләгез.
4. *Ек күрәү, һүзгә килешәү, үлөп йөккө килеү, телән сисеү, түкмәй-сәсмәй һөйләү, уйға сумыу, табан ялтыратыу, эз язлыктырыу, морон төртөү* һүзбәйләнештәрәнәң мәғәнәләрен асыкклағыз.
5. *Һакаллы сабый* тип кемгә әйтәләр? Һез үзегезгә шулай тип әйтәүзәрән теләр инегезмә?
6. Кешегә *төс кунуузы* һез нисек аңлайһығыз? *Төсө касқан* тигән төшөнсә лә бар. Кемгә шулай тип әйтәләр?
7. Бер һыуһын вақыттың озонлоғон билдәләгез.
8. *Йәне жыл өстөндә тора* тип қасан һәм кемгә әйтәләр?
9. *Ис белгәнә бирлә* қасандан алып булған вақыт ул? Кеше қасан ис белә башлай?

10. Гәбделбарый тураһында «уның хатта бармактары ла бейей» тигәндәр. Бармактарзың бейеуен күз алдына килтерегез, үзегезең бармактарығыззы бейетеп карағыз.
11. «Байык» конкурсында катнашыусыларзың сығыштарын карағыз, уларзы үзегезсә баһалағыз, фекер алышығыз.
12. Гәбделбарый образына характеристика бирегез.
13. Гәбделбарыйға башкорт бейеуе тураһында атаһы әйткән һүзәрзе табып укығыз. Һезең быға карашығыз нисек?
14. Һез үзегез бейегәнегез бармы? Гөмүмән, Һезең бейеу сәнгәтенә карашығыз нисек?
15. Үзегез белгән күренекле бейеүселәрзең исемдәрен барлағыз. Улар тураһында кескәй белешмә төзөп язығыз.

79-сы күнегеу. «Һакмар аға бит» хикәйәһенә аннотация язығыз.

Аннотация – әсәрзең, китаптың кыскаса йөкмәткеһен, тәғәйенен, үзенсәлектәрен биреүсә характеристика.

Катмарлы синтаксик конструкциялар

Әлегә тиклем караған кушма һөйләмдәр, нигеззә, ике һөйләмдән тора ине. Улар бер-береһе менән йә теҙмә бәйләнештә, йә әйәртеүле бәйләнештә булдылар. Текстарза иһә бик күп ябай һөйләмдәрзе үз эсенә алған төрлө бәйләнештәре булған катмарлы һөйләмдәр зә йыш осрай.

Кушма һөйләм схемалары.

1. Теҙмә кушма һөйләмдәр:

Айыузы айыу ашамас, бүрене бүре ашамас.

[], [].

Мал ашаған еренә кайтыр, ә ир тыуған иленә кайтыр.

[], ә [].

2. Әйәртеүле кушма һөйләмдәр.

Корттоң инәһе кайза кунһа, күсе шунда куныр.

(кайза...), [шунда...].

Акыллы кеше һүзен һөйләгәндә, ашар ашың онотолор.

(...гәндә), [].

3. Төрлө бәйләнеү төрзәре булған һөйләмдәр.

Алтын ерзә ятһа ла, тут теймәй, әжәлһезгә төзәп атһаң да, ук теймәй.

(...һа ла), [], (...һаң да), [].

Атың барза елеп кал, йөрөй алмай торған көн килер.

(...за) [], [].

80-се күнегү. Төрлө бәйләнеү төрзәре булған һөйләмдәрҙең грамматик нигеҙҙәрен билдәләгез, һөйләмдәрҙең схемаһын төзөгөз.

1. Әллә инде ярыулығы сиктән ашып китеп, зиһене таркалдымы, тәне һизгерлеген юғалттымы, ул хатта таштар араһына түшәлөп һибелгән быяла ярсыктарына ла игтибар итмәне.

2. Ниндәй илаһи аһәңле икән ул курай тауышы, бигерәк тә һуңғы һулышыңды алып мәл еткәндә, кәҙерле йәнеңә төрошло.

3. Уның дәрте Садикка ла күсә, уныһы тағы ла ауазлыраҡ итеп курайын ғыжылдата, көйө дәртлерәк булған һайын, бейеүсене лә оторо ярыһый.

81-се күнегү. «Һакмар аға бит» хикәйәһе буйынса кино төшөрөгә кәрәк булһа, һезең сценарий һисек булыр?

НӘЖИБ АСАНБАЕВ

(1921–2013)

Нәжиб Асанбаев (Николай Васильевич Асанбаев) – Башкортостандың халыҡ языусыһы, күренекле драматург, Башкортостан Республикаһының Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты. Уның «Безгә егеттәр килде», «Кәләш әйттергәндә», «Күктән төшкән бәхет», «Һыу юлы» комедиялары, «Рәйсә», «Фәйзи», «Алтын бишек», «Зәйтүнгөл», «Ҙызыл паша» һ. б. драмалары киң билдәле.

ҘЫЗЫЛ ПАША

(драманан өзөк)

Өзөктә катнашалар:

Йәғәфәр – имам, Ғәрәп имаматының (короллегенең) башлығы (һуңынан үзен король тип иглан итә).

Әхмәт – Йәғәфәрҙең улы, имаматтың хәрби министры.

Ҙазый – хөкөм сығарыусы (судья).

Әбүбәкер – Имамат «Диуан»ының (хөкүмәтенең) сәркәтибе (секретары).

Сәйет – Имаматтағы сөнни мәһәбәндәге мосолмандарҙың башлығы (шәйехе).

Кәрим – СССР-зың Ғәрәп Имаматындағы генераль консулы (илсеһе).

Ғүмәр Изрисси – Имаматта йәшәүсе эмигрант, әлекке Рәсәй офицеры.

Беренсе картина

Имам һарайы. Ярым караңғыла Йәғәфәр үзенең йәмәғәте менән иртәнге намаззы укый. Якында ғына Көрән һүззәре яңғырай. Бер аҙзан сәхнә яқтыра. Бында Әбүбәкер менән казый за бар. Бетәһе лә үз вазиһаһын башкарырға керешә. Йәғәфәр тәхеткә ултыра.

Казый (*ишек төбөндәге һаҡсыларға*). Индерегез!

Тышта шау-шыу куба, кулдары бығауланған Сәйетте алып инәләр.

Сәйет (*һөрән һалып*). Хурлык! Хурлык! Хурлык! Имам әғзам! Ниңә беззе былай мысҡыл итәләр? Без бығаулап йөрөтә торған кешеме ни? Лә Иләһә илләл-лаһ, Мөхәммәд-рәсүлүллаһ!..

Йәғәфәр (*уға*). Шәйех Сәйет, һез әллә имам һарайын йәннәт тип белдегезме?

Сәйет. Без йәннәмгә тип тә килмәненк, имам әғзам!

Йәғәфәр. Ашыкмай тор, йәннәменә өлгөрөрһөгөз!

Казый. Аллаға шөкөр итеп, имам ғали йәнәптәренә рәхәт әйтәһе урынға, ана нимә эшләп ятқанһығыз! Кәбиләләр араһында дошманлык уты кабызыу шәйех кешегә һис тә килешә торған эш түгел, мосолман! Ниңә баш күтәрҙең? Яуап бир, кол!

Сәйет. Мин кол түгел, мин – шәйех!

Казый. Ошо сәғәттән алып һин – кол!

Сәйет. Имам әғзам! Был нимә эшләүегеҙ? Без бит һезҙең дуһығыҙ?!

Казый. Батшаларзың дуһтары буламы ни, диуана! Батшаларзың колдары ғына була! Әйеме? Әйе...

Йәғәфәр. Ярай, без шиғырҙар мәһһәбендәге, һез сөнниҙәр мәһһәбендәге мосолман, ти. Була һуң! Без бит – ғәрәптәр! Бетәбез зә Мөхәммәт өммәтенән! Ғәрәпте ошо кәбиләләр араһындағы ызғыш-талаш харап итә лә! Ана, инглиздәр шуға таяна – ғәрәпте ғәрәп кулы менән тукмай! Безгә берзәмлек кәрәк, шәйех! Ә һез...

Сәйет. Ниңә баш күтәрҙеңме? Әйтәм!.. Безҙең кәбилә халкын колдарға әйләндергәненә өсөн! Һарайығыҙға безҙең

сөннизэрзән бер эзәм юк, бөтәһе лә үзегеззән! Дәүләт башында, мин идаралык даирәләрен әйтәм, акыл эйәләре ултырырға тейеш! Был тигезһезлек сөннизэрзә бик нык рәнийетә.

Казый. Аллаһы Тәғәлә һеззә Мөхәммәт нәселенән яратмағанға без ғәйеплеме ни, диуана! Без, шиғырҙар, пәйғәмбәр кызы Фатима вә кейәүе Ғәли затынан булғас ни, идара итәбез шул! Эйеме? Эйе!..

Йәғәфәр. Казый, фетнәсе Сәйеткә катын-кыз күлдәге кейзереп, кулдарының ус төбөн кынаға буяғыз за, дәйә койроғона тағып, акшам намазына тиклем кала буйлап йөрөтөгөз!

Казый. Дәйә эзер, һарай ишеге алдында көтөп тора!

Сәйет (*кото алынып*). Имам әғзам! Сөннизәр шәйехен йәберләп, һин үзең ултырған ботағыңды үзең кырқаһың! Быны һиңә сөннизәр бер ваҡытта ла ғәфү итмәйәсәк. Алланан куркмаһаң, халык кәһәренән курк! Халык нәфрәте һинең тәхетәңдән көслөрәк! Көслөрәк, имам әғзам! (*Алып сығалар.*)

Йәғәфәр. Бисмилләһир-рахмәнир-рахим!..

Әбүбәкер. Эйе, дәүләт менән идара итеүе еңел түгел. Тәкхир, ишеткәнһегеззәр инде, тәхет варишы Әхмәт кайтты бит!..

Йәғәфәр. Эйе, ишеттем.

Әбүбәкер. Ә һиндәй миссия менән киткәйне ул?

Йәғәфәр. Донъя күрергә... Уның шулай йыл да Европанан урап кайта торған ғәзәте бар инде.

Казый (*һиндәйзәр бер мәғәнә һалып*). Бик иртә боролған. Ул тиклем ашығып кайтыу һиңә кәрәк булды икән?

Әбүбәкер папкаһын асып, Йәғәфәргә һиндәйзәр қағыз күрһәтергә итә. Тап шул ваҡыт һаксы ишекте аса, Әхмәт килеп инә. Был озон буйлы, ыспай кәүзәле йәш кеше. Ул, һигеззә, европаса кейенһә лә, костюмының кайһы бер деталдәре Шәрәккә лә тартым. Кулына сағыу ак бирсәткә кейгән, еңел таяк тоткан. Уны күргәс тә, Әбүбәкер папкаһын ябып, ситкәрәк барып баһа.

Әхмәт. Әссәләмәғәләйкүм!

Йәғәфәр. Вәғәләйкүмәссәләм, улым!

Әхмәт. Без кайтқанды көтһәгез, мин ул боласыларзы, фетнәселәрзә ер менән тигезләй инем!..

Әбүбәкер. Кан койошто корал ярҙамында ғына түгел, һүз менән дә туктатырға була, әмир Әхмәт.

Әхмәт. Һүзеңдең көсә булһа!

Әбүбәкер. Һүззең көсә – акылда! Сәйәсәттә коралға таян, акылды өстөн куй, тигәндәр боронғолар...

Әхмәт (*мысқыллы йылмайып*). Ә-ә, оңотқанмын... Һез бит әле имам һарайында сәйәсәт тозағы короусыларзың береһе лә баһа!

Әбүбәкер (*уға шарап тәкдим итеп*). Ифән-һау ғына йөрөп кайттығызмы, әмир Әхмәт?

Әхмәт (*шараптан баш тартып*). Мин, былар дәүләт әштәре менән мәшғүл икән, тиһәм, туйзар үткәрәп яталар икән! Мин киткәнде генә көттөгөзмө ни?

Йәғәфәр. Йәштәр бик көтөргә яратмайзар шул. Күңелегезе киң тотогоз, алда туйзар күп әле, бишәүһе өйзә.

Әхмәт (*Әбүбәкергә*). Гәмүмән, бик етез булып сыжтығыз, кейәү балакай!..

Әбүбәкер. Ни хәл итәйем һуң инде, бәхет үзе юлыма сығып торғас!..

Йәғәфәр. Йә, һөйләп ебәрегеҙ, әмир Әхмәт, сәфәрзән кәнәғәтһегезме?

Әхмәт. Мәғлүм булһын, без ожмахта кунак булып кайттык!..

Йәғәфәр. Әстәғәфирулла тәүбә!..

Әхмәт. Әйе, әйе, ожмахта, атай! Ниңә гәжәпләнәһегез?

Йәғәфәр. Ожмахты Аллаһы Тәғәлә фани донъя өсөн яратмаған шул!

Әхмәт. Һаташмағыз, йәмәғәт! Һез ожмахты Көрһән буйыһса ғына күз алдына килтерәһегез, ә без уның емештәрән татып кайттык! Европа тип атала ул ожмах, Европа!

Йәғәфәр. Европа?! Ә тамуғы бармы һуң?

Әхмәт. Тамуғы?

Йәғәфәр. Ожмахы булғас, тамуғы ла булырға тейеш.

Әхмәт. Әйе, сағыштырып карарға була. Беззе был мәсьәлә күптән борсой... Бына Имамат, тибез. Ә һиндәй дәүләт ул Имамат? Ана, Европа илдере... һәр кайһыһында король, премьер-министр, парламент! Корпорациялар, синдикаттар, трестар! Хәрби флот, танк, артиллерия! Маршалдар, адмиралдар! Европа йәшәй, Европа гәр килә! Ә беззә – кәбер тынлығы!..

Йәғәфәр. Аллаһы Тәғәлә донъяны алты көндә яралтқан. Ә уның бер көнө – мең йыл. Аз ғына сабыр итегез, без зә дәүләтебеззе үзебез теләгәнсә төзөрбөз. Тик, һез әйткән парламенттар за, синдикаттар за түгел. Улар безгә юлдаш була алмаҫ...

Әхмәт. Ә кем юлдаш булыр һуң?

Йәғәфәр. Уныңын уйларға кәрәк.

Әхмәт. Беззән башка ғынамы?

Йәғәфәр яуап бирмәй.

Бәлки, һез уны әллә қасан уйлап та қуйғанһығызһыр? Йортоң-
дағы хәбәрзе күршеңдән һора, тизәр, Европаға барып еткән...

Қазый ашығып инә.

Қазый. Малик! Қызыл диңгез ярҙарына Русия карабы
якорь ташлаған!

Йәғәфәр. Бәрәқалла!..

Қазый. Русия вәкиләтен қаршы алырға утыз һыбайлы
ебәрзем. Бына-бына килеп етергә тейештәр!..

Әхмәт. Нимәгә киләләр? Ә ниңә без хәбәрҙар түгел?

Йәғәфәр (*хәйләләп*). Әллә әйтмәнемме? Сауза итергә.

Әхмәт. Сауза итергә? Ә унан һуң?

Йәғәфәр. Сауза ни күрһәтер...

Әхмәт. Юлдаш тигәнегез әллә шулар?

Тышта мылтык атқан тауыш.

Қазый. Малик, Шуралар мәмләкәте илсәһе килде!..

Йәғәфәр. Безгә Русия илсәһен хөрмәт менән қаршы
алырға кәрәк! (*Сығып китергә йыйынған Әхмәткә.*) Һез зә
бында булығыз!

Әхмәт (*тороп қалһа ла*). Иблис менән һөйләшергә була,
ул қиәмәт көндә яңынан фәрештәгә әйләнәсәк, ә қафыр менән...

Йәғәфәр. Тыңлап қына ултырырһығыз! (*Әбүбәкергә.*)
Ниндәй телдә һөйләшергә уйлайһығыз?

Әбүбәкер (*көлөбәрәк*). Руска үз аллалары биргән телдә,
тәксир!

Әхмәт (*йөзөн һытып*). Һеззе тыңлап тороуы сирканыс,
Әбүбәкер әфәнде!

Һаксы ишекте аса. Алдан смокинг кейгән Кәрим Хәкимов, уның
артынан батмуска һалып көмөш қылыс тотқан һаклап йөрөтөүсәһе
һәм Ғүмәр Изриси инә.

Кәрим. Мәмкинме? Әссәләмәғәләйкүм, хәзрәте имам!
(*Башқаларға.*) Әссәләмәғәләйкүм, йәмәғәт!

Йәғәфәр. Вәғәләйкүмәссәләм!

Кәрим. Һеззең ғали йәнәптәрә! Шуралар мәмләкәтенәң Үзәк
Башқарма комитеты мине, Кәрим Ғәбдрәүф улы Хәкимовты,

һезҙең илгә генераль консул, йәғни вәкиләт итеп тәғәйен-
ләүҙе хәйерлегә һананы. Ошо туралағы хатты һезҙең ғали
йәнәптәрәнә тапшырырға рөхсәт итегеҙ! Бисмилләһир-
рахмәһир-рахим! *(Йәғәфәргә хатты бирә.)*

Йәғәфәр *(хатты алып)*. Бәрәкалла!..

Әхмәт *(капыл)*. Һез ғәрәпсә һөйләшәһегеҙ? Ә милләтегеҙ?

Кәрим. Без – башкорт!

Әхмәт. Башкорт?

Кәрим. Туғызынсы быуат ғәрәп язмаларында безҙе «баш-
корт» тип атағандар!

Әхмәт. Һезҙе, башкортто, безгә рус иле...

Кәрим *(бүлдөрөп)*. Ул хәҙер һез белгән рус иле түгел. Мин
Русия нигеҙендә төҙөлгән, йөзгән ашыу милләттә, шул иҫәптән
ислам динен кабул иткән утызлап милләттә берләштергән
бөйөк Советтар иле вәкиле булып килдем!..

Йәғәфәр *(Кәримгә)*. Таныш булығыҙ, «ислам кылысы»
әмир Әхмәт! Безҙең ғәскәр башлығы, тәхет вариҫы!..

Кәрим. «Ислам кылысы» әмир Әхмәт, һезҙең менән
танышыуыма бик шатмын!

Әбүбәкер. Без Әбүбәкер булабыҙ...

Кәрим *(уға игтибар менән карап)*. Әбүбәкер әфәнде?

Йәғәфәр. «Диуан» ағзаһы, безҙең сәркәтип! Әллә безҙең
халыҡка окшамағанмы? Ул тыумышы менән төрөк, ә күңеле
менән ғәрәп!

Әбүбәкер *(йылмайып)*. Мөхәммәт өммәтенән!

Кәрим. Һезгә мәғлүм булһын, без зә Мөхәммәт өммәтенән!

Йәғәфәр. Күренеп тора, күренеп тора, йөзөгөзгә Шәрәк
нуры бар!

Кәрим. Һезҙең ғали йәнәптәре! Безҙең халыҡ телендә
ғәрәптәрҙән инеп калған бик матур һүзҙәр бар. Шуларҙың бе-
реһе – йәдкәр тигән һүз. Уны күберәк ғашиҡтар куллана. Бына
мин дә Совет хөкүмәте исеменән һезгә бер бүләк – йәдкәр алып
килдәм! *(Йәғәфәргә алтын-көмөш менән бизәлгән кылыс бирә.)*

Йәғәфәр. Кылыс? Бәрәкалла! Ниндәй затлы!

Кәрим. Ғашиҡ тигән һүз зә безгә ғәрәптән ингән!

Йәғәфәр. Ә һезҙеңсә нисек була?

Кәрим. Башкортса – һөйөүсә, яратыусы, русса – влюблен-
ный, любящий тигән һүз.

Йәғәфәр *(һүзгә бозоборак)*. Любәший?

Кәрим. Әйе, любящий...

Ғазый. Любәший...

Көләләр.

Йәғәфәр. Шөкран, Кәрим әфәнде, шөкран! Бәй, улай бул-
ғас ни... Кара әле, Әбүбәкер әфәнде! Әйтегез, дөйә салһындар!
Кәрим әфәнде шәрәфтәрәнә табын әзәрләһендәр!

Әбүбәкер. Аңланым, тәксир!

Йәғәфәр. Кәрим әфәнде, акшам намазынан һуң имам
һарайына ашка рәхим итегез!

Гүмәр Изриси (*алғараж сығып*). Һезҙең ғали йәнәптәре!
Юлда Кәрим әфәнденең ғаиләһе бик зур бәхетһезлеккә оһраған:
ике йәшлек улдары вафат булған.

Йәғәфәр. Ярабби...

Кәрим. Әс ауырыуы йәбеште. Өс көн әсендә бала юк
булды.

Йәғәфәр. Азна буйына дөйә өһтөндә килеү зә ауыр бул-
ғандыр инде. Кайғығыз зур икән, Хозай Тәғәлә сабырлык
бирһен! (*Ултырып доға кыла, уға башкалар за кушыла.*)
Әбүбәкер әфәнде мәйетте ерләргә һезгә ярҙам итер.

Кәрим. Шөкран! Улайһа, һезҙе хәйерле сәғәттә калды-
рырға рөһсәт итегез! Хушығыз!

Кәрим, уның һаҡлап йөрөтөүсәһе һәм Гүмәр сыға.

Йәғәфәр. Бик күркәм кеше... (*Кылысты карай-карай.*)
Бына, күрзегеҙме, донъялар һисек үзгәрә? Безгә хәҙер ми-
ниһстрзар кәрәк! «Диуан» менән генә булмай! Әбүбәкер әфәнде,
без һезҙе оһо сәғәттән Имаматтың сит ил әһтәре министри
итеп тәғәйенләйбез!

Әбүбәкер. Тәксир! Баш өһтө! Мин һезҙең ыһанысы-
ғыззы...

Әхмәт (*кысқырып*). Хәҙрәте имам! Сит ил әһтәре ми-
ниһстры итеп? Илдең яҙмышын һиндәйҙер бер килмешәккә
тапшырырға?!

Әбүбәкер (*йәшен һуҡкандай*). Әмир Әхмәт?! Һез һимә...
(*Тиҙ генә сығып китә.*)

Йәғәфәр (*Әхмәткә*). Кеше, башын киһкәндә лә, был тик-
лем кысқырмай!.. Ғәһкәри етәксенең башы түгел, қоралы
кызыу булырға тейеш!.. Бөтә Имаматқа университет бөткән
берзән-бер кешебез бар, ул да булһа – Әбүбәкер әфәнде! Рус,
инглиз, француз телдәрән белә. Барығыз, ғәфү үтенегез!

Әхмәт. Минме? Тәхет вариһы башым менән... (*Иһеккә
таһлана.*)

Йәғәфәр (*тыныс кына*). Һезгә бер һүзем бар...
Әхмәт. Ниндәй һүз?

Казый инә, кулында – канлы кулъяулык.

Йәғәфәр. Казый, был нимә? Без әллә берәйһенең үтенесен
яуапһыз калдырғайныкмы?

Казый. Малик! Әбүбәкер әфәнде бармағын киһеп...

Йәғәфәр. Ант иттеме?

Казый. Әйе, ант итте!..

Йәғәфәр. Тоғролок – эзәм балаһына Аллаһы Тәғәлә биргән
иң зур көзрәт! Лә Илһә илләл-лаһ, Мөхәммәд-рәсүлуллаһ!..

Әхмәт. Ыбылыс йөзөнән йөрөйһөгөз түгелме, ғали йәнәп?!

Ут һүнә.

1. Тексты, ролдәргә бүлеп, тасуири укығыз.
2. *Һәрән һалыу, баш күтәрәү, гәфү итеү, гәфү үтенәү, мәш-гүл булыу, мәғлүм булыу, сабыр итеү, хәбәрзәр булыу, вафат булыу, ант итеү* һүзбәйләнештәрәнең мәғәнәләрен асыклағыз. Ошо ук мәғәнәне икенсе һүззәр менән әйтегез, руссаға тәржемә итегез, бер нисә һөйләм төзөгөз. Был һүзбәйләнештәрәе файзаланып, үз-ара диалог ойоштороғоз.
3. Кем ул *күркәм кеше*? Кешене ниндәй сифаттарына карап шулай тизәр? Фекер алышығыз.
4. Кем булған ул Кәрим Хәкимов? Уның образына характери-стика бирегез.
5. Нәжиб Асанбаевтың тағы ниндәй әсәрзәре барлығын асык-лағыз. Уның биографик белешмәһе менән танышығыз.

82-се күнегәү. Мәкәлдәрзә укығыз. Уларздың барыһын да ниндәй һүз берләштерә? Бер мәкәлгә тап килгән бөләкәй инша язығыз.

1. Үгәй әсәйзең якшыһы – үз әсәйеңдең яртыһы. 2. Үкһезгә өгөт биреүсе күп, урын биреүсе юк. 3. Әсәйең үгәй булһа, үз атайың езнә була. 4. Үз кызыма – үзәк, үгәй кызға – сүбәк. 5. Үз әсәң – бауырһак, үгәй әсәң – һарымһак. 6. Атаһы үгәйгә ат бирмә, инәһе үгәйгә кыз бирмә.

Касандыр башкорт телендә *үк* тигән һүз булған. Мәғәнәһе – атай-әсәй (йәғни родители). Был һүз хәзәр телдән төшөп калған, шулай за унан яһалған бер нисә һүз әле лә кулланыла. Мәсәлән, *үкһез йәтим* – атай-әсәйһез йәтим, *үгәй ул* – пасынок, *үгәй кыз* – падче-рица, *үгәй әсәй* – мачеха, *үгәй атай* – отчим.

АЙҒА ЛА ҒЫНА, КӨНГӘ ТИҢЛӘМӘЙЕМ...

ИРЕК КИНЙӘБУЛАТОВ

(1938–2016)

Ирек Лотфый улы Кинйәбулатов 1938 йылдың 15 июлендә Ҙырмыскалы районы Абдулла ауылында тыуған. Күренекле шағир. «Сыйырсыктар бала осора», «Йөрәк каны», «Йыр яктыһы» кеүек тиҫтәләгән поэма һәм бик күп шиғырҙар авторы. Башкорт, рус, татар телдәрәндә ун китабы донъя күргән.

Башкортостандың Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты. Салауат Юлаев ордены кавалеры.

ҒЕЗҘЕҢ ЙӘШӘҮ МЕНӘН

Йылына бер –
Ҙатын-кыҙҙар көнө.
Йылына бер –
Улар байрамы.
Ә уйлаһаң –
Бына Ҙатын-кыҙһыҙ
Берәр байрам йүнле барамы?

Уларға бит
Көнөң, айың, йылың,
Бар ғүмерең тотош бәйләнгән.
Бөтә донъя улар Ҙалдарынан,
Улар Ҙарашынан йәнләнгән.

Нисек белеп,
Ниндәй көндө бүлеп
Әйтеп булыр икән: «Безҙеке!»

Кайһы минут,
Кайһы сәғәт, мизгел,
Кайһы йыл һуң түгел һеззеке?

Бөтәһе лә
Һеззеке бит улар –
Көндәр, айзар, йылдар – тотоштан.
Кешелек тә
Һеззәң йәшәү менән
Мәңгелеккә барып тоташкан.

1. Шиғырҙы тасуири укығыз.
2. Шағир 8 Мартты ғына катын-кыз байрамы тип әйтеү – дөрөс түгел, асылда бөтә байрамдар за уларҙыҡы, ти. Һеззәң фекер нисек? Фекерегеҙҙе дәлилләгеҙ.
3. Ил һәм кешелек тормошонда, уның йәшәйешендә катын-кыздарҙың роле тураһында әңгәмәләшегеҙ.

Риф Мифтахов

ӘСӘ

Һулыштарым иркенәйәп китә,
Ошо һүҙҙе әйтһә телдәрәм.
Хатта уның кыска исеме генә
Кабатлауы бәхет икәнән
Йылдар буйы, ғүмер буйы
Мин төшөнә киләм, төшөнә...
Кайһы ваҡыт, күк күгәрсен булып,
Күкрәк һөтө керә төшәмә.

Яландағы мәтрүшкәләр һымаҡ,
Баксалағы муйыл шикелле,
Йәнең менән бергә кушылып үскән
Шундай ябай, яҡын кешене
Сәңгелдәктән сал сәсеңә тиклем
Кайза һуң бар, кайза күргәнең!
Кайһыбыҙ һуң йөрәк яндарында
Тоймай икән әсә йөрәген!

Кош инәһе канат астарында
Балаларын нисек назлаһа,
Ана шулай безҙе иркәләүсе,
Ирәйтеүсе – әсә лә баһа.

Йөзө уның – шәфкәт, сабырлык,
Көзрәт кулы – йомшак, илһамлы.
Әсә барза, кеше генә түгел,
Донъя булыр үзе иманлы.

Йырзар итеп язып бөтөп булмаҫ,
Һәйкәлдәргә һынлап күтәрәп.
Әсә исемен, әсә бөйөклөгөн
Мөмкин бары аңлау һәм кәзәрләү
Тик йөрәгең аша үткәрәп.
Әсәй, тиһәк, һулышыбыз иркен,
Әсәй, тиһәк, нурлы юлыбыз.
Бәхет, шатлык беззе ташламаһын –
Һез, әсәйзәр, янда булығыз.

1. Шиғырза әсәйзәргә дан йырлана. Уларзың бөйөклөгөн йыр итеп язып та, һәйкәл итеп һынландырып та бөтөрлөк түгел, ти шағир. Һезең быға карашығыз нисек?
2. «Минең әсәйем» темаһына кескәй хикәйә, шиғыр йәки нәсер ижад итегеҙ, унда әсәйзәргә үзегеҙең һөйөүегеҙе, тормошоғоҙза уларзың ролен күрһөтегеҙ.
3. Тасуири укыу күнекмәләре үткәрегеҙ.

Михаил Воловик

ЕРӘНСӘ СӘСӘН КАТЫН-КЫЗ ЗИРӘКЛЕГЕ ХАКЫНДА

Берзән-бер көн Ерәнсәгә Апуш кызған:
– Ниндәй акыл булһын, – тиеп, – катын-кыzza.

Катындарзың сәсе озон – акылы кыска,
Кем уларзы акыллы ти һинән башка?

Кәрәк булһа, әйтәм тағы шуны ярып:
– Катын-кыzzaң хәтер – кәзә, акыл – һарык!

Ерәнсә лә, бер елкенеп, һүз башлаған,
Абдулланы зиһене менән тозақлаған:

– Көтөп торзом, – тигән, – һүзең ослағаның
Инде колак һал һүземә һин, туғаным.

Йәшәгән, ти, әлегерәк Тапкырбикә,
Буйға һылыу, һүзгә сәсән откор бикә.

Уға бер көн Хикмәт байзан яусы килгән,
Тапкырбикә уйынсалап яуап биргән:

– Ашыкмайым мин бишенсе катынлыкта,
Урын миңә эзәр, – тигән ул, – ханлыкта.

Ғәрсел Хикмәт хан алдына барып баһқан,
Шаян һүззе аңламайса һүз куйыртқан:

– Хахим, – тигән, – Тапкырбикә атлы катын
Бер ауылда һата һинең яманатың.

Һин һораткас, йәнәһе, ул үзһенмәгән,
Яратмағас, әмереңә буйһонмаған.

Яуап бирһен, тиеп, кызы хатаһына,
Хан ебәргән сапкын кыззың атаһына.

Бына бер сак меһкен ата килеп еткән,
Әмер көтөп, хан алдында билен бөккән.

Хан екереп: «Кайза, – тигән, – Тапкырбикәң,
Бөгөндән үк булһын кызың миңең бисәм!»

Кибеп бөткән карт булһа ла карар күзгә,
Хан алдында батыр булған ата һүзгә:

– Кыз теләге хан нәфсеһе менән тиңдер,
Кыз кәрәкһе, – тигән ата, – үзең күндер!

Хан, йомшарып, картка биргән ун тәкәһен,
Тик шарт итеп куйған шундай этнәкәһен:

– Ун көндән һуң карт уларзы кире кыуһын,
Ун тәкәгә тап ун бәрәс артык булһын!

Үтәлмәһә әгәр, – тигән, – ошо шартым,
Башы менән хушлашасак йолкош картың!

Карт, меһкенең, кайтып киткән илай-илай,
Әжәл килер көн-сәғәтен һанай-һанай.

– Катын-кыззы акыллы тип әйтеүең буш! –
Тип шул вақыт калка биреп куйған Апуш, –

Ана бит кыз шапырынғас, һөйләп хата,
Һиндәй хәлгә тороп калған меһкен ата!

– Инде тыңла, – ти Ерәнсә, – һүз азағын:
Тапкырбикә оҫта юйған үз язығын.

Ваҡыт етеп, бына бер сак килә сапкын,
Тапкырбикә жаршы ала уны һалкын.

– Атайымды, – ти ул, – өйзә тулғаҡ тота,
Улан көтөп, бөпәйләргә сирләп ята.

Тыузырһа ул, тәкәләр зә бәрәсләр, – ти, –
Эйт ханыңа, һаҡ һүземде дәрәсләр, – ти.

Хан ишеткәс кыззың һүзен: «Акыллы! – ти, –
Инде тағы эйәрләп ал атыңды», – ти.

Вәзиренә бер киҫенте буҫтау биреп:
– Ебәрһен, – ти, – Тапкырбикә сапан тегеп!

Бына шул сак оҫталығын һынармын, – ти,
Кәләшлеккә ярарлыкмы, карармын, – ти.

Бына тағы юрта-елә сапкын килә,
Тапкырбикә хандың куйған шартын белә.

– Ризамын, – ти һәм вәзиргә бер тап бирә,
Тапка кушып, шартка жаршы бер шарт бирә:

– Сапаныңды, – ти, – һалып киҫергә тизерәк
Миңә иркен һәм уңайлы өҫтәл кәрәк.

Кейгеһе килһә әгәр зә асыл сапан,
Хан өҫтәлде эшләтһен, – ти, – ошо таптан.

– Ошо таптан һиндәй өҫтәл яһалһын! – тип
Ҙыҫкырынған шул сак вәзир, кызып китеп.

– Бик тузынма, – тигән кызый, – улай яман,
Бер киҫенте буҫтауҙан да сыҡмай сапан!

Быны ишеткәс, хан белгән кыҙ зирәклеген,
Үзенә тап шундай кәләш кәрәклеген.

Ә унан һуң, тормайынса бик күп уйлап,
Зирәк кыззы алып кайтқан хан, туй туйлап.

– Инде, – тигән, – булһаң да һин үтә зирәк,
Кеше алдында кызыл телең тыймак кәрәк.

Ә кәңәшең миңә кәрәк булған сакта,
Гәпләшербез икәү генә без аулакта.

Әгәр зә боза куйһаң ошо шартым,
Шул вақыттан һин түгелһең миңә катын!

Әйткән һүз бар: «Акыллыға – бер ишара!»
Йәш бикәгә риза булмай кайза сара?

Әммә мохтаж вақыттарза хан кәңәшкә,
Өндәшмәүе ситен булған йәш кәләшкә.

Бына бер көн көтмәгәндә, яғалашып,
Ике бәндә ханға килгән кырталашып.

Бер бейәнән бер шәп колон тыуған икән,
Һылыулығы тап койған да куйған икән.

Әммә әле аңралыктан колон-сабый
Йонсой икән, үз инәһен алмай таный.

Әйәреп ул күршенең тыу бейәһенә,
Һалған икән оло каза әйәһенә.

Бына купкан колон өсөн дау һәм талаш,
«Минекә лә минекә!» – тип кан яғалаш.

Тора улар бына көтөп хақ-ғәзеллек,
Хан асыулы: бөтә бара, ти, түземлек.

Тузына хан: «Ниндәй хөкөм табырға? – тип, –
Һәр колондо тейешле хан танырға!» – тип.

Шул вақытта килеп сығып Тапкырбикә,
Мәсьәләне бик тиз һәм дә тапкыр сисә.

Икеһенә тоттора ла ике һауыт:
– Килтерегез, бар, – ти, – бейә һөтә һауыш!

Береһе инә тұстақ тулы һөтә менән,
Икенсеһен хан эзләтә әте менән.

Тик шуныһы: онотмаған хан һис шартын:
– Ник әшемә кысылаһың, – ти, – һин, катын?! –

Кәтғи торам мин әйтелгән һүземдә, – ти, –
Һарайымдан сығып кит һин бөгөндән, – ти. –

Ана бер ток: ни теләйһең, һайлап ал, – ти, –
Һайлап ал да, эһең булмаһын, юғал! – ти.

Тапкырбикә: «Ни эһләмәк, – ти, – хушлашайык,
Әммә тауыш-тынһыз ғына ташлашайык!»

Үзе шул сак ханға һонған йәш кымызға
Йоклаткыстан ике-өс тамсы ыу тамыза.

Хан – йокола, хур кыззары – төштәрендә,
Күзен аһа, ята ҙур ток әстәрендә!

Тапкырбикә иһбат итеп зирәклеген,
Һалған токка тап үзенә кәрәклеген.

Таныған, ти, ханбикәһенең һаклығын,
Һүзе – дәрәс, ақылы зирәк һәм паклығын.

Шунан бирле уның зирәк кәләшкәйе
Бирер булған һис йәһермәй кәңәштәрен.

(*В. Әхмәдиев тәржемәһе*)

1. Шиғырҙы иғтибар менән укып, аңлашылмаған һүзәрҙең мәғәнәләрен асыклап язығыз.
2. *Һүз куйыртыу, яманатын һатыу* һүзбәйләнештәренең мәғәнәләрен асыкһағыз, уларҙы икенсе һүзәр менән алыштырығыз.
3. *Әтһәкә* һүзенәң кайҙан килеп сыкһанлығын асыкһағыз. Рус теленән килеп ингән ошондай варваризмдарҙы барһағыз.
4. *Катын-кыздың сәсе озон, ақылы кысһа* тигән әйтем киң таралған. Шиғырҙа ошо фекер раһланамы? Һеҙеңсә һисек? Әңгәмә ойоштороғоз.
5. Әсәрҙә катын-кыздың хәтере кәзәһекенә, ақылы һарыктыкына тиңләһә. Мақтауымы был, әллә көлөүмә? Әңгәмәләһегеҙ.
6. *Акылһа* – бер иһара тигәндең мәғәнәһен аңлатығыз.
7. Шағир кыздың иһемән Тапкырбикә тип атаған. Ул быға һиндәй мәғәнә һалды икән?
8. «Озон сәс – акылһыҙлык билдәһемә?» темаһына фекер алышығыз.

83-сө күнегеү. Башкорт халык йырларында катын-кызга әйтелгән һоклануы һүззәрен укығыз. Дәйәмләштереп, бер ижади әш язығыз.

1. Карагаттан кара, ай, күзгенәң,
Мәзинәкәй һылыуым, бөзрә сәсем,
Бөрләгәндән кызыл йөзгөнәң.
Бөрләгәндән кызыл йөзгөнәңде,
Мәзинәкәй һылыуым, бөзрә сәсем,
Карап кына туймай күзгенәм.

(«Мәзинәкәй»)

2. Айға ла ғына, көнгә тиңләмәйем,
Һылыулығың, Шәүрә, шул саклы.

(«Шәүрә»)

3. Сәлимәкәй һылыу йоклағанда
Ай көнләшә кыйғас кашынан.

(«Сәлимәкәй»)

4. Уң кулында көмөш йөзөк,
Куш беләзек, билкәй нәзек.

(«Ирәндәк»)

84-сө күнегеү. Шиғырзы тасуири укығыз.

Кызым, кызым, кыз кеше –
Кызым бер йондоз ише:
Ап-ак кына тештәре,
Алтын ғына сәстәре,
Нурлана ике күзе,
Балкып тора ак йөзө.
Кызым, кызым, кыз кеше –
Кызым – кайғыһыз кеше;
Шаярыузан һис туймай,
Һикереп төшөп уйнай,
Селтер зә селтер көлә,
Теленән наз бөркөлә.
Кызым, кызым, кыз кеше –
Кызым шат йондоз ише.

(Әсхәл Әхмәт-Хужа)

1. Башкорт теленең үзәнсәлекле өндәрен һанағыз.
2. Шиғырзан башкорт теленең үзәнсәлекле өндәре булған туғыз һүз язып алығыз.

85-се күнегеу. Алфавитты искә төшөрөгөз.

1. Ғ, .. ң.
2. Һ, .. Я.

Рәлиф Кинйәбаев

МИН КАЙТЫРМЫН, ӘСӘЙ!

Радионан йыр ағыла. Ул күңелде йырактарға әйзәй, моңландыра. Йыр хәтирәләрге яңырта, үткәндәргә алып кайта:

*Бер кайтмаһам, әсәй, бер кайтырмын,
Утыңды һүндәрмәйсә, мине көт.
Һине көттөрөп тә кайта алмаһам,
Кисер мине, әсәй, гәфү ит.*

Мөғлифә әбей ойокбаш бәйләп ултырған еренән тукталып калды. Шау ак сәсле башын күтәрәп, әле нурзары һүнәп бөтмәгән күззәрен тәзрә аша оло юлға төбәнә. Бәйләп ултырған ойокбашын ситкә куйзы, тәзрәнән тәгәрләп төшөп һүтеләп киткән йөн йомғағына ла игтибар итмәнә. Үткәндәрге искә төшөрөп, әлегә моң ағылды ла ағылды. Хәтирәләр зә, ошо йырзың моңолай, ептәй һузылдылар һәм күптән үткән вакигаларзы искә төшөрзөләр.

...Ауыл менән кызыкһынып, вақыт-вақыт юлға күтәреләп карайзар.

– Әсәй!

Мөғлифә апай, улының тауышын танып, билен турайтты һәм килеүсегә табан йүнәлдә. Йырактан ук «Әсәй!» тип кыскырып, уның берзән-бер улы Мөслим килә ине.

– Әсәй! Мин фронтка китәм.

Әсә менән ул қосаклашып тын калды. Хәбәрзә ишетеп, тирә-яктағылар за улар әргәһенә йыйыла һалдылар.

– Қасан? – тип кенә һорай алды әсәһе.

– Бөгөн. Әсәй, әсәй, тим. Зинһар, илама! Бына дошман-дарзы еңербәз, әйләнәп тә кайтырбыз. Бер көн дә тормам.

– Һине лә юғалтһам, улым, мин нимә эшләрмен?

– Әсәй, әсәкәйем! Кайтырмын! Бына күрерһең, әйләнәп кайтырмын. Мин әйтте тиерһең.

Күрше катындар за Мөғлифәне тынысландырырға тырышты.

– Әсәй, әсәкәйем! Мин хушлашырға ғына. Мине көтәләр. Бәз кис Стәрләлә булырға тейеш.

– Шулай тизме? Юлыңа ла әзерләндерә алманым бит, улы-кайым.

– Миңә бер нәмә лә кәрәкмәй. Үзеңде һаҡла, әсәкәйем. Миңә ваҡыт, һау бул! Хушығыз! – Мәслим, әсәһенең күз йәштәрен күрмәс өсөн, атына һикереп менде лә кыуа башланы. Ерән, китергә теләмәгән һымак, үрә һикереп куйзы ла ауылға карай сапты.

Исәнә килгән әсә улының артынан ташланды:

– Улыкайым! Көлсә ал юлыңа! Бына көлсәләр!

Ләкин Мәслим тукталманы. Бер аз йыраклашҡас, атын тыя биреп, боролоп кысқырзы:

– Әсәй! Мин кайтырмын! Минә көт! Көлсәләр бешереп көт!..

Мәслимдән хаттар өзөлмәне. Дары есә һеңгән, төрлө кағыззарға язылған өсмөйөшлө хаттар каты һуғыштар барған ерзәрзән килә торзолар. Мәслим хезмәт иткән частың штабынан әсәгә улының орден тағып төшкән рәсеме менән бер фронт газетаһы килде. Һуғыш бөтөргә лә күп калмаған кеүек ине, ләкин Мәслимдән хаттар капыл тукталды...

Көтөп алынған Еңеү таңы ла атты. Еңеүселәр берәм-һәрәм ауылға кайттылар. Ләкин, әсә күпме генә тилмереп көтһә лә, уның Мәслиме «әсәй» тип йүгереп килеп сыткманы. Көндәр үтә торзолар. Үтенес менән төрлө эзләү органдарына ебәргән хаттар за яуапһыз калды. Мәслим хәбәрһез юғалғандар исемлегенә эләкте. Күрше ауылдан берәү Мәслимдәрзең янған танкыһын күреүен, уның әргәһендә бер исемһез кәбер булығын ғына килеп һөйләп китте. Тик әсә ышанманы. Ул, кыш етһә, ойокбаштар бәйләп, йәй булһа, төрлө һыйзар әзерләп көттә. Айзар, айзарға әйәреп йылдар үттә.

Радионан һиндәйзәр тапшырыу бара ине, күрәһең. Билдәһез йырсы, йырзы кабатлап, тапшырыузы тамамланы.

*...Һинә көттөрөп тә кайта алһаһам,
Кисер минә, әсәй, ғәфү ит.*

Әсә: «Ғәфү итәм, улым, ғәфү итәм. Тик кайт, һуңлап булһа ла кайт», – тип һөйләнәп куйзы.

Тәзрә сирттеләр. Мөғлифә әбей һиҫкәнәп китте. Ул һаман да, Мәслим улымдыр, тип өмөтләнәп, ашығып тәзрәгә барзы. Унда әхирәте Зөбәйзә тора ине.

– Әхирәт, ни эшләп бер үзең ултыраһың? Бөгөн байрам даһа. Бөгә халык клуб алдында. Һиңә лә килергә кушкандар. Бөгөн һәйкәл асалар бит, – тип һөйләнде лә юк булды.

Мөглифә әбей йәһәт кенә кейенә һалды ла ауыл клубы яғына ыңғайланы. Унда бик күп халык йыйылғайны... Байрактар елберләй. Күбәһенәң кулында сәскәләр. Әсә ашығып уртағарак үтте һәм үз күззәренә үзә ышанмай катып калды. Майзан уртаһында тап Мөслимгә окшаған таш һәйкәл тора ине. Был көндә һәр кемдең күңелендә яуза ятып калған улы, ағаһы, ире, атаһы таш һын киәфәтендә, тере иштәлек булып, нисә йылдар үткәс, яңынан тыуған ауылына әйләнәп кайтты. Әсәнең колағына улының «Әсәй, мин кайтырмын!» тигән һуңғы һүззәре ишетеләп калғандай булды. Ул, һизәр исенә төшөрәп, капыл ашығып өйөнә кайтып китте һәм озақ та тормай бер төргәк тотоп килде.

Тантана дауам итте. Диктор көслә динамик аша:

– ...Тыуған илебезең азатлығы өсөн һәләк булғандарға мәңгелек дан! – тип өндәште. Байрактар ергә әйелде. Кешеләр, сәскәләр тотоп, тын ғына һәйкәлгә йүнәлделәр. Иң арттан Мөглифә әбей килде. Ул, әкрән генә һизәр һөйләнә-һөйләнә, төргәгенән бер пар ойокбаш һәм яңы ғына бешкән көлсәләр алып, һак кына һәйкәл алдына һалды. Йәштәр уны сәйерһенәп күзәттеләр, ә оло йәштәгеләр, Мөглифә әбейең улы менән хушлашыуына шаһит булған кешеләр, күз йәштәрен күрһәтмәс өсөн, ситкә боролдолар.

Күптән түгел ауыл Мөглифә әбейең һуңғы юлға озатты... Ул һәйкәл янынан һәр көн үтеп йөрөйөм. Тапкырынан үткәндә һиндәйзәр әске тулкынланыу кисерәм: унда һаман Мөглифә әбей ултыра һымак. Ә һәйкәл, көнбайышка карап басқан да тын ғына тора – ул сит ерзәрзә ятып калған дуһтарын, туғандарын көтә кеүек...

1. Хикәйәне игтибар менән укып сығығыз, йөкмәткәһен тасуири итеп һөйләргә өйрәһегез.
2. Кем ул *әхирәт*? Һезең әхирәтегең бармы? Булһа, берәй вакиғаға бәйләп, уның тураһында белешмә язығыз.
3. Әсә образына характеристика бирегез.

86-сы күһегеү. Йәше буйынса йылкы малын бүлә торған һүззәрзә укығыз һәм бәләкәйзән зурая барыу төртибендә язығыз.

Дүнән, байтал, колокай, тыуар, кыркмыш тай, конан, тай, тулак, ябак.

Толлар һүзенең аңлатмаһын искә төшөрөгөз.

87-се күнегөү. Текстты укыгыз. Унан берәр бер составлы һөйләм, ике составлы һөйләм һәм кушма һөйләм язып алыгыз.

Мәтрүшкә һәм һары мәтрүшкә

Мәтрүшкә... Был хуш есле сәскә Башкортостандың бөтә ерендә лә үсә. Уны сәскә аткан вақытында йыялар. Кипкәс, япрактарын һәм сәскәләрен һыпырып алалар, һабактарын ташлайзар. Мәтрүшкәне һалкын тейгән вақытта сәй итеп эсәләр. Русса әйтелеше – душица. Һары мәтрүшкә лә шулай ук бөтә урында ла үсә. Уны ла сәскә аткан вақытында йыйып киптерәләр. Уның төнәтмәһе ашказан юлдарының эшен якшыртыу өсөн файзаланыла. Һары мәтрүшкәнең русса **зверобой** исеме казак телендәге **жярабәй** һүзенән сыткан. Йәғни, башкортса әйтһәк, яраға бәйләй торған үлән булып сыға. Халык был ике сәскәгә шундай мөкәл сығарған: һары мәтрүшкә – алтмыш төрлө ауырыуға, көрән мәтрүшкә – етмеш төрлө ауырыуға дауа.

88-се күнегөү. Һораузарға яуап бирегез.

1. Башкорт алфавитында нисә хәрәф?
2. Башкорт телендә һүз басымының ниндәй үзенсәлеге бар?
Башкорт теле менән рус телендәге һүз басымы араһында ниндәй айырмалар бар?
3. Фразеологизмдарзы башкорт телендә ниндәй термин менән дә атап йөрөтәләр?

Фонетика һәм лексика буйынса үзегез зә һораузар өстәгез.

89-сы күнегөү. 86-сы күнегөүзәң дәрәс эшләнешә.

Колон, колонсак, колокай – тыуғандан алып 6–7 айға тиклем.

Ябак (ябаға) – 7 айзан 1 йәшкә тиклем.

Тай – 1 йәштән 1, 5 йәшкә тиклем.

Кыркмыш тай – 2 йәшкә тиклемгә айғыр.

Байтал – 2 йәшлек.

Конан – 3 йәшлек.

Дүнән – 4 йәшлек.

Тулак – 5 йәшлек.

Тыуар – 6 йәшлек.

90-сы күнегеу. Халык мэкәлдәрәндә бөгөн безгә аңлашылмаған һүзәр йыш осрай. Түбәндәге мэкәлдәрзәге шундай һүзәрзә һәм уларзың аңлатмаларын укығыз. Бер мэкәлгә ярашлы ижади эш эшләгез.

1. **Караса** килмәй, көз булмаҫ, **кантар** тыумай, боз булмаҫ. Элек башкорттарза ай исемдәре үзенсәлекле булған. **Караса** – сентябрь, **кантар** – ноябрь.

2. Гәйепһез аш эзләмә – ас калырһың, гәйепһез дуҫ эзләмә – **так** калырһың. **Так** – яңғыз (нечётный), антонимы – **йоп** (чётный).

3. Ас арғымакка **капырык** моң булып. **Капырык** – 1) былтырғы үлән; 2) һазза үскән ашһыз озон үлән. Мэкәлдең мәғәнһе: Ас малға (кешегә лә) каты-кото ла якшы азык кеүек тойола.

Әмирхан Еники

МАТУРЛЫК

Күптән, бик күптән булған вакиға, әммә бөгөнгөләй күз алдымда: без, өс шәкерт, бер атка ултырып, өйәз мәзрәсәһенән ауылыбызға кайтырға сыктык. Дөрөсәрәге, Гилемдар менән мин бер ауылға – Сыбаркүлгә кайтабыз, ә Бәзретдинде юл өстөндәге Ишле ауылына калдырып китергә тейешбез. Тағы шуны ла әйтәйем, беззе ялкау ғына юртып алып кайтып килгән күк алаша Гилемдарзыкы ине. Без ауылда улар менән күрше генә торабыз. Шул сәбәпле Гилемдар менән мине алырға бер язын беззең ат килһә, икенсе язза уларзың аты килә торғайны.

Ә Бәзретдин – беззең осраклы юлдашыбыз. Ул кешегә бер зә йөк булырға яратмай. Укыузар бөткәс тә, ул ауылдаштарының берәһенә эйәрәп китә лә бара, йәки яңғыз үзе генә утыз сакрымда ятқан ауылына йәйәүләп һыпырта торғайны. Был юлы инде без уны, үзебез һорап тигәндәй, бергәләп кайтырға күндәрзек.

Бәзретдин – беззең мәзрәсәлә иң ярлы шәкерт. Уға ауылынан бер ниндәй зә ярзам килмәй. Тик ауылдарынан базарға килеүсә берәйһе бик һирәк кенә уға әсәһенең киндер сепрәккә төрөп ебәргән тары икмәген йәки берәр йомарлам майын индереп сыға торғайны. Бәзретдин шуны ла бик кыйынһынып: «Ниңә инде был? Әсәйемә әйтегез, мин ас түгел, үзенән өзөп ебәрмәһен!» – тип алып кала. Һәм шул майзы ул ни өсөндөр

без (шило) менән сәнсеп ашай. «Ниңә улай итәһең?» – тип һораһалар, Бәзретдин көлгән булып кына: «Без менән ашағас, озақка етә ул!» – тип яуап бирә торғайны.

Бәзретдин, аска интегеп булһа ла, укыуын алып бара һәм бик якшы укый ине. Был күп һыналған нәмә: рәхимһез нужала тороп укыған ярлы шәкерт, ғәзәттә, бик һәләтле булып сыға. Ярлы шәкерт, бик якшы укыһа ғына, үзенәң матди хәлен бер аз еңеләйтә ала.

Бына безең Бәзретдингә лә байзар игәнәһенән ара-тирә ярҙам тейә ине. Насар укыусыларҙың дәрестәрен әзерләшкән өсөн дә уға аз-маз тама, хәлфәләргә лә булышкылай, унан тағы ауырыу-сырхауҙарға доғалыктар күсереп тә әҙерәк бакыр тиндәр төшөргөләй. Ләкин эште лә, ярҙамды ла ул үзе бер ваҡытта ла һорап алмай, әрһез меһкенлекте без уның йөзөндә бер касан да күрмәһек.

Тәбиғәте менән үк ул шундай тигеҙ, сабыр холокло бер егет ине. Ялағайлана ла белмәһ, якшы менән якшы, ә яман менән алыш-биреше юк. Ундайҙарҙан үзен һисектер бөтөнләй ситтә тота белә. Тағы шуныһы кызык: ул берәүҙән дә бер нәмә лә һорарға яратмай. Киреһенсә, шәкерттәр уның үзенән теге-һеһен-быныһын һорап торалар. Сөнки уның үз кулы менән яһаған йөшник һымак һандығында мәҙрәсә тормошо өсөн кәрәк бөтә нәмәһе: энәһе лә, ебе лә, уймағы ла, беҙе лә, әһкәге лә, көзгөһө лә, төһлө кәләмдәре лә, кағыҙ-дәфтәрҙәре лә, хатта елем менән балауызы ла һаклана.

Ана шундай сәйер генә, серле генә һәм һөйкөмлө генә ине безең Бәзретдинебез.

Бына без өсөүләшеп ситән кырандаста ауылыбыҙға кайтып барабыҙ. Юл тақыр, тузан юк, күк алаша үз көйөнә һалмак кына юрта. Тирә-якта бөтә нәмә лә күтәрелеп, үһеп бара: арыштар һабакка һузыла башлаған, бойҙайҙар куйы булып һызылып кына сығып килә, һөрөлмәгән сирәмдәрҙә йөш үлән каплап киткән. Әйтәһе лә юк, тәбиғәттәң иң садә (добродуш-һый), иң йөмлө сағы!..

Беҙгә, кыш буйы мәҙрәсәлә кибеһ ятқан шәкерттәргә, был сикһез иркен, якты, йылы донъя иһ киткес танһык, без уны еһкәп тә, һулап та, күреп тә туя алмайбыҙ.

Баштарак без әленән-әле кырандастан төһөп, аяктарыбыҙ ерһең йылыһын рәхәтленеп татыһын тигәндәй, сизәмгә кереп киттек, йүгерештек, кыуыштык, әйелеп сәһкәләр өһзөк. Бәзретдин тау йыуаһы тапты, уны өһөп сәйнәһек. Мин безең ауылда «тәмлекәй» тип йөрөтөлә торған, һабағы дүрт кырлы

озон ғына бер үлөндө йыйып алдым. Уның да тышын әрсеп, ашап қаранық. Бәзретдин әйтә, быны беззең башқорттар «кейәү камсыһы» тип йөрәтәләр, ти, сөнки осондағы бына ошо бөрәләре зәңгәр сәскә булып асылғас, ул ысынлап та суклы камсыға окшап китә, ти.

...Юл буйы беззе һабантурғайзар һайрауы озатып барзы. Гүйә, бына төпһөз нурлы аяз күктән өстөбөзгә сихри бер моң, тибрәләп-сеңләп, өзлөкһөз яуып торзо. Ә беләһегезме, һабантурғай һайрауының сихыры нимәлә? Иң әлек һабантурғай һайрағанда, ер өстөнә еңелсә генә уйсан-моңһоу бер тынлык йәйелә. Әйтерһең, бөтә тәбиғәт, барлык йән әйәһе бары уны ғына тыңлай, уны тыңлап, һөйөнөслә, һағышлы, ләззәтлә бер рәхәткә сума... Икенсе сихыры шунда, һабантурғай һайрағанда, донъя нисектер иҫ киткес йәйеләп, киңәйәп, яктырып киткәндәй була. Ана шул, юғарыла кескенә кошсок талпынған күктең үзе шикеллә үк, ер йөзә лә икһез-сикһез булып, ғәжәп тын, нурлы булып тойола башлай...

Шулай кәйефләнеп, күңеллә генә кайта торғас, без Ишлә ауылына ла яқынлаштық. Юлға сыққас та, Бәзретдин беззе, үззәрәндә туктап, сәй әсеп сығырға сақырғайны. Без, билдәлә, тықстатып торманық.

Ауылға еткәндә генә, Бәзретдин, дилбегәнә үзенә алып, урамдың иң ситендәге бүтән йорттарзан айырылыбырак, яңғызы ғына торған бер өйзөң қаршыһына беззе килтереп тә туктатты.

Без фәқир кешеләргә инеребеззе беләп килә инек, ләкин был кәзәр ярлы хужалықты күрербез тип һис тә көтмәгәйнек. Хәйер, бының хужалық тип атар ере лә юк. Шыр қырза ултырған бәләкәй генә яңғыз өй иҫкереп, тузып, яртылаш ергә батып бөткән. Һалам түбәһе сереп, қарайып, тиреҫкә әйләнә башлаған. Ишек-тәзрәләр қыйшайған, ә тәзрә быялалары йәшкелт-зәңгәр төҫкә ингән... Қапқа юк, койма юк, тик урам яқлап қына ике рәт кәртә һузылған... Ишек алдын үлән бақып киткән, тимәк, бер һиндәй зә мал юк.

Без индә хайран булып, ғәжәпләнеп қалыуыбыззы Бәзретдингә һиззәрмәскә тырышабыз. Түбәһе сыбық-сабық менән ябылған иҫке генә ситән азбар алдына атыбыззы туктаттық. Өйзән бәләкәй буйлы, ақ сырайлы, ерән һақаллы ябық қына бер ағай сықты. Уның өстөндә киндер күлдәк, тубық баштарына зур ямаузар һалынған кизе ыштан, башында меҫкен бүрек, аяқтарында тула ойок менән тузған сабаталар ине. Ул қырандас янына киләп, бары: «Улым!» – тип кенә Бәзретдин

менән күреште, унан безгә лә шулай һүзһез генә ике кулын һуззы һәм, шунда ук ат башына барып, уны туғара ла башланы...

Бәзретдин һандығын күтәрәп өйгә ашықты. Өй ишегендә бер катын күренде, ләкин ул ни өсөндөр тиз генә боролдо. Был Бәзретдиндең әсәһе булғандыр инде, тик бына уның ишектән сығыр-сыкмас кире сигенеүе беззе бер аз гәжәпләндерзе.

Атты туғарып бөтөүгә, Бәзретдин өйзән силәк менән һыу, сүмес һәм тастамал күтәрәп сықты. Сизәм өстөндә генә силәктән бер-беребезгә һыу койоп йыуынып алдык. Күңелгә: «Комғандары ла юк, күрәһең», – тигән уй килде. Ләкин Бәзретдин үзе бик тыныс, һәр хәлдә, оялыу-уңайһыزلаныу кеүек бер нәмә лә һизҙермәй.

Йыуынып бөткәс, сәләм биреп өйгә индек. Бәзретдиндең атаһы беззе бик ябай ғына: «Әйзәгез, шәкерттәр!» – тип каршы алды.

Қараңғырак қына өй әсе тышқы яғы кеүек үк искереп, тузып бөткән икән инде. Ләкин бүрәнәләре балауызғай һары көрән ине әле, тапалып ашалған изәнә лә тап-таза. Өйзөң бөтә түрән иңләп, өстөнә кейез йәйелгән һике тора, ике ултырғыс, бер әскәмйә, мейес буйында бер бүкән – бөтә йыһаз тигәнә шул ғына.

Һике түрөндә стенаға терәлеп бер бабай ултыра. Ул Хызыр Ильяс төслә ап-ак һақаллы, ап-ак күлдәк-ыштаннан. Башындағы түбәтәйе генә күкһел кара.

Без бабайға күрешер өсөн кулдарыбыззы һуззык. Бабай һелкенмәнә. Бәзретдин ашығып әйтеп қуйзы:

– Олатай, шәкерттәр һинәң менән күрешергә теләйзәр.

– Ә, шулаймы ни, бәрәқалла! – тинә бабай, аз ғына йәнләнеп, һәм безгә кипкән зур каты кулдарын һуззы. Күззәрә асык булһа ла, ул дәм һуқыр икән.

Без ултырышып доға қылдык һәм бер мөлгә тынып қалдык. Беззәң үзебезгә һүз башлауы, билдәле, қыйынырақ ине. Ләкин, гәжәп хәл, хужалар үззәрә лә һүзһеззәр. Бабай үзәнәң әске донъяһына киткәндәй, текә қатқан қилеш, тып-тын ултыра. Бәзретдин арлы-бирле йөрөнә, низер әйтмәксә лә шикеллә, ләкин һүз таба алмай кеүек... Атаһы башта мейес буйындағы бүкәндә безгә бер аз қаранып ултырзы ла, урынынан тороп, һике ситенә сәй урыны әзерләй башланы, иске генә қизә ашъяулық қилтереп йәйзе, қителәп, сатнап бөткән өс сынаяк қуйзы, қысқа ғына салғы бысағы, сепрәккә төрөл-

гән ярты икмәк, туҫтаҡ менән һөт килтереп куйҙы. Шунан тағы үзенең бүкәнәнә барып ултырҙы. Бәҙрәтдин үзенең һандығынан бер-ике ус шәкәр алып, шуны ашъяулыҡ уртаһына һалды.

Бер аҙдан шаршау әсенән әкрән генә: «Булды, улым!» – тигән һүҙ ишетелде. Бәҙрәтдин инеп самауырҙы алып сыҡты. Был самауырҙың да морон һәм тотта төптәре ямалып бөткән ине.

Бәҙрәтдин безгә һикегә менеп ултырырға кушты. Без, аяктарҙы бөкләп, менеп ултырҙыҡ. Шунан һуң алдыбыҙға кыҙырылған йоморткалы таба килеп ултырҙы. Бәҙрәтдин шаршау әсенә йомшаҡ кына өндәште:

– Әсәй, сәй яһарға үзең сыҡ инде.

– Атайың һуң? – тине шаршау әсенән әсәһе әкрән генә.

– Атайыммы?.. Юк, һин үзең яһа инде безгә, – тине Бәҙрәтдин, һисектер бик ихласлап үтенгәндәй итеп.

Шаршау әсе бер аҙ тынып торҙо, унан һуң киндер күлдәк өстөнән шундай ук киндер альяпкыс быуған, ойок-сабаталы бер катын ситса яулығының ситен битенә тартып һәм башын әйеп кенә сыҡты ла, самауыр артына килеп ултырҙы.

Уға күтәрелеп карағас та, миһең йөрәк әллә нимә әшләп китте. Дөрөҫөрөгә, йәшермәйенсә әйтәм, бер сикәнәү тойғоһо йөрәкте өшөтөп ебәргәндәй булды: бисара катындың бөтә битен, күзен ҡасандыр кисергән рәхимһез сәсәк зәхмәте тамам бозоп бөтөргән. Һул күзе бөтөнләй кысылған, ә уң күзе иләмһез зурайып ҡалған. Йәш пәрзәһе аша караған ҡашһыз, керпекһез күзәндә бисараның бөтә әске йәне сағылырға ғына тора кеүек. Әйтерһең, был һис йомолмас, йәшкәзәгән, моңһоу күз – уның яланғасланып ҡалған берзән-бер күңел көзгөһө!

Уны күреп, беренсе сикәнәү һәм кыҙғаныу тойғоһон кисергәс тә, күңелгә шундай уй килде: Бәҙрәтдин был бәхетһез әсәһен саҡырып алырға һәм безгә күрһәтергә һисек итеп йөрһәт итте икән? Без бит, гәзәттә, кешене күркытырлыҡ йәмһез йәки гәрип туғандарыбыҙҙы яттар күзәнә күрһәтмәскә тырышабыҙ, уңайһызланабыҙ, оялабыҙ һымаҡ.

Өеңгә, шул арала сынаяктарға сәй яһап, йөзөн самауыр артына йәшерә төшөп, безгә һуҙды. Бәҙрәтдин безгә кыстап:

– Йәгез әле, бары менән ашап кына әсегез, ашап кына! – тине. Уның тауышында уңайһызланыу за, оялыу за ишетелмәй.

Ашап, икешәр сынаяк сәй әскәс, без шәшкеләребезгә ҡапланыҡ.

Бәҙрәтдин ҡапыл аяғүрә баҫты ла:

– Булмаһа, мин һезгә үземдең китаптарымды күрһәтәйем әле, – тине һәм тәҙрә башына яһалған кескенә кәштәнән бер өйөм китаптарын алып безгә бирҙе. Без, бер эш сыкканға кыуанып, шуларҙы карай башланьк.

– Минең һезгә күрһәтәһе тағы бер нәмәм бар бит әле, – тине Бәзретдин һәм кәштәнән кескенә скрипка алды. Был кулдан ғына яһалған, буялмаған көрән генә бер скрипка ине.

Без гәжәпләнеп каранык:

– Ҙайҙан был һиндә?

– Үзем маташтырған булдым инде, – тине Бәзретдин һәм, скрипканың тонок кына тауышын сығарып, кылдарын көйләргә тотондо. Уның кумыз уйнауын, маңдолина сирт-келәүен без белә инек. Әммә скрипка!..

– Әй, Бәзри, һиңә әлегәсә йәшерҙең. Мәҙрәсәлә Сәғиттең скрипкаһынан уйнаттырған булыр инек, – тинек без.

– Оҫта барҙа кулың тый... – тине Бәзретдин, тыйнак кына йылмайып. Ул скрипкаһын шактай оҙаҡ аҙапланып көйләне. Шул сакта мин уның әсәһенә күтәрелеп караным: әсә үҙенең шәкерт улына бәгергә төшөрлөк шундай бер тәрән мөхәббәт менән, бәхет, һөйөнөс менән сихырланып, иреп, мөкиббән китеп карап ултыра, мин хатта йәнем-тәнем менән тетрәнеп куйғандай булдым. Күҙ алдына килтерә алаһығыҙмы – гүйә, был ҙурайып асылған һыңар күззәгә өһһөҙ карашта үҙе эшләгән мөғжизәгә таң калыу, шуға сикһез кыуаныу, шуның менән ғорурланыу хистәре ап-асык сағылып тора: ул тапқан бит был баланы! Ул имезгән бит уға күкрәк һөтөн! Ул ошо һөлөк кеүек егеттең әсәһе бит! Шәкерт әсәһе, ғилем әйәһе була-сак кешенең әсәһе...

Бәзретдин, маташа торғас, скрипкаһын көйләне, яурынына терәне, йәйә һымак смышок менән һызғыларға тотондо. Скрипканың тауышы бик зәғиф, себеш тауышындай көшөз, ләкин был минутта безҙең күңелдәрҙә ул да бик яғымлы, бик танһык ине. Бәзретдиндең уйнауын барыбыҙ ҙа, сылт та итмәйсә, тып-тын калып тыңлап ултырҙык. Текә генә катып ултырған ап-ак бабай һиңә уйлай, бүкәне өстөндә күҙгалмай ултырған ағай һиңә кисерә – быны беләүе мөмкин түгел. Тик ошо моң әсендә, томан аша караған ай төслө, Бәзретдиндең әсәһе генә үҙенең һүҙһез шатлығы менән яқтырып ултыра.

Бер-ике көй уйнағас, Бәзретдин әсәһенә өндөште:

– Әсәй, һиңә һиңәһе уйнайым?

Әсәһе бер мөлгә балаларса кыҙарынды һәм кыуанышынан тағы ла балкыбыраҡ китте. Ләкин кайтарып һүҙ әйтә алманы.

– Әсәй, һин ошо көйзә ярата инең бит! – тине лә Бәзретдин, «Ғалкын шишмә»не уйнай башланы. Уның һүззәре, һүззәренән бигерәк шул кәзәр ябай, тәбиғи, йылы, якын итеп өндәшеүе миңең һуңғы шиктәрәмде лә селпәрәмә килтерзе. Әсәһе өсөн уңайһыزلаныу тигән нәмәнең әсәре лә юк икән Бәзретдиндә!.. Ҙайза ул уңайһыزلаныу! Берәүзе лә күрмәйенсә, бары әсәһенә, әсәһенең ана шул шазра, салыш, акайған күзле йөзөнә генә карап, ул скрипкаһын уйнаны ла уйнаны. Уның был йылы карашында әсәһен өзөлөп яратыу ғына түгел, ә уны тотошлайы менән аңлау, кәзерләү, йыуатыу һиззәлеп тора кеүек. Белмәйем, былай карай алып өсөн, күңелдәрзе һиндәй генә тәрән мөхәббәт даръяһы ятырға тейештер инде?!

Шулай за безгә кузғалырға вақыт ине инде.

Күк алашаны егеп, юлға сыктык. Бәзретдин һәм уның атаһы, йәнәшә баһып, беззә озатып калдылар.

Ҙояш байырға табан боролған ине. Ә шулай за һабантурғайзар тағы ла бейеккәрәк менеп, тағы ла һузыбырак, ярһыбырак, өзлөкһөз һайрайзар за һайрайзар. Донъя киң, киң, киң, әл-ләләләү! Ере, күге тын, буш, моңһоу... бик моңһоу миңә! Бер ни зә эшләй алмайым үзем менән: самауыр артынан ғына улына карап ултырған әсәй кеше күз алдына килә лә, әсемдән тағы үкһей башлайым... Кемгәлер йөзрөк һелкеп, кыскырғым килә: йәмһез түгел бит ул, матур бит ул, матур, матур Бәзретдиндең әсәһе.

1. Хикәйәнең йөкмәткәһен үзләштерегез. Аңлашылмаған һүззәрзең мәғәнәләрен асыклағыз.
2. *Оста барза кулың тый* тигән мәкәлдең мәғәнәһен аңлатығыз. Уның икенсә өләшә һисек яңғырай? Ошоға окшаш мәкәл, әйтәдәрзе иҗегезгә төшөрөгөз.
3. *Был күп һыналған нәмә: рәһимһез һужала тороп укыған ярлы шәкерт, гәзәттә, бик һәләтле булып сыға* тигән раһлауға һеззәң карашығыз һисек? Үзегез укыған башка әсәрзәрзән, тормоштан быға миһалдар килтерегез. Был раһлау әлегә заман өсөн дә тап киләме? Фекер алышығыз.
4. Бәзретдин образына характеристика бирегез.
5. Әсәр ни өсөн «Матурлык» тип атала, аңлатығыз. Унда һиндәй матурлык тураһында һүз бара? Матурлык төшөнсәһенең, гөмүмән, һиндәй төрзәре бар? Әңгәмә ойшоштороғоз.
6. Һабантурғай һайрауын һүрәтләгән урындарзы Р. Ғариповтың «Һабантурғай» шиғыры менән сағыштырығыз. Окшашлыктары бармы?

91-се күнегеу. Тексты укығыз. Мәғәнәненә ярашлы һораузар төзөгөз. Бөтә ижектерендә лә *о* һәм *ө* һузынкылары булған биш һүз язып алығыз.

Солоксолок – башкорттарзың борон-борондан килгән шө-гөлө. Касандыр Башкортостан ере тотош урман менән капла-нып алынған сақта, кырағай бал корттары менән бөтә ер тулған булған. Башкорттар йыуан, таза, каты ағастарза (имән, карағай, карағас) корттар өсөн кыуыштар яһағандар. Бал корттары өсөн оя ер өстөнән 6–7 метр бейеклектә ағасты сокоп эшләнә. Элекке ояларзан айырылып сытқан күстәр ошо «өй»зәргә килеп ултыра һәм бал йыя башлай. XVIII быуатта йәшәгән, башкорттарзың тормошо тураһында күп хезмәт-тәрзең авторы географ Пётр Рычков: «Бөтә башкорттарзың да тип әйтерлек солоғо бар, ә кайһы берзәренең солоғо бер нисә йөз, хатта меңдән дә ашып китә», – тип язып калдырған. Бөгөн иһә эре ағаслы урмандарзың кыркылып бөтөрөлөүе аркаһында, солоксолок бер Бөрийән районы курсулыкта-рында ғына һакланып калған.

92-се күнегеу. Һораузарға яуап бирегөз.

1. Башкорт телендә яңы һүззәр ниндәй юлдар менән яһала?
2. Башкорт телендәге һүзьяһалыштың ниндәй төрө рус телендә юк?
3. Рус телендәге һүзьяһалыштың ниндәй төрө башкорт телендә юк?

93-сө күнегеу. «Матурлык» хикәйәһенең бишенсе абзацынан («Бына безең...») яһалма һәм кушма һүззәрзе язып алығыз.

94-се күнегеу. Киң билдәле мәкәлдәрзең икенсе өлөшөн язығыз.

1. Оста барза кулың тый, ...
2. Сысканға үлем, ...
3. Ағас күрке – япрак, ...
4. Йән биргәнгә, ...
5. Йән тартмаһа ла, ...
6. Ни сәһәң, ...
7. Һабанда һайрашмаһаң, ...
8. Тырышқан – тапқан, ...
9. Бер көн артта калһаң, ...

Бер мәкәлдең мәғәнәненә ярашлы ижади эш эшлөгөз.

95-се күнегеу. Бер составлы һөйләмдәрҙән торған текст төзөгөз. Йыйнак һөйләмдәрҙән торған текст төзөгөз.

Умырзая

Күк умырзая Урал тауҙары биттөрөндә иртә яzza иң тәүгеләрҙән булып сәскә ата. Ирәндек, Ҙыркты, Уралтау тауҙарында апрель аҙактарында, май баштарында бөтә асык урындар умырзая менән каплана. Умырзая сәскәһе тышкы формаһы менән тюльпанға окшай. Умырзая сәскәһенең ғүмере бик кыска: 4–5 көн. Ғәжәп күренеш: әле ныклап үлән дә сыкмаған, ағастар ҙа әле яланғас тора, ә асык урындар күк умырзая сәскәһе менән капланған, һәм улар араһында әле бында, әле тегендә һары умырзая ялкынлана... Умырзаяны русса подснежник тип тәржемә итеүселәр ҙә бар. Ләкин был дөрөс түгел. Һары умырзаяны русса **горицвет** тип йөрөтәләр, ә күк умырзаяның исеме – **сон-трава**.

УМЫРЗАЯ

(риуәйәт)

Борон-борон заманда йәшәгән, ти, бер хан. Уның берҙән-бер генә улы булған. Атаһы улы өсөн бөтәһен дә алдан ук хәл иткән: уны төрлө фәндәргә өйрәткән, кәләш һайлаған, үз мөлкәтенән өләш сығарған. Улы менән кәңәшләшеп тә тормаған. Хан улы бер ярлы кешенең Умырзая исемле кызына ғашик булған. Бер сак ошо һылыуҙарҙан-һылыу кыз менән касып киткән. Хан улын эзләргә вәзирҙәрен ебәргән. Улар ғашиктарҙы өс көн, өс төн эзләп тә, таба алмай кайткандар.

Кайтып килгәндә, бер вәзирҙең яурынына кешесә һөйләшкән қара қарға килеп кунған. Вәзир уны һарайға алып кайтқан. Қарға ханды улына ниндәй яза бирергә өйрәткән. Уның һүзән тыңлап, хан улын қарғай башлаған. Күп тә үтмәй, уның қарғышы төшкән: хан малайы бозға, ә һөйгән кызы Умырзая моңһоу сәскәгә әйләнгән. Ә ғашиктар барыбер мәңгелеккә айырылғыһыз дуһтар булып қалған: иртә яzza қарҙар ирей башлау менән йока боз эргәһенән умырзая қалкып сыға – яздың тәүге сәскәһе һөйгәнән тәбрикләй.

Ғашиктарҙы айырмайык – умырзаяларҙы өзмәйек. Быны хатта хандың үзе лә эшләй алмаған бит.

1. Риуәйәтте игтибар менән укып сығығыз ҙа, уның төп идеяһын (мәғәнәһен) аңлатып бирегеҙ.
2. Вәзирҙең яурынына ни өсөн нәк қарға килеп кунған, ә һандуғас йәки қарлуғас түгел?

МӘҢГЕЛЕК УТ

Әмир Моратов

ТЕРЕ ХӘТЕР

Алыслаша бара һуғыш беззән,
Тистә йылдар ята арала.
Алыслаша. Тик уңалыу белмәй
Канһыраған хәтер-яралар.
Һаман кайта алмайбыз ау кырынан –
Һуғыш беззең өсөн бөтмәгән.
Һызлауҙары һаман баһылмаған,
Күз йәштәре һаман кипмәгән.
Хәтер һаклай, хәтер һыктап илай,
Хәтерзәргә уйып яһылған.
Һуғыш беззең әрнеу йөрәктәргә
Тутык ярык булып каһалған.
Канонада булып исләтә ул,
Күк күкрәһә, йәшен йәшнәһә.
Шыбыр тиргә батып уянабыз
Мәхшәрзәрзе күрөп төштәрзә.
Танк килә һажлап өстөбөзгә,
Пуля аяу, шартлай миналар.
Кырк беренсе йылда ауган дуһтар
Кабат атакаға баралар...
Торалар за тағы ауалар...
...Тын курғандар йоклай төштәр күрөп,
Окоптарзы үлән каплаған.
Беззең өсөн вақыт кырк бер менән
Кырк биш араһында туктаған.

1. Шиғырзы иғтибар менән укығыз. Тасуири укығанда, интонация, пафос нисегерәк булырға тейеш, аңлатығыз.
2. Һуғыш ветеранының хәтере ни өсөн һаман уңалмай? Шиғырзан миһалдар килтерегез.

БОҢЛО КУЗ

Күз алдымдан китәһе юк
Әсәйемдең һөттәй йөзө,
Ишеккә лә көсә етмәй
Сак-сак атлап өйгә керзе.
Асык өйзә ел туланы,
Сәсә-сәсә кар буранын...
Шунда күрзем әсәйемдең
Сәстәренә гүмер буйы
Иремәскә кар кунғанын...
Миңә атлап, битен каплап,
Сайкалғайны, кулындағы
Кескәй қағыз осоп йөрөп,
Һөйләй, гүйә, ни булғанды...
Өй түренән көн-төн безгә
Өмөт бөркөп көлгән һүрәт
Ошо мәлдә: «Туғандарым,
Хуш...» – тигәндәй булды кинәт.
Әсәйемдең йән тетрәткес
«Улым» һүзен әйткән көндәй,
Минәң йөрәк был донъяла
Яманырак мәлдә белмәй.
Туңды йәнем, янды йәнем
Карлы изән уртаһында...
Ошо қағыз, гүйә, һаман
Боҗло бер куз... хәтерләргә,
Ағай, һинәң тураһында.

1. Икенсе строфаның һуңғы өс юлының мәғәнәһен аңлатығыз.
2. Ағаһының кара қағызын алған сабыйың кисерештәрен күз алдығызға килтерегез. Шағир уны һисек һүрәтләгән?
3. Шиғырҙы тасуири укығыз.

НАЗАР НӘЖМИ

(1918–1999)

Назар Нәжметдин улы Нәжметдинов 1918 йылдың 5 февралендә Дүртөйлө районы Миңеште ауылында тыуған. Күренекле шағир, драматург. «Капкалар», «Күлдәк», «Йыр

тураһында баллада», «Йоклаған бала янында», «Дуҫ тураһында ун бер йыр», «Шағир һәм шаһ», «Иблис», «Урал» поэмалары киң билдәле. «Саҡырылмаған кунаҡ», «Гармунсы дуҫ», «Егет егетлеген итә», «Күршеләргә кунаҡ килгән» һ. б. драмалары бар. Утыз биш китап авторы.

Бөйөк Ватан һуғышы ветераны. 2-се дәрәжә Ватан һуғышы (ике тапҡыр), Ҡызыл Йондоҙ, Октябрь Революцияһы, Хезмәт Ҡызыл Байраҡ ордендары кавалеры. Башҡортостандың халыҡ шағиры.

ҠАЙТМАНЫҒЫЗ ТЫУҒАН ЕРЗӘРГӘ

Һез кайзарза ятаһығыз икән,
Ниндәй тупраҡ, ниндәй ерзәрзә?
Ҡайтырбыз, тип киткәйнегез зә бит,
Ҡайтманығыз тыуған илдәргә.
Яу кырында Тыуған иле өсөн
Ир-егеткәй юкка ауырмы?
Йөрәктәрзә һезең – утлы ҡурғаш,
Күтәреүе әллә ауырмы?
Яу кырзаны күптән инде тынды,
Шул кырзарза мәңге ҡалдығыз.
Һез – үлемһез. Үлемегез менән
Еңеү булып балҡый данығыз.

1. Һуғыш ветеранының яҙған ҡайтмаған иптәштәрен һағыныуы зары әсәрзә нисек бирелгән?
2. Шиғырҙы тасуири укығыз.
3. Шиғырға күренекле композитор Заһир Исмәғилев көй яҙған, уның фоноязмаһын тыңлап, кушылып йырлағыз.

Муса Йәлил

ЫШАНМА

Һиңә минән хәбәр килтерһәләр,
«Ул йығылды арып», – тиһәләр,
Һин ышанма, бәғерем, бындай һүззә
Дуҫтар әйтмәс, яҡын күрһәләр.
Байрағыма ҡаным менән яҙған
Антым саҡыра алға барырға,

Хакым бармы минең абынырға,
Хакым бармы арып калырға?
Һиңә минән хәбәр килтерһәләр,
«Алмаштырған илен», – тиһәләр,
Һин ышанма, бәғерем, бындай һүззә
Дуһтар әйтмәһ, мине һөйһәләр.
Һиңә минән хәбәр килтерһәләр,
«Муса инде үлгән», – тиһәләр,
Һин ышанма, бәғерем, бындай һүззә
Дуһтар әйтмәһ, һине һөйһәләр.
Тупрак күмер тәнде, күмә алмаһ
Ялкынлы йыр тулы күңелде.
«Үлем» тиеп әйтеп буламы һуң
Еңеп үлгән бындай үлемде?

1. Шиғырҙы тасуири укығыз. Уның кемгә төбәп язылғанын асыҡлағыз.
2. Муса Йәлил – күренекле татар шағиры. Маобит төрмәһендә фашист тотконлоғонда һәләк булған. Үлгәндән һуң уға Советтар Союзы Геройы исеме бирелгән. Шағирҙың шәхесе, ижады тураһында мәғлүмәт туплап, белешмә төзөп язығыз.
3. Шиғырға Заһир Исмәғилев көй яҙған. Йырҙың фоноязмаһын табып тыңлағыз, кушылып йырлағыз.

Азамат Мәһәҙиев

ЕҘЕҮ МЕНӘН ҘАЙТҘАН

Өфөнөң Черниковка биһтәһендә, Ветерандар скверында, ғәзәти булмаған бер һәйкәл барлыкка килде – әскәмйәлә ултырған һалдат һәйкәле. Бейеклеге 3 метр, ауырлығы 6 тонна тәһкил иткән был һәйкәлде скульпторҙар – Илдар Шәйәхмәтов менән Валерий Новиков ижад иткән.

Һуғыштан кайтып килгән һалдат, арып, әскәмйәгә ял итергә ултырған. Ул бына-бына тыуған йортона кайтып етер, кәҙерле туғандарын, балаларын күрер. Һалдаттың йонсоған йөзөндә кыуаныс, еҘеү тантанаһы сағыла. Түшөндөгә орден-миһзалдары уның батыр һалдат булығы тураһында һөйләй. Шул ук вақытта һағайып та калған кеүек – ул, гүйә, йәнә бомбалар шартламаһын, ғүмерзәр кыйылмаһын, тип хәүефләнә. Әргәһендәге муксайында – һалдат күстәнәсе.

Быға тиклем беззә Шакирийән Мөхәмәтйәнов (Александр Матросов), Миңнеғәле Ғөбәйзуллин, Муса Ғәрәев, Миңлеғәли Шайморатов, Таһир Күсимов кеүек геройҙарға һәйкәлдәр куйылғайны. Әлегеһе – дөйөмләштерелгән һалдат образы. Ул – һинең, миңең, уның олатаһы, яҡыны, туғаны.

1. Текст менән танышығыҙ. Һуғышта һәләк булғандар иҫтәлегенә куйылған һәйкәлдәр бик күп. Үзегеҙҙең ауылдағы һәйкәлгә сәскәләр һалығыҙ.
2. Һуғышта һәләк булған ауылдаштарығыҙдың, туғандарығыҙдың иҫемлеген тәғәҙәт. Уларға арнап, шиғыр йәки кескәй хикәйә язығыҙ.

Башкорт телендә юклығы белдерә

Рус телендә юклығы, нигеҙҙә, *не* киҫәксәһе менән белдерелә. Ул киҫәксә бөтә һүҙ төркөмдәренә караған һүҙҙәр янына ла куйыла ала: *не дом, не улица, не молодой, не пять, не я, не играл, не вчера* һ. б.

Башкорт телендә **кылымдарҙа** юклығы *-ма, -мә, -мәс, -мәс* ялғауҙарын кушыу юлы менән белдерелһә, башка һүҙ төркөмдәренә *түгел* мөнәсәбәт һүҙе өҫтәлә:

а) *уҡы-ма, уҡы-мәс, кил-мә, кил-мәс;*

б) *өй түгел, йәш түгел, биш түгел, мин түгел, кисә түгел, кәрәк түгел.*

Өҫтәп шуны әйтәйек. *Кәрәк* һүҙе янына *түгел* һүҙе лә, *-мә, -мәс* ялғауҙары ла кушыла ала. Ул – шундай берҙән-бер һүҙ. Уға иҫем ялғауҙары ла, сифат ялғауҙары ла, кылым ялғауҙары ла кушылыуы мөмкин. Сағыштырығыҙ: Иҫем формалары – *кәрәк түгел, кәрәктәрен алды*. Сифат формалары – *кәрәгерәк, иң кәрәге*. Кылым формалары – *кәрәкмәй, кәрәкһә, кәрәкһен, кәрәгер, кәрәкмәс* һ. б.

96-сы күнегеү. Бер һөйләмдәге ике юклығы ялғауы һәм һүҙе һиндәй мәғәнә белдерә икән? Һөйләмдәрҙә рус теленә тәржемә итегеҙ.

1. Урманға тағы ла бармай булмай.
2. Маратты был бөләһенән коткармай ярамай.
3. Кунактарҙы яңы йортта каршыламаһәк, килешмәс.
4. Ваҡытында барып етмәһәк, был килешкән эш түгел.

97-се күнегөү. Башкорт телендә көн өлөштөрөн белдергән бына ниндәй һүззәр бар. Укығыз. Рус теленә тәржемә итегез.

таң атыу	төшкә карай
таң һызылыу	эңер
таң калкыу	кызыл эңер
таң тишеге	эңер төшөү
кара таң	шәфәк батыу
таң һарыһы	кис
таң һарғайыу	караңғы төшөү
иртә	төн
иртәнсәк	төн етеу
төш	төн уртаһы
көн үзәге	кара төн
төш ауғас	ете төн уртаһы

98-се күнегөү. Тексты укығыз. Йөкмәткеһе буйынса һөйләшегез. Кушма һөйләмдәрҙе табығыз, уларҙың теҙмә йәки эйәртеүләме икәнән билдәләгез. Эйәртеүлә кушма һөйләмде рус теленә тәржемә итегез.

1784 йылда Әбей батша кушыуы буйынса, Рогервик кәлгәһендә таштан яңы сиркәү һалына башлай. Германиянан килгән архитектор Иоганн Мор үзенә ярҙамсылар итеп укый, яҙа белгән каторжандарҙы ла алды. Каторжандарҙан өс бригада төзөлөп, уларға етәкселәр билдәләнде. Сиркәү нигезенә траншея казыу бригадалына Иван Почиталин етәкселек итте, төзөү блоктарын ташыусылар башына Кәнзәфәр Усаев куйылды, ә сиркәүҙең нигезен һәм стеналарын һалыусыларға Салауат бригадир итеп тәғәйенләнде. Төзөлөш өс йыл дауам итте, һәм 1787 йылдың көзөндә Георгий Победоносец исемен алған яңы сиркәүҙе асыу тантаналы үтте. Ошо тантанала төзөүселәрҙең етәкселәре Иван Почиталиндың, Кәнзәфәр Усаевтың, Салауат Юлаевтың исеждәре телгә йыш алынып, уларға зур рәхмәттәр еткерелде.

Шул көндәрҙән һуң, был өсәүҙең абруйы кәлгә гарнизонында ғына түгел, ә яҡын тирәләгә хуторҙарҙа йәшәүселәр араһында ла ныҡ күтәрелде. Халыҡ уларға ихтирам менән караны.

Салауаттың, кенәз Салауаттың, исеме бөгөн дә Эстония ерендә, Рогервик кәлгәһе урынындағы Палдиски калаһында кәҙерләп һакланыла.

2012 йылда Башкортостандан килгән делегация ағзаларына Изге Георгий Победоносец сиркәүенең настоятеле отец Валерий Нозаренко, Салауаттың кәбере ошо сиркәү нигезе эргәһендә булырға тейеш, тигәйне.

(Ф. Вәлиуллин буйынса)

Жәлил Кейекбаев

ЗӨБӘЙ ҮТӘГОЛОВ

(Очерктан өзөк)

Үтәголов тәҙрә төбөнә төшөп ярылған быяла ярсыктарын еңе менән һыпырып төшөрҙө. Ликунов, бүлмәнең кабырға яҡ тәҙрәһенә барып, күрше йорттағы боецтарҙың хәлен белде. Ундағы боецтарҙың береһе, кулдары менән ишаралап, хәлдәренәң арыулығын белдерҙе. Ликунов та йылмайып баш һелкте һәм, кабат үз урынына килеп, бинокле менән атыш майҙанын күзәтә башланы.

– Немецтар тағы сыжтылар. Эҙерләнергә!

– Есть эҙерләнергә!

Арғы урамдағы йорттар араһынан өс танк һөйрәлеп килеп сыжты. Улар Ликунов үзенең боецтары менән нығынған йортка туп-тура килә. Танкыларҙың өсөһө лә тимер һөйрәтке таккандар. Ликунов немецтарҙың был хәйләһен белә: һөйрәткеләрҙең эсендә немецтарҙың һалдаттары һәм офицерҙары йәшенеп киләләр. Улар, йорт эргәһенә еткәс кенә, һөйрәткәнән йүгереп сығырға ла, йортка баһып инеп, безҙе кырып һалырға уйлайҙар!

Танкыларҙың береһе күрше йортка етеп үк килә. Йорттоң тәҙрәләренән бер-бер артлы өс граната ырғыттылар. Танк туктаны. Һөйрәтке эсендә йәшенеп килгән ун бишләп фашист һапыл йүгереп килеп сыжты ла йортто урата башланы. Улар, сүкәйеп боһа-боһа, стена буйына һырыжтылар. Күрше йорттоң был яҡ стенаһына йәшеренгән ике немецты Үтәголов күрөп калды. Ул кыһса ғына очередь бирҙе – немецтар тәкмәсеп барып төштө.

– Молодец, Үтәголов! – тине Ликунов.

– Күршегә ярҙам итә торған йола бар башкортта, иптәш лейтенант, – тине Үтәголов.

Немецтар, стена буйлап шыуыша-шыуыша, йорттоң эсенә инергә маташалар. Күрше йорттағы боецтар, тәҙрәнән һонолоп, уларҙың баштарына ата башланылар.

Бер аззан атыш тауышы йорт эсендә лә ишетелә башланы.
– Йортка басып инергә маташалар, эттәр! – тине Ликунов, асыланыш.

– Безгә лә якынлайзар, иптәш лейтенант, – тине Үтәголов. Танк йортка етеп килә. Үтәголов, гранаталар бәйләмен кулына алып, Ликуновка карай.

– Ырғыт әйзә! – ти лейтенант.

Үтәголов ырғыткан гранаталар танкының тап мотор өлөшөнә төшөп ярылды. Көслә шартлау тауышына ер һелкенде. Зыйлап оскан граната ярсыктары тәзрәләргә лә тейзе, тәзрә быялалары зыңгырлап койолдо. Танк туктап калды. Үтәголовтан һуң Ликунов тағы бер граната ырғытты. Уның гранатаһы тимер һөйрәткенең эсенә үк төшөп ярылды. Һөйрәтке эсендә йәшенеп яткан немецтар тороп таралырға лә өлгөрмәй калдылар. Һөйрәтке эсенән йәмһез тауыш менән акырышыузар ишетелде.

Һул яктағы йортка туралап килгән танк та, капыл боролоп, туктап калды. Быны карап тороусы Ликунов менән Үтәголов шатландылар: был – снайпер Петрушенконың эше. Петрушенко танкының водителе карап килгән тишеккә атырға ярата. Ул был юлы ла шулай эшләне, һәм водителһез калған немец танкыһы туктап калды. Һөйрәтке эсендә йәшенеп килгән немецтар һикерешеп торзолар за кыскыра-кыскыра йортка табан йүгерешә башланылар.

– Рус! Здавайся! Русланд капут!

Күззәренә ақ-кара күренмәй йүгерешкән гитлерсыларға каршы тәзрәләрзән бер-бер артлы гранаталар осто.

– Юк, гвардеецтар бирелмәйзәр! – тип кыскырзы Ликунов.

Ликунов сәгәтенә карап алды. Көн кисләп бара. Ул, күршеләге боецтарзың хәлен белеү өсөн, тәзрә эргәһенә килде.

Күршеләге йорттоң тәзрәһенән бер боец ишара менән хәлдәрен аңлатырға тырыша: өс бармағын усына йомоп, ике бармағын күрһәтә. Тимәк, улар икәү генә калғандар. Икәһе йә яраланған, йә һәләк булған.

Бер аззан тағы танк тауыштары ишетелде. Ана улар. Юл башлап килеүсе танкының мороно күренде. Уның артынса тағы береһе килеп сықты, тағы, тағы... Алтау, етәү... Ун дүрт! Ун дүрт танк туп-тура йорттарға табан йүнәлде.

– Ишәйгәндәр зәһә былар, иптәш лейтенант!

– Ничего, Үтәголов, нык тор! Барыбер үтә алмастар! Ун дүрт танк, тимәк, кеше башына икешәр танк. Күп түгел! – ти Ликунов.

Капыл танкылар араһына миналар төшөп ярыла башланы. Ликунов был миналарзың кайзан килеп төшкәнөн белә: уларзы станциянан Рубцов ебәрә. Тимәк, Рубцов Ликуновтың ракетаны күргән. Бына хәзер ул станциянан немец танкылары естөнә мина яздыра.

Кара төтөн сығарып, өс танк янып ултырып калды.

– Молодец, Рубцов! – ти Ликунов.

Ул арала йорттарға якын ук килгән тағы ике танк туктап калды.

– Беззекеләр сықтылар, иптәш лейтенант! Сықтылар!..

Үтәголов шатлана. Ликунов та йылмая. Бына хәзер Рубцов килеп сығыр кеүек тойола уға. Һәм Рубцов, һис шикһез, киләсәк! Уның кулында бит бер эшелон боеприпас бар!

– Киләләр! Беззекеләр киләләр, иптәш лейтенант!

– Күрәм, күрәм, Үтәголов!

Күрше йортто капыл ут каплап алды. Быны күреп, Үтәголов һискәнәп китте: бер төркөм немецтар арт яклап һалам косаклап килтерәләр. «Былар беззә шулай айыу ыслаган кеүек ыслап сығармак булалар, ахырыһы...» – тип уйлай Үтәголов һәм гранатаһын әзерләй.

Биш-алты немец, кыскыра-кыскыра, урталағы йортка табан килә.

– Рус! Здавайса! Капут!

Ликунов менән Үтәголов, тәзрә яңағына ышыкланып тороп, немецтарзы револьвер менән берәм-берәм сүпләйзәр.

Һул яктағы йортто ла ялкын ялмап алды. Ялкын каплап алған тәзрәнән ике боец һикереп төштө лә өй тирәһендә буталып йөрөүсә немецтарзы штык менән уңлы-һуллы сәнскеләргә тотондолар. Был хәлде күреп тороусы Ликунов менән Үтәголов уларзың тиңһез батырлығына һокланалар.

– Молодцы, егеттәр! – ти лейтенант.

Немецтар бөгәрләһенәп йығылалар. Улар һалдаттарзы тереләй тотоп алырға маташалар, күрәһең. Ләкин боецтар, йорт эргәһендә кыйралып ултырған танкыларға ышыкланып, уларзы штык менән «һыйлайзәр».

Ликунов менән Үтәголов үззәренә табан бата-сума йүгереп килеүсә немецтарға тәзрәнән икеһе бер юлы граната ырғыттылар. Немецтарзың бер нисәһе тәгәрәһе, калғандары боролоп кастылар.

Йортто арт яктан уратып, немецтар дөбөр-шатыр соланға килеп инделәр. Улар ишекте дөбөрләтәләр, ә ишеккә эстән һыклы аркыры ағас һалынған.

– Рус! Здавайся! Ви капут!

Ликунов уларзы мыскыллай:

– Күрерһегез әле капутты! Сабыр итегез, йырткыстар! Гвардеецтар бирелмәйзәр улар! Нис бер вакытта ла бирелмәйзәр! Юк, без бирелер өсөн тыумаған!

Шулай, кыскыра-кыскыра, Ликунов бер-бер артлы ике граната ташланы. Немецтарзың байтағы тәгәрәп ятып калды. Калғандары, соланға бәрәп инәп, ишекте кайыра, ишек аша револьверзарған ата башланылар.

Үтәғолов, кеңәһендәге ике минаны алды ла Ликуновка әйләнәп караны.

– Давай, – тине Ликунов. Үтәғолов ишеккә мина куйзы.

Ликунов менән Үтәғолов, кулдарын кысышып, бер-берәһенә күззәрәнә карап торзолар, туғандарса косаклаштылар. Был уларзың мәңгелеккә хушлашыуы ине.

– Мин – Рәсәй өсөн!.. – тине Ликунов. Ул һүзән әйтеп бәтәрәнә – был һүз былай за аңлашыла ине.

– Ә мин – тыуған Башкортостаным өсөн! – тине Үтәғолов.

– Тимәк, икебәз зә – Ватан өсөн...

Немецтар ишекте тағы ла нығырак дөбөрләтә, шарт та шорт ата башланылар.

– Рәхсәт итегез, иптәш лейтенант, – тине Үтәғолов, командирына карап.

Ликунов Үтәғоловты тағы бер кат косаклап үптә лә:

– Давай! – тине һалкын кан менән.

Үтәғолов ишеккә һалынған аркыры ағасты алып ырғытты ла тиз генә командиры янына барып бақты.

Ишек асылыуға, немецтар өйгә тула башланы. Шул сак көслә шартлау бәтә йорттоң астын-өскә килтерзә...

Тыуған илдең һамысын һаклап, батырлык менән үлеүзә дошман кулына биреләүзән артык күргән ун өс гвардеец шулай һәләк булды. Был батырлыктары өсөн уларзың бәтәһенә лә Советтар Союзы Геройы исемә бирелде. Ростов өлкәһенәң Красновка станцияһында уларға һәйкәл куйылған.

1. Тексты мәғәнәһенә төшөнөргә тырышып, азак тасуири итеп укып сығығыз. Йөкмәткәһен һөйләгез.
2. Таныш булмаған һүззәрәң текста кулланылышына иғтибар итегез. Улар тағы һиндәй мәғәнәлә кулланыла ала? Был һүззәр менән бер нисә һөйләм тәзәп язығыз.
3. *Күззәрәнә ак-кара күрәнмәй* тип һиндәй кешегә әйтәләр? Һеззәң дә күззәрәгезгә ак-кара күрәнмәгән сағығыз булғаны

бармы? Ошо ук мэгәнәне тағы ниндәй һүззәр менән биреп булыуын асыклагыз.

4. Текста һүрәтләнгән һуғыш эпизодын һез нисек итеп күз алдына килтерзегез? Уның һүрәтен төшөрөгөз.
5. Бөйөк Ватан һуғышы фронттарында батырлык күрһәткән якташтарыбыз тураһында материалдар йыйып, «Башкорттар китте һуғышка» исемле альбом төзөгөз.

Мостай Кәрим

МАЛАЙЗАР

Без инде илебезең сиктәренән алышта, Болгария ерзәрендә, фашист гәскәрзәрен эзәрләп, алға бара инек. Безең мотопехота часы, кояш байыр алдынан, кескәй генә калаға килеп инде. Азатлыктың тәүге көнөн кисереүсе кала халкы беззе икмәктөз менән каршы алды. Көз мәлендә ағастарзан япрак нисек койолһа, ул көндә кала урамдарына кешеләр шулай һибелде. Тарма баһыуына төшкән турғайзар, кеше килгәнде һизеп, пырылдап һауаға нисек күтәрелһә, беззе каршылаусы төркөмдәр өстөндә лә күккә сөйлөгән кәпәстәр шулай осоп торзо. Зур-зур автомашиналарға ултырып барыусы совет һалдаттары өстөнә яуған сәскә ямғырын һис ни менән дә сағыштырырлык түгел ине.

Ә малайзар һуң, малайзар! Ялан аяк малайзар улар бөтә ерзә лә бер төслә булалар. Уларзың сәскә ыргытып та, кәпәс сөйөп тә торорға вакыттары юк. Улар иң алдан барыусы машина менән йәнәшә кулдарын болғай-болғай йүгерәләр. Каланы солғап алған шау-шыузан, машиналарзың геүләүзәренән, кайзалыр арттарак башланған йыр моңдарынан асығырак булып, малайзарзың нескә тауыштары яңғырай. Ул тауыштар тоттош геүләп торған һауаны, гүйә, нескә-нескә генә һөңгөләр булып тишеп үтәләр. Малайзар азатлык килтереүсе армияны шулай сәләмләйзәр:

- Добро дошли, братушки!
- Братушки! Братушки!

Кала уртаһындағы майзанға еткәс, колонна туктап калды. Һалдаттар машиналарзан һикерешеп төштөләр. Шунда ук алдағы машина эргәненә бер төркөм малайзар килеп етте. Улар башта, һалдаттарзың пилоткаларындағы йондоззарға, иңдәрендәге автоматтарға, уларзың саң баһкан йөззәренә һынаулы караш ташлап, шымып торзолар. Шунда бер малай иптәш-

төрөнән айырылып сыкты ла ошо беренсе машинанан төшкән яугирзәр эргәһенә килде. Малайзың колактарын күмерлек булып еткән сәстөрөнә, уның касандыр салбар балактары тип аталған нәмәһенән һәленеп-һәленеп төшкән эреле-ваклы суктарына, себештәр сығып бөткән кара-көрән аяктарына карағанда, уның быға тиклем бал-май эсендә йәшәмәгәнлегә асык ине. Ләкин куйы кара каштар астында ике тере күмер булып янған күззәре, эшкә лә, моғайын, тукмашка ла күнеккән карағускыл кытыршы кулдары уның үз дәрәжәһен һаклай алырлык кеше булыуын күрһәтәп тора ине.

Малай, берәүгә лә төбәп кенә карамай, әйтә һалды:

– Миңә генерал кәрәк ине.

– Ниндәй генерал?

– Иң баш генерал!

Яугирзәр тәүзә ғәжәпләнеберәк калдылар, унан һуң тыһыла алмай көлөшөргә тотондолар. Ләкин малай үзенекең кабатланы:

– Миңә генерал кәрәк!

– Без ни, туған, бында бөтәбөз зә генерал инде, – тине автоматчик Вершинин.

Малай, иптәштәрөнә боролоп, кемгәлер кул болғаны. Һалдаттар эргәһенә козырәкһыз фуражка кейгән мыкты кәүзәле, киң битле икенсе малай йүгереп килде.

– Былар генералдармы, Младен? – тип һораны ул киң битле малайзан.

– Түгел. Генералдың салбар балағына кызыл таһма тегелгән була уның. Иртәнсәк үткән һалдаттар араһында шундай генералды атайым үзе күргән.

– Ә һин үзең кем һуң? – тип һоранык тәү килгән малайзан.

– Минме? Мин – Анастас. Быныһы – Младен. Ә тегеләре? – ул ситтә торған иптәштәрөн күрһәттә. – Ярай, уларзы әйтеп тормайым инде. Уларзың әле һеззең менән танышырлык ук эш эшләгәндәре юк. Ә генерал кайза?

– Егеттәр, ә, егеттәр! Беззең Йәрмөхәмәтов ни менән генералға окшамаған һуң? – тине берәү. Ул бынан ай ярым самаһы элек, госпиталдән сығып, беззең подразделениеға килгән яугирзың фамилияһын телгә алды. Йәрмөхәмәтов әүәле башкорт дивизияһында хезмәт иткән һәм кавалерияны үтә яратыуынан әле лә лампаслы салбар кейеп, мыйык еткереп йөрөгән үткер генә бер егет ине.

Шул арала бер нисә кеше бер юлы элекке кавалеристы сақырырға тотондо. Өсөнсө машина эргәһендә торған Йәрмөхәмәтов, үзенә фамилияһын ишеткәс, йүгереп үк килеп етте.

– Генерал кәрәк булып китте бит әле бынау егеттәргә.

Элек тә һирәк-һаяк «генерал» кушаматын ишеткән Йәрмөхәмәтов эштең низә икәнлеген тиз үк төшөнөп алды.

– Нимә булды? – тип һораны ул эре генә.

Салбарына кызыл тасма тегелгән элекке кавалеристы күргәс, малайзарҙың йөззәре асылып китте.

– Ошомо? – тине Анастас, иптәшенә боролоп. Младен баш какты.

Анастас серле итеп ян-якка карап куйзы һәм, ымлап, Йәрмөхәмәтовты бер аз ситкәрәк алып китте. Ләкин малайзың мөмкин тиклем серлерәк әйтергә тырышкан һүззәре бөтөбөзгә лә ишетелеп торзо.

– Другарь генерал, – тине ул, – без һеззәң килеүегеҙгә кайһы бер нәмәләр әзерләп куйзык. Ләкин көпә-көндөз уларҙы һезгә килтерә алмайбыз. Үзегеҙ беләһегеҙ – хәрби сер...

Тап шул вақытта ялға туктау өсөн билдәләнгән урындарға барырға команда булды. Без яңынан машиналарға ултырыштык, һәм подразделение үзенә тәғәйенләнгән урынға китте.

Ә малайзар шунда ук кайзалыр юк булды. Уларҙы хәтергә алыусы ла табылманы.

* * *

Беззәң подразделениеһы кала майзанынан алыс түгел бер зур йортка урынлаштырзылар. Сентябрь айында Болгариялә төндәр йылы була, шуның өсөн һуғышсылар асык һауала кунузуы артығыраҡ күрзәләр. Без йоклар алдынан, ихата уртаһына ултырып, һалдат сәйен эсергә керештек.

Капыл эңер төштө. Тауза эңер шулай капыл төшә шул. Арлы-бирле иткәнсе, Йәрмөхәмәтов кайзандыр лампа табып, табын уртаһына ултыртып куйзы. Табын яктырып китте.

Шул сак урам капкаһы шығырлап асылды. Без бөтөбөз зә әйлөнөп каранык. Унда ике караскы күренде лә тағы юғалды. Капка артында нимәгәләр бәрелгән тимер сыңлауы ишетелде, һәм шул арала теге ике караскы ихатаға килеп инде. Шәүләләр утка якынлаштылар. Без был төнгә кунактарҙы тиз үк танынык. Кынһыз кылыс күтәрәп алдан килеүсе Анастас ине. Уның артынан Младен әйәргән. Ул нимәләр тултырылған фуражкаһын жулына тотоп алған.

Малайзар табын эргәһенә килеп туктанылар һәм күззәре менән кемделер эзләргә тотондолар. Арғы яктарак ултырған Йәрмөхәмәтовты күреп алғас та, Анастас кулындағы кылысты уның алдына килтереп һалды. Кылыс эргәһенә Младен фуражкаһын килтереп куйҙы. Ләкин уның фуражкаһын калдырғыһы килмәне. Малай яңынан эйелде лә фуражкаһың бер ситенән тотоп һелкте. Унан автомат патрондары койолдо. Һалдаттар, малайзарҙың нимә әйтерен көтөп, өһһөз калдылар.

Эште еренә еткереп башкарғанлығына ышанғас кына, Анастас һүҙен әйтте:

– Бына, иптәш генерал, кабул итеп алығыҙ.

– Кабул ит, генерал! – Һалдаттар пырхылдап көлөп ебәрҙеләр.

Йәрмөхәмәтов юғалып калманы.

– Көлөүзе туктатығыҙ! – тип бойорҙо ул. Һәм, малайзарға карап, йомшак кына дауам итте. – Рәхмәт, егеттәр. Ә нисек итеп кулға төшөрзөгөз һез был нәмәләргә?

– Һезгә бүлөк ул. Ике-өс көн элегерәк, төн уртаһында, бынан фашистар кастылар. Буталыш, кысқырыш китте бер заман! Эй мәрәкә булды. Шул ваҡыт без Младен менән икәүләп Стоян байзар эргәһендә торған машинанан ошо кылысты сәлдерҙек. Теге машина фашист генералының ине. – Анастас ашыҡмай ғына дауам итте. – Үзебезҙе лә сак-сак кына электермәнеләр. Арттан атып калдылар. Ә без яр астына һикерҙек. Ана, Младендың фуражкаһында пуля тишеге лә бар... Ә патрондар – элегерәк кулға төшкән нәмә улар. Һезгә кәрәк булыр әле.

Һүзгә капыл Младен кушылды:

– Бына ошо генералдың үз кылысы менән үзенең башын сабып өзөгөз. Һәләк яман ул! Һез уны барыбер кыуып етәһегез бит.

– Әлбиттә, етәбез!

– Сабып өзөгөз, йәме!

– Ярар.

«Генерал» малайзарҙы үз эргәһенә ултыртып алды. Вершин уларға сәй койоп килтерҙе, алдарына шәкәр, икмәк, колбаса өйөп куйҙы. Ләкин малайзар башта дәрәжәне юғары тоттолар, комһозланып һыйға ташланманылар. Вершиндың кыстауына ла «рәхмәт әйтәбез» тип кенә яуап бирҙеләр.

Тик бер аҙған һуң ғына малайзарҙың кыйыулығы арта төштө. Без улар менән тиз үк дуслашып та алдыҡ. Оҙаҡ итеп

сәй эстек. Жунактар һүзгә йомарт булып сықты. Улар үззәре хакында ла күп кенә нәмә һөйләненләр. Анастас менән Младен икеһе лә урамда аяк кейеме тазартып көн итәләр икән. Анастастың ауырыу әсәһе бер йыл инде өйзән сыға алмай, байзарға кер йуыуыраға ла бара алмай. Ә Младендың атаһына бер үзәнә һигез йөнде туйзырыраға тура килә. Малайзарзың әлегә тиклем мәктәп юлына аяк баскандары ла юк икән. Ләкин уларзың һүззәрендә бер генә лә зарлануы ауазы ишетелмәнә. Сөнки хәзәр бит уларға яңы тормош киләсәк.

Һүзгә аз катнаша торған Младен капыл ғына белдерәү яһаны:

– Һез килгән шатлыктан, Болгария азат ителеү шатлығынан без Анастас менән әс көн буйы байрам итәсәкбез. Аяк кейеме тазартыраға урамға сыкмаясакбыз. Байрам итәсәкбез.

Анастас та уның һүзән кеүәтләне:

– Әйе, без шулай хәл иттәк. Жулға щәтка ла тотмаясакбыз!

Хушлашыр алдынан һалдаттар Младендың фуражаһына шәкәр, сохари, колбаса, шоколад тултырзылар.

Ләкин малайзарзың киткеһе килмәй ине шикелле. Улар, нимәләр әйтергә теләп, бер-берәһенә карашып алдылар. Младен капыл әйтәп һалды:

– Пилоткаға куйыр өсөн һезгә һисәшәр йондоз бирәләр?

– Берәрзе.

– Ә юғалһа? . .

Һалдаттар малайзарзың тел төптәрен шунда ук һизәп алдылар һәм токтарын ақтарыраға тотондолар. Шулар арала йондоз куйылған өр-яңы ике пилотка ла табылды. Йәремөхәмәтов пилоткаларзы, бик тантаналы итеп, жунактарзың баштарына кейзәрзе. Сикһез кыуаныузан малайзар бөтөнләй һүзһез калдылар. Бер аззан һуң ғына, Анастас һык итеп башын әйзе. Младен да шуны ук қабатланы.

– Дәү итеп рәхмәт әйтәбәз, другари! – тинеләр малайзар һәм йүгерәп сығып та киттеләр.

Без байтак һүзһез ултырзык. Башлап Йәремөхәмәтов өндәште:

– Насар эшләнем мин, егеттәр. Ниндәй һәйбәт малайзарзы алданым. Генерал, имеш... Миңә хәзәр инде генерал булғансы, хезмәт итергә тура киләсәк...

Мин қояш менән бергә уяндым. Иптәштәрем әле йоклап ята ине. Ләкин мине бер нәмә гәжәпкә калдырзы. Һалдаттарзың һәр берәһенәң аяк осонда ултырған итектәре яңы сыкқан

кояш нурында ялтырап тора ине. Улар шундай һәйбәт итеп тазартылып, майланып куйылғандар. Мин сызаманым, егет-тәрзе уяттым.

– Бына мөгжизә, – тине Вершинин.

– Мөгжизә түгел, – тине капка төбөндә һакта тороусы һалдат. – Мин уларға үзем рөхсәт иттем. Таң алдынан килгәй-неләр.

– Бына ниндәй бит улар, – тип кабатланы Йәрмөхәмәтов. – Их, егеттәр, егеттәр...

Безгә нисектер күңелле лә, моңһоу за булып китте.

Малайзарзы без башкаса күрә алманык. Бер сәғәттән ары киттек.

1. Хикәйәнең йөкмәткеһен үзләштерегез. Һүзлек әше башкарығыз.
2. *Һынаулы караш, серле итеп карау, күз менән эзләү, кулга төшөрөү, тел төбөн һизеү (аңлау)* һүзбәйләнештәрән руссаға дөрөҗ тәржемә итегез.
3. *Бал-май эсендә йәшәү* тигәнде нисек аңлайһығыз? Балдамайза йөзөү төшөнсәһе әкиәттәрзә, халықтың йәһле һөйләү телендә лә йыш осрай. Ата-әсәләрегеззән, ололарзан һорап, уның мөгәнәһенә төшөнөгөз.
4. *Себештәр сығып бөткән кара-көрән аяктарзы* һез, хәзерге заман балалары, күз алдығызға килтерә алмайһығыззыр. Уны һеззәң ата-әсәләрегез зә белмәүе мөмкин. Бала сағы һуғыш йылдарына, һуғыштан һуңғы осорзарға тура килгән бабай-зарзан һорашып, шул турала кескәй белешмә төзөп язығыз.
5. *Младендың атаһына бер үзәнә һигез йәнде туйзырырға тура килә; Малайзарзың әлегә тиклем мәктәп юлына аяк баскандары ла юк икән* һөйләмдәрән руссаға тәржемә итегез.
6. Мөгәнәләре асыкланған һүззәрзә, һүзбәйләнештәрзә кулланып, хикәйәнең йөкмәткеһен тасуири итеп һөйләп өйрәнегез.
7. Анастас менән Младен образдарына характеристика бирегез.
8. Хикәйәнең йөкмәткеһе буйынса изложение язығыз, эштәрәгеззә класта укып, күмәкләп баһа бирегез.

Шакир Янбаев

ЙӘНЕКӘЙ КАРТ

Төшкө һауын алдынан йәйләүгә райком инструкторы артистар алып килде. Көндөң иң эсә мәле еткән сак ине, һауынсылар бер як ситтәрәк өйкөм үскән кайынлык күләһенә тезелешеп ултырзылар. Артистар за озақ көттөрмәне,

машинанан килеп тә төштөләр, һөнәрҙәрен күрһәтә лә башла-нылар. Йырланылар, эсте катырғансы көлдөрөп тә алдылар. Үлән өҫтөндә аяк тыпырзағаны ишетелмәһә лә, парлашып та, яңғыз за бейенеләр. Күңел күтәрелһен өсөн, әзәм балаһына күп кәрәкме ни, ярты сәғәт эсендә йөззәр балкыны, йөрәктәр талпынды, арыу-талыузар онотолдо. Өйкөм кайынлык, әллә ниндәй концерт залдарың ары торһон тигәндәй, йыр-моңға күркәм тейәк булды, япрактар араһынан һаркыған кояш нурзаны кешеләрҙең йөззәрендә уйнаны.

Концерт тыңлаусылар араһында бер генә һауынсы күмәк кыуаныска кушылмай, йөзөн-кашын көлдөрмәй, тауыш-тынһыз ултырҙы. Тирәһендә йөззәр балкый, ә ул артистарға түгел, ә бер яҡ ситтәрәк кайынға һөйләп торған инструкторға текләгән дә каткан. Инструктор за быға иғтибар итте, ниңә миңә текләй икән, тип ғәжәпләнде.

Концерт бөткәс тә, һауынсылар таралыштылар, теге катын ғына, кейекте күззән яздырмаҫка тырышкан һунарсы төслә, һаман инструкторҙан күзән алманы, ахырҙа, якыныраҡ килеп, күрешергә кулын һондо. Шулар сақта ғына уның карашы йомшарҙы, йөзөнә йылмайыу сықты.

– Раян ағай, һез мине танымайһығыҙҙыр... Без, атайымдың хәлә ауырайғас, үткән йыл ғына кайтып килдек ауылға.

– Рәғизә һылыу, һин булаһыңмы ни?! – тип, Раян, алдында баһып торған катындың кем икәнен ошоғаса белә алмауына уңайһызланған төслә, кысқырып ебәрҙе. – Йәнекәй олатай ни хәлдә? Күзәнә операция яһатқан, тип ишеткәйнем, күрәмә инде?

– Атайымдың күзә арыуланды ла ул... Аяк-юллык күрә... Тик һуңғы ваҡытта әлләғалайыраҡ булып китте... Ҡартлык ғәләмәтеме икән, йәшә лә һикһәндән уҙы бит инде... Үз алдына һөйләнәп, әллә кемдәр менән Әкрәм ағайымды теленән төшөрмәй. «Кайҙа йөрөйһөгөҙ? Ниңә шулар тиклем оҙаҡ көттөрөһөгөҙ?» – тип һөйләнә-һөйләнә, үзәкте өзә. Әкрәм ағайымдың похоронный кағызын эзләп табып, төңөлмәҫме тип, күрһәтеп тә караным. Һезҙең икегәҙ бергә төшкән карточкағыҙҙы элгерәк зурайттырып алған икән, шуға текләгән дә һаман үзене-кән һөйләнәп тик ултыра. Ахырыһы, бөгөн эштән кайтқас, өйөгөзгә булла ла шылтыратайым, тип уйлап йөрөй инем. Үзегеҙ килеп сығып, кайһылай яҡшы булды. Бәлки, ваҡыт табып, атайым янына һуғылып китмәҫһегеҙме икән? – тип, Рәғизә ояла-тартына ғына күңеләндәге ғәмен һөйләп бирҙе.

Йәнекәй карттың шундай ауыр хәлдә зар-интизар булып ултырыуын ишеткәс тә, Раян үзен бер нисек аклана алмаслык ғәйепле тойзо. Эш тә эш тигән булып, тормош мәшәкәттәренә әүрәп йөрөй торғас, Йәнекәй олатайзы барып күрмәгененә бай-так йылдар үтеп киткән икән дә! Кайһылай оят, ғәрлек! Өлкән йәштәге ауырыу кешене Раян бөтөнләй иҫенән сығарып ебәргән, ә бына Йәнекәй карт уны онотмаған!

– Рәғизә һылыу, хәзер үк, ошонан ук Йәнекәй олатай янына барам. Больницаға һалырға кәрәк булһа, райондан врачтар за сакыртырмын, – тине Раян. Ғәйебен ақлар өсөн, ул ошо минутта әллә низәр эшләргә лә әзер ине.

– Юк, юк! Ул тиклем мәшәкәтләнмәгез! Больницаға йөрөтөрлөк түгел ул, тик сыкмаған йәне генә. Инеп күренеп кенә китмәҫһегеҙме, тигәндән генә әйтеүем, – тине Рәғизә, уңайһызланып. Күззәрәндә өмөтлө ялбарыу һүнмәне уның, киреһенсә, көслөрәк урғылды. Атаһына күп йәшәргә калмағанын, Раян менән Әкрәмде күрәргә теләүе – өлкән кешенең, бәлки, иң һуңғы теләге булыуын Рәғизәнең күңеле һизә һәм, шул тойғоно һүз менән белдерә алмаһа ла, борсоулы үтенес менән нурланған күз карашы аша аңғартырға тырыша ине.

Ашыкты Раян, йәшлек дуҫы Әкрәмдең атаһы Йәнекәй олатайзың хәлен беләргә ашыкты. Артистар бригадаһы күрше колхоздың клубында кис сығыш яһарға тейеш ине. Раян уларзың үззәрен генә озатты ла Йәнекәй карт йәшәгән ауылға боролған юл сатында машинанан төшөп калды. Район культура бүлегенең шоферы, уны йәйәү ебәргәһе килмәй, машинаһын оло юлдан бора ла башлағайны, Раян һуғышка тиклем педтехникумда укыған сактарында Әкрәм дуҫы менән икәүләп күп тапкырзар тапаған һукмактан йәйәүләп үтергә теләне.

– Каратал анау тау артында ғына... Биш-алты километр... Гел машина ла машина. Миңә әзәрәк аяктарымды язып алырға ла форсат бир әле, кустым, – тип, Раян үзенең протез икәне беленмәгән аяғына ымлап, моңһоу йылмайзы. Кырк икенсе йылдан бирле уң аяғы урынындағы протезға ул күнегеп бөткәйне инде, шул тиклем оҫта атларға өйрәнде, белмәгән кешегә аяғының ағас икәнлегә һизелерлек тә түгел. Машинала озақ ултырып йөрөгәндән һуң, атлап китеүе генә ауырырак. Әле лә Раян, кызып киткәнсе, баһыу юлынан бер аз һылтыклабырак барзы. Шофер егет уның артынан карап тора бирземе икән, бәлки, һыңар аяклы оло кешене йәйәү ебәргәнәнә үкенеп, кыуып етергә лә машинала елдереп кенә алып барып

куйырға теләгәндерме – бөләкәй автобус, икеләнгән төслө, юл сатында байтак торзо. Раян артына боролоп кул һелтәгә кенә, шофёр газға басты. Зәңгәр төтөнгә аралашкан һоро тузан оло юл өстөндә әленеп калды...

Машина күзгән юғалып, ялан юлында яңғызы тороп калғайны, Раян, аяғы протез икәнән дә, алтынсы тиштәне ваклағанын да, сәсендәге, мыйығындағы «кырау»зы ла онотто. Ул хәзер – ун алты йәшлек үсмер, педтехникум укыусыһы! Эргәһендә иптәше Әкрәм атлай. Бик дуһтар улар. Ятакта карауаттары ла йәнәш тора, парта артында ла бергә ултыралар. Асыкканда ла бергә асығалар. Хыялдары ла бер үк – укытыусы булырға. Раян – Өлкөндө ауылынан, Әкрәм – Караталдан. Техникум урынлашкан Мәсәғүттән тураға ынтылһаң, Каратал яп-якын, ни бары ун ике километр ғына атлайһы. Өлкөндө алыс. Ас көйөнсә юлға сыкһаң, унда барып еткәнсе күз алдарың караңғылана. Шуға күрә Раян менән Әкрәм Каратал юлын күберәк тапанылар.

– Беззең мөгәллимдәр кайтып килә! – тип, әллә кайзан ук күрөп каршы алыр ине Әкрәмдә атаһы. Йәнекәй олатайға ул сакта кырк йәштәр булғандыр. Түңәрәк такыяһы астынан күрөнгән сәсе лә сөм кара, қояшта янған йөзөнән көс-кеүәт балкып тора. Шул тиклем ғәйрәтле. Раян, уның қолас ташлап бесән сапқанын, қабән қойғанын күрөп, хайран қала торғайны. Инде сабынлықта еләккә тап булһа, салғыһын әлеп куйыр ға, себештөрөн емгә сакырған кош һымак, Әкрәм менән Раянды үзе эргәһенә сакырып алыр ине. Еләктең иң әреләрен, иң бешкәндәрен усына йыя ла, қайын күләгәһенә ултырып:

– Әйзәгез, тәкә салышабыз! – ти.

«Тәкә салышыу»зың ни икәнән беләләр егеттәр: иң әре еләктәрзе һайлап, бер-береңде һыйлау. Ә инде Әкрәмдең атаһы тиккә генә сакырмай, уның «тәкәләре» қарағускылланып бешкән иң әре еләктәр була.

Әкрәм менән Раяндың әре-әре еләктәрзе кинәнеп ашаузарын қарап ултырыу ға һөйөндөргәндер Йәнекәйзе. Ул үзе лә, ун алты йәшлек сағына қайтқан кеүек көлә-шаяра. Иң азактан бер һабакта бешкән ике еләкте усына һалып:

– Һез хәс ошо еләктәр төслө – икегез зә бер-берегезгә окшағанһығыз. Йәнәш атлап китһәгез, артығыззан қарағанда, айырып таныуы ла қыйын, – тип хайран қала, улы Әкрәмдең үзенә ике тамсы һыу кеүек окшаған Раянды табып, уның менән дуһлашыуына һөйөнә.

Шаян кеше ине Йәнекәй олатай. Никегә түшәлгән кейез өстөндө бер юрған ябынып йоклаган Әкрәм менән Раянды иртәнсәк аяк табандарын кытыкклап уята.

– Башығыззы бөркәгәнһегез. Аяктарығызга карап торам да, был аяктарзың кайһыһы үз улымдыкы икән, тип, таний алмай аптырайым, – ти, үзе рәхәтләнеп кеткелдәп көлө.

Һуғыш башланғанда Әкрәм менән Раян педтехникумдың беренсе курсың тамамлағайнылар. Икенсе курсты яртылаш укығас, 1942 йылдың сатнама һыуык гинуарында Раян менән Әкрәмдең икәһен бер көндө военкоматка сакырттылар. Ике дуҫты айырмаузарына ла һөйөндө Йәнекәй. Үзе ылаусы булып, күз караһындай күргән Әкрәмде улының йән дуҫы Раян менән бер санаға ултыртып, Өфөгә тиклем алып китте.

– Инде бынан һуң да айырылышмаҫка тырышығыз. Ситтә йөрөгөндө якин иптәшең эргөңдө булһа, еңелерәк булыр, – тип хушлашты ул.

Өфөлә ике дуҫтың юлы сак кына айырылманы, Әкрәмде автоматсылар ротаһына, ә Раянды миномет батареяһына язгылар. Раян исемлек төзөгән старшинаның артынан калмай эйәрәп йөрөнө, үзен автоматсылар ротаһына языуы һораны:

– Иптәш старшина, миһең йән дуҫым автоматсылар ротаһында... Уһан айырылмаҫка теләгәйһем... Зинһар, язығыз миһе лә үз ротағызга, Ворошилов стрелогы миһ, һасар автоматсы булмам!

Госпиталдән сығып, кабат фронтка өҫтәлмә һалдаттар алып китергә йөрөгән старшина ахырза ыңғайға килде:

– Дуҫым, тиһең инде... Әлбиттә, һуғышқа дуҫың менән бергә инеү якшырак... Алам үзеңде, һыкыш егет! Бар дуҫың яһына, әйт, икегеззе бер отделениеға язам... Исән сағығызза, утлы өйөрмә әсенә барып ингәнсе булһа ла, бергә булып калығыз. Һуғышқа ингәс, төрлө хәлдәр була, – тип моңһоу йылмайзы...

Раян менән Әкрәм, бер котелоктан ашап, бер һисә азна тылда һуғыш һөнәренә өйрәнделәр зә, бер эшелонға тейәлеп, көһбайышқа киттеләр.

Безең гәскәрзәр Дон далаларының һәр карышы өсөн һуғышқан бик тә ауыр мәл ине. Эшелон, фронтка килеп етмәс борон ук, фашист самолёттарының бомбалары аҫтында калды. Әкрәм менән Раяндың бик күп иптәштәре, үззәре дошманға бер генә пуля ла атырға өлгөрмәһе, шунда һәләк булды. Ике дуҫты язмыш һакланы. Полктан тороп калған

йөзлөп автоматсыларға кушылып, инде йәйәүлөп, улар Дон йылғаһына карай юл тоттолар.

Тимерзе утта кыззырһаң, короска әйләнө. Шуның шикелле, үлемгә күзгә-күз карағанда, кеше дуслығы ла быға тиклем тойолмаған хистәрзе терелтеп, йөрөктәрзе айырылғыһыз беректерә икән. Әкрәм менән Раяндың күззәре дошманға берзәй нәфрәт менән янды, икеһе бер мәлдә атакаға күтәрелерзәр ине, икеһенә бер окоп ышык булды. Дошман тосқап атқан пуляға үз күкрәген куйып, бер-береһен үлемдән һаклап калырға әзер инеләр улар...

Әкрәм етезерәк булып сықты. Сыйылдап осоп килгән дошман снарядының тап улар ултырған окоп әргәһендә генә ярыласағын нисек тойғандыр – ул қолак тондорғос шартлаузан бер секунд кына алда Раяндың өстөнә қапланды. Азақ траншея буйлап ярзамға килгән иптәштәре снаряд күмгән тупрактан қазып алғанда, Раянды Әкрәм дусының үлем каткыллатқан қосағынан көскә айырзылар...

Раян госпиталдә иҫенә килде. Снаряд ярсығы теткеләгән уң аяғын хирург төптән кырқып ташлағайны. Йән әсеткес һызланыузан ни булғанын аңланы. «Қайза минең аяғым?» – тип һораманы. Тәүге һүзе: «Қайза минең Әкрәм дусым?» – тигән һорау булды.

Өзөлгән аяк урынына бик килештереп протез яһап куйзылар. Һәләк булған дусты ғына бер ни менән дә алмаштырып булмай икән. Раян, госпиталдән сығып, тыуған ауылына кайтырға поезға ултырғас, Әкрәм дусын бигерәк юкһынды. «Ниңә иҫән қалдым икән?! Икебез зә үлһәксе!..» – тип, вагондағы иптәш-юлдаштарын аптырашта қалдырып, кайнар йәшкә төйөлә-төйөлә үкһене Раян. Ул, үзенән дә кайғылырак кеше юк, тип уйлай ине. Бактиһең, ғәзиз балаһын юғалтқан атаһың хәсрәте тағы ла әсерәк була икән. Раян, поездан төшкәс тә, туп-тура Әкрәмдең ата-әсәһенә барырға ниәтләп килә ине. Уның уйын белгәндәй, Сүлейә станцияһында Қаратал ауылынан ылау осраны. Қулына йүкәнән ишкән сыбырткы тотқан ылаусы қатын алдан таныны.

– Әллә һин безең күрше Әкрәмдең иптәше инде? Йәнекәй ағайзарға ял һайын бергә кайтып йөрөй торғайнығыз... Әй, бар ине заманалар! – тип ылаусы қатын, Раяндың яуабын да көтмәй, арбанан һикереп төшөп қосақлап та алды.

– Поездан төшкәс тә таныным үзеңде! Безең ауылдан берәйһе төшмәсме тип, күзем тишелерзәй булып қарап тора инем, һине күреп қалдым. Ауылдаш булмаһаң да, шул тиклем

якын күрендең инде. Йәнекәй ағайым үзенең Әкрәме кайтып төшкәндәй шатланыр инде! Ул һине үзенең улы һымак ярата ине бит. Әле булһа Әкрәмем менән Раяным, тип икегеззе теленән төшөрмәй. «Икеһе һуғышка бергә китте, фашисты үз өңөндә дәмөктөрөп, икеһенең дә бергә кайтканын көтәм әле мин!» тип өмөтләнеп йәшәй безҙең Йәнекәй ағай.

Сүлейәнән Караталға байтак ара юл. Һөйләшеп килә торғас, Раянға шул билдәле булды: Йәнекәй олатай улының үлем хәбәрән алмаған икән... Уның өсөн Әкрәм һаман тере, фашистарға қаршы һуғышып йөрөй, дошманды үз өңөндә дәмөктөрөп, еңеүсе булып кайтасак.

Шулай Йәнекәй олатай уйлағанса булһын икән дә бит! Әкрәм, үз кәүҙәһе менән иптәшен ышыҡлап, дошман снарядынан һәләк булды. Был һақта һисек һөйләргә? Қара хәбәрҙе әйтергә теле әйләнерме Раяндың? Һисек һүз табыр?

Раян озон юл буйына шул һақта ғына уйланды. Осрашыуың һисек булығын барыбер күз алдына килтерә алманы.

Ғәжәпкә қаршы, Әкрәмдең атаһы ла, әсәһе лә «Ниңә яңғызың кайтып киләһең? Әкрәмде қайҙа қалдырзың?» – тип төпсөнмәһеләр. Әлекке һикелле мунса яғып ебәрҙеләр. Хуш есле қайын миндегенәң иң һәйбәтен һайлап, мунса ташында Йәнекәй олатай үзе парланы. Педтехникумдан қайтқан сақта, Әкрәм менән Раянды мунсаның тәүге әсәһенә ебәрә торғайнылар. Был юлы Йәнекәй олатай:

– Мунсаның ташы иҫкерә башлағандыр, сақ қына төтөн әсәһе бар. Инәйең менән без сабынып сығккас, парзың самай йомшағына, Раян улым, һин барырһың, – тип сиратты алмаштырҙы.

Раяндың һыңар аяғы протез икәнән қарттар һизмәһе, егет үзе лә белдермәҫкә тырышты. Мунсанан һуң, әлекке ғәзәт буйынса, аяқ бөкләптәрәп ултырып сәй әсергә Әкрәмдең әсәһе түргә ястық һалғайны ла, Йәнекәй олатай табынды өҫтәлгә әзерләттә.

– Һуғышта йөрөгән һалдат онотқандыр аяқ бөкләп ултырыуы, ыҙалатмайық, әкрәнләп өйрәнер әле, – тине ул.

Ә бына ятыр урынды тап әлеккәсә, Әкрәм менән бергә, бер юрған астында йоклаған һикегә йәйзеләр. Әйтерһең, Раян яңғызы түгел – баш астына ике ястық һалдылар...

Ата менән әсәһең сабырлығына хайран қалып, күззәрән йомдо Раян. «Ни өсөн Әкрәм тураһында һорашмайҙар икән? Мине үз улдары һымак күрәп, һиндәй генә хөрмәт күрһәтергә

белмэй, өлтөрөп торалар. Эйтерһең, мин улар өсөн Раян түгел, ә үззәренең ғәзиз улдары Әкрәм... Ниндәй кайғы ябырылғанды белмәйзәр... Балки, белмәгәндәре якшылыр за...»

Мунсанан һуң, үзенең атаһы менән әсәһе кәүек кәзәрле кешеләр йәйгән түшәктә онотолоп йокоға талды. Карттар күрмәгәндә, протезын сисеп, кейез астына йәшерзә. Беренсе тапкыр татлы йокола һыңар аяғы юклығын да, олоно кыркылған йәш кайын төбөнән тамырзар кыуған язғы һут һымак, һаман туктауһыз кан һыркыраған күлтәнең һызлауын да онотто. Хатта төш тә күрзә. Имеш, Әкрәм менән икәүләп педтехникумда укып йөрөйзәр. Каникулға кайткандар, имеш тә, һикелә бер юрған астында һузылып төшөп йоклайзар. Ә Йәнекәй олатай уларзың аяғын кытыкклап уятырға тырыша, үзә тауыш-тынһыз ғына йылмая...

Татлы төш қапыл өзәлдә. Раян, кемдендер һак кына юрғанын күтәрәп, аяғының осонда һәрмәнгәнән һизеп, күззәрен асты. Йәнекәй олатай Раяндың икенсе аяғын эзләй ине шикелле... Каткыл бармактары калтырай, ике күзәнән, һакалмыйығын еүешләп, йәш тәгәрәй. Үкһеп ебәрмәс өсөн, Раян йөзөн ястыкка капланы, тештәрен кысқты.

Ошо таңда Раян душының ата-әсәһен онотмаһса ант иткәйне. Тәүге йылдарза, юл төшһә лә, төшмәһә лә карттарзың янына һуғылып, ярзам кәрәкһә, ярзам итеп, хәлдәрен белеп китә торғайны. Тормош мәшәкәттәре арттымы, һуңғы вақытта, иһсенән сығармаһа ла, Караталға барыузы һирәкләтте. Бына бит әле, Рәғизә өндәшмәй ултырып калһа, бөгөн дә артистар менән бергә машинала геүләтеп үтә сығыр за китер ине бит инде. Рәғизә һылыуға рәхмәт – иһкә төшөрзә...

Йәнекәй олатайзы ниндәй хәлдә генә осратырмын инде, тип юл буйына борсолоп килдә Раян. Бына таныш өй, таныш капка. Элекке шикелле ялпылдап каршы сығып алыусы ғына булманы. Рәғизә һауында. Әкрәмдең әсәһе өс йыл элек донъя куйзы. Йәнекәй олатай өйзә ултыралыр инде.

Раян, ағас аяғын тукылдатмайырак баһырға тырышып, болдорға күтәрелдә, иһекте шым ғына асып, өйгә инде. Йәнекәй олатай, әйтерһең, Раяндың килеп инерен белеп һизеп ултырған! Иһектән ингәнде күрәүе булды, ике кулын алға һонған сабий шикелле талпынып, һикереп шыуышып, Раяндың каршыһына төшә башланы. Раян йәһәт кенә күтәрәп косағына алмаһа, өлкән кешенең аякка баһып торорлок хәлә лә, быуыны ла юк ине. Йәнекәй олатай, илаған һымак сеңләп, озақ кына Раяндың күкрәгенә һырлыкты.

– Әкрәм, балакайым, хине һуғышта үлде, тигән булалар. Мин ышанманым! Бик озақ көттөм дә инде үзенде... Кайтыр һукмактарыңа карай-карай, күззәрем һуқырайғайны. Өфөгә духтырзарға барзым. Һуғыштан улымдың кайтканын көтәм, мин уны күрергә тейеш, күззәремде асығыз, тинем. Рәхмәт уларға, күзле итеп кайтарзылар. Бына бит, күрәм хине, Әкрәм балакайым, миңең ыласыным, миңең бергенәм...

Һуғыштан кайтмаған улдарын һағынып, атайзар за ақылдан язалар икән. Раян, дусының атаһын күкрәгенә кысып, уның уяу килеш һаташыузарына ни тип һүз әйтергә белмәй, өһөз-тауышһыз басып торзо. Ғүмеренең һуңғы сәғәттәрен йәшәгән Йәнекәй олатайзың көзгә япрактай йокарған ирендәре:

– Әкрәм балакайым, һин үлмәгәнһең, һин тере! Һин тере! – тип шыбырлай ине.

1. Хикәйәне иғтибар менән укып сығығыз. Таныш булмаған һүззәр ораһа, мәғәнәләрен асыклағыз.
2. *Әсте катырғансы көлдөрөү, аяк-юллык күреү, әлләғалайы-рак булып китеү, һуғылып китеү, аяктарзы язып алыу, алтынсы тиштәне вақлау, йәшкә төйөлөү, өлтөрәп тороу, юл төшөү һүзбәйләнештәренең мәғәнәләренә төшөнөгөз, руссаға тәржемә итегеҙ.*
3. Ниндәй хәбәр ул *кара хәбәр*? «Бозло күз» шиғырындағы *кара кағыззы* иҫегезгә төшөрөгөз. Һөйләшеү ойоштороғоз.
4. Кешенең сәстәренә қасан, ниндәй орақта *кырау төшә*? *Йөрәктең талпынғанын, күзе тишелеп карап тороузы* нисек күз алдына килтерәһегеҙ?
5. *Тик сыкмаған йәне бар* тип кемгә әйтәләр? Һез үзегезгә шулай тип әйтеүзәрен теләр инегезме?
6. Яңы һүззәрзең мәғәнәләрен асықлап, һүзбәйләнештәр кулланып, хикәйәнең йөкмәткеһен тасуири һөйләү күнекмәләре үткәрегеҙ.
7. Йәнекәй қарт образына ентекле характеристика бирегеҙ.
8. Йән дуһтар нисек булырға тейеш? Әкрәм менән Раяндың дуһлығы миҫалында һөйләшеү ойоштороғоз.
9. Үзегеззең дуһығыз тураһында «Миңең йән дуһым» тигән белешмә төзөп язығыз.

Әзәби процесс тураһында төшөнсә

Әзәби процесты әзәби үсеш тип аңларға қәрәк. Әзәбиәт тормоштоң үзенсәлекле (художестволы) сағылышы. Тимәк, тормош ниндәй – әзәбиәт тә шундай. Ә тормош, халык

тарихында булган вакифаларға бәйле рәүештә, һәр сак үзгәрәп торған. Тимәк, әзәбиәт тә төрлө дәүәрзәрзә төрлөсәрәк үсешкән. Башкорт әзәбиәтенәң, әйтәйек, быуаттар төпкөлөнән килгән оло үсеш юлы бар. Тәүзәрәк, һүз сәнғәте формалаша башлау менән, халыкта әстетик зауык тәрбиәләүзә төп ролде ауыз-тел ижады башкарған. Әкиәттәрзә, эпостарзә, легендариүәйәттәрзә боронғо кешеләрзәң аң кимәле, донъяға караштары, хис-тойғолары сағылған.

Һуңғарак, мәшһүр һүз осталары – йыраузар, сәсәндәр ижадында, йәғни ауыз-тел әзәбиәтендә, һүз сәнғәтенәң тәһсир кәсә, идея-әстетик тәрбиә сараһы буларак роле тағы ла үсә төшә. Һабрау, Казтуған, Асан Кайғы йыраузарзың, Кобағош, Карас, Ерәнсә, Байык һәм уларзән һуңырак йәшәгән бик күп сәсәндәрзәң ижади әшмәкәрлектәре халыктың әстетик караштарын, зауығын тәрбиәләүзә милли аңын формалаштырыуза зур ижтимағи әһәмиәткә әйә була. Язма әзәбиәттең барлыкка килеүе иһә башкорт һүз сәнғәтенәң йәшәү даирәһән тағы ла киңәйткән: бик күп төрки телле халыктар өсөн уртақ язма әзәби телдә ижад ителгән әсәрзәр күпләп тарала башлай, уларзы башкорт, татар, казак, үзбәк һ. б. яратып укый һәм хаклы рәүештә үзәнеке лә тип иҗәпләй. «Хәсрәү вә Ширин», «Жәмжәмә солтан», «Мөхәббәтнамә» һ. б. бик күп язма әсәрзәр был халыктарзың уртақ әзәби комарткылары булып иҗәпләнә. XIX быуатта китап баһыу әше барлыкка килә. Бығаса кулъязма рәүешендә йәшәгән әсәрзәр типографияларзә китап рәүешендә баһыла башлайзар. Һөзөмтәлә әзәби үсеш бермәбер киңәйә, йәнләнә, катмарлаша төшә. Был процеста башкорт һүз сәнғәтенәң өс тармағы ауыз-тел ижады ла, ауыз-тел әзәбиәте лә, язма әзәбиәт тә актив катнаша. XIX быуат азақтарында – XX быуат баштарында, бигерәк тә Октябрь революцияһынан һуң әзәбиәт халыктың дәйөм үсеш тарихын, йәмғиәттәге ижтимағи-сәйәси, милли-мәзәни атмосфераны билдәләрзәй мөһим күренешкә әйләнә.

Әзәбиәттең үсәүе, камиллашыуы, күренеүенсә, бик катмарлы процесс. Был процестың үзәгендә, әлбиттә, исеменән үк күренеүенсә, әзәбиәт (проза, поэзия, драма әсәрзәре) тора. Ләкин әзәбиәт үзәнән-үзә барлыкка килә һәм үсә алмай. Уның үсәүе өсөн билдәлә шарттарзың булығы кәрәк:

– әзиптәр (языкусылар, шағирзар, драматургтар) – әзәбиәтте тыузырыусылар;

– әзиптәрзәң әсәрзәрен укыусылар (читатели);

– әзәби әсәрзәрзе укыусыға еткерев саралары (китап басу әше, вакытлы матбуғат, радио, телевидение, кино, театр һ. б.);

– әзәбиәт ғилеме (әзәбиәтте өйрәнөүсе ғалимдар, әзәби тәнкитселәр);

– әзәбиәтте укытуу (әзәбиәт укытуусылары). Был шарт айырыуса мөһим, сөнки төрлө нәшриәттәрзә, гәзит-журналдарза, радиола, телевидениела әшлөүселәрзе лә, әзәбиәтсе ғалимдарзы ла, укыусыларзы ла, хатта әзиптәрзең үззәрен дә әзәбиәт укытуусылары тәрбиәләй. Тимәк, әзәби үсештең уңыштары, иң беренсе сиратта, уларзың әшенә бәйле.

1. Ауыз-тел ижадының һәм ауыз-тел әзәбиәтенең йөшәү һәм таралуу үзенсәлектәрен асыклағыз. Уларзың бөгөнгө әзәби процеста тоткан урынын билдәләгез.

2. Әзәбиәт менән театр араһында ниндәй бәйләнеш күрәһегез?

3. Гәзит-журналдарзың әзәби процеска индергән өлөшөн асыклағыз.

4. Һез үзегез бөгөнгө әзәби процеста катнашаһығызмы? Ул нимәлә күренә?

5. Башкортостандағы бөгөнгө әзәби процесс тураһында фекер алышығыз, уның қазаныштарын, проблемаларын асықларға тырышығыз.

Хәтер һандығына...

Дошманға үлем сәсһәң – еңев урырһың, курқаклык күрһәтһәң – хур булырһың.

Батыр даны юйылмас.

Батырзы ил онотмас.

Ил – һуғышһыз, һуғыш – батырһыз, батыр яраһыз булмас.

Ат үлер – дағаһы калыр, батыр үлер – даны калыр.

Байлык – бер айлык, батырлык – мәңгелек.

Илдең көнө – ир менән, ирзең көнө – ил менән.

БАШКОРТОСТАН ХАЛЫКТАРЫ

Башкортостанда 4 миллиондан ашыу кеше йәшәй. Халык ханы буйынса ул Мәскәү, Санкт-Петербург калаларынан, Краснодар крайынан һәм Мәскәү, Свердловск, Ростов өлкәләренән кала Рәсәйзә етенсе урында тора. Халыктың 60 % калаларға, 40 % ауылда йәшәй. Административ йәһәттән республика 54 районға бүленгән, унда 21 кала, 40 кала тибындағы касаба иҫәпләнә.

Республикала йөззән ашыу милләт кешеһе йәшәй. Шуларҙың 30 проценты самаһын ерле халык – башкорттар, 35 процентын рустар һәм 24 процентын татарҙар тәшкит итә. Уларҙан тыш сыуаштар, мариҙар, украиндар, удмурттар, мордвалар, белорустар күпләп йәшәй. Бөтәһенәң дә мәҙәни ихтыяждарын кәһәғәтләндерәү өсөн шарттар бар – милли телдәрҙә газета-журналдар сыға, китаптар баһыла, радио, телевидение тапшырыуҙары алып барыла, театрҙар эшләй. Мәктәптәрҙә укытыу 7 телдә алып барыла. Туған телдә предмет буларак өйрәнәү мөмкинлеге бар. Быларҙан тыш, күп кенә йәкшәмбе мәктәптәре эшләй.

1. Үзегеҙ белгәндәрҙә лә өстәп, Башкортостанда йәшәгән халыктар тураһында «Берзәм ғайлә» тигән инша яҙығыз.
2. Үзегеҙгә яҡшы таныш булған берәй милләт тураһында (мәсәлән, «Башкортостан сыуаштары», «Башкортостан татарҙары» һ. б.) белешмә төзөп яҙығыз.
3. «Минәң рус (татар, мари һ. б.) дуһым» тигән темаға шиғыр (кескәй хикәйә) яҙығыз.

* * *

Дан иле, яз иле – беззең ил,
Йыр булып яңғырай донъяла.
Күп ерзәр, күп телдәр берләшкән
Бер бөйөк, бер туған семьяла
Иптәш һәм друг,
Товарищ һәм дуҫ –
Башкорт һәм рус!

Тау-таштар актарған сағында,
Өҫтәлдәр һығылған табында,
Мул уңыш уңдырған кырзарза,
Байрамда, майзанда, туйзарза
Иптәш һәм друг,
Товарищ һәм дуҫ –
Башкорт һәм рус!

Салт аяз көндә ер йөзөнә
Яуызлык шәүләһе төшкәндә,
Дошманды кыйратып яузарза,
Ил өсөн ут-һыузар кискәндә
Иптәш һәм друг,
Товарищ һәм дуҫ –
Башкорт һәм рус!

1. Шиғырҙы уның йөкмөткөнөнә, пафосына ярашлы тасуири итеп укығыз.
2. Шиғыр йыр тексы кеүек итеп язылған. Һеҙ уны нимәлә күрәһегеҙ?
3. Шағир әҫәргә исем бирмәгән. Һеҙ уға ниндәй исем бирер инегеҙ?
4. Назар Нәжми һүзҙеренә язылған йырҙарҙың исемлеген төзөгөз, белгәндәрегегеҙгә йырлап күрһөтөгөз.
5. Назар Нәжми – Башкортостандың халыҡ шағиры. Уның шәхесе, ижады тураһында мәғлүмәт туплап, белешмә төзөп язығыз.

ХӘКИМ ҒИЛӘЖЕВ

(1923–1997)

Локман-Хәким Ғабдрахман улы Ғиләжев 1923 йылдың 1 мартында Бүздәк районы Ҡаңны-Төркәй ауылында тыуған. Шағир, прозаик. Егерме биш ҡитап авторы. «Погонһыз

һалдаттар» романы, «Ҙырк алтынсы һалдат», «Тукай Өфөлә», «Ил балаһы», «Башкортостанға мәдхиә» поэмалары киң билдәле.

Бөйөк Ватан һуғышы ветераны. 1-се дәрәжә Ватан һуғышы, Хезмәт Ҙызыл Байрак ордендары кавалеры. Башкортостан-дың Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты.

РОССИЯҒА ЙЫР

Уралтаукай бейек, Ағизел киң,
Ҙуйы урман, якты киң дала –
Башкорт ере, о Россия, һинең
Күкрәк һөтөң менән тын ала.

Һиндә – кайындар аклығы,
Һиндә – һыузарзың паклығы,
Һиндә – күктәрзең сафлығы,
Россиям, илкәйем, илгенәм,
Донъяла һин генәм, бергенәм!

Уралтаузың асыл тапштарында
Мең-мең төстәр балкый, нурлана.
Безең дуслык, о Россия, шулай
Һинең қояшыңдан нур ала.

Һиндә – кайындар аклығы,
Һиндә – һыузарзың паклығы,
Һиндә – күктәрзең сафлығы,
Россиям, илкәйем, илгенәм,
Донъяла һин генәм, бергенәм!

Уралтаузың Ҙуйыны – кайнар шишмә,
Ағым һыузар шунан юл ала.
Бер тиң язмыш, о Россия, безең
Ҙушылып аға бөйөк Волгалай.

Һиндә – кайындар аклығы,
Һиндә – һыузарзың паклығы,
Һиндә – күктәрзең сафлығы,
Россиям, илкәйем, илгенәм,
Донъяла һин генәм, бергенәм!

Сабый сакта, әсә бөркөт һымак,
Осороп өйрәттең һин һауала.
Без – канатлы, о Россия, Ватан,
Һин кеүәтле мәңге донъяла.

Һиндә – кайындар аклығы,
Һиндә – һыузарзың паклығы,
Һиндә – күктәрзең сафлығы,
Россиям, илкәйем, илгенәм,
Донъяла һин генәм, бергенәм!

1. Йырзың тексын тасуири итеп укығыз. Пафоска ярашлы интонация һайларға тырышығыз.
2. Әсәрзә Россия образының бирелешенә игтибар итегез: шағир тыуған иленең ниндәй сифаттарын айырыуса мактай?
3. Рус-башкорт дуслығының нигезен автор нимәлә күрә? Текстан миһалдар килтерегез.
4. Текска композитор Рәүф Мортазин көй язған. Йырзың фоноязмаһын тыңлағыз, кушылып йырлағыз.
5. Йырзың бер нисә куплетын ятлағыз.

Мәүлит Ямалетдинов

ДУМБЫРА

Мин казак дуһымдың өйөндә.
Алдымда – думбыра.
Барлығы ике кыл үзөндә,
Ә ниндәй уйзарға сумдыра!

Мин казак дуһымдың өйөндә.
Алдымда – хужа ла думбыра.
Ат саба сирткән бер көйөндә,
Даланың билен яу һындыра.

Мин казак дуһымдың өйөндә.
Алдымда думбыра – сая моң.
Ишетәм мең-мең ат өстөндә
Тарихтың ебәргән сәләмен.

Мин казак дуһымдың өйөндә.
Алдымда – думбыра һәм хужа.
Йыр һөйләй: Абайзар илендә
Бәхетле, мул тормош, юк нужа.

Мин казак дусымдың өйөндө.
Алдымда – думбыра.
Ике кыл: береһе бөгөнгө,
Береһе үткәнгә йән өрә.

1. Шиғырҙа башкорт-казак дуслығы ниндәй образ аша сағылдырыла?
2. Думбыра – башкортта ла, казакта ла киң билдәле музыкаль инструмент. Башкорт думбыраһы казактыкынан айырламы? Нимәһе менән?
3. Казактарҙа думбыра әле лә бик популяр. Казак акындары үзәренең импровизацияларын думбыраға кушылып башкара. Башкорт думбыраһы бер ваҡыт онотолоп бөтә язғайны, уҙған быуатта һәүәскәр оҫталар уны, архивта һаҡланып калған мәғлүмәттәргә таянып, тергеҙеләр. Башкорт думбыраһының боронғо сәһәндәр заманында бик популяр булып та, онотола языуының сәбәбен аңлатығыҙ.
4. Тасуири укыу күнекмәләре үткәрегеҙ.

ИҢКЕ ҚАРА УРМАН

(татар халык йыры)

Қара ла ғына урман, қараңғы төн,
Якшы аттар кәрәк үтергә.
Қара урманды сыққан сакта,
Қиһеп алдым бер уһак,
Ай, айырылмайык, дуһ булһак.
Заманалар ауыр, йылдар ябык,
Дуһ-иһ кәрәк донъя көтөргә.
Қара урманды сыққан сакта,
Қиһеп алдым пар қайын,
Ай, айырылмайык, дуһқайым.
Қара ла ғына йылан, ай, туһ башлы
Йөрөйһөр зә қамыш буйынса.
Қара урманға кергән сакта,
Қиһеп алдым пар уһак,
Ай, айырылмайык, дуһ булһак.
Яңғыз башым, юк юлдашым,
Йөрөймөн дә язмыш буйынса.
Қара урманға кергән сакта,
Қиһеп алдым пар қайын,
Ай, айырылмайык, дуһқайым.

Кара ла ғына урман, караңғы төн,
Ниндәй юлдар менән үтербез?
Кара урманды сыккан сакта,
Кисеп алдым пар усак,
Ай, айырылмайык, дуҫ булһак.
Дуҫ-иш менән бергә эш иткәндә
Теләктәргә тизерәк етербез.
Кара урманды сыккан сакта,
Кисеп алдым пар кайын,
Ай, айырылмайык, дуҫкайым.

1. Йырзың тексын игтибар менән укығыз, уның төп мотивын асыклағыз.
2. *Дуҫ-иш кәрәк донъя кәтөргә* тиелә йырза. Дуҫ-иш заманалар ауыр булғанда ғына кәрәкме? Фекер алышығыз.
3. Йырзың фоноязмаһын тыңлағыз, кушылып йырлағыз.
4. Йырзың тәүге бер нисә куплетың ятлағыз.

«Синтаксис» темаһы буйынса һорауҙар

1. Һүзбәйләнеш һөйләмдән ниндәй билдәләре буйынса айырыла?
2. Башкорт телендә һүзәрзең бер-береһенә ниндәй бәйләнеү юлдары бар?
3. Грамматик нигез нимә ул?
4. Ябай һөйләм менән кушма һөйләмдең окшаш һәм айырмалы яктарын әйтегеҙ.

99-сы күнегеү. «Синтаксис» темаһына, үзегеҙ өстәп, һорауҙар бирегеҙ.

Ғәли Вәлиуллин

САЛАУАТ

Балтика диңгезендәге Рогервик кәлгәһенә Рәсәй императоры Пётр I 1718 йылдың 19 июлендә нигеҙ ташы һала.

Был кәлгә хәрби һәм сауҙа караптары өсөн кышкы һыуыктарза ла туңмай торған уңайлы порт булыр тип уйланыла. Төзөлөш өсөн бөтә Рәсәй империяһынан эшселәр һәм материал йыйыла башлай. Тизҙән бында каторга төрмәһе асыла, һәм ғүмерлек һөргөн эштәренә хөкөм ителгән еңәйтселәр

меңәрләп-меңәрләп ошонда ебәрелә башлай. Кәлгәнең исеме Рогервик – швед һүзе «арыш утрауы» тигенде аңлата.

1773–1775 йылдарзағы Пугачёв бунтында катнашкандарзы ла 1775 йылдың азағында ошо кәлгәгә килтерәләр. Улар араһында Салауат Юлаев, уның атаһы Юлай Азналин, Кәнзәфәр Усаев та була.

1778 йыл ямғырлы булды, юлдар бозолдо, һыбай йөрөүе лә бик ауыр ине. Рогервик кәлгәһендә азык-түлек тә накысланды. Каторжандарға ғына түгел, һалдаттар менән офицерҙарға ла ашау етеңкерәмәй башланы.

Кәлгә етәкселе балык тотоузы ойошторорға әмер бирҙе. Тәүзә һалдаттарҙан торған төркөм, ике баркаска тейәлеп, диңгезгә сықтылар, ләкин уларзың көнө буйы тотқан уңышы 3–4 бизрәнән ашманы.

Етәкселек, балык тотор өсөн, ярҙамсы командалағы каторжандарҙан бригада төзөргә карар итте. Балыксылар бригадаһының етәкселе итеп Салауат Юлаев тәғәйенләнде. (Ул атаһы һәм Кәнзәфәр Усаев менән әле яңы ғына ярҙамсы командаға күсерелгәйне.) Ике көн әзерләнгәндән һуң, ике баркаста тоткондар, ау менән балык тоторға, диңгезгә сықты. Һәр баркаска кораллы икешәр һалдат та ултыртылды. Зур отрядтар менән етәкселек итеп өйрәнгән Салауат балык тотоу эшен дә бик оҫта ойошторҙо.

Кискә ике баркас балык менән тулды. Балыксылар был уңышты Салауаттың исеме менән бәйләһеләр, һәм шул көндән башлап ул «көнәз Салауат»ка әйләнде. Балыкты артабан да кәрәк сакта тоттолар. Етәкселек балыкты күберәк тотоп, тоҙлап, каклап, киптереп кышкылыкка һәм киләһе язға етерлек әзерләп куйырға карар итте.

Йәйге матур бер көндә Салауат етәкселегендә балыксылар бригадаһы ике баркас менән тағы ла диңгезгә сықты. Диңгезгә ырғытылған ауҙар мул балык менән килә. Салауат, балык тотоузы ойоштороу менән бергә, диңгезтең торошон да, тирә-якты ла күзәтеп-күзәтеп ала. Салауаттың күзенә баркастары яғына килгән ишкәкле бәләкәй кәмә салынып кала. «Бәй, был кәлгә яры буйлап йөрөй торған бәләкәй кәмә ләһә, диңгез эсендә йөрөй торған кәмә түгел, диңгез эсендә бәләкәй кәмә менән йөрөү кемдең башына килде икән?» – тип уйлап куйҙы Салауат.

Диңгезтә һауа торошо тиз үзгәрәүсән. Бөгөн дә иртән һиндәй тыныс, аяз көн ине. Бына офок мөйөшөндә генә күрәнгән каралы-күкле болот күп тә үтмәй бөтә күктә капланы, ел

көсәйзе, һизелер-һизелмәс кенә йүгергән тулкындар аркаларың кабарттылар, баркастарға ябырылдылар.

Көн ныклап бозолоп өлгөргәнсе тип, Салауат балык тоуузы туктатты, табыш һәйбәт, мул ине. Ул баркастарҙы бөләкәй кәмә яғына борорға бойорҙо. Каторжандар, ишкәккә ятып, бөтә көстәре менән тулкындарға менә-төшә иштеләр. Ауыр һәм зур баркас, ауырлыҡ менән булһа ла, алға барыуын дауам итте. Ә алышта күренгән бөләкәй кәмәне тулкындар йә тегеләй, йә былай һуқты ғына. Кәмә менән ара яқынайғас кына, Салауат унда бала-сағалар ғына икәнән күрҙе. Балалар бишәү, ике кыз бала һәм өс малай. Улар кысқырыша, илай, ярҙам һорайҙар. Ә дауыл көсәйгәндән-көсәйә. Бына бер зур тулкын бөләкәй кәмәгә ыргыны һәм балаларҙы каплап йоторға маташты. Кәмә түңкәрелде, балалар диңгезгә сумды.

Салауат һәм тағы ла бер нисә каторжан һыуға ташландылар. Улар, тулкындар араһынан эзләп табып, дүрт баланы коткарҙылар. Салауат кыз артынан бер нисә тапкыр сумып караны, ләкин бала бер кайҙа ла күренмәй. Салауаттың да хәле бөтә башланы. Ләкин ул киң күкрәген тултырып тын алды ла тағы бер тапкыр диңгез төбөнә сумды. Ниһайәт, ул баткан кыз баланың хәрәкәтһез тәненең диңгез төбөнә яйлап кына төшөп барыуын күреп калды. Салауат, һуңғы көстөрөн биреп, кыз баланы эләктереп алды һәм диңгез өстөнә алып сықты. Уларға шунда ук ярҙам ителәр, баркаска тартып мендерҙеләр.

Салауат кыҙың тәнәнә йән өрөргә тырышты, йөз түбән һалып, үпкәһен һыуҙан тазартты, ауызына тын өрҙө. Бер аҙдан һуң кыз тын ала башланы һәм күҙен асты. Ләкин баланың хәле бик үк шәптән түгел әле.

Каторжандарың баркастары ярға килеп туктай торған урынга кәлгә халкы йыйылған. Баркастан балаларҙы алып сықтылар. Салауат үзе хәлһез кыҙҙы күтөрөп сықты. Был балалар Германиянан, зур акса түләп, хезмәткә саҡырылған офицерҙарың малайҙары һәм кыҙҙары булып сықты. Каторжандарың балык тотоуҙарын карарға тип, бөләкәй кәмәгә ултырып, бер кемгә лә әйтмәйенсә диңгезгә сығып киткәндәр икән. Балаларың аталары, капитан Вильям һәм инженер-поручик Отто, кискеһен оҙаҡ кына һөйләшеп ултырҙылар.

– Бына нисек ул донъя, – тине капитан. – Бынан алты йыл элек Салауаттың атаһы Юлай мине юлбаһарҙарҙан коткарғайны. Ә бөгөн уның улы Салауат минең кызымды үлем тырнағынан тартып алды.

1. Ғәли Вәлиуллин Юлай Азналин, Салауат Юлаев, Кәңзәфәр Усаевтардың Рогервик кәлғәһендәге тормошо тураһында бығаса билдәле булмаған бик күп архив материалдары тапқан. Был язмалар шул документтар нигезендә язылған. Тексты иғтибар менән укып, унда бығаса билдәле булмаған факттарҙы табығыз.
2. Салауаттың диңгеззәге каһарманлығы тураһында ентекләп һөйләгез, азақ изложение итеп язығыз.
3. Салауат Юлаев тураһындағы башка әсәрҙәрҙә лә иҫегезгә төшөрөгөз. Ғ. Вәлиуллин язмалары Салауат образына ниндәй сифаттар өстәй? «Башкорт әҙбиәтендә Салауат образы» темаһына ентекле һөйләшеү үткәрегеҙ.

САБИР ШӘРИПОВ

(1948)

Сабир Нәғим улы Шәрипов 1948 йылдың 20 мартында Белорет районы Бакый ауылында тыуған. Прозаик. «Хуш-лашмайым», «Зәңгәр катер», «Имән бағана», «Колонташ» һ. б. роман һәм повестары, хикәйәләре киң билдәле. Ундан артык китап авторы. Әсәрҙәре башкорт, рус, татар, сыуаш телдәрендә баһылған.

ҒАЛСЫЛАР

Язғы таң ата. Еҙем өҫтөндә томан ята. Тиҫтәләгән һалдар, теҙгенендә юшаусы аттарҙы хәтерләтеп, күкһел һары тулкындарҙа еңелсә генә бәуелә. Ғалсылардың озата килеүселәр менән күңелле һөйләшеүҙәре, күмәк көлөү тауыштары бөтә Ғаллы-баш туғайын күмә. Брезент куртка кейгән ир-ат һалдарын «сәйәхәт»кә әзерләй башланы. Кәйефтәре күтәренке ине улардың. Бына һалсылар, әйберҙәрен тейәгәс, һалдарға менеп баһтылар. Бригадир Халик ағай, бейәләйҙәрен кейә-кейә, алдағыларға низер ымланы һәм, әйзә, күзғалдык, тигәнде аңлатып, кулын һелтәне:

– Ярай, Малик, хуш! Кисәге ярҙамың өсөн зур рәхмәт. Таныйһыңдыр, һалдардың ситке бүрәнәләрен кара әле...

– Тырышып укы, малай, өтеү бүтәнсә һалға баһтырмайбыз.

– Хәйерле юл һезгә!

Һырғый карағайҙарҙан бәйләнгән һал, бәйзән ыскыныуына ышанырға теләмәгәндәй, ашыҡмай ғына күзғалды. Ғалдар

каруаны, бер-береһен күз күреме аралыктар калдырып, бер-береһен ауыр озон юлға әйзәнеләр.

Бына Маликтың атаһы баһқан һал да, боролманы үтеп, күззән юғалды. Малик үзен етемһерәп калғандай хис итте. Ул һалдар ағып киткән ятка озақ кына карап торзо ла ауылға тура алып барыусы һуҡмакка йүнәлде. Уға дәрәскә өлгөрөргә кәрәк ине. Кисә ул үз ғүмерендә тәү тапкыр, ишкәк ишеп, ысын һалды ағызышыуын хәтерләне һәм, үзәндә һиндәйзәр көс-ышаныс тыуыуын тойоп, азымдарын шәбәйтте.

Еземдең ташыу мәлендә күрше райондарға, йәғни ялан яктарға, колхоз төзөлөштәре өсөн тәғәйенләп, кыш кыркылған бүрәнәләргә ағызыу башланды. Җыуғынсылар өсөн бик кызыу мәл. Тик Маликтарзың күршеһе Әбрәхим ағай, һыуык үткәрәп, каты сирләп киткән. Йүткәрә, тәне уттай яна. Халик ағай менән Әбрәхим ағай Еземдең үргә өлөшөнән коро бүрәнәләр һаллап төшөрөргә тейештәр ине. Ә коро бүрәнәләр бик кәрәк, сөнки улар сей бүрәнәләргән бәйләнгән һалдарзың ситенә тағыла. Шулай итһән, һал ышаныслыраҡ, йәғни әллә ни батмай аға.

«Кем менән барырға? Былай за кеше етмәй... Әллә Маликты һынап карарғамы? Ял көнөнә тура килә, укымайзар... Моғайын, булдырыр, быйыл туғыззы бөтә бит инде», – тип уйланы һалсылар бригадиры.

Малик, әлбиттә, атаһының тәкдимен шатланып қабул итте.

Эш кызыу барзы. Йыуан бүрәнәләргән өс кәшмәк бәйләнеләр, азак уларзы бер-береһенә тактылар. Ишкәк сапканда атаһы улына һал ағызғанда була торған кызыклы мажараларзы һөйләнә. Низәр генә күрмәгән ярһыу аттай тулап ағыусы был Езем! Тау йылғаһы шул – яззарын аяуһыз нык таша. Ана, әйләнә-тулғана колас етмәслек олоно менән тирәк ағып бара.

Һал әзәр. Җузғалдылар. Малик эшлекле киәфәттә арткы быуындағы ишкәккә баһты. Ысын һалсы ул бөгөн! Һынатмаһка кәрәк. Дуғаланып йүгерәүсә тулкындарза һал, әйтерһең, акмай, ә тәгәрәй ине. Малик тәү мәлдә үзен кейезгә ултырып оскан әкиәт батырындай хис итте.

Сая шаршылы бөгөлдәр, тыныс ағымлы ятыузар, һыйыр дәмәлле бүкән таштар артта кала барзы. Малик атаһының, ишкәккә түше менән ята биреберәк, таһыллы ишеуен күзәтте.

«Емерелгән барка» мороно үзәнең кырыс ғорурлығы, йәшәрен серзәрә менән якынайғандан-якынайзы. Һалдың ағымы етезләнде. Ошо текә ярлы бөгөлдә Маликтың балык

кармаклаганда, экскурсияға килгәндәрендә күргәне бар. Ололарзан ишетеуенсә, был каяға бәрелмәй-һуғылмай үтеу – ысын ир-егетлек!

Ни өсөн каяның «Емерелгән барка» тип аталыуын да белә ул. 1920 йылдың язында Егәзе суйын иретеу заводынан өс баркаға – баржа кеүегерәк, тик бәләкәй була улар – тейәп, Өфөгә суйын плитәләр озаткандар. Корал эшләүгә! Шуларзың береһе каяға бәреләп емерелгән. Баркаларзы озатып, һаклап барыусы өс кызылармеецты Езем үз косағына алған... Йәйге әсә көндәрзә, йылға нык һайыткан сакта, һыу төбөндә йәшел мүккә көпләһәп, карайышып яткан дүрткел кәмәләр күрәнә.

Ағым һалды һаман каяға табан тарта. Каяның мейес ауызын хәтерләтеп өңөлөбөрәк торған өлөшөнән яралы йырткыс иңрәуенә оқшаш геүләү тауышы килә. Маликка кыуышлык бына-бына һалды йотор кеүек тойола башланы.

Ишкәктәр нығырак шығырлай башланы. Атаһы, артка боролоп, берсә дәртләндерергә теләп, берсә йыуаткандай: «Иш, Малик, кыйын булһа ла, түз! Нык батырмай иш! Калкыт ишкәгендә! Һыуға қолап куйма!..» – тип кысқырзы.

Атаһының һүззәрә улына яза-йоза ғына барып етә, сөнки һыу шарлауы әллә һиндәй тауышты ла күмерлек шул.

Быуындары катып етмәгән үсмер, көс-хәл менән ағым каяға табан кайырған ишкәкте калкытып, устары яһыуына, көсәнәүзән баш әйләнәүгә карамай, тештәрән кысып ишә ине. Һалдың алдағы быуындары ак күбектәр һибеләп-сәсрәп торған таштарға һыйыһып, бөгөлә-һығыла алға үттә. Ләкин ни аралалыр арткы быуын һыузан әз генә сығып торған таш моронға киләп кысталды, иң ситке бүрәнә касандыр каянан кубып төшкән бүкән таштың аръяғына ук менәп ятты. Һал ағыузан туктаны һәм әкрәһләп бата башланы.

– Иш, Малик! – тип ашыктырзы Халик ағай, бәләһәң һизә икәнән аңламайынса. Шунан өстәп куйзы: – Куркма, улым, түлкә ағып китмә!

Ни эшләргә? Ниңә былай киләп сыкты һуң әле?.. Урта быуын ярға һыйына башлау менән, ишкәкте бер-икә мәртәбә һуғып, арткы быуынды каяһы үзәнә табан бер аз шылдырырға кәрәк. Шул сакта һал каяға әләкмәйәсәк. Оһотма, бер-икә генә ишәү зә етә, тигәһинә бит атаһы. Ә Малик, азауыһандыр индә, оһоткан бит. Ләкин хәзәр һуң индә... Әйе, хәл мөшкөл. Ни эшләргә?

«Һөйөклә улымдың гүмерән куркыһыс астына куям түгелмә?» – тип уйлап куйзы Халик ағай. Үз гүмерәндә йөзәрләгән

һал ағызған Халик ағай хафаланып кына көтөлмөгән бөләнән котолоу мөмкин түгеллеген дә якшы аңлай ине.

– Атай, балта кәрәк, ситке бүрәнәне... – Һалсы малайзың кыскырыуы һыу шарлауында йотолоп калды.

Малик кинәт бер ныклы карарға килде һәм, һеләүһен солоҗо менән һикереп, алғы быуынға укталды – балта шунда ине. Кире килгәндә йүгерә алманы, сөнки һал өстөнән аккан һыу тубыкка етә башлағайны инде. Кыйыу үсмер етез генә ситке бүрәнәнең баузарын сапкылап ташланы. Куркыныс һисек тиз килһә, шулай тиз генә үтеп тә китте. Ләкин «Емерелгән барканың» геүләүе уларзың қолағында озақ кына шаулап торғандай булды.

Халик ағай улының тапкырлығына, тәүәккәллегенә һокланып куйзы. Кайзан белә? Кемдән күргән? Бик дәрәс эшләне бит!

Алатау һырттарында үскән һомғол карағайзар, хәйерле юл теләгәндәй, язғы елдәрзә һелкенешеп куйзылар. Озақламай Һаллыбаш туғайы ла күренде. Яландан зәңгәр төтөн күтәрелә. Тимәк, бүтәндәр эш менән мәшғүл – һал бәйләйзәр.

Халик ағай, һаран ғына йылмайып, Маликка карап, башын һелкеп куйзы. Йәнәһе, маладис, улым, һынатманың.

Езем һауаһы һулап туймасылык ине был мәлдә...

1. Телмәр үстөрәү күнекмәләре үткәрегеҙ: тексты тасуири итеп укығыз, үз һүзәрәгеҙ менән йөкмәткәһен һөйләгеҙ.
2. Ниндәй кәсеп ул һал ағызыу? Хәзәр һал ағызыу бармы? Ни өсөн?
3. Малик образына характеристика бирегеҙ.
4. Езем йылғаһы кайза ул? Уның тураһында белешмә төзөп язығыз.
5. Хикәйәнең йөкмәткәһе буйынса изложение язығыз.

Һияз Сәлимов

АК ЮЛ ЫИҢӘ!

Хушлашаһың мәктәп менән,
Күз йәштәрәң таммаһын.
Барыр юлың сак башлана,
Аяктарың талмаһын.
Бар әле тауға үрләйһең,
Мең каршылык күрәһең.

Ажыл кәсәң, кулың менән
Бәхет тажын үрәһең.
Бар әле был донъяларза
Йондозоңдо асаһың,
Халкың өсөн йәһең атып,
Ғаләмдәргә осаһың.
Бер касан да бысқымаһын
Йөрәгендә ут-кузың.
Базап калма ел-дауылда,
Ак юл һиңә, ул, кызым!

1. Шағир мәктәп тамамлаусы ул-кыzzарға бөтә атайзар исеменән изге теләктәрен әйтә, ак юл теләй. 2-се, 3-сә строфаларзың 2-се һәм 4-се юлдарына игтибар итегез. Авторзың нимәһе күз уңында тотканын асыклағыз.
2. 9-сы класты тамамлау менән, һеззәң дә алдарығызза киң юлдар асыла: кемдер мәктәптә укыуын дауам итә, кемдер төрлө укыу йорттарына инеп, һөнәр үзләштерә башлаясак. «Минең буласак һөнәрем» темаһына ентекле һөйләшеү үткәрегез, һайлаған һөнәрегеz тураһында һөйләгез, хыялдарығыз менән уртаклашығыз.
3. Шиғырзы тасуири укығыз, уның йөкмәткәһен, ата наказы итеп, иҫегеззә калдырығыз.

ҲҮЗЛЕК

А

абыныу – һөрөнөү; спотыкаться
азау, азап калыу – теряться,
растеряться, не знать что
делать
аждаһа – мифик зат; дракон
(мифическое существо)
айкашыу – схватка, борьба
айыл – подруга
алкыш – хуплау; одобрение,
аплодисменты
алыш – көрәш; состязание,
борьба
ант – клятва
анра – глупый, тупой,
бестолковый
аргымак – аргамак (породистая
верховая лошадь)
арзан – оһоз; дешёвый,
недорогой
арка – һырт; хребет
арык – ябык, яшык; тощий
асман – күк; небо
аҫабалык – вотчинное право
ат – исем; имя
атаклы – известный,
знаменитый
ашказан – желудок
аяныс – жалкий, плачевный

Б

базау – аптырау, оялыу,
тартыныу; смущаться,
стесняться

башбаштаклык –
самоуправство
беләзек – браслет
бетеу – документ, амулет.
Тарханлык бетеуе –
документ о тарханстве
бистә – пригород
боласы – баш күтәреүсе;
бунтовщик
борғо – горн
боһоноу – унывать, грустить
бупылдау – ворчать
буһтау – тукыма; сукно
бығау, бығаулау – оковы,
кандалы, наручники
быҫкыу – тлеть, слабо гореть
бытый – бытылдап һөйләшеу;
лепетать
бәке – складной ножик

В

ваз кисеу – төһөлөү; отвыкать
варис – наследник
вәғәзә – обещание
вәкил – представитель
вәхши – дикарь, варвар

Г

гизеу – странствовать,
путешествовать
гөлләмә – букет

гәпләшеү – разговаривать,
беседовать
гәүһәр – бриллиант

Г

газап – мучение, страдание,
невзгоды
галәм – донъя; мир, вселенная,
космос
гибрәт – поучение, назидание.
Гибрәт өсөн – в назидание
гибәзәт – доға укыу; молебен,
богослужение
гәжәп – странно
гәйбәт – сплетни
гәм – кайгы; горе, печаль,
хлопоты
гәмһез – беспечный
гәмәл – эш. **Гәмәлгә ашырыу** –
претворить в жизнь
гәрлек – оят; стыд

Д

даирә – круг
дана – бөртөк; абруйлы,
күренекле шәхес; штука;
видная, уважаемая личность
дарман – сила, мощь
дат – тугык, бысрак; ржавчина,
грязь
дауалау – лечить
даһи – бөйөк (кеше); великий
(человек), гений
димләү – уговаривать; сватать
дөмөгөү – сдохнуть, сгинуть
дәһри – Аллаға ышанмаусы;
безбожник

Е

елем – клей
емтек, емнек – падаль
енәйәт – преступление
еп – нить

З

зиндан – төрмә; тюрьма
зөбәржәт – изумруд
зәгиф, зәгифлек – урод, уродство
зәһәр – яд, отрава

И

игәнә – ярзам; пожертвование,
помощь
илаһи – божественный
именлек – безопасность,
благополучие, мир
имләү – ворожить, заговаривать
имәнес – куркыныс; жуткий,
страшный
инкар итеү – кире кагыу;
отрицать, не принимать во
внимание
инсаф – честность, скромность,
благовоспитанность
инселәү – предназначать,
завещать
иңсә – яурин; плечо
ирәйтеү – давать возможность
чувствовать себя
непринуждённо
иңнәү – зевать
иңәр – ахмак; глупый, дурак
ихата – двор
ишара – намёк, жест, знак
ишкәк – весло
ишәйеү – күбәйеү;
размножаться,
увеличиваться
ишәүәтһез – непривычно
большой, страшный;
неуклюжий

Й

йоғоу – йәбешеү, һылашыу;
приставать, заражаться
йозрок – кулак
йола – гәзәт; традиция
йонсоу – утомление, изнурение,
мучение
йүгән – узда, уздечка

йыла – ильм (дерево)
йылғыр – быстрый, шустрый,
ловкий
йыһаз – обстановка, мебель
йәйһор – радуга
йәйпәк – плоский, неглубокий
йәмһезләшеу – портить
отношение (с кем-либо)
йәмәгәт – общество
йәннәт – ожмах; рай
йәһәннәм – тамук; ад

К

керпек – ресницы
кибет – лавка, ларёк, магазин
кизе – бумажная пряжа.
Кизе-мамык тукыма –
хлопчатобумажная ткань
кикерек – гребень, гребешок
(у птиц)
киндер – тарма; конопля.
Киндер күлдәк – холщёвая
рубаша
кинәнеу, кинәнес –
удовольствие, наслаждение
кипсәлеу – застревать, облегать
кирелеу – потягиваться
киһенте – отрезок, лоскут
(ткани)
көйәнтә – коромысло
көсөк, көтөй – щенок
көсәнеу – напрягаться,
тужиться
күкрәк – грудь
күкрәк һөтө – материнское
молоко
күлдәк изеуе – разрез (у ворота)
рубашки или платья
күлтө – культа
күндереу – внушение
күндәм – тыңлаусан;
податливый, послушный
кәбән – стог
кәпәс – бүрек; шапка
кәшмәк – плот

Ж

кабырсак – раковина, ракушка
казаныш – достижение
калкан – щит
кама – выдра
камасау – тоткарлык;
препятствие, помеха
каңғырыу – одуреть, отупеть
(не зная что делать)
караскы – чучело
карийғыу – нәфрәтләнеу,
асыулану; возненавидеть
карманыу – шарить, искать
на ощупь
каскы, каскын – беглец,
дезертир
каш – брови
кашмау – кашмау (женский
головной убор у башкир)
кая – скала
каяу – жало. **Корт каяуы** –
жало пчелы
кибла – юг. Направление
на Каабу, куда обращаются
мусульмане во время
молитвы
коза – сват
кондоз – бобр
корғакһыу – кибеу; пересыхать
көзрәт – көс, кеүәт; сила, мощь
кузғалак – щавель
кумырык – вымоина
под берегом
куныс – голенище
куртым – аренда
кызғанис – жалкий
кыйлык – сүплек; свалка
кын – ножны
кына – буяу; хна (краска)
кышыс, капыс (күз) – глаза
с припухлыми веками
кырау – заморозки
кырпа – белуга (рыба)

кыргалашу – упорно добиваться
кысыр – яловый, бесплодный, пустой
кытлык – неурожай
кытыкклау – щекотать
кыуак – куст

Л

лайыккы – достойный
лэззэтләнеү – получать удовольствие

М

мажара – приключение
матди – материальный. **Матди байлык** – материальные ценности
маткыу – вцепляться
мауыгыу – увлекаться, всецело отдаваться (чему-либо)
махсус – специальный
маһайыу – зазнайство, зазнаваться
меҫкен – жалкий, несчастный, убогий
морон – томшок; морда
мотлак – безусловный, неперемный, обязательный
мохтажлык – нужда, бедность
мөгҗизә – чудо
мөгәмлә – обращение, обхождение
монәсәбәт – отношение
мөһөр – мисәт; печать
мөшкөл – трудный, затруднительный
муйын – шея
мыкты – коренастый
мыҫкыллау – оскорблять, унижать, издеваться
мәйет – труп, покойник
мәке – прорубь
мәмләкәт – ил, дәүләт; страна

мәрҗиә – элегия, стихотворение, посвящённое чьей-либо памяти
мәрхүм – үлгән кеше; покойник
мәхшәр – столпотворение, суматоха

Н

нагышлау – украшать
нар – бер үркәсле дөйә; одnogорбый верблюд
насип булыу – выпасть на долю (чьё-либо)
некрут – призывник
ниәт – желание, стремление
ныкыш – настойчивый, упорный
ныкышыу – настаивать, упорствовать
нәжес – бысрак, тизәк; грязь, навоз
нәфсе – чрезмерное желание

О

олон – ствол (дерева)
олоу – выть
онгау – крошить, дробить, измельчить
орҗасы – самка. **Орҗасы бызау** – телка
откор – сос, зирәк; сметливый
ошак – донос; ябеда

Ө

өзлөгөү – осложнение после болезни
өзләү – горловое пение
өмә – коллективная помощь
өң – нора, берлога
өркөү – внезапно испугаться, шарахнуться в сторону

С

сабата – лапоть, лапти
саған – клён
садә – добродушный

сапан – чапан (вид халата)
сарлау – точить. **Балта сарлау** –
точить топор
сизэм – целина
сикан – шешек; чирей
сирканыс – противно
сихырсы – колдун, волшебник,
чародей
сонтор – кыскак, токос;
маленький, куцый
сүкәйеу – приседать
сүл, сүллек – пустыня
сыбар – пёстрый, разноцветный
сыбырткы – кнут
сызамлы – терпеливый,
выдержанный
сынйыр – цепь
сырамытыу – находить
сходство (с кем-либо)
сыуак (көн) – ясный, погожий
(день)
сәйәсәт – политика
сәлдереу – тащить, красть,
воровать
сәпәкәй итеу – аплодировать
сәсәк (ауырыу) – оспа
сәсәу – поперхнуться,
закашляться
сәфәр – путешествие

Р

ризык, азык-түлек –
пропитание

Т

газ – паршивый, шелудивый
такы-токо – мало, недостаточно
талымһыз – нетребовательный,
неразборчивый
танһык – желанный.
Танһыклау – сильно хотеть
(чего-либо)
тартыныу – чувствовать
неловкость, стесняться
тау йыуаһы – горный лук

тереклек – живность
төнәтмә – настой, настойка
тукал – комолый, безрогий
тула ойок – суконные чулки
тулгак – родовые схватки
түбә – подразделение рода
и территория, занимаемая им
түзем, түземле – выносливый
түмәр – чурбан
тылмас – тәржемәсе; толмач,
переводчик
тылсым – волшебство
тырнак – ногти (у человека),
когти (у животных)
тыу – флаг, знамя
тыу бейә – яловая кобыла
тәгәм – пицца, еда. **Тәгәм итеу** –
есть, кушать
тәйән – гел; постоянно, всегда,
всё время
тәкмәсеу – упасть перекувырк-
нувшись, полететь вверх
тормашками
тәкә – самец мелкого рогатого
скота. **Кәзә тәкәһе** – козёл
тәсбих әйтеу – благодарить
Всевышнего
тәте – курок
тәһсирләнеу – тулкынланыу;
расчувствоваться

У

ужым – озимь. **Ужым арышы** –
озимая рожь
уймак – напёрсток
ус – ладонь
уһак – осина
уһлаптай – здоровенный, очень
большой, крупный (человек)
ут – боронғоса: үлән; трава.
Утлау – үлән ашау; есть траву

Ү

үкереу – рычать
үкһеу – плакать навзрыд

үлөкһө – падаль, доходяга
үпкәләү – обижаться
(на кого-либо)
үрсем – приплод
үрт – степной или лесной пожар
үрәпсеү – вставать на дыбы,
дыбиться (о лошади)
үс – мечь
үт – желчь

Ф

фажигә – трагедия,
трагический случай
фани донъя – реальный (этот)
мир, светский мир
фараз – предположение,
гипотеза
фетнәсе – бола күтәреүсе;
смутьян, бунтарь
физа – жертва,
самопожертвование
фирүзә – бирюза (поделочный
полудрагоценный камень)
фәкир – бедный

Х

хаттин ашыу – саманан ашыу;
перейти край допустимого,
не знать меры
хилаф – противоречивый;
против, вопреки
хур кызы – гурия, райская дева
хушһыныу – быть довольным
хыял – мечта
хыялый – сумасшедший,
помешанный; мечтатель
хәйлә – хитрость, уловка

Һ

һабак – стебель
һағайыу – настораживаться
һайман – тимер кейем; кольчуга

һал – плот. **Өс быуынлы һал** –
плот из трёх частей
һалабаш – луб (липы), лыко.
Һалабаш йүкәһе –
вымоченное лыко
һаташыу – бредить; ошибаться,
сбиваться с толку
һеләүһен – рысь
һемереү – пить без передышки,
не отрываясь
һиңмай, сиңмай –
неадекватный, тупой
һискәнеү, тертләү, куркыу –
вздвогнуть, встрепенуться
һомғол – стройный, грациозный
һөлөк – пиявка
һөрәнләү – громко кричать,
орать, окликать (кого-либо)
һугарыу – орошать (землю),
поить (скотину)
һугым – скот, предназначенный
на убой
һукмак – тропинка
һулыу – вянуть
һүгенеү – ругательство
һыктау – страдать (от чего-либо)
һыпы – суфый; сдержанный,
благочестивый
һыргак (көн) – һыуык,
буранлы (көн); холодный,
ветренный (день)
һыркыуат (сырхыуат) – сыпь,
чирей
һыуһар, һуҫар – куница
һәтәү – иҫһез;
несообразительный,
недогадливый

Ш

шакарыу – закручивать,
выворачивать, скручивать
шакшы – поганный, мерзкий,
гадкий

шапырыныу – хвастаться, бахвалиться; бахвальство
шелтэ, шелтэлөнөү – выговор, замечание, порицание
шифа – исцеление, выздоровление
шифалы – целебный, полезный
шойкан – влияние (на кого-либо)
шейлэ – гораздо, порядочно, довольно-таки
шөһрэт – слава, известность
шуман – волокуша из коры липы, плетеная корзина для высадки гуся, утки; корзина для вывозки навоза
шура – совет
шыбага – жребий. **Шыбага тотошоу** – проводить жеребьёвку
шэйлэү – күреп калыу; заметить
шөлкем – пучок, клочок.
Шиғырзар шөлкеме – подборка стихов
шөрөк – восток
шөфкэт – сочувствие, сострадание, милосердие

Ы

ызғыш – раздор, ссора
ызма – зимовка, зимовье; дом
ылау – обоз, подвода
ыңғырашыу – стонать
ыржайыу – скалиться, щериться
ырылдау – рычать (о зверях)
ырым – ышануу; поверье
ыу – ағыу; яд
ыуылдырык – икра

Э

эзэрлэү – преследовать
эйәк – подбородок

эйәләшеү – өйрөнөү; привыкать
эйәр кашағаны – седельная лука (перед седла)
эсәк – кишка
эскәк – щипцы, пинцет
этлек – яуызлык; подлость

Ә

әкәмәт – диво, чудо; мудрёный, странный; чудак
әлһерәү – обессилеть, изнемогать, утомляться
әләм – байрак; знамя
әмәл – сара; способ. **Әмәлен табыу** – найти способ
әфәнде – господин

Ю

юкһыл – ярлы; бедняк

Я

язмыш – судьба
язык – грех, проступок, ошибка
якут – яхонт (драгоценный камень). **Кызыл якут** – рубин. **Зәңгәр якут** – сапфир
ял – грива. **Аттың ялы** – грива лошади
ялағайланыу – подхалимничать, подлизываться
ялбарыу – упрашивать, умолять
ялсы – наёмный работник, батрак
ямау – заплатка
яран – друг, соратник, сподвижник
яҫкыныу – пытаться хватать; загореться желанием
яҫтаныу – ястап (баш аҫтына һалып) ятыу; подложить под голову (что-либо)
яҫтык – большая подушка

ЙӨКМӘТКЕҢЕ

ТЕРЕ ШИШМӘЛӘР

<i>Р. Ғарипов.</i> Тел	3
Фонетика буйынса үтелгәндәрзе кабатлау	4
<i>Б. Бикбай.</i> Тере шишмәләр (өзөк)	6
<i>Р. Мифтахов.</i> Мираҫ	8
<i>Т. Карамышева.</i> Һүз	9
<i>И. Хәлимов.</i> Төнгө моң	11

КЕНДЕГЕМДЕ КИСКӘН ЕР

<i>Р. Мифтахов.</i> Күрзәм һине	12
Баһым	13
<i>К. Шафиқова.</i> Тыуған яҡ	14
<i>И. Абдуллин.</i> Үз яғыма қайтам... ..	14
<i>Х. Туған.</i> Қыр қазғары	15
<i>З. Вәлиди Туған.</i> Тыуған төйәгемдә («Хәтирәләр» китабы буйынса)	17
<i>М. Әбсәләмов.</i> Йомағужа тирәктәре	19
<i>Д. Бүләков.</i> Барбос	25
Әзәби төрзәр тураһында төшөнсә	28

ТӨЙӘК БУЛҒАН ТЫУҒАН ЕР..

<i>Ф. Акбулатова.</i> Тәбиғәт безең ярзамға мохтаж	29
<i>А. Ғарифуллина.</i> Гөрләүек	30
<i>З. Алтынбаева.</i> Балан	31
Морфология. Һүз төркөмдәренең бүленешен кабатлау	32
Экология	33
<i>Д. Шәрәфетдинов.</i> Йылға бағыры	34
<i>Ф. Ғазин.</i> «Қырау тейһен әйзә...»	35
<i>М. Кәрим.</i> Айыу мажараһы	37

Х. Кашкаров. Әбделхалик олатай хәйләһе	41
В. Ғүмәров. Башкорт халык медицинаһында дарыу үсемлектәре	43
Р. Каһир. Алтын тамыр	48
Кәзим Аралбай	49
К. Аралбай. Янғантау	50
Эзәби жанр тураһында төшөнсә	50

ДАНЛЫ ТАРИХ

Ә. Бейеш. Башкорт халкының тарихы һәм азатлыҡ көрөшө (<i>әсәрҙән өзөктәр</i>)	52
Шәйехзада Бабич	55
Ш. Бабич. Халкым өсөн	56
Б. Рафиҡов. Һөйөнтүз фажигәһе (<i>«Караһакал»</i> <i>романы буйынса</i>)	58
Ғәлим Хисамов	64
Ғ. Хисамов. Алдар менән Тәфтиләү (<i>«Өн һәм Һан»</i> <i>романы буйынса</i>)	64
Роман тураһында төшөнсә	80

РУХИ ТАМЫРҒАРЫБЫҢ

Урал батыр (<i>эпостан өзөк</i>)	82
Ҡылым (<i>кабатлау</i>)	84
Ҡол Ғәли. Йософ киссаһы (<i>өзөктәр</i>)	85
Башкорт шәжәрәләре	88
Юрматы ырыуы шәжәрәһе (<i>кысҡартып алынды</i>)	89
Синтаксис (<i>кабатлау</i>)	92
Байыҡ сәсәндең Салауат батырға әйткәне	93
Һүз һәм һөйләм	97
Һөйләм киҫәктәре	97
С. Юлаев. Яу	98
Йыйнаҡ һәм таркау һөйләмдәр	99
М. Аҡмулла. Шиһабетдин Мәржәни мәрсиһе (<i>өзөктәр</i>)	100
М. Аҡмулла. Инсафлыҡ	102
Бер составлы һөйләмдәр	104

ИР-ЕГЕТКӘЙ МЕНӘН АТ БАШЫ

С. Ярмуллин. Башкорт аты	106
Ҡушма һөйләм синтаксисы	109
Т. Ғиниәтуллин. Буюн (<i>«Башкорт аты»</i> <i>хикәйәһе буйынса</i>)	110
Р. Өмөтбаев. Ғилмишәриф (<i>«Атлы башкорт»</i> <i>повесы буйынса</i>)	116

Тезмә кушма һөйләм	124
<i>Ғәли Вәлиуллин</i>	125
<i>Ғ. Вәлиуллин. Кәлгә хужаһы һәм тоткон</i>	126
Теркәүесле һәм теркәүесез тезмә кушма һөйләмдәр	130
Повесть тураһында төшөнсә	133

БАЙРАМ, БАЙРАМ...

Байрамдарыбыз тарихынан	134
<i>З. Әминев. Башкорт һабантуйы</i>	135
«Тезмә кушма һөйләм» темаһы буйынса эштәр һәм һорауҙар	140
Эйәртеүле кушма һөйләм	141
<i>Д. Мәһзиев. Науруз байрамы</i>	143

УРАЛЫМДА ҮСКӘН, АЙ, КУРАЙЫМ...

<i>М. Ямалетдинов. Мираҫ</i>	145
<i>Ш. Бабич. Курайкайға</i>	147
<i>К. Аралбай. Мәшһүр курайсы</i>	148
<i>Рәшит Солтангәрәев</i>	152
<i>Р. Солтангәрәев. Ишмулла курайсы</i>	152
Эйәрсән һөйләм төрҙәре	157
Азат Айытҡолов	159
Әҙәбиәт ғилеме тураһында төшөнсә	162

ВАТАНҒА ХЕЗМӘТ – ИЗГЕ БУРЫС

<i>Р. Мифтахов. Калқан</i>	163
<i>Р. Назаров. Һалдат</i>	164
<i>Р. Хисаметдинова. Армияға китә малайҙар</i>	165
<i>М. Ямалетдинов. Һалдат итеге</i>	166
<i>И. Кинйәбулатов. Бородино</i>	167
<i>Ә. Үтәбай. Һаҡмар аға бит («Байыҡ» әсәре буйынса)</i>	169
Катмарлы синтаксик конструкциялар	188
<i>Нәжиб Асанбаев</i>	189
<i>Н. Асанбаев. Ҙызыл паша (драманан өзөк)</i>	189

АЙҒА ЛА ҒЫНА, КӨНГӘ ТИҢЛӘМӘЙЕМ...

<i>Ирек Кинйәбулатов</i>	197
<i>И. Кинйәбулатов. Һеҙҙең йәшәү менән</i>	197
<i>Р. Мифтахов. Әсә</i>	198
<i>М. Воловик. Ерәнсә сәсэн катын-кыҙ зирәклегә хаҡында</i> <i>(В. Әхмәдиев тәржемәһе)</i>	199

<i>Р. Кинйәбаев.</i> Мин кайтырмын, әсәй!	205
<i>Ә. Еники.</i> Матурлык	209
Умырзая (<i>рирәйт</i>)	217

МӘҢГЕЛЕК УТ

<i>Ә. Моратов.</i> Тере хәтер	218
<i>Р. Мифтахов.</i> Бозло куз	219
<i>Назар Нәжми</i>	219
<i>Н. Нәжми.</i> Кайтманығыз тыуған ерзәргә	220
<i>М. Йәлил.</i> Ышанма	220
<i>А. Мәһәзиев.</i> Еңеү менән кайткан	221
Башкорт телендә юклыкты белдерәү	222
<i>Ж. Кейекбаев.</i> Зөбәй Үтәғолов (<i>очертан өзәк</i>)	224
<i>М. Кәрим.</i> Малайзар	228
<i>Ш. Янбаев.</i> Йәнекәй карт	233
Әзәби процесс тураһында төшөнсә	241

БЕРЗӘМЛЕК – МӘҢГЕ ҒАКЛАР ХАЗИНА

Башкортостан халыктары	244
<i>Н. Нәжми.</i> «Дан иле, яз иле...»	245
<i>Хәким Ғиләжеев</i>	245
<i>Х. Ғиләжеев.</i> Россияға йыр	246
<i>М. Ямалетдинов.</i> Думбыра	247
Иске кара урман (<i>татар халык йыры</i>)	248
<i>Ғ. Вәлиуллин.</i> Салауат	249
<i>Сабир Шәрипов</i>	252
<i>С. Шәрипов.</i> Ғалсылар	252
<i>Н. Сәлимов.</i> Ақ юл һиңә!	255
Һүзлек	257

Учебное издание

**Хажин Вакил Исмагилович
Вильданов Ахат Ханнанович
Аккужина Фаурия Ахтямовна
Карабаев Мунир Иделович**

БАШКИРСКИЙ ЯЗЫК И ЛИТЕРАТУРА

**Учебное пособие для 9 класса
для изучения родного (башкирского) языка и литературы
в общеобразовательных организациях
с русским языком обучения**

(на башкирском языке)

Укыу басмаһы

**Хажин Вәкил Исмәғил улы
Вилданов Әхәт Ханнан улы
Аккужина Фәүриә Әхтәм кызы
Карабаев Мәнир Иҙел улы**

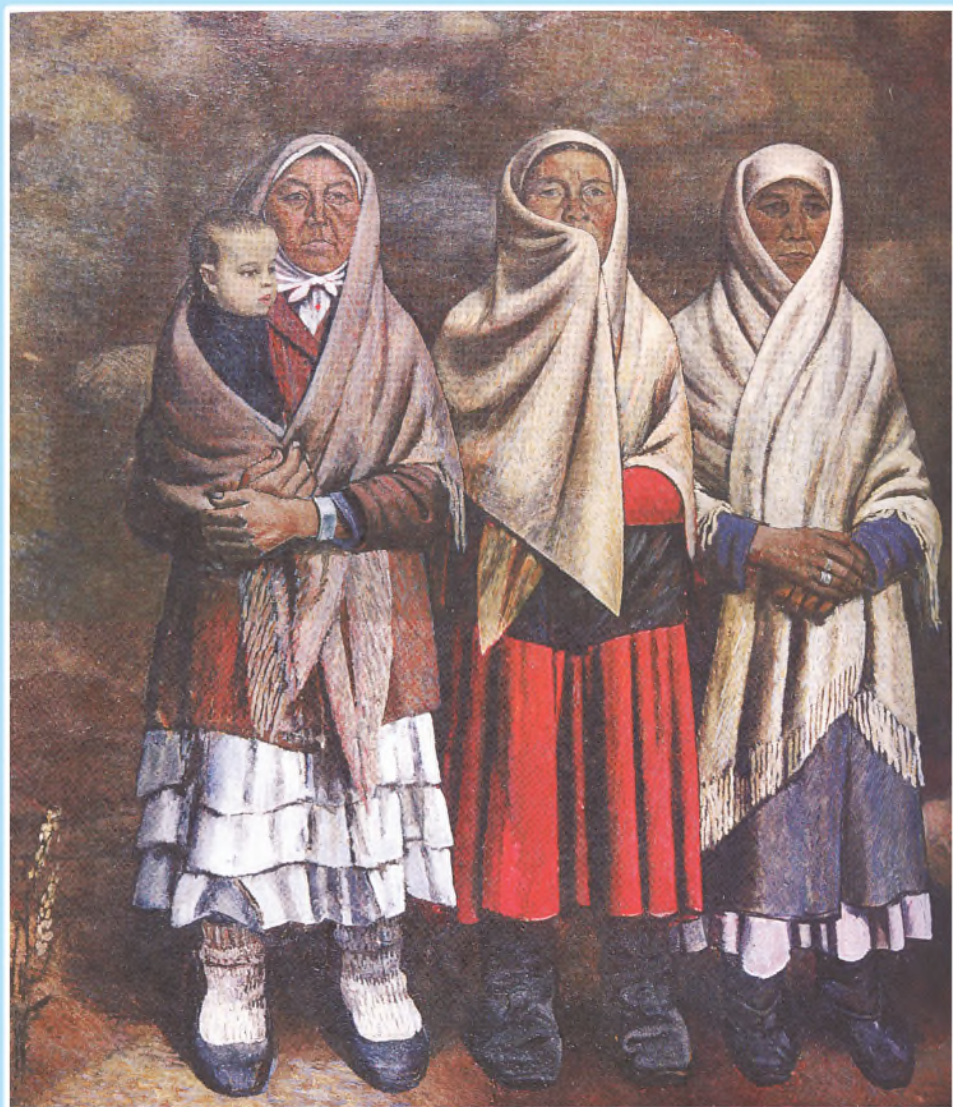
БАШКОРТ ТЕЛЕ ҺӘМ ӘЗӘБИӘТЕ

**Укытыу рус телендә алып барылған
дөйөм белем биреү ойошмаларының
9-сы класы өсөн туған (башкорт) телен һәм
әзәбиәтен өйрәнәү өсөн укыу кулланмаһы**

Редакция мөдире *Г. А. Раянова*
Мөхәррире *А. В. Изелбәкова*
Бизәләш мөхәррире *З. И. Кәримова*
Техник мөхәррире *Г. Р. Исхакова*
Корректорлары *З. М. Камалова, Л. Ф. Саниева*

Басырға кул куйылды 07.06.2017. Форматы 60×90^{1/16}. Офсет кағызы. BTSchoolBook гарнитурасы. Офсет ысулы менән басылды. Шартлы басма таб. 16,75+0,25 форз. Шартлы буяу отт. 18,25. Исәп-нәшер таб. 10,67+0,40 форз. Тиражы 11420 дана. Заказ 1.0145.17.

Башкортостан Республикаһының Зәйнәб Бишева исемендәге
Башкортостан «Китап» нәшриәте дөүләт унитар предприятиеһы.
450001, Өфө, Октябрь проспекты, 2.

Ә. Лотфуллин. «Кетөу».

В. Шульга. «Фронтка озатыу».

КИТАП